

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

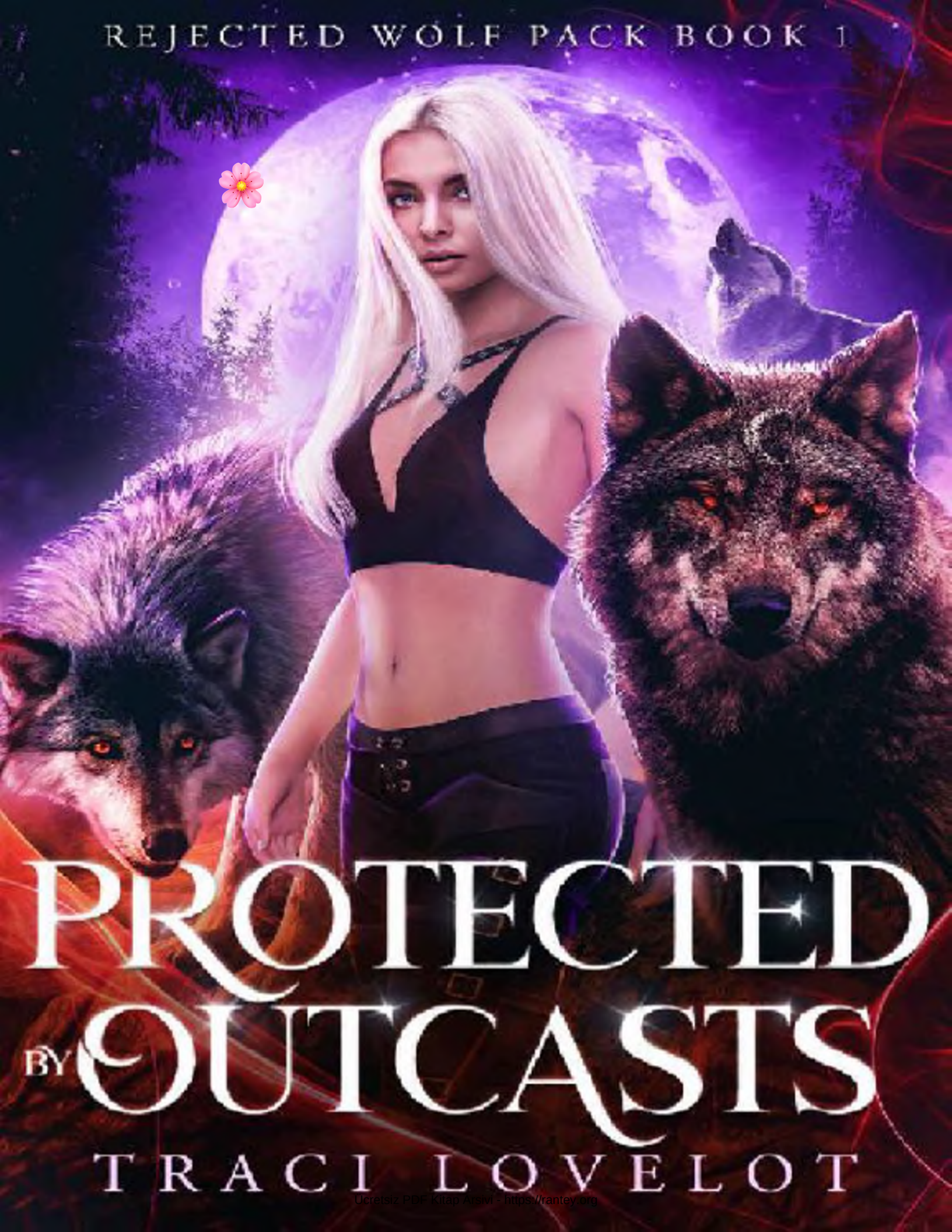
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REJECTED WOLF PACK BOOK 1

PROTECTED OUTCASTS

BY TRACI LOVELOT

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İçinde

İçinde

1. [ÜCRETSİZ Kısa Roman](#)
2. [Adanma](#)
3. [Kitap 1: Sürgünler Tarafından Korunanlar](#)
 1. [Yazarın Notları](#)
 2. [Bölüm 1 - Freya](#)
 3. [Bölüm 2 - Flint](#)
 4. [Bölüm 3 - Freya](#)
 5. [Bölüm 4 - Gage](#)
 6. [Bölüm 5 - Heath](#)
 7. [Bölüm 6 - Heath](#)
 8. [Bölüm 7 - Freya](#)
 9. [Bölüm 8 - Freya](#)
 10. [Bölüm 9 - Freya](#)
 11. [Bölüm 10 - Heath](#)
 12. [Bölüm 11 - Freya](#)
 13. [Bölüm 12 - Gage](#)
 14. [Bölüm 13 - Freya](#)
 15. [Bölüm 14 - Flint](#)
 16. [Bölüm 15 - Heath](#)
 17. [Bölüm 16 - Gage](#)
 18. [Bölüm 17 - Freya](#)
 19. [Bölüm 18 - Freya](#)
 20. [Bölüm 19 - Heath](#)
 21. [Bölüm 20 - Freya](#)
 22. [Bölüm 21 - Heath](#)
 23. [Bölüm 22 - Freya](#)
 24. [Bölüm 23 - Freya](#)
 25. [Bölüm 24 - Freya](#)
 26. [Bölüm 25 - Freya](#)
 27. [Bölüm 26 - Freya](#)
 28. [Bölüm 27 - Gage](#)
 29. [Bölüm 28 - Freya](#)
 30. [Bölüm 29 - Freya](#)

31. [Bölüm 30 - Flint](#)
32. [Bölüm 31 - Heath](#)
33. [Bölüm 32 - Freya](#)
34. [Bölüm 33 - Freya](#)
35. [Bölüm 34 - Freya](#)
4. [Sürü için İşaretlenmiş](#)
5. [Sırada](#)
6. [Mel'in Vampir Coven](#)
7. [Fae Kraliçemiz](#)
8. [Dönüşenlerle Kar Altında](#)
9. [Traci Lovelot Hakkında](#)
10. [Teşekkür](#)
11. [Telif Hakkı ve Atıflar](#)

ÜCRETSİZ Roman

Shifters ile kar altında kalın, ÜCRETSİZ!

Erken gelen bir kış fırtınası bizi mahsur bıraktığında, tek bir yatak var... Ve onu benimle paylaşacak üç seksi kurt şekil değiştiren.

Ama kurtlar çiftler halinde çiftleşir.

Kar sonunda eridiğinde, kalbimizden geriye bir şey kalacak mı?

Garantili mutlu sonla biten ücretsiz kurt şekil değiştirenler romanını okumak için Traci Lovelot'un e-postalarına abone olun:

so.TraciLovelot.com/readnow

Adanmışlık

Hayatın engellerini aşmak için her gün mücadele edenler için. Mücadeleye devam edin!
Buna değersiniz.

Kitap 1: Sürgünler Tarafından Korunanlar

Kaderimdeki eş tarafından reddedildim. Sürü ittifakını neredeyse mahvederek sürgüne gönderildim.

Ve eş bağı sayesinde kızgınlık dönemine girdim...

Kokum, sürü topraklarının dışındaki tehlikeli vahşi topraklarda dolaşan haydutları ve yalnız kurtları çekiyor.

Üç vahşi, haydut alfa, bana sürülerinin güvenliğini teklif ediyor, ama karşılığında, onların çok istediği bir şeyi vermem gerekiyor.

Ateşimi onlarla paylaşmamı istiyorlar, korumaları karşılığında sunabileceğim tek şeyi...

Vücudumu.

Gizli kurtum sürülerine katılmayı ne kadar istese de, onlara veya niyetlerine güvenemem. Onlar da bana veya sırlarıma güvenemezler. Geçmişimde benim bile bilmediğim şeyler var.

Ama bunların hiçbir önemi yok. Bu alfa erkekler istediklerini alırlar. Ve şu anda istedikleri benim.

Rejected Wolf Pack, kaderindeki eş tarafından reddedilen bir melez kurt adamın yer aldığı ateşli bir kurt adam paranormal romantizm romanıdır. Bu yüksek gerilimli seri, bir miktar dubcon ve çok fazla tehlike içerir. Bu ters harem serisinin sonunda, Freya tüm alfa erkekleri boyun eğdirerek sonsuza kadar mutlu olmak için mücadele edecektir.

Yazarın Notları

Kurt şekil değiştirenlerin yeni dñnyasına hoş geldiniz!

Sevgili okuyucu, Ocak 2023'ten beri bu kitabı hayal ediyordum ve sonunda Gage, Heath ve Flint'i sizlerle paylaşabildiğim için çok mutluyum. Ama önce, neye bulaştığınızı bilmenizi istiyorum.

Özel İçerik Uyarısı

Bu kitapta 1. bölümde fiziksel ve sözlü şiddet içeren sahneler bulunmaktadır. Açıklamadan da tahmin edebileceğiniz gibi, özellikle 8. ve 9. bölümlerde ve 32. bölümde dubcon ipuçları bulunmaktadır.

Freya hak ettiği sürüyü bulacak, ancak kendi iyiliğiniz için bu bölümleri atlamanız tavsiye edilir. Lütfen kendinize en iyi arkadaşınıza davranır gibi davranın.

Bu serideki tüm kinkleri, tropleri ve tetikleyicileri web sitemde keşfedin:

www.TraciLovelot.com/tropes-triggers

Bölüm 1

Freya

Kurtların eşlerini kendilerinin seçtiği söylenir, ama ben kurtumu hiç görmedim. Bu yüzden bir eş bulmayı hiç beklemiyordum... *özellikle* de kaderimdeki eşimi.

Sürü lideri Jameson, Ironwood sürüsünün tüm üyelerini oğlu Luka için bu geceki özel dolunay kutlamasına davet ettiğinde, bunun bir rica olmadığını hepimiz biliyorduk. Bu, Luka'nın babasının ardından sürünün yeni lideri olma yolunda atılan ilk adımdı. Bu gece, Luka ve komşu sürünün lideri Nira, uğurlu Kanlı Ay'ın altında birbirlerine bağlılık yemini edeceklerdi.

Normalde, Ironwood sürüsü, yabancılar sürümüzün topraklarına adım atmasına asla izin vermezdi. Ama bu gece, her iki sürünün kurt şekline dönüşebilen üyeleri, töreni izlemek için çoktan burada toplanmıştı. En düşük rütbeli sürü üyeleri olan ben ve en iyi arkadaşım Willow bile törene katılmak zorundaydık.

"Sence Nira nasıl biri olacak?" Willow, büyük toplantıya doğru bisikletlerimizle caddede ilerlerken hayalperest bir gülümsemeyle sordu.

Çoğu kurt dönüşüp boyunlarına askılı çantalarını asarak sokaklarda koşuyordu, böylece dönüşün ardından giyinebileceklerdi. Ama ben hiç dönüşemediğim için Willow bana eşlik etmek için bu iç karartıcı, insan gibi seyahat etmek zorunda kalmıştı.

Sürünün alt tabakası olan biz ikimiz, kasabanın dışında birlikte yaşıyorduk. Ayrıca araba sahibi olmamıza da izin verilmiyordu, bu yüzden sürü evine ulaşmak için birkaç dakika bisiklet sürmek zorundaydık.

"Yakında öğreniriz," diye geç cevap verdim.

Aslında önemi yoktu, çünkü durumumuzun düzeleceğini sanmıyordum. Sürünün geri kalanı için, sürünün en alt basamağında yerimizi hak etmiştik.

Willow her zaman zayıf, itaatkar bir kurt olmuştu. İlk dönüşümünü yaşadığı andan itibaren herkes ona çöp gibi davranmaya başlamıştı. Kimsenin gözüne bakamıyor, başını hep eğik tutuyordu. Yetişkin olup ailesinin evinden ayrılır ayrılmaz, sürü alfa Jameson onu sürü omega'sı, yani sürüdeki en alt sıradaki kurt ilan etti. Bu, herkesin ihtiyaçlarının onunkinden önce geldiği anlamına geliyordu.

Ben hiç dönüşmediğim için çoğu kişi bana nasıl davranacağını bilmiyordu. Yetişkin olup evlatlık annemin evinden taşındığımda, sürü alfa'sı bile benim varlığımı yok saymayı tercih ediyor gibiydi.

Kayıtsızlık, Willow'un maruz kaldığı açıkça küçümseme ve hor görmeden çok daha iyiydi. Ama onun rehberliği olmadan, diğer kurtlar bana Willow'a davrandıkları gibi davranmakta özgür hissediyorlardı — bazen daha da kötüsü. En ufak hayali bir suçtan dolayı bana ve Willow'a yemek vermedikleri için aç kalmaya alışmışım. Ama bugün, bu geceki sürü koşusu için hazırlık yaparken, hepimiz karnımızı doyurduk.

Kuzey Rockies dağları etrafımızı çevreliyordu ve sonbaharın serinliği bizi ısıtıyordu. Willow ve ben, sürünün adını taşıyan Ironwood kasabasında bisikletle yol alıyorduk.

Üç kurt bisikletlerimizin hızına uyarak etrafımızda yürümeye başladı. Hangi şekillerde olsalar da onları tanıdım — çocukluğumda bana zorbalık yapanlardan bazılarıydı. Kurt şekillerinde beni takip ederek, bana asla yaşayamayacağım şeyleri hatırlattılar, bu da yeterince acı vericiydi.

"Diğer sürüler, eşsiz bir dişi sürüsü liderini takip eder mi bilmiyordum," diye devam etti Willow, etrafımızın sarıldığının farkında değildi. "O özel biri olmalı."

"Nira bir alfa," diye cevapladım acı bir şekilde. "Eminim o da diğerleri gibi pisliğin tekidir."

Yanımdaki bir kurt, zahmetsizce iki ayaklı şekline geri döndü. Zane, sarı saçlarının yanlarını kesmiş, üstünü uzun bırakmıştı. Kolumu yakaladı ve beni motosikletten düşürdü. Hızlı reflekslerim sayesinde yüzüstü düşmek yerine ayaklarımın üstüne düştüm.

"Gelecekteki liderimizden böyle konuşma," diye homurdandı Zane, çıplak testislerinin ortada olmasını umursamadan.

İşler çığırından çıkarsa, ilk hedefim belliydi. Willow, benden çok uzak olmayan bir yerde durdu.

"Nira bir alfa." Onun tutuşunu silkip attım. "Senin aksine, kendini savunabilir."

Diğer iki kurt havladı ve etrafımızda daire çizdi. Hiçbiri alfa ya da beta bile değildi. Teke tek, insan formumuzda, hepsinin canını okuyabilirdim. Bu yüzden artık benimle teke tek yüzleşmiyorlardı.

"Frey..." Willow bana takma adımı kullandı, sesi endişeliydi.

Kavga çıkarmaması gerektiğini biliyordu. Yerini biliyordu. Sürünün en alt üyesi olmaya alışmıştı.

Ben hiç alışamamıştım.

İkinci kurt geri dönuştü ve onun, kısa süre önce Zane'in eşı olan kızıl saçlı Ramona olduğunu görünce şaşırmadım. O nereye giderse, o da peşinden giderdi. Zane'in yakışıklılığına bakılırsa, Ramona'nın onu iyi bir parti olarak görmesine hak veriyordum. Ne yazık ki tam bir pislikti. Okulda bana cehennemi yaşatmışlardı, ama o zamandan beri zaman değişmişti.

"Evet, melez." Ramona da çıplaklığını saklamaya çalışmadı. "Küçük omega cücesini dinleyin."

Willow sürünün omega'sı olmasına rağmen, bazıları benim melez statümü ondan bile daha aşağı görüyordu. Sırasız, değersiz, yarı insan, neredeyse bir şekil değiştiren bile sayılmazdım.

Arkamda çıplak bir ayağın kaldırırma çarpmasıyla, onların arkadaşlarından biri olan Fisher'a döndüm. Zane'e kıyasla iri yapılydı, mavi gözleri bana karşı nefretle her zaman kısılmıştı. Zane ve Ramona'nın gözleri altın rengindeydi, kurtlarının hala içlerinde olduğunu gösteriyordu — bu da onları her zamankinden daha tehlikeli yapıyordu.

"Willow'u bu işe karıştıрма," dedim, bu zorbalara yıllar önce neden benimle uğraşmayı bıraktıklarını hatırlatmanın zamanının geldiğini hissederek.

"Dönüşmekte zorlanıyor musun?" diye sordu Fisher Willow'a.

Belki de dikkatleri ona çekmemeliydim. Sürü evine neredeyse varmıştık, ama kimse bize aldırış etmiyordu. Aldırsa bile, kimse bana ya da Willow'a yardım etmezdi, bu da adil bir şekilde savaşmanın bir anlamı olmadığı anlamına geliyordu.

Ön tekmeye Fisher'ın hayalarına vurdum. O bir çığlık atarak geriye düştü. Willow, Zane ve Ramona üzerime saldırırken inleyerek korkakça kıvrıldı.

Ramona da adil dövüşmüyordu. Uzun, beyaz sarı saçlarımdan tutup beni yerinde tutarken, Zane'in yumruğı karnıma isabet etti. Acıdan ikiye katlanacaktım ama Ramona'nın saçlarımı tutan eli buna izin vermedi.

Bunun yerine, onun tutuşunda kıvrıldım.

"Bu oyunu ikimiz de oynayabiliriz," diye homurdandım, parmaklarım onun uzun kızıl saçlarının arasında dolanıyordu.

İkimiz de birbirimize dolanmıştık. Ramona nefretini gizlemiyordu. Kısmen çıkmış dişlerini göstererek gözlerimin içine baktı. Kurtların hakimiyet mücadelesinde bakışlarımız kilitlendi.

Ramona ilk gözlerini kaçırdı. Zafer kazanmış gibi sııttım, ta ki onun nereye baktığını fark edene kadar — omzumun üzerinden eşine.

Zane sırtıma dönmüş olmam umurunda değildi. Bana sert bir yumruk attı ve bu gece kanlı idrar yapacağımı hissettim.

"Git!" Willow'a bağırdım, o da hayatı buna bağılıymış gibi topluluğa doğru bisikletle koştu.

Daha önce dayak yemiştım. Yine dayanabilirdim.

Beni yere düşürmek için üçünün birden üstüme çullandığı gerçeğiyle kendimi avutuyordum. İçlerinden biri dizlerimin altından tekmeledi ve yere düştüm. Daha önce defalarca yaptığım gibi, alışkanlıkla yüzümü kapattım.

Yumruklar yağmur gibi yağarken, onları kaburgalarına tekmeleyen ben olduğumu hayal ettim. Gülenin ben olduğumu.

Bu sadece hayalimdi, ama hayatta kalmamın tek yoluydu. Her zaman hayatta kalmamın tek yoluydu. Kendimi olduğumdan daha güçlü hayal ederek.

"Senin gibi bir melez, bu geceki sürü toplantısına katılmaya layık değil," diye alay etti Ramona.

Darbeler devam ederken, kendime çekildim, karnımı ve yüzümü korumak için kıvrıldım.

Fisher, botunu sırtıma vurarak güldü. "O, sürü işaretini bile hak etmedi."

Sürüdeki alt üyeler ilk kez dönüşüm geçirdiğinde, sürü alfa onları işaretler ve yeni kurtların sadakat yemini aldıktan sonra onları sürüye resmen kabul ederdi. Ben hiç dönüşüm geçirmemiştım, bu yüzden sürü bağının korumasına hiç sahip olmamıştım ve bu da teknik olarak hiçbir rütbem olmadığı anlamına geliyordu.

Göz yaşları yüzümden akıyordu ama dişlerimi sıkıp ağlamadım. Etrafımızda başka sesler toplandı ama kimse müdahale etmedi. Saldırganlarımın dikkati dağıldı sanki, darbeler yavaşladı.

O anda fırsatı değerlendirdim ve kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerine ittim... Ama karşımda sürü alfasının oğlu duruyordu. Luka. Bu gecenin onur konuğu.

"Bırakın geri kalanını sürünerek gitsin," dedi Luka alaycı bir şekilde.

Bir alfa olarak sözleri ağır basıyordu. Alfa havlamasını kullanmamış olmasına rağmen, üç zorba "Evet, alfa" diyerek kenara çekildi.

Gelecekteki sürü alfam burnunu bana doğru kaldırdı. "Emeklemek, dönüşmeye en yakın olabileceğin şey, melez."

Kendime bunun daha iyi olduğunu söylemeye çalıştım. Sonuçta, egoma alınan bir darbe fiziksel darbeler kadar acıtmazdı.

"Tabii ki, alfa," diye fısıldadım, keskin kurt kulakları duyacak kadar yüksek sesle.

Kurt dönüşümcü kanım sayesinde, bir insandan daha dayanıklıydım. En azından yarın sadece birkaç çürükle kalacaktım.

Luka'nın ağır bakışları altında sürü evine doğru sürünerek ilerledim. Beni izleyenler sadece dördü değildi. Sanki tüm sürü yarı kan hakkında fısıldaşıyor gibiydi. Sürü evinin arkasında gözden kaybolduğumda kendimi ayağa kaldırdım. Dikleşirken yüzümü buruşturdum, sonra kaburgalarımı kontrol ettim.

Dirseklerim ve kollarım sıyrılmıştı, ama bu sefer kırık kemik olmadan kurtulmuş gibi görünüyordu. Üzerimdeki tozu silip gözlerimi sildim.

Bir gün, ağladığımı görerek onlara bu zevki tattırmadan dayak yiyebilecektim. Dürüst olmak gerekirse, onları bir kez olsun yerlerine koyabilmeyi ne kadar çok istesem de, sürünün rütbesiz melez üyesi olarak yapabileceğimin en iyisi, onlara biraz daha az zevk vermektir.

"Buradan gitmeliyim," diye fısıldadım kendi kendime, ama bunun imkânsız olduğunu biliyordum. Ironwood'dan ayrılmak istesem bile, bunu yapmanın bir yolu yoktu.

Eyaletin çeşitli yerlerinde birkaç insan kasabası olduğu söyleniyordu, ama herkes şekil değiştirenler ile insanların geçinemediğini biliyordu. Benim gibi yarı insan, yarı şekil değiştirenin nasıl ortaya çıktığı bir muammaydı. Eğer bir fırsat bulursam, şekil değiştiremediğim için insan gibi davranabilirim.

Bu ulaşılamaz bir hayaldi, çünkü bir insan kasabasına ulaşmak için tehlikeli vahşi arazilerden ya da başka bir sürünün bölgesinden geçmem gerekirdi.

Montana'da kurt sürüler sınırlarını kıskançlıkla koruyor ve yabancılara düşman gibi davranıyordu. Komşu sürüler beni buraya geri gönderip hızlı bir cezaya çarptırırdı. Sürülerinden vazgeçen yalnız kurtlara güvenilmezdi. Herkes onların sadakatinin olmadığını varsayıyordu.

Bu yüzden her ebeveyn itaatsiz yavrularına, "*Sürü liderine itaat et, yoksa seni vahşi topraklara gönderir*" diye uyarırdı.

Sürüler arasındaki sahipsiz topraklar, bir nedenden dolayı vahşi topraklar olarak adlandırılıyordu. Sürü alfasının dengeleyici gücü olmadan, vahşi topraklar kanunsuz ve tehlikeli bir yerdi. Kendi amaçları olan yalnız kurtlar orada dolaşıyordu.

Daha da kötüsü, sürüsü olmayan haydut alfa kurtlar vahşi topraklarda dolaşıyordu. Sürü kanunları olmadan, sadece en kurnaz veya en dominant kurtlar hayatta kalabiliyordu. Alfa kurtların hakimiyeti sayesinde, haydut alfa kurtlar karşılaştıkları itaatkar kurtları kendi iradelerine boyun eğmeye zorlayabiliyordu.

Sürü hiyerarşisi bir nedenden dolayı vardı: kurtları, özellikle de alfaları hizada tutmak ve sürünün sorunsuz bir şekilde işlemlerini sağlamak. Küçük yaşlardan itibaren bize güçlü bir hiyerarşinin güçlü bir sürünün belkemiği olduğu öğretildi. İtaatkar kurtlar, sadece alfalara sunabilecekleri koruma karşılığında itaatlerini sunarlardı.

Alfalarımız bizi güçlü ve güvende tutuyordu. Karşılığında biz de onlara barınak, yiyecek ve yiyecek sağlıyorduk. En azından işlerin böyle yürümesi gerekiyordu.

Ironwood sürüsü kadar güçlü bir sürüye ait olmak beni gururlandırmalıydı. Üvey annem bana hep böyle söylemişti. Ama şu anda öyle hissetmiyordum.

Titrek bir nefes alarak, onurumu geri kazandım. Annem muhtemelen çoktan buraya gelmişti ve beni bu halde görmek istemiyordum.

Sürü evinin etrafında dolaştım ve diğer taraftaki kalabalığa ulaştım.

Willow yüzünde utanmış bir ifadeyle beni bekliyordu. "Üzgünüm,

Frey," dedi, gözlerime bile bakmadan fısıldadı.

Onun bunu yapmasından nefret ediyordum. Hiyerarşide ondan üstte değildim. "Ben iyiyim."

Yakınlarda birkaç kurt insan şekline geri döndü ve beni tamamen görmezden gelerek sırt çantalarından kıyafetlerini aramaya başladı. Sanki bana bakmaya bile değmezmişim gibi.

Ama kalabalığın içinden biri bana döndü — benim üvey annem, Kaydence. Gözlerimiz buluştuğunda gülümsedi ve el salladı. Onu gördüğümü belirtmek için zorla gülümsedim ve el salladım.

Kaydence'in kesiklerimi ve sıyrıklarımı görmesini istemedim. Gözlerindeki acıma ve çaresizliği görmekten nefret ediyordum. Kendisi de düşük rütbeli bir kurt olmasına rağmen, benim için her zaman elinden geleni yapmıştı ve ben de onun bana zaten verdiği

O artık bir yetişkindi, kendi savaşlarını kendi verebilirdi.

Kaydence'in beni görmemesi için Willow'un elini tutup, şekil değiştirenlerin arasından geçerek yolumuzu açtık. Willow'u yarı çıplak katılımcıların arasına çekip, annemden uzaklaştırdım ve saldırganların olay çıkarmak istemeyeceği sahneye doğru yöneldim.

Yaklaştığımızda, kalabalığın üzerinde Luka'yı gördüm. Kendimi toparlayıp kırık kemiklerim olup olmadığını kontrol etmek için harcadığım sürede, o kalabalığın arasından geçerek ait olduğu yere, ön tarafa ulaşmıştı.

Bu özel gün için inşa edilmiş ahşap sahnede duruyordu. Yeni platformun arka duvarında, bu kadar kuzeyde uzun süre hayatta kalamayacak orkide ve diğer egzotik bitkiler asılıydı. O ve nişanlısı Nira, birbirlerine bağlılık yemini edeceklerdi. Resmi çift olmalarına sadece bir adım kalmıştı. Evlendikten sonra, iki büyük sürümüz güçlü bir ittifak kuracaktı.

Luka bana sırtını dönerek, bazı betalara sahneye taht benzeri iki sandalye getirmelerini işaret etti. Bana sırtını dönmesi, çocukluğumuzda onun benimle arkadaş olduğunu sandığım bir anı hatırlattı. Ne kadar aptalmışım. Beni sadece daha yükseğe çıkarmak için kullanmıştı, böylece arkadaşları beni dövdüğünde daha uzağa düşeceğimi biliyordu. Bana sırtını döndüğünde, arkadaşlarının darbeleriyle hissettiğimden çok daha kötü bir umutsuzluk çöktü üzerime.

Tıpkı bugün olduğu gibi, beni dövmeyi bıraktıklarında, sadece Luka'nın emrine uyup utanç içinde sürünerek uzaklaşmam için.

Tanıdık bir ses beni hoş olmayan anılardan uyandırdı. "Willow! Freya!"

Wilder'ı, Willow'un kardeşini aramak için döndük. Ebeveynler geleneksel olarak aynı yavrulardan gelen tüm yavrulara aynı ilk harf ve genellikle aynı hece sayısıyla isim verirlerdi. Willow ve Wilder benim tek iki arkadaşımdı, bu da tüm şekil değiştirenlerin pislik olmadığını kanıtlıyordu. Bugün gibi günlerde öyle hissedilse bile.

Wilder'a karşı otomatik olarak takındığım gülümseme, onun artık hiçbir yere yalnız gitmediğini hatırlayınca kayboldu. Bunun yerine, arkadaşını arkasında sürükleyerek kalabalığın arasından garip bir şekilde geçiyordu.

Wilder benim ilk aşkım, ilk ve tek sevgilimdi. Ama kurtum yıllarca ortaya çıkmayınca, ailesi sonunda onu daha iyi bir eş aramaya ikna etti. Benim gibi yarı insan olmayan birini.

"Merhaba, Wilder."

O ve Presley üç yıldır birlikteydiler ve bu hala canımı sıkıyordu. Uzun saçlarını nasıl ağarttığını fark etmemiştim, ama benim garip ama doğal saf beyaz saçlarımla kıyaslanamazdı. Saçlarımı çoğu zaman at kuyruğu yapıyordum.

"İyi misin?" diye sordu Wilder.

İçimdeki sükuneti aradım, herkes gibi onun da dayak yediğimi gördüğünü fark ettim. Willow gibi o da orada durmuş hiçbir şey yapmamıştı. Onları suçlamıyordum. Bana yardım etmeye çalışırlarsa, şekil değiştirenler oldukları için daha kötü dayak yerlerdi. Daha önce müdahale etmeye çalıştıklarında da böyle olmuştu.

"Olabilirdiğince iyiyim," diye cevap verdim, onun bakışlarıyla karşılaşarak.

Wilder, omega'nın biraz üstünde bir konumda olmasına ve benim en altta olmama rağmen, gözleri yine de yere indi. Her ne kadar bugün çok acı çekmiş olsam da, birinin benim için gözlerini indirmesi bana hafif bir tatmin duygusu verdi.

Presley bana sırtarak baktı, gözleri sanki az önce maruz kaldığım dayak izlerini arıyormuş gibi vücudumda dolaştı. Neyse ki, bu sefer kolay kurtulmuştum — bu seferlik. Morluklar muhtemelen birkaç saat sonra bile görünmeyecekti.

"Önce yeminlerini edecekler. Sonra dans var," dedi Wilder

Sürümüz, yılda birkaç kez, her zaman dolunay altında, eşsiz kurtlar için bir dans düzenlerdi.

Eşsiz kurtlar birbirlerini tanıyabilir, bazen büyük sürümüzde ilk kez yeni potansiyel eşlerle tanışabilirlerdi.

"İyi bir eş bulmanı dileriz, Willow," dedi Presley, yapmacık ve içten olmayan bir sesle.

Ancak gözleri bana takılmıştı, bu da Willow'a şans dilemesinin tesadüf olmadığını kanıtlıyordu.

"Sen de dansa katılacak, değil mi?" diye sordu Willow bana.

Güneş dağların arkasına battı. Bulutlarla kaplı gökyüzü, dolunay kutlaması gecesi olması gerekenden daha karanlık görünüyordu.

"Bunun anlamını anlamıyorum," diye cevap verdim. "Kimse beni eş olarak seçmez. Artık çok yaşlandım."

Presley, sanki çok komik bir şey söylemişim gibi güldü. "Bunun nedeni o değil, hepimiz biliyoruz."

Bariz olanı söylemek Presley'e kalmıştı. Üçü de normal yaşlarda, on beş ve on altı yaşlarında ilk kez dönüşüm geçirmişti. İstisnalar bile ilk dönüşümlerini on üç ile on dokuz yaşları arasında yaşamıştı.

Yirmi dört yaşına geldiğimde, geç olgunlaşan biri olma umudumu tamamen yitirdim. Çocuklar dışında, tüm sürüde dönüşüm geçiremeyen tek yetişkin bendim.

Willow'un henüz bir eş bulamamasının tek nedeni, sürünün omega'sı, yani en düşük rütbeli yetişkin olmasıydı. Çoğu sürüde bu, onu bir köleden biraz daha fazlası yapıyordu. Daha yüksek rütbeli kurtlar, bize en ufak bir nezaket gösterilmesinin bile ne kadar şanslı olduğumuzu sürekli söylüyorlardı. Özellikle de iz bırakmamış olan bana.

Sürü alfa Jameson, sürü faaliyetlerine katılma hakkımı hiç reddetmemişti, ama bu benim dışlanmış durumumu değiştirmede. Oğlu Luka, diğer kurtların beni defalarca dövdüğünü izlemişti. Bana hiç elini sürmemişti — belki de gelecekteki sürü alfam benim gibi biriyle kendini kirletmek istemiyordu — ama bugün olduğu gibi, sık sık etrafta durup izliyordu.

Bugünden önceki son görüşmemizde bana söylediklerini hala hatırlıyordum.

"Hayatta olduğun için şanslısın," demişti Luka alaycı bir şekilde. "Bir gün içindeki kurt ortaya çıkabilir, ama senin gibi bir melez dönüşümden sağ çıkabileceğini sanmıyorum."

Sürü lideri bir uluma ile bizi düzene çağırdı ve beni karanlık anılarımdan uyandırdı. Luka da kendi ulumasıyla cevap verdi. Sürünün geri kalanı hiyerarşiye göre uludu, önce diğer dominant alfa kurtlar seslerini yükseltti, ardından daha az dominant alfa kurtlar, sonra beta kurtlar, sonra itaatkar kurtlar ve son olarak Willow. Seslerinin birleşmesi, içimdeki bir şeyin de onlara katılmak istemesiyle birlikte ensemdeki tüyleri diken diken etti.

Uzun zaman önce, ulumayı seçip seçmememin önemi olmadığını öğrenmiştim — her iki seçim de bana sürüdeki üst düzey üyelerinin öfkesini kazandırıyor. Ortak uluma sona erdiğinde, kalabalığın bazıları bana yan gözle baktı. Ama onlarla birlikte ulumaya katılmış olsaydım, Ironwood sürüsünün bir üyesi gibi davranmaya cüret ettiğim için aynı şeyi yaparlardı. Sonuçta, aralarında yerimi kazanmamıştım ve sürü alfasının işaretini taşı mıyordum.

Sürü alfa Jameson, kalabalığa hitap ederken sert sesini yükseltti. "Bu çok özel dolunay törenine katılmak için bu gece buraya geldiğiniz için teşekkür ederim. Bu gece, oğlum ve sizin gelecekteki sürü alfa'nız

Frost Fang sürüsünün Alfa Nira'ya kendini adayacak. Nira, lütfen bize katıl!"

Kalabalık, Frost Fang sürüsünden Sürü Alfa Nira ve betalarının kalabalığın arasından geçebilmesi için heyecanlı mırıldanmalar eşliğinde dağıldı. Kendime engel olamadan, o geçerken onu iyice görmeye çalıştım.

Tüm alfaları gibi Nira da uzun boylu, kaslı ve güçlüydü. Kendinden emin bir tavırla yürüyordu ve koyu kahverengi saçları omuzlarına savaşçı örgülerinde dökülüyordu. Hatta açık omzunda havalı bir yara izi bile vardı.

O, olmak istediğim her şeydi.

Nira dar ama asil bir elbise giyiyordu, ama elbisenin ayak bileklerinin oldukça üzerinde bittiğini fark ettim, bu da ona gerektiğinde hareket özgürlüğü veriyordu. Alfalar her zaman kavgaya hazırды, bu onların doğasında vardı.

Ironwood sürüsünün az sayıdaki dişi alfa her zaman erkek alfa ile çiftleşirken, bazı erkek alfa, alfa nüfusundaki dengesizlik nedeniyle dişi beta ile çiftleşmeye zorlanıyordu. Willow, Wilder ve Presley gibi totem direğinin altındaki düşük statülü kurtlar, bir alfa veya hatta bir beta ile çiftleşme şansına asla sahip olamadı. Presley'in üstün tavırlarına rağmen, o da bizimle birlikte en alt tabakada yer alıyordu.

Sürü alfa Nira sahneye çıktığı anda bulutlar dağıldı ve dolunay üzerimize parladı. Fısıltılar kalabalığın arasında yayıldı.

"Sürümüzün ittifakı için iyi bir işaret."

"Ay tanrıçası onların birliğini kutsuyor olmalı." "Ay büyükannesi her şeyi görür!"

"Ay tanrıçası onları kader eşleri olarak kutsasın."

Törenin dolunayda yapılmasının gerçek nedeni buydu. Liderlerimiz, ay tanrıçasının Luka ve Nira'yı kader eşleri olarak kabul etmesini umuyorlardı, bu da sadece dolunayda gerçekleşebilecek bir şeydi.

Nira, güçlü ve emredici sesiyle kalabalığa hitap etti, ama ben dikkatimi veremiyordum, çünkü o anda göğsümde bir şey çekildi. Bir ay ışığı doğrudan Luka'nın üzerine düştü ve kalabalık, bunun ay tanrıçasının bir işareti olduğunu fısıldayan kurtların sayısı artıkça bir çılgılık attı.

Luka, Nira'ya baktı, ama kaderiyle bağlayan gümüş iplik ona gitmediği için kaşları çatıldı. İplik, aşağı doğru gergin bir açıyla uzanıyor ve kalabalığın içine doğru gidiyordu. Parmak uçlarına basarak, önümde kime gittiğini görmeye çalıştım.

Gümüş ipin yakınında duranlar, ipin nereye gittiğini görmek için geri çekilince, sürüde şok dalgası yayıldı. Kalabalık, önümde duranlar da dahil olmak üzere, ikiye ayrıldı. Luka'nın kaderindeki eşinin bağı, arkamda duran biriyle bağlantılı olmalıydı. Ben de kenara çekildim. Ama bunu yaptığımda, gümüş iplik de benimle birlikte hareket etti.

"Frey..." Willow, Presley'in inanamayan bir çığlık atarken çaresizce fısıldadı.

"Sen..." Wilder, göğsüme bakarken ağzı açık kaldı, kaşları ihanet dolu bir ifadeyle çatıldı.

Gümüş iplik doğrudan göğsümün ortasına uzanıyor gibiydi. Bu olamazdı. Yine kenara çekilmeye çalıştım, Luka'nın kaderindeki eşine ulaşmak için beni kesmesi gerektiğine emindim... ama iplik yine benimle birlikte hareket etti. Arkama baktığımda gümüş ipliğin benimle bittiğini gördüm.

"Olamaz!" Yanımdaki yaşlı bir adam bağırdı. "O

dönüşemiyor bile!" Başka biri homurdandı. "O kızın kaderindeki eş olamaz..."

"O gerçek bir şekil değiştiren bile değil..."

Şok ve inkâr devam ediyordu, ama ben de en az onlar kadar şok olmuştum. Bu imkânsızdı. Kesinlikle, tartışmasız imkânsızdı. Yine de, ikinci bir ay ışığı bulutlardan düşerek beni sardı. Willow, Wilder ve Presley, ay ışığına yakalanmaktan korkmuş gibi geri çekildiler.

Ay ışığıyla aynı renkteki gümüş ipliğe dokunmak için uzandım, ama elim ipliğin içinden geçti.

Kalabalığın çıkardığı tüm gürültüye rağmen, bir ses tüm gürültüyü keserek herkesi susturdu.

"Bu, Frost Fang sürüsü ile Ironwood sürüsü arasındaki anlaşmayı geçersiz kılar." Nira çenesini kaldırdı, bana bakarak dudaklarını bükerek sanki onu gördüğü en iğrenç böcekmişim gibi baktı.

Göz bebekleri altın rengi parladı, kurt tarafının da insan tarafı kadar öfkeli olduğunu gösteriyordu.

Sürü alfa Jameson, oğlu Luka'nın yanına adım attı ve elini omzuna koydu. "Hayır! Anlaşmamız geçerli."

Sonra oğlunun kulağına fısıldadı. Luka, babasının sözlerine başını sallarken gözleri benimkilere kilitlendi.

Sonra Jameson geri çekildi ve şöyle ilan etti: "Oğlum o yarı kanlı kızı eş olarak kabul etmiyor. O kız dönüşüm bile yapamıyor. Oğlum daha iyisini hak ediyor."

Nira derin bir nefes aldı, ama konuşmadan Luka platformun kenarına geldi. Onun gibi çenesini kaldırdı ve bana baktı.

"Ben, Ironwood Sürüsü'nden Luka, gelecekteki alfa ve Sürü Alfa Jameson'un oğlu, Ironwood Sürüsü'nden Freya'yı, sürü bağının dışından gelen, kökeni bilinmeyen yetim kızı reddediyorum. Freya'nın benim için hiçbir anlamı olmadığını beyan ediyor ve eş bağımızı resmen koparıyorum. Bunu, dolunayın kutsaması altında ay tanrıçasına yemin ederim."

Aramızdaki gümüş iplik koptu ve bağımızın kafamın içinde parçalandığını duyduğuma yemin edebilirim. Vücudumu yıldırım çarpmış gibi bir acı sardı ve sessiz bir çılgılık atarak dizlerimin üzerine çöktüm. İki büküm olup, gözyaşlarımı durdurmaya bile çalışmadan yere düşmesine izin verdim. Bu binlerce dayaktan daha kötüydü. İçim sanki içimde bükülüp yırtılıyormuş gibi hissettim.

Acı geldiği kadar çabuk geçti ve geride sadece acıların yankısı kaldı. Başımı kaldırdım, olanlara şaşkınlık içindeydim.

Bulutlar bir kez daha ayı kapattı ve ay ışığı kayboldu. Bir şey hissetmeyi, kader eşinin bağının bir izini hissetmeyi bekliyordum, ama hiçbir şey yoktu. Kendimi... iyi hissediyordum. Sanki kader eşinin bağı hiç var olmamış gibiydi.

Bu düşünce beni utanç ve pişmanlık duygularıyla doldurdu. Yıllar boyunca bana yaptığı kötü muameleden sonra Luka'nın eşim olması nasıl olurdu diye düşünme şansım bile olmamıştı.

Şimdi, kalabalığın gözleri üzerimdeyken, garip bir şekilde... yoksun hissettim. Bir an için, sürüdeki konumumu yükseltme şansı verilmişti. Ay tanrıçası bizi kader eşleri olarak belirlemişti. Geleceğin sürü alfasının eşi olabilirdim.

Ama Luka'nın reddi, daha başlamadan her şeyi bitirdi. Kalabalık, gelecekteki sürünün alfasının layık olmayan kader eşini reddetmesinin şokunu sindirmeye çalışarak tekrar mırıldanmaya başladı. Annemin bu konuda ne düşündüğünü merak ederek etrafa baktım, ama kalabalığın içinde onu göremedim.

Willow kolunu bana doladı ve Nira tekrar konuşmaya başladığında duymadığım teselli sözleri fısıldadı.

"Yeterince iyi değil."

Sözleri kalabalığı bir kez daha şok ederek sessizliğe boğdu.

"Sürü alfa Nira," diye bir beta acilen konuştu, ama Nira'nın bakışları onun söylemek üzere olduğu şeyi kesintiye uğrattı.

"Onu reddetmek yeterli değil," dedi Nira, Luka ve Jameson'a dönerek. "Herkes kader eşlerinin bağının karşı konulamaz olduğunu bilir, özellikle de birbirlerine dokunduktan sonra. Cazibe hala çok güçlü olacak."

Jameson ve Luka birbirlerine baktılar.

Ironwood sürüsünün alfa'sı, "Endişelerini anlıyorum. Sen ve Luka düzgün bir şekilde iftleşerseniz, kader eşlerinin bağı tamamen kopar. Ama bu gece bir düğün törenine hazır değiliz," dedi.

"Eşimin boynunda benim işaretim olmadan buna inanmam," diye homurdandı Nira.

"Henüz zamanı değil." Jameson, onun sonraki sözlerini önlemek için elini kaldırdı. "Dğnnz bir sonraki dolunayı beklemek zorunda. Niyetimizin samimi olduğunu kanıtlamak için oğlum kızı öldürecek."

Luka kekeledi ve kalabalık etrafımı sararken ben nefesimi tuttum.

"Hayır!" Willow bağırdı, ama Wilder onu susturdu.

Bu durumdan kurtulmanın bir yolunu düşünmeye çalışırken kalbim deli gibi çarpıyordu. Yıllar boyunca zorbalarla başa çıkmayı öğrenmiştim, ama sürü alfa her zaman beni görmezden gelmişti. şu anda tüm dikkatini bana vermişken, onun temsil ettiği tehdidi alt edemezdim. Sürü alfa'nın sözü kanundu.

Jameson, alfa komutunun gücüyle sesini yükseltti. "Sahneye ık, Freya."

Sözleri üzerime bir mengene gibi çöktü, ama yine de direnebildiğimi fark ettim, muhtemelen kurtum hiç ortaya çıkmadığı içindi. Alfa gücünü üzerimden silkeledim, dört ayak üstüne çöktüm ve kalabalığın arasından sıyrılmaya çalışarak kaabileceğim sürü evine doğru ilerledim. Bugün için en güvenli yerin ellerimin ve dizlerimin üstünde kalmak olduğu belliydi.

 ift el uzanıp beni ayağa kaldırdı. Zane, Ramona ve Fisher etrafımı sararken, ellerinin n kollarımdaki çiziklere dokunmasıyla acı içinde tısladım.

"Gösteriyi kaırmanı istemeyiz," dedi Ramona, beni sahneye doğru çevirirken kahkahalarla gülerek.

Zane, "Sen ana gösteri sensin!" dedi.

"Onu yakaladık!" Fisher, beni yakaladığı için övgü almak istercesine bağırdı.

Sahnedeki bu kadar uzakta olmama rağmen, Luka'nın gözlerinin fal taşı gibi açıldığını görebiliyordum. "Baba..."

Jameson, Nira'ya güven verici bir şekilde gülümsedi. "Burada toplanan herkes, onun oğlumun ya da bu sürünün layık olmadığını görecek."

Luka omuzlarını dikleştirdi. "Herkes kader eşlerinin birbirini öldüremeyeceğini bilir. Onu vahşi doğaya sürgün edelim, orada haydutlar, asi alfaları ve yalnız kurtlar onu bizim için öldürür."

Kaderimin eşi, kadere karşı çıktığı için beni gerçekten ölüme mahkum mu edecekti?

Kaybedecek hiçbir şeyim kalmamıştı, bağırarak, "Ay Büyükanne bizi eş olarak birleştirdi! Bu doğru değıl!" dedim.

Jameson oğluna bir bakış attı. Bir an için ikisi de konuşmadı ve ben nefesimi tuttum. Onlar benim kaderimi belirleme gücüne sahipti ve her taraftan kalabalık baskı yaparken kaçma umudum yoktu.

Sürü alfa her zaman sürü üzerinde mutlak güce sahipti ve başka bir alfa ona meydan okumadıkça, onun sözü kanundu. Ama şu anda, Jameson tahttan çekilip gücünü oğluna devretmeye çok yakinken, onu dinleyebilirdi. Bu benim en iyi ve tek umudumdu.

"Peki," dedi Jameson yavaşça. Sonra kalabalığın içinde bana döndü. "Sürü alfa olarak, Freya'yı Ironwood sürü topraklarından sürgün ediyorum."

Alfaların bakışları üzerime çevrildiğinde midem düğümlendi.

"Ve Frost Fang topraklarında da kesinlikle hoş karşılanmayacak," dedi Nira burnunu çekerek. Üçüne çaresizce bakarken ciğerlerimdeki hava dondu. Hiçbir suçum yokken, Ironwood sürüsünde bir zamanlar sahip olduğum küçük korumamdan mahrum bırakılmıştım.

Willow ve Wilder dehşete kapılmış görünüyordu, ama statüleri sürü alfasının emrine karşı gelmelerine kesinlikle izin vermezdi. Kalabalık etrafımı sardı ve düşmanlıklarını somut bir güç gibi hissedebiliyordum.

Zane sırtıttı ve beni sahneden itti. "Sonunda, ait olduğun yeri öğrendik — diğeri sürüsüz kurtlarla birlikte vahşi doğada."

Daracak odada, üçünden de kaçamıyordum

Ramona beni itti. "Merak etme, *Frey*,
. Muhtemelen başka bir sürgün ya da yalnız kurt."

"Doğru," dedi Fisher gülerek ve diğeri kolumu tuttu, morartarak beni acıttı. "Kaderin eş bağı her zaman bir kurtun ilk kızgınlığını tetikler."

Bazıları, kızgın bir kurtun eşsiz hayatta kalamayacağını söylüyordu. Ama Luka beni reddetmişti. Aramızda eş bağı yoktu, bu yüzden Fisher'ın yanıldığını umuyordum.

Ramona ekledi, "Çiftleşme dönemine girdiğinde, kokun seni uzun süre saklayamaz. Bu, kesinlikle eşini bulacağın anlamına gelir... ya da daha doğrusu, o seni bulur."

"Onu sürümüzün sınırına götürün," diye emretti Jameson, alfa komutası tüm sürüsüne yayıldıkça sesi değişiyordu.

Bu emir, arkadaşlarım Willow ve Wilder dahil herkesi itaat etmeye zorladı. Kalabalığın arasından annemi göremiyordum, ama o da itaat etmek zorunda kaldığı için ne kadar üzgün olduğunu tahmin edebiliyordum.

Kalabalık beni caddeye doğru sürüklerken, boşuna akan gözyaşlarımı silmeye çalıştım. Sahneye geri baktığımda, Luka yüzünde anlam veremediğim bir ifadeyle bana bakıyordu. Ama onun benim durumuma acıyarak bakmadığını düşünüyorsam, yanılıyordum.

Babasının ardından alfa havlaması geldi. "Bu melez kızı ait olduğu vahşi doğada bırakın."

Bölüm 2

Flint

Kurt formuma girip, burayı geçici operasyon üssümüz için uygun olmayan herhangi bir şey olup olmadığını kontrol etmek için bölgeyi taramıştım. Şimdi dört tekerlekli, arazi aracı bir ATV'ye bindim. ATV, bu son kontrolü hızlı ve kolay hale getirecekti.

Yalnız kurtlar, haydutlar ve haydut alfa kurtlar, genellikle vahşi topraklar olarak adlandırılan bu bölgede dolaşıyordu, bu yüzden çok dikkatli olmalıyız. Ayrıca, tüm kötü tipleri tamamen önleyebileceğimizi de umamazdık. Ama bu işin bir parçasıydı.

Sürüm, Montana, Idaho ve Wyoming'i domine eden daha büyük kurt sürülerine bağlı olmak yerine, buradaki sürüler arasında dolaşma özgürlüğünü tercih ediyordu. Kendi nişimizi yaratmıştık: haydutlar tarafından tehdit edilen ticaret yolları üzerinde sürüler arasında seyahat eden değerli yükleri korumaya ve kollamaya yardım ediyorduk.

Şahsen ben, göçebe hayatının bana çok uygun olduğunu fark ettim. Bu hayat, eskiden ovalarda dolaşan, bufalo sürülerini takip eden ve topraktan geçinen atalarımın geleneklerini sürdürdüğümü hissettiriyordu. Rahmetli annemin ailesi, doğa ile uyum içinde yaşamaları ve her şeyden önce ailelerine ve kabilelerine olan sadakatleriyle tanınırdı. Modern yaşam ve kurt adam içgüdülerim eski geleneklere karşı sık sık komplo kurmasına rağmen, mirasımı elimden geldiğince yaşatmaya çalıştım.

Bir sonraki işimiz için henüz hazırlık tamamlanmamıştı, bu yüzden küçük grubumla birlikte şimdilik sabırla beklememiz gerekiyordu. Gruplar arasında uzun mesafeler seyahat ederken, genellikle ATV'lerimizi ya sakladık ya da büyük römorkumuza yükledik, ancak bu gibi durumlarda ATV'ler mükemmeldi. Kamyonların veya motosikletlerin geçemeyeceği dik ve tehlikeli yamaçlarda kolayca yol alabildim. Bu sayede, sadece karayoluyla ulaşılabilen kısımları değil, tüm alanı tam olarak inceleyebildim. Sürünün alfa erkeğini ancak en iyisi memnun edebilirdi.

Dağın ortasında küçük bir dereyi geçmek üzereydim ki, daha önce orada olmayan bir ayak izi fark ettim. Hayır, iki ayak izi. Daha iyi duyabilmek için motoru kapattım, sonra ATV'den indim ve anahtarları aldım. Bu, aracımı ele geçirmek için bir tuzak ya da hileyse, işlerini kolaylaştırmayacaktım.

Ayak izleri, çıplak ayak izi ve bir kadına ya da çocuğa ait olduğu belli olan küçük bir ayakkabı iziydi. Sesler kulağıma ulaştı ve çok uzak olamayacaklarını anladım.

İnsan şeklinde konuştukları belliydi, bu yüzden henüz şekil değiştirmeye karar vermedim ve bunun yerine iki ayaklı halimle olabildiğince sessizce kayalıkların etrafında dolaştım.

"Bunu kolay yoldan ya da zor yoldan halledebiliriz, kadın."

Adamın sözleri kulağıma çarptı ve kadının cevap veren inlemesi duyduğumda ensemdaki tüyler diken diken oldu.

Birkaç saniye sonra onları gördüm — garip beyaz at kuyruklu, korkmuş bir genç kadın ve gömleksiz bir haydut alfa. Kadın, daha dominant olan kurdu yatıştırmak için gözlerini yere indirmiş, ondan uzaklaşmak için ağaçların arasına sığınmaya çalışıyordu. Adam kadının bileğini tutup onu kendine doğru çekti ve fermuarının açık olduğunu fark ettim.

Bu, vahşi doğada alt köpek kurtlar için acımasız bir kaderdir. Haydut alfa kurtlar, alt kurtlara, sürüdeki alfa kurtların yaptığı gibi, burada da iradelerini zorla kabul ettirirler. Aradaki fark, sürünün en azından alt kurtların itaatine karşılık koruma sağlamasıdır.

Bu kadına yardım etmek ile kendi sürümü hakkında endişelenmek arasında kalmıştım. Sürü alfam, sürü işleri olmayan bir şey için kendimi tehlikeye attığım için beni derimi yüzerek cezalandırırdı. Bu tür sahneler vahşi doğada her gün onlarca kez yaşanıyordu ve ben vahşi doğada kaybolmuş tüm asi kurtları kurtaramazdım.

Ancak karar veremedim, güneş ışığının altında metal bir parıltı gördüm. Kadın adamın karnına bıçağı saplayınca adam acı içinde bağırdı. Parlak kırmızı kan kadının solgun kolunu boyadı. Adama ciddi bir darbe indirmişti.

Kadın geriye dans ederken şok içinde gözlerimi kıptım. Kanlı bıçağı sıkıca tutarken gözleri haklı bir öfkeyle doluydu. Ve o anda, onu korumak için karşı konulamaz bir dürtü beni sardı.

"Koruyun," diye fısıldadı kafamın içindeki kurt ruhu. *"Koruyun."*

Kafamı salladım, kurtumun deli olduğuna emindim, ama çok geçti — o benim kararsız insan tarafımı bir kenara itti ve dönüşüm başladı. Vücudum dört ayaklı haline dönüşmeden önce, mokasenlerimi çıkarmak ve kemerimi çözerek kot pantolonumu kurtarmak için zar zor zaman bulabildim.

Kurtum ne yapacağı konusunda hiç tereddüt etmedi. Haydut öfkeli bir çılgılık attı ve her dönüşümcü gibi kendini iyileştirmek için kurda dönüştü. Pençeleri yere değdiği anda kadına saldırdı ve benim kurtum da ona saldırdı.

Kadın bıçağı hazır tutuyordu, belki de bıçakla bir alfa kurda karşı küçük bir kurt olarak şansının daha yüksek olduğunu düşünüyordu. Ama ben, şansını bir kez daha değiştirmek için toprağı yarararak koştum.

Beni gördüğünde, bakışları ruhumu delip geçti, gözleri taze kar gibi soluk maviydi. Yüzünde şok ve hayal kırıklığıyla dolu bir ifade vardı.

Sürpriz unsuru bana ihtiyacım olan avantajı sağladı. Diğer alfa yeni tehdidi değerlendirmek için zamanında dönmeden, dişlerimi onun boynuna geçirdim. İvmem onu yanına doğru sürükledi ve o benim dişlerimi çıkarmadan iyi bir ısırik attım.

Savaş, dedi kurtum, yeni eşine değerini kanıtlama fırsatından memnun. Ama aynı zamanda, kavgamızın farkındalığını sürü bağı üzerinden sızdırdı... onu sürünün bir parçası olarak hareket etmeye iten bir içgüdü.

Gage'in farkındalığının bana odaklandığını hissedince lanet okudum, ama kavga tüm dikkatimi çekmişti. Haydut alfa ile tekrar çarpıştığımızda tüyler uçuşuyordu ve gözümün ucuyla kadının dönüp koştuğunu gördüm. Benim de bir tehdit oluşturabileceğimi düşündüğü için akıllıca bir seçimdi.

Kavga bir kez daha dikkatimi dağıttı ve bunun çabucak bitmesi gerektiğine karar verdim. Bir hamle yaptım, sonra tekrar onunla boğuştum ve dişlerim son kez boğazını buldu. Dişlerimi onun hayat kaynağı olan damarına batırdığımda tüylerim kanla kaplandı. Kafamı salladığımda her şey bitmişti.

Diğer kurt, pençelerimin önünde orman zeminine yığıldı ve ben, sürü bağı aracılığıyla herkese iyi olduğumu bildirdim. Sonra kadının peşinden koştum, kurtum onu kaybetmemem için beni zorluyordu.

Kovalamaca sırasında kurtum giderek daha da heyecanlandı, o kadar ki, bu kadına, kaçak kurt kadar tehdit oluşturuyor olabilir miyim diye düşünmeye başladım. Canavarım hiç bir dişi kurda bu kadar heyecanlanmamıştı. Onun üzerindeki kontrolüm en iyi ihtimalle zayıf görünüyordu.

Onun izini bulmak için havayı koklarken, aniden fark ettim. Yakında kızgınlık dönemi başlayacaktı. Bu, başıboş kurtun onu yaraladıktan sonra bile onu almaya karar vermesinin nedenini açıklıyordu. Bu sadece gururu değildi, kurtunun onun yaklaşan kızgınlık dönemine tepki gösteriyordu.

Dişinin kızgınlığının kokusu henüz zayıftı, ama kurtum hemen fark etti. Onun peşinden çalılıkların arasında koşarken, saklanmaya bile çalışmadan, avın verdiği zevk onu memnun etti. Bu sırada zihnimde kurtumla mücadele ediyordum.

Onunla konuşmam gerek, dedim ona sertçe.

Benim, diye kükredi kurtum, aramızdaki mesafe azalırken.

Biz o haydut alfa'dan daha iyiyiz, değil mi?

Kurtum cevap vermedi. Mantık onunla pek işe yaramazdı.

Ama ona yetiştiğimizde, bıçağını hazırlayarak dönüp bize saldırdı. Kurtum, kaslı vücudunun gergin olduğunu, uzun beyaz saçlarını görüşünü engellemek için at kuyruğu yapıldığını fark etti. Sert görünüyordu, ama kar mavisi gözlerinde korku ve çaresizliğin parıltısını gördüm.

Onu korkutuyorsun, diye hayvani tarafıma söyledim. *Bırak ben konuşayım.*

Kürküm vücudumdan kayarken, kurtun utancını ve boyun eğmesini hissettim ve tekrar iki ayağımın üzerine çıktım.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedim, çıplak bir şekilde önünde dururken avuçlarımı ona doğru açarak. "İyi misin?"

Gözleri vücudumu taradı, özellikle bir noktaya takıldıktan sonra tekrar benim bakışlarıma döndü. Evet, kavga her zaman kanımı kaynatırdı ve kurtum ona ilgi duyduğu için vücudum ona tam bir gösteri sunuyordu.

Zaferin coşkusuyla, kurtum kutlama yapmak istiyordu. Ama yüzüm ve göğsüm başka bir kurtun kanıyla kaplıyken, onun az önce yaşadıklarından sonra çalılarda yuvarlanmak isteyeceğini düşünmek aptallık olurdu.

Yalnız başına vahşi doğada kaldıktan sonra zayıf ve muhtemelen yetersiz beslenmişti. Bana ulaşmadan önce çok şey atlatmış gibi sert görünüyordu. Kanlı ön kolları ve sıyrılmış dirsekleri gözüme çarptı.

"Sana zarar verdi mi?" diye kükredim.

Kafasını sallarken gözleri bir kez daha vücudumu süzdü, ama bıçağı aramızda hazır durumda kalmıştı. Bıçağı ne kadar sabit tuttuğuna şaşırdım. Bu kadın dik duruyordu ve daha da önemlisi, gözlerime bakabiliyordu.

Gage ve Heath, hakimiyet açısından benden üstündü, ama ben yine de bir alfa erkeğdim. Bu kadının bakışlarımı karşılayabilmesi ve az önce yaptıklarını yapabilmesi onu gizemli kılıyordu. Hiçbir alfa erkek onun gibi korkmuş gibi davranamazdı.

O baskın mıydı, yoksa itaatkar mı? Bir beta mı, yoksa daha alt bir rütbeli mi? Emin değildim, ama bu ıssız yerde bunu anlamaya çalışmanın ne zamanı ne de yeri idi.

"O öldü mü?" diye sordu, bakışları geldiğimiz yöne doğru kaydı.

Gözleri o kadar dikkat dağıtıcı bir soluk maviydi ki, ona cevap vermem gerektiğini fark etmeden önce bir anlığına gözlerinde kayboldum.

"Onun kanı üzerimde, değil mi?" diye sordum, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle. Cevap vermediğinde iç geçirdim.

"Evet. O öldü. Ve biz ona gitmezsek, sürünün alfa erkeği bizi aramaya gelecek. Kavgayı hissetti."

Gözleri bir an için kısıldı ve bunun, bir sürü üyesinin neden sadece sürüsüzlerin dolaştığı bu vahşi arazide olduğunu anlamadığı için olduğunu düşündüm.

"Biz küçük bir sürüyüz ve bir sonraki işimize gidiyoruz," diye açıkladım.

O da geliyor, dedi kurtum, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde.

Neyse ki içimdeki kurdu benden başka kimse duyamıyordu. Onun ne kadar açgözlü davrandığını duymasına gerek yoktu ve Gage'in, yaklaşan işimizde yararlı bir rol üstlenmedikçe buna razı olacağından emin değildim.

"Seni daha güvenli bir yere götürebilir miyiz?" Onun üzerinde sürü izi görmedim ya da hissetmedim, ki bu yaşına göre garipti.

Ergen kurtlar ilk kez dönüşüm geçirdiğinde, çoğu sürü bir tür sürüye katılma töreniyle kutlama yapardı. Yeni kurtlar sürünün önünde dönüşüm geçirir ve boyunlarını sürü alfa'sına boyun eğerek açarlardı. Alfa onları ısırdı. Isırığı, onları sürünün tam üyesi olarak kabul ederdi. Ardından, çoğu yeni sürü üyesi, sürüye olan bağlılıklarını göstermek için ısırık izinin yakınına dövme yaptırdı. Bu, hem kurt taraflarının hem de insan taraflarının sadakatini kanıtlardı.

Ama onun ısırık izi ya da dövmesi yoktu. Geleceği parlak görünüyordu — benden sadece birkaç yaş küçük, birçok sürünün en iyi üreme kaynağı olarak göreceği genç bir dişi kurt. İlk dönüşümü yıllar önce olmuş olmalıydı, peki onun gibi güzel bir şey nasıl bir sürü tarafından sahiplenilmekten kurtulmuştu?

Belki de gerçekten yalnız bir kurt olarak yaşamayı seçmişti. Belki de buraya, sürüsüzlerin arasına ait olduğu için gelmişti. Bu da muhtemelen bizim sürümüze katılmak istemediği anlamına geliyordu.

Kurtum bu düşünceye öfkeleni ve sadece benim duyabileceğim düşük bir hırıltı çıkardı. Onu gözünün önünden ayırmayacaktı.

Omuzları çöktü ve sonunda bıçaklı elini yanına indirdi.

yanı

na "Daha güvenli bir yere mi?" Kuru bir kahkaha attı.

bırak "Haklısın, aptalca bir soruydu," dedim, elimi tı.

boynunun arkasına geçirdim.

Tek başına bir kurt olmayı seçmiş olsa bile, bir şeyler değişmiş olmalıydı. Bir elinde su şişesi, diğer elinde bıçak dışında hiçbir şeyi yoktu, üzerinde giydiği kıyafetler dışında hiçbir eşyası yoktu. Kurt formundayken eşyalarını taşıyacak bir çantası bile yoktu.

Dönüşmek istememesine şaşmamalı. Dönüşürse, eşyalarını geride bırakmak zorunda kalacaktı. Vahşi doğada çıplak halde kızgınlık döneminde olmak ölüm fermanı demekti. O haydut alfa, onu ilk becerenlerden biri olurdu ve diğerleri onu ele geçirmek için birbirleriyle savaşırlardı. Geceyi sağ geçirebilirse şanslı sayılırdı.

Benim. Korum.

Kalp atışlarım yavaşlayıp ereksiyonum geçince, dağ havasının soğuğu birdenbire beni vurdu. Giysilerimi istiyordum ve Gage ile Heath aramaya gelmeden kampa dönmek istiyordum. Ama onu burada yalnız bırakamazdım.

"Adın ne?" diye sordum.

Sanki bu soru ona gösterilen en büyük nezaketmiş gibi şaşkınlıkla bana baktı. Sonra yüzü düştü.

"Ben Freya... ve sürüsüzüm."

Sol kolumu çevirerek bileğimdeki Gage'in ısırık izini ve onun üstündeki dağlarda uluyan bir kurt dövmesini gösterdim.

"Ben Howling Echo Sürüsü'nden Flint."

Kafasını tam bir kurt gibi eğdi ve bana düşünceli bir bakış attı. "O sürüyü hiç duymadım."

"Dediğim gibi... 'küçük' ama güçlü."

Gülümsedim ve şaşırtıcı bir şekilde, o da dudaklarını kıvırdı... ta ki kendini fark edene kadar, yüzünü daha ciddi bir ifadeye bürüdü.

Sağ bileğimdeki diğer iki sürü izini fark ettiyse de, bundan bahsetmedi. Her ikisi de artık o sürüye ait olmadığımı göstermek için iz bırakacak şekilde yaralanmıştı. Eski sürü liderlerinin ısırtık izleri çoktan silinmişti. Şimdi sadece Gage'in izi kalmıştı.

Eski sürü işaretlerinden birini silmekten dolayı kendimi kötü hissetmiştim. Eski gelenekleri takip eden ve bize yeteneklerini paylaşan kurt ruhlarını onurlandıranlar, kendilerini ayın kutsaması altında hissederlerdi. Bir zamanlar, bu fikri benimseyip sürülerinin adı yapan bir sürüde kendimi evimde hissetmiştim. Zengin ve çeşitli kültürel mirasımızı benimseyen pek çok kişi arasında oraya çok iyi uyum sağlamıştım.

Ama zamanla huzursuz oldum, göçebe atalarımın bir zamanlar yaptığı gibi vahşi topraklarda dolaşmak istedim. Bundan kısa bir süre sonra, Gage yeni sürü arkadaşlarıyla birlikte ortaya çıktığında, kurtum onlara katılmak istediğini hissetti. Ayın kutsadığı sürüden ayrılmak benim için zor bir karar olmuştu, ama sonunda eski sürü arkadaşlarım kararımı düşmanlık göstermeden desteklediler.

Sürüye ait olmayan Freya hiçbir şey söylemeyince, ona en samimi gülümsememi gösterip geldiğimiz yöne doğru işaret ettim.

"Neden kampa geri dönmüyorsun?" diye nazikçe önerdim.

ATV'ime geri dönmek için, haydut alfa'nın cesedinin yanından geçmemiz gerekiyordu. Kurtum, onun bu avı nasıl takdir edeceğini düşünerek kendini beğenmiş bir şekilde tüylerini kabarttı. Aslında, insan tarafım da pek farklı hissetmiyordu. Umarım o da benim cesaretimi takdir etmiştir.

"En azından bu gece bizimle kalabilirsin." Sözlerime sertçe tepki gösterdi. "Senin korumana ihtiyacım yok."

Sözlerimi havada asılı bırakarak, ona düşünmesi için biraz zaman verdim. Yorgun görünüyordu, sanki bütün gece uyumamış gibi gözlerinin altında büyük torbalar vardı. Bu çok da şaşırtıcı değildi, sonuçta dolunay vardı. Muhtemelen bütün gece kurt formunda geçirmiş, yakınlarda başka bir kurt kokusu aldığında hemen hareket etmiş, sonra eşyalarını almak için geri dönmüştü.

Bazı beta ve diğer astlarını korkutup kaçırabilecek kadar dominant olmalıydı — en alt kademedeki astların itaatkar havası kesinlikle yoktu. Ama burada yalnız bir kurt tehlikeli bir hayat sürüyordu ve yaklaşan kızgınlık dönemi her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Kokusu yakında kilometrelerce öteden erkek kurtları çekecek kadar güçlü hale gelecekti.

Bu, eşine ne olduğunu merak etmeme neden oldu — eşsiz kurtlar kızgınlık dönemine girmezlerdi. Onun öldürüldüğünü hayal edince kalbim parçalandı.

Burada. Bu birçok şeyi açıklardı. Bu, onun beklediğimden daha kötü şeyler yaşadığı anlamına geliyordu. Muhtemelen onu korumaya çalışırken ölmüştü.

Kendi kurtum onu ne kadar istese de, yaklaşan kızgınlık döneminde onunla çiftleşmek istese de, şu anda onun halletmesi gereken çok şey vardı. Benimle kampa dönmeyi kabul etse bile, eşinin kaybının yasını tutmak ve hayatta kalmak için yapması gerekenlerle başa çıkmak için zamana ihtiyacı olacaktı.

Durumunu değerlendirerek içini çekti. "Peki. Ama aklına bir şey gelmesin." Gözleri kasıklarına kaydı ve geri döndü.

"Ellerimi kendime saklamayı bilirim," dedim ve ona beni takip etmesini işaret ettim.

Ancak kurtum... Onu kontrol altında tutmak için tüm gücümü kullanmam gerekeceğinden korkuyordum. Çoğu zaman, ruhumun yarısını ele geçirmiş olan kurt ruhuyla uyum içinde yaşıyordum. Diğer zamanlarda ise... onun içgüdüleri benimkilerle çatışıyordu.

Neyse ki, o bizi takip etmeye başlar başlamaz kurtum sakinleşti. Onun yakınımda ve güvende olduğunu bilmek onu yatıştırdı.

Peki ya insan tarafım? ATV'nin arkasında onun kollarının beni sarmalamasını dört gözle beklemediğimi söylersem yalan olur. Zihnimde, kalçalarımın onun solgun bacaklarının arasında yer aldığını, kollarının çıplak göğsümü okşadığını, ellerinin aşağıya doğru inip onun için ne kadar sertleştiğimi hissedene kadar indiğini hayal ettim. Sadece bu düşünce bile sikimin tekrar ilgi duymasına neden oldu.

Onu korumak için öldürdüğüm kurt cesedinin yanından geçerken, bu fanteziyi kafamdan atmak için başımı salladım. Onun peşinde başka bir alfa erkeğin nefes nefese koşmasına ihtiyacı yoktu. Hayır, onun ihtiyacı olan şey dinlenmek, güç toplamaktı. Çünkü buradan hayatta kalabilecek biri varsa, o da onun olacağına hiç şüphem yoktu.

Ama bizim sürümüzle daha iyi olurdu. Ve bu sadece kurtumun görüşü değildi. Cesurdu, o bıçakla yapılması gerekeni yapmaktan çekinmemişti ve bakışlarımı kaçırmamıştı. Belki Gage de onun iyi bir yeni sürü üyesi olacağına katılırdı.

Kurtum ve ben bu fikri beğendik. Bu bize onu daha iyi tanımak için zaman verecekti. Çünkü Freya hakkında şu ana kadar öğrendiklerimden, onu ilginç bulan tek kişinin kurtum olmadığını biliyordum. O, çözmek için sabırsızlandığım bir gizemdi.

Bölüm 3

Freya

Flint'in arkasından giderken, az önce olan her şeyi anlamaya çalıştım.

Sırf Luka'nın kaderindeki eş olduğu için Ironwood sürüsü beni sürülerden kovup vahşi doğaya sürmüşlerdi.

Ironwood sürüsünün sınırlarını koruyan kurtlar geri dönmemi engelledi. Buradaki ilk gecemi her sestem korkarak ve yeni durumuma alışmaya çalışarak geçirdim.

Willow ve Wilder'ın bana sırt çevirmeleri en çok canımı yakmıştı, her ne kadar onların alfa komutuyla hareket ettiklerini bilsem de... Ancak Jameson onlara yardım etmemelerini emretmemişti, yani Wilder bana su şişesini attığında emre karşı gelmemişti. Willow da bana en sevdiğim bıçağı uzattığında emre karşı gelmemişti.

O bıçak hayatımı kurtarmıştı ve şimdi elinde çevirirken, üzerinde bulunan kanla garip bir şekilde tatmin olmuşum. Flint umursamadan bana sırtını dönmüş ve bıçağı bende bırakmıştı. Bu, onun açısından şok edici bir güven göstergesiydi, çünkü dönüş yolculuğumuz sırasında herhangi bir anda onu bıçaklayabilirdim.

Ama Flint'in benim için öldürdüğü kurtun cesedini gördüğümde...

— Flint'e karşı dönme düşüncesi kafamdan uçup gitti. Beni korumuştum, ama nedenini hâlâ bilmiyordum. Sürü bölgeleri arasındaki kanunsuz vahşi topraklarda hiçbir iyiliğin bedavaya gelmeyeceğini bilecek kadar saf değildim.

Flint'in diğer kurda korkusuzca saldırmasını görmek, bende umut ve kıskançlığın garip bir karışımını uyandırdı. Belki de burada doğuştan zalim olmayan biri vardı. Ve kıskançlık... Çünkü kurduma sahip olsaydım, belki sorunu kendim çözebilirdim.

Flint'in kurdu muhteşemdi. Büyük ve güçlüydü, bir alfa olduğunu kanıtlıyordu. Koyu kahverengi kürkü açık gri ön bacaklarıyla son buluyordu ve sağduyumu geri kazanıp kaçmadan önce alnında daha açık bir iz gördüğümü sandım. Ancak kurdu anında bana seslendi ve içimden bir parça onu geride bırakmaya isyan etti.

Daha mantıklı olan tarafım, aralarına yeterince mesafe koyarak kavgayı kazananla uğraşmak zorunda kalmamayı ummuştı, ama Flint kavgayı beklediğimden çok daha çabuk bitirmişti. Ironwood kurtlarının dövüşlerini birçok kez kıskançlıkla izlemiştim, ama ölümüne bir kavga hiç görmemişim.

Aslında, bu kurtun cesedi gördüğüm ilk ölü şekil değiştiren hayvandı ve bu düşünce bile beni çalılıklara kaçmaya yetti, çünkü dünden beri bir şey yememişim. Ağzım iğrenç bir safra ile doldu.

Harika. Dün gece kanlı idrar yaptım, şimdi de vücudumdaki her çürük ve şişlik ağrıyor.

"Hey, iyi misin?"

Flint'in sesinde sinirlerimi yatıştıran bir şey vardı. Beni bir kez korumuştı ve muhtemelen şu anki durumumdan yararlanmaya çalışan biri olursa yine koruyacaktı.

Ölü kurdu arkamda bırakarak doğrulduktan sonra, Wilder'ın benim için ormana attığı bir litre suyun hala bende olduğunu hatırladım. Suyu ağızımda biraz çalkaladıktan sonra tükürdüm ve mideyi rahatlatmak için büyük bir yudum aldım.

Nefes nefese, "Ben iyiyim" diye zorla söyledim.

Tabii ki bu doğru değildi. Fiziksel olarak berbat durumdaydım. Üstelik, buraya sürülmek benim gibi dönüşemeyen biri için ölüm cezası anlamına geliyordu. Luka bunu biliyordu. Kaderimdeki eşimin sözleri kafamda yankılanıyordu: *Haydutlar, asi alfa kurtlar ve yalnız kurtlar onu bizim için öldürecekler.*

Kurtarıcım hangi gruba aitti? Bir sürüsü vardı, bu da onu haydut yapıyordu. Bıçağımı sıkıca kavrayarak burnumu koluma sildim ve hayatta kalmak için kararlılığımı topladım. Ironwood sürüsünde her zaman en aşağılık varlık olarak görülmüştüm. Kimse, bebekken gelen yetim bir mülteciden büyük şeyler beklemezdi.

Başka bir sürünün içinde hayatımın nasıl farklı olabileceğini hep hayal etmişim, ama bunu öğrenebileceğimi hiç ummamışım. Vahşi doğada geçirdiğim ilk gecede, Sürü Alfa Jameson'un

beni geri davet etmesini dilemiştim. Çünkü şimdi, yalnız bir kurt olarak, Ironwood sürüsünün en aşağısı olmaktan daha kötü bir durumdaydım.

Beni avlayan haydut alfa, buradaki durumun çocukken bize anlatılan hikayeler kadar kötü olduğunu kanıtladı.

Hiç isyan etmemiştim — sürünün içindeki yerimi, herkese hizmet eden bir köle olarak kabul etmiştim. Belki de benim gibi zayıf bir kurdu bekledikleri kadar minnettar değildim. Ama her yıl kurtum ortaya çıkmayınca, üzerime yağmur gibi yağan kötü muameleye katlandım.

Flint bana adımı sorduğunda, bu basit nezaketi ona hayal bile edemeyeceği kadar çok puan kazandırmıştı. Ve şimdi bana açıkça endişeyle bakıyordu.

"Ben iyiyim," dedim tekrar, daha kararlı bir sesle, sözlerime mümkün olduğunca güven katarak. "Gidelim."

Küçük bir gülümseme belirdi ve yüzünü bir şekilde aydınlatarak bana tuhaf bir etki yaptı. Gözleri gece kadar karanlıktı ve aynı derecede derindi, gülümsemesi ise ifadesini güzelce aydınlattı.

Tıraşlı yüzü, genç ve kendinden emin bir enerjiyle beni cezbedti. Tahminimce benden sadece bir iki yaş büyük olabilirdi. Gözlerimi yüzünde tutmaya çalıştım, ama gözlerim aşağıya, güçlü, derin bronz göğüs kaslarına ve üzerinde gururla duran koyu renkli meme uçlarına kaydı. Ve daha da aşağıya...

"Evet, gidelim," dedi ve yine çıplak halde önüme geçerek yol gösterdi.

Onun bakışları beni caydırmadığı için, dünyayı umursamadan vahşi doğada korkusuzca yürüyen savaşıyı izlemekten kendimi alamadım. Kendine bu kadar güvenen bu adamı hayranlıkla izledim. İnce yapılı vücudunu güçlü ve çevik tuttuğu belliydi, bu da onu bugünkü gibi kavgalara hazırlıklı kılıyordu.

Benim 1,78 metre boyuma karşılık, o benden en az 10 santim daha uzundu. Derisinin koyu rengi, akıcı, düz siyah saçları gibi, yerli kanı taşıdığını gösteriyordu. Saçları sırtına, neredeyse sivrilen beline kadar uzanıyordu, hiç kestirmiş mi diye merak ettim. Bakışlarım daha aşağıya kayarken, başka şeyler de merak ettim...

Bu yetenekli ama şefkatli adam, Ironwood kurtlarından hiçbirine, hatta yıllar boyunca bana bu kadar acımasızca davranmayanlara bile, hiç bu kadar çekici gelmemişti.

Düşüncelerim daha da ileri gitmeden onları kafamdan attım. Ne de olsa Flint, ne kadar tehlikeli olduğunu az önce kanıtlamıştı... Hiç tereddüt etmeden öldürebilecek biriydi. O cesedin yanından geçmek onu hiç etkilememişti. O anda onun için o ceset, manzaranın bir parçasıdan ibaretti.

Yine de o ölümcül yeteneğini benim için kullanmıştı... beni korumak için. Neden?

Düşüncelerime o kadar dalmıştım ki, o durduğunda neredeyse ona çarpıyordum. Eğildi, uzun, güzel saçları güçlü kollarının etrafında dalgalandı ve yerden bir şey aldı — kıyafetleri, fark ettim.

O kot pantolonunu ve mokasenlerini giyerken hızla başka yere baktım. Daha önce onu iyice görmemiş değildim — penisi birçok şekil değiştirenin kıskançlığını uyandıracak cinstendi ve artık diğer kurt gibi bana zorla sahip olmaya çalışmayacağını bildiğim için, zaferinin ardından çelik gibi sertleşmiş, tüm ihtişamıyla önümde duran halini hayranlıkla hatırlayabiliyordum.

Onun sesi, o güçlü kollarda korunmanın ne kadar iyi olacağını düşünmeye vakit bulamadan beni anıdan çıkardı.

"Arabaların bekliyor!"

Hâlâ gömleksizdi, pürüzsüz, sağlam göğüs kasları kusursuz karın kaslarının üzerinde görünüyordu. Bakışlarımı ondan ayırıp, ayak bileğine bağlanmış bronzlaşmış mokasenlerini inceledim. Mokasenlerin üst kısmını, her birinin ucunda üç saplı çiçekleri oluşturan siyah, kırmızı, mavi ve camgöbeği renkli boncuklardan oluşan renkli bir motif süslüyordu.

Bana yardım eden bu güçlü adam, güzelliğe değer veriyor ve atalarının geleneklerini onurlandırıyor. Beni giderek daha fazla meraklandırıyordu.

Sonra, parçalanmış kumaşlardan oluşan bir çemberin içinde durduğunu fark ettim... giydiği gömleğin geriye kalanları. Beni korumak için hemen koşmuştu. Bu da göğsümde başka bir tuhaf his uyandırdı.

Kimse benim için savaşmamıştı. Ne üvey annem, ne de tek arkadaşlarım Willow ve Wilder. Elbette, bana eğitimlerinde öğrendikleri her şeyi kullanarak savaşmayı öğretmişlerdi. Hiç dönüşmediğim için, yeni dönüşenler için düzenlenen resmi sürü eğitimine hiç davet edilmemiştim. Willow ve Wilder, iki ayaklı halde savaşmakla ilgili öğrendiklerini bana aktarmak için ellerinden geleni yaptılar.

Ondan sonra, kendi savaşlarımı vermek için mümkün olduğunca hazırlıklıydım. Neyse ki, yaşımla ilerledikçe ve yaşitlarımdan daha az dominant kurtları gözümün içine bakarak alt edebildikçe, işler çok daha kolaylaştı. Yıllar içinde sürü üyelerinden

yıllar geçtikçe bana meydan okumaya başladı. Bazen, dün gece olduğu gibi, hala bana karşı birleşiyorlardı, ama ben dayak yemeyi biliyordum.

Vahşi doğada olmasına rağmen, Flint haydut bir alfa ya da yalnız kurt değildi. Bir sürüsü vardı. Bu da bana, belki de ait olabileceğim yeni bir yer bulabileceğimi düşündürdü. Ironwood Sürüsü'ndeki hayatımdan daha iyi olacağını umacak kadar naif değildim. Ama sürüsüz olmaktan her sürüsü daha iyiydi, elbette.

Kısa süre sonra Flint beni ormanın içinden geçerek bir dere kenarında duran büyük bir ATV'ye götürdü. İkimiz de aynı anda diz çöküp vücudumuzdaki kanı yıkadık. Bana yine o güzel gülümsemesini gösterdi ve ben de gülümsemeden edemedim. Keşke onun yarısı kadar kaygısız olabilseydim.

"Önce yaralarını saralım," diye önerdi. "İyileşmek için daha sonra dönüşebilirsin, ama şimdilik yola çıkmamız en iyisi."

Dönüşemediğimi öğrenmesinden korktum.
En azından bana bir bahane vermişti.

ATV'nin yan braketlerine bağlanmış renkli çantalardan birini karıştırdı. Mokasenlerle benzer kahverengi bir malzemeden yapılmış gibi görünüyorlardı, ama bunlar parlak mavi, sarı ve kırmızı renklerdeki soyut, geometrik desenlerle boyanmıştı.

Aradığını bulduğunda yumuşak bir mırıldanma duyuldu. Flint, elinde bandajlar ve bir şişe sıvı ile bana doğru yaklaştı. Yaklaştığında tüm vücudum gerildi, ama kendimi hareketsiz kalmaya zorladım. Alfaların bana nazik davranmasına alışık değildim.

"Bıçağı da saklaman gerekecek. Yolculuk zorlu geçebilir." Dudakları kıvrıldı, çift anlamlı sözüne gülümsemesini bastırdı.

Bıçağı vermekten nefret etsem de, haklı olduğunu biliyordum. Ayrıca, bir parçam ona zaten güveniyordu. Bir an tereddüt ettikten sonra, bıçağı açık avucumda ona uzattım.

"Değiş tokuş yapalım." Bana bandajları ve antiseptiği verdi, sonra bıçağımı neredeyse saygıyla aldı. "Sonra sana geri veririm."

Onun güvenilir olduğuna daha da ikna olmuş bir şekilde başımı salladım, ama yanılma ihtimaline karşı bıçağımı nereye koyduğunu not ettim.

Bana dönüp kolumun bandajını sarmada ilerleme kaydetmediğimi görünce, "Yardım edeyim," dedi.

Yaralarımın alkol döktü ve ben acıdan inledim. Durup yüzümdeki ifadeyi inceledi.

"Sorun yok," dedim, bakışlarından kaçarak. "Ben hallederim."

"Çok zorluklar yaşadın, ama sana inanıyorum. Buraya kadar geldin."

Onun nazik övgüsü beni daha dik durmamı sağladı. Ben bir hayatta kalanıydım. Ironwood sürüsünün yıllar boyunca bana yüklediği her şeyi atlatmışım. Bu, benim için sadece katlanmam gereken yeni bir sınavdı.

Sonra, ön kollarımı ve dirseklerimi gazlı bezle sardı ve bantladı.

"Mumya gibi görünüyorsun, ama en azından yolda yaraların enfeksiyon kapmaz. Vahşi doğada fazla tedbirli olmakta fayda var."

Bana yaklaştı ve sıcak nefesi saçlarımın bir tutamını oynattı. İkimiz de aynı anda saçımı kulağımın arkasına itmek için uzandık. Ellerimiz neredeyse birbirine değecekti ki, sanki yanmış gibi geri çekildi.

"Belki ikimiz de saçlarımızı bağlamalıyız," dedi ve arkasını döndü. ATV'ye bağlanmış renkli çantaları tekrar karıştırmaya başladı.

Saç bağımı çıkardım ve o anda kavga sırasında ne kadar saçımın döküldüğünü fark ettim. Saçlarım dağılmış, kollarım çizilmiş ve elimde kanlı bıçakla Flint'e ne kadar çılgın görünmüş olmalıyım? Beni kurtarmak için kendisi de deli olmalıydı. Neden onun önünde nasıl görüldüğümü umursadığımı bilmeden saçımı aceleyle bağladım.

Kendi saç bağını ararken ekledi: "Sadece haber vereyim... Gage biraz... huysuz olabilir. Çok dost canlısı biri değildir. Heath ise... daha zor tahmin edilebilir. Ama iyi adamlardır. Buraya sürgün edildiğimde bana yardım ettiler, sonra da kovulduklarında beni yeni sürülerine kabul ettiler."

"Hepiniz sürgün müsünüz?"

Aradığını buldu ve tekrar bana döndü. "Evet, sürümüz bizi reddetti. Gage'in kendi ailesi onu kovdu."

Konuşurken koyu renkli saçlarını arkasına topladı ve ben, gergin derisinin altındaki kasların dalgalanışından gözlerimi alamadım. Ellerimi göğsünün düz yüzeylerinde gezdirmek, o sert karın kaslarını yalamak, V şeklindeki çizgileri takip etmek istedim... İyi ki pantolon giymişti, yoksa gözlerimin nereye gittiğini kontrol edemezdim.

"Beğendin mi?"

Göz kırptı ve yüzüm kızardı, muhtemelen domates kırmızısına döndüm.

"Önden mi, arkadan mı?" diye sorduğunda yüzüm daha da kızardı.

Sonra ATV'yi işaret etti ve ne demek istediğini anladım. Koltuk ikimiz için kesinlikle yeterince büyüktü, ama onun önünde mi yoksa arkasında mı sürmenin daha iyi olacağını düşünmeye çalıştım.

önünde mi yoksa arkasında mı binmenin daha iyi olacağını hayal etmeye çalıştım. Önde binersem, güçlü kolları her iki yanımda olacak ve aracı kullanırken beni sıkıştırıracaktı. Daha önce hayal ettiklerimden sonra, fantezilerim kesinlikle kontrolden çıkacaktı.

"Senin arkanda bineceğim," diye karar verdim.

ATV'ye atladı ve arkasındaki yeri okşadı. Tereddüt edince yüzündeki gülümseme kayboldu ve bana ciddi bir şekilde baktı.

"Howling Echo o adam gibi değil," dedi ve geldiğimiz yolu belirsiz bir şekilde işaret etti. "Hiçbirimiz sana zarar vermeyeceğiz, söz veriyorum."

Buralarda, vahşi doğada kimseye güvenmek zordu ve onun neden bana yardım ettiğini hala anlayamıyordum. Ama başka seçeneğim var mıydı?

Başımı salladım. "Tamam."

Sonra ATV'ye bindim ve diğer bacağımı da attım.

"Bana sıkı sarıl, Frey," dedi motorun sesini bastırarak. "Buralar tehlikeli."

Takma adının kullanılmasına irkildim, ama Freya'nın kısaltılması pek mümkün olmadığı için bunun doğal olduğunu düşündüm.

ATV ileri fırladığında, dediğini yaptım. Dağdan aşağı doğru hızla ilerlerken, bir çığlık attım ve ona daha sıkı sarıldım, dizlerimle bacaklarını kavradım ve göğsümü sırtına bastırdım.

Ellerim göğüs kaslarına yapışmışsa, bu sadece tutunmaya çalıştığım içindi. Ellerim karın kaslarına kaymışsa, bu sadece daha doğal bir tutuş bulmak içindi. Başımı sırtına yasladım ve karanlık bir gecede kamp ateşinin verdiği güven gibi içimi rahatlatan sıcak kokusunu içime çektim.

ATV'nin arkasında, güvendeydim. Burada, kollarımı ona dolamış halde, onun sürüsüyle tanışıp aralarında yerimi bulduğumu hayal edebiliyordum. Burada, onun yanında, umut etmeye cesaret edebiliyordum.

Bölüm 4

Gage

Flint'e damgamı vuran sürü alfa olarak, onun tehlikede olduğunu hissedebiliyordum. Sürü bağının tüm amacı buydu: astlar, sürünün koruması karşılığında sürü alfa'ya sadakat yemini ederlerdi. Flint'in başka bir kurtla kavgaya girdiğini anında anladım ve sürü bağımız aracılığıyla hemen Heath'e ulaştım.

Flint kavga çıkaran biri değildi, ama kavgayı bitirmekte tereddüt etmezdi. Bağ aracılığıyla, tek bir kurtla mı yoksa birçok kurtla mı karşı karşıya olduğunu anlayamıyordum ve onu desteksiz bırakmayacaktım.

"Ne oldu?" Heath başını çadırıma soktu, ama ben ona doğru atılınca geri çekildi.

"Flint'in başı dertte."

Yumruklarını sıkarak Heath etrafımızı taradı ve kurmakta olduğumuz kamp alanını gözden geçirdi. "Yakınlarda mı?"

"Kurt şekline girip yakınları keşfe çıktı. Keşfi tamamlamak için ATV'ye bindi."

Heath, benim de onun kadar iyi bildiğim gibi, Flint'in kilometrelerce uzakta olabileceği anlamına gelen gürültülü bir hırıltı çıkardı.

"O zaman diğer ATV'yi alalım," dedi Heath ve güçlü adımlarla mesafeyi kat ederek ATV'ye doğru ilerlemeye başladı.

Heath de benim gibi savaşmak için yaratılmış bir vücuda sahipti, ancak 1,95 metre boyuyla benden birkaç santim daha uzundu. Koyu kahverengi saçları üstte biraz uzundu ve ona hem insan hem de kurt olarak sahip olduğu gücü gizleyen şakacı bir görünüm veriyordu. Onun ölümcül bir amaçla hareket etmesini izlemek, küçük sürümüze karşı gurur duymamı sağladı.

Kurtlarımız olmasa bile, normal insan rakiplerle başa çıkabilirdik, gerçi bu günlerde Montana'da pek fazla insan yaşamıyordu. Kurt şekil değiştirenler, ABD'nin kuzeybatı köşesinin tamamını kontrol ediyordu.

Sürü bağında ani bir değişiklik, sanki üzerimden bir yük kalkmış gibi kendimi daha hafif hissettirdi. Tehdit sona ermişti.

"Bekle," diye Heath'i geri çağırdım, Flint bana zihinsel olarak güven vermeye çalışıyordu — bu mesafeden yapabileceğinin en iyisi buydu.

Uluyan mesafe içinde, sürü bağı sayesinde telepatik olarak iletişim kurabilirdik, ama sadece kurt olarak, ki Flint açıkça bir kurttu. Bana kelimeler yerine duygularını göndermesi, uluyan mesafeden daha uzakta olduğu anlamına geliyordu. Ama önemli olan tek şey Flint'in iyi olmasıydı.

"O güvende."

Alfa arkadaşım rahat bir nefes aldı. "İyi. Bölgeyi güvenli hale getirdi. Umarım tek başa kalacağı tek kişi odur."

Başımı salladım. Hepimiz bu vahşi arazide risklerin farkındaydık, ama kampı kurmak için hepimizin yapması gereken işler vardı ve ben Flint'i keşfe gönderirken Heath ve ben yükleri boşaltmıştık.

Flint'in dönmesini beklerken ikimiz de işimize geri döndük. Yaklaşık bir saat sonra, uzaktan gelen bir ATV'nin uğultusu onun yaklaştığını haber verdi ve içimi rahatlatı.

Heath, ilk dönüşümüzden önce bile, çocukluğumdan beri arkadaşımdı. Flint'in eski sürümüzden erken sürgün edilmesi nedeniyle onu çok iyi tanıma fırsatım olmamıştı, ama dürüstlüğü, ailesine olan sadakati ve doğru şeyi yapma isteği her zaman beni etkilemişti.

Sürgüne gönderildikten sonra Heath ve ben Howling Echo'yu kurmaya karar verdik. Yollarımız tekrar kesiştiğinde Flint'i aramıza davet ettim. Onu sürümüze kabul etmek, onu tanıdığım için kolay bir karar oldu.

Kurt formuna dönüşmek, boğazını açmak ve sürümüzün işaretini kabul etmekte tereddüt etmemişti. Aynı gün, önceki sürüsünün dövmelelerini sildik.

"Yanında biri var," diye uyardı Heath ve Flint'in asla bir düşmanı doğrudan sığınağımıza getirmeyeceğini bilmemize rağmen ikimiz de anında alarına geçtik.

Onu görür görmez, "Bir kadın," diye homurdandım.

Kadınlarla aram iyi değildi. Bir zamanlar sevdiğim kadın, kardeşimi öldürdü ve beni asıl sürümden sürgüne gönderdi. Ama bir kadının Flint'i kandırıp onu arabasına bindirmesini şaşırtıcı bulmadım...

Sonuçta, kız kardeşini korumaya çalışırken sürgün edilmişti. Kadınlara karşı, benim içimde çoktan sertleşmiş olan bir zaafı vardı.

Gerekirse, bu kadının ona sadece bela getireceğini ona gösterirdim. Kadınlar gizemli, baştan çıkarıcı ve tehlikeliydi, bu yüzden sürümüne sadece erkekleri davet ediyordum. Bu kadın muhtemelen Flint'in saldırıya uğramasının sebebiydi.

ATV durur durmaz, kadın arkadan atladı. Heath ve beni değerlendiren bakışlarıyla süzdü, şüphesiz durumu kendi lehine çevirmenin en iyi yolunu arıyordu.

"Flint," diye selamladım.

Sesimdeki uyarıcı tonu fark edince gözleri birdenbire bana çevrildi. İki yıldır benim sürümün bir parçasıydı, benim işaretlerimi anlamak için yeterince uzun bir süre geçmişti ve umarım bu, bu yabancıнын hiçbir şeyden yararlanamadan bilgi alışverişinde bulunmamıza yetecekti.

Anahtarları avucuna aldı ve kadına eşyalarımızın yanındaki gergin çemberimize katılmasını işaret etti. Kadın etrafına bakındı ve burada, vahşi doğada ne yaptığımıza dair hiçbir ipucu olmamasına rağmen, tüylerim diken diken oldu.

Vücudunu inceledim ve bir kadın için oldukça güçlü yapılı olduğunu fark ettim, ancak biraz yetersiz beslenmiş gibiydi. Ön kollarındaki taze bandajlar dışında iyi bir dövüş formunda görünüyordu. Uzun, bembeyaz saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı — Flint'in simsiyah saçları da öyle, fark ettim.

Cildi benimkinden ve Heath'inkinden çok daha solgundu, bu da dışarıda pek çalışmadığını gösteriyordu. Onun gibi bir kadın vahşi doğada ne arıyordu?

"Bu Freya," dedi Flint. "Ve bu da Pack Alpha Gage ve onun ilk infazcısı Heath."

Heath'in de bir alfa olduğunu söylememişti, ama kadın muhtemelen bunu anlamıştı. Bunun yerine, ona rütbesiyle hitap etmişti. Tüm sürü alfalarının, sürülerini yönetmelerine yardım etmek için infazcıları vardı, bizimki gibi küçük sürülerde bile.

Freya kendini toparlayarak gözlerime baktı ve bu bakış anında beni alarma geçirdi. Sanki benim tedirginliğimi hissetmiş gibi, gözlerini hızla bana, sürünün alfasından, indirdi. Bu bile bir manipölasyondur, bana kendisinin gerçekte olduğundan daha az dominant olduğunu düşündürmek için. Alfalar birbirlerini bir bakışta değerlendirebilirlerdi — bu hayatta kalmamıza yardımcı olurdu — ama onda bir alfa kurt hissetmedim. Ama o da ast, rütbesiz bir kurt değildi.

"Neden buraya bir yabancıyı getirdin?" diye Flint'e en emredici sesimle sordum.

Başını eğdi, ama gözlerini indirmeden önce bana bir bakış attı. "Saldırıya uğramıştı. Yaralı ve açıkça bitkin... Orada kalmaktansa burada geceleme daha iyi olur diye düşündüm."

Sözleri, sanki bir şey söylemekten kaçınıyormuş gibi, kesik kesik çıkıyordu. Bu konuşma, kurt formunda, onun duymadan, sürü bağıyla telepatik olarak ona sorular sorabileceğim bir ortamda çok daha iyi olurdu. Ama şimdi dönüşmek, sakladığımız bir şey olduğunu açıkça ele verirdi.

O gittikten sonra ona daha fazla soru sorardım. Ki o da yakında gidecekti.

"Vahşi doğada her kayıp kurdu alamayız, Flint. O kalamaz."

Flint tokat yemiş gibi sendeledi. Kadın — Freya — şaşırmamış gibi başını salladı, ama omuzları çöktü. Ormana doğru yürümek için dönmeye başladı, ama Flint elini ona doğru uzattı ve kadın durdu.

"Bir gece bile mi, Gage?" Flint pazarlık etti. "O da bizim gibi bir dışlanmış, tıpkı bizim gibi sürüsünden kovulmuş."

Buna çok şüphe duyduğum için burnumdan hava çıkardım. "Sana acıklı bir hikaye mi anlattı?"

Flint, Freya'ya bakarak kaşlarını çatı. "Gerek yoktu. Kokla yeter."

Kurtlar olarak, bir tehdidi değerlendirirken sadece gözlerimize güvenmezdik. İnsan formunda daha zayıf olsa da, koku alma duyumuz da güçlü bir göstergedi, bu yüzden onun önerisine şaşırmadım.

Ona doğru yürüdüğümde gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir adım geri çekilip bana baktı, ama onu durdurmak için omuzlarından tuttum. Yüzüm omzuna yaklaşıp kadar eğildim.

Onun duyularımı istila etmesine izin verdiğim için anında pişman oldum. Onun tomurcuklanan sıcaklığının hafif ama lezzetli kokusu beni bir mengene gibi sardığında, uzaklaşmamak için kendimi zor tuttum. Testislerim gerildi ve sikim anında tepki verdi.

"Siktir." Geri çekildim ve sanki bu onun üzerimdeki etkisini azaltacakmış gibi ona öfkeyle baktım.

En kötüsü, kurtum canlandı, ama onu hızla bastırdım. Bir alfa olarak, kurt tarafımı tamamen kontrol edebildiğim için kendimle gurur duyuyordum.

Onu soyup hemen çiftleşmek istedim. İçimdeki kurt onu ısırarak, işaretlemek, benim yapmak istiyordu.

Flint'in sözleri kulağıma zar zor ulaştı. "Anladın mı? Eşini kaybetti. Yalnız ve yakında kızgınlık dönemine girecek."

Bu, Flint'in neden bu kadar kolay onun büyüüne kapıldığını açıklıyordu. Ben kurt tarafımı ondan daha iyi kontrol edebiliyordum.

Freya onun sözlerine irkildi, yüzünde dehşet dolu bir ifade belirdi. Sanki yarını göreceğinden emin değilmiş gibi çaresiz bir hali vardı. Ama onun yumuşaklığı, zayıf kurtları korumak için doğuştan gelen alfa içgüdülerimizi tetiklemesine izin veremezdim.

Bunun yerine, içimdeki çatışmayı dışa yönlendirdim ve bu beklenmedik öfkeli tutkuyu tutkulu bir öfkeye dönüştürdüm.

"Buraya kızgın bir kurt mu getirdin?" Kafamı salladım, Flint'e hiç olmadığı kadar kızgındım. "Kokusu kilometrelerce uzaktaki kurtları doğrudan bize getirecek."

"Henüz kızgın değil," diye itiraz etti Flint. "Kokusu hala çok hafif. Onu savunmasız bir şekilde dışarıda bırakamazdım."

Freya, onu savunmasız olarak nitelendirdiğinde sinirlendi, vücudu gerildi, dudaklarını konuşmamak için sıkıca kapattı. O kesinlikle bela olacaktı.

Buraya geleli beş dakika olmuştu ve kurtum içimde çıkıp onu işaretlemek için çabalıyordu, kendi burnuyla koklamama izin vermem için yalvarıyordu.

"Seni kavgaya karıştırdı bile. Sırada hepimizi tehlikeye atacak. Sürü lideri olarak benim görevim öncelikle sürümüzü korumaktır."

"O kalamaz," dedi Heath yanımdan, ama koyu karamel rengi gözlerinin ardında sözleri hesaplı gibiydi.

"Eğer sadece sürümüzü korumak istiyorsan, onu da sürünün bir parçası yap," diye önerdi Flint.

İnanamayan bir kahkaha kaçırmadan edemedim. "Hayır."

"Gage—"

"Sürü lideri olarak sana kendimi açıklamak zorunda değilim, Flint."

O dikleşti. "Hayır, gerek yok, ama onun hayatı söz konusu olduğu için bir açıklama iyi olurdu. O kendi sorumluluğunu üstlenirdi..."

Onun yüzündeki şok ifadesini görünce sözünü kesip ona baktı. Belki de Flint'in sürünün alfa erkeğine karşı çıkmasına şaşırmıştı, çünkü Flint şöyle açıkladı: "Howling Echo'da nezaket kuralları geçerli değildir."

"Biz de öyle," diye onayladım.

Diğer sürüler gibi hiyerarşiye önem vermiyorduk. Tamamen alfalardan oluşan bir sürü olarak, sürümüzün dinamikleri tamamen farklıydı. Bazen işlerde bize yardım etmeleri için geçici sürü üyeleri alır, sonra onları serbest bırakırdık. Normal bir sürüden farklı olarak, daha çok küçük bir işletme gibi çalışır, geçici sürü üyelerine daha çok müteahhit gibi davranırdık.

Sürü takipçilerini, ara sıra bizimle çalışan müteahhitleri veya diğer geçici yardımcılarını asla işaretlemedim, çünkü daha sonra yollarımız ayrılacaksa onları sürü bağlarına davet etmeyi reddediyordum. Sadece kalıcı sürü üyeleri benim işaretimi alırdı ve ben seçici olmayı tercih ediyordum.

Çılgın bir an için Flint'in önerisini düşündüm. Freya'yı sürü takipçisi gibi davranırsak ona işaret koymam gerekmezdi. Onu geçici olarak kabul edebilir, kızgınlık dönemini atlatmasını sağlayabilir ve sonra onu başkasının sorunu haline getirebilirdik.

Kurtum bu fikre heyecanlandı, bu da bunun kötü bir fikir olduğunu anlamamı sağladı. olduğunu anladım.

Flint, onun oyunlarına çoktan kanmıştı. Daha fazla zaman geçmesi durumu daha da kötüleştirecekti, sonra ne olacaktı? En iyisi şimdi bitirmektir.

Ama kurtumun başka planları vardı. Yaklaşan kızgınlık dönemi nedeniyle, onu potansiyel bir eş olarak doğru bir şekilde değerlendirmek için ısrar etti. İlk kızgınlık döneminde onu çiftleşmek isteyeninin kendisi olmak istiyordu. Dönüşmeyi ve kontrolü ona bırakmayı reddettim, ama kurt içgüdülerim beni zorladı.

Kurtumun yönlendirmesiyle, Freya'ya bir kez daha yaklaştım. Ellerimi ondan uzak tutamıyordum. Çenesini tutup gözlerine baktım, bakışlarını başka yere çevirmesini istedim, ama o bakmaya devam etti. Bakışlarımız kilitlendi ve kurtum sadece benim duyabileceğim bir homurtuyla onayladı.

Onu koklamak bir hataydı. Onu Flint'le gördüğüm anda göndermeliydim. Kurtum ona ilgi duymuştu ve bu kötü haberi.

Hâlâ bakışlarımı kırmıyordu. Gözlerim yumuşak dudaklarına düştüğünde, başparmağımla onları izlemekten kendimi alamadım. Tutuşumun altında titredi, sanki en baştan çıkarıcı şeyi yapmışım gibi gözleri yarı kapalıydı.

Yaklaşan kızgınlık döneminin ilk etkileriydi, beni arzulamasına, benim de onu arzulamama neden oluyordu. Başka bir şey değildi. Kurt içimdeki adamın kurt içgüdülerini dizginlemesi gerekiyordu.

O bizim eşimiz değil, dedim kurtuma sertçe.

"Bu sürünün kurallarına uymayız," diye fısıldadım, kararlılığımı toplayıp düşüncelerimi yeniden düzenlemeye çalışarak.

Sonra onu bıraktım, çenesini sertçe aşağı iterek gözlerini benden ayırdım, üzerimdeki büyüü bozmak için. İçimdeki kurt onu istiyordu, ama içimdeki adam ne yapılması gerektiğini biliyordu. Yaklaşan kızgınlığı bize sadece sorun getirecekti.

"Bizi güçlü kılan budur. Diğer çoğu sürü, kızgınlık döneminde olan doğurgan bir dişi köpeği memnuniyetle kabul eder, ama biz onu geri çevireceğiz."

Freya konuşmak için ağzını açtı, sonra vazgeçti. Birdenbire, bu kadar zamandır tek kelime etmediğini fark ettim ve şimdi onu duymayı çok istedim. Sesini duymak için can atıyordum, ama kalmak için yalvarırsa direnebilir miydim?

O konuşmadan ben konuştum.

"Ve çiftleşmemiş alfa erkeklerin etrafında çiftleşmemiş kızgın dişi köpeklerle ne olduğunu biliyorsun," diye homurdandım ve bakışlarımı bir kez daha Flint'e çevirdim.

Onu buraya getirerek hepimizi mahvetmişti. Üçümüz de alfa idik ve kokusunu aldığımız için artık hepimiz onu arzuluyorduk. Flint ve Heath'in benim adamlarım olması ya da benim sürü alfa olmamın bir önemi yoktu.

Kurtlarımız, kızgınlığı başlamadan önce onunla çiftleşme şansı için rekabet etmek isteyecekti. Bu da, arzularımız tamamen kontrolden çıkmadan onu uzaklaştırmanın daha da önemli olduğu anlamına geliyordu.

Heath, her zamanki gibi kabul etti. "O sadece bela getirir."

Freya tekrar başını salladı. "Gitmeliyim."

Sözleri beni şok etti. Kalmak için yalvarmadı.

Ve yine de... O acı tatlı sesle söylenen sözlerin içindeki hüznün, tam da korktuğum gibi beni neredeyse mahvediyordu. Yine de aurası güç ve hayatta kalma arzusu yayıyordu... meydan okuma ve hayatta tutku.

Bunu kendisinin de bildiğini, tüm bunların bir şekilde planının parçası olup olmadığını merak ettim. Kadınlar her zaman bir planı vardır. Bizi kendi çıkarları için kullanmak istiyordu. Başka bir manipülatif kaltağın her şeyi mahvetmesine izin veremezdim.

İçimdeki kurt çılgınca bağıırıyordu, tekrar düşünmemi, onu serbest bırakmamı, onu kovmaktan başka bir şey yapmamı istiyordu.

Ama benim görevim sürümdü ve bir daha asla bir kadına güvenmeyeceğime yemin etmiştim. Kadınlar, istediklerini elde edene kadar erkekleri manipüle etmek için cazibelerini kullanırlardı. Kardeşim, ikimizin de aptallık edip sevdiği o kaltağa güvendiği için öldü. Bir daha asla aynı hatayı yapmayacaktım.

Sürüm, hepimizin iyiliği için akıllıca kararlar almama güveniyordu. İyi bir alfa, kurtunun ne zaman kontrolü ele alması gerektiğini, ne zaman insan tarafının galip gelmesi gerektiğini bilirdi.

Yıllar içinde kontrolümü mükemmelleştirmiştim. Burada kontrolü elinde tutan kurt değildi. Benim.

"Howling Echo dışı kurtları kabul etmez. Heath, onu götür."

Bölüm 5

Heath

ATV'nin anahtarlarını almak için elimi uzattığımda Flint dişlerini gösterdi. Kurt içinden çıkarken gözleri altın rengi parladı. Yakında kontrolünü geri kazanmazsa, kurt içinden çıkacaktı.

Kaşlarımı kaldırarak, kurtunu benimkilerle oynamasına izin vermeye cesaret etmesini bekledim. Bu kadar çabuk bağlanmış olması iyiye işaret değildi. Sürünün önceliğini hatırlatmam gerekirse, bunu seve seve yapardım.

Ama Gage araya girerek aramıza girdi. Sürümüzün alfa erkeği ve ben benzer yapıda olsak da, kurtum ona meydan okumaması gerektiğini biliyordu. Gage kaslı bir duvar gibiydi, ama delici mavi gözleri her şeyi görüyor, rakiplerinin zayıf noktalarını buluyordu. Kısa kesilmiş kirli sarı saçları ve gür sakalı, ona liderimiz olduğunu gösteren sert ve ciddi bir görünüm veriyordu.

"Heath yokken kampı kurmak için yardımına ihtiyacım olacak."

Flint anahtarları hemen vermediğinde, sürümüzün alfa erkeği kükredi.

Alfa havasıyla emretti: "Anahtarları sürü arkadaşına ver ve kampı kurmama yardım et. Hemen."

Ama Flint de bir alfa idi, bu yüzden gözlerini indirmek ve anahtarları vermek için bir an daha bana dik dik bakmayı başardı. Gage'in, ben onun küçük evcil hayvanını alırken dikkatini dağıtmak için ona bir şey verdiğinin farkında mıydı acaba?

"Hadi," dedim ona sertçe, ona bakmadan yanından geçerek.

Bir yanım, iki farklı sürü tarafından reddedilen zavallı sokak kurdu için üzülmüyordu. Ama Gage'e katılıyordum — bizim sürümüz önce geliyordu. Freya bize sadece sorun çıkaracaktı.

Daha önce onun yaklaşan kızgınlığının hafif kokusu baştan çıkarıcı geliyorsa, bu kadar yakınında neredeyse dayanılmaz hale gelmişti. Freya sert bir şekilde ATV'ye bindi ve vücudu arkamdan bana sıkıca yapıştığında kurtum kendinden geçti.

Dizleri kalçalarını sıktı ve ellerini çekinerek kaburgalarının etrafına kaydırıldı. Dönüp onu öpüp öpüp bitirmemek için kendimi zor tuttum.

Alt köpekler, bir alfa'nın çiftleşmemiş bir dişi köpeğin kokusuna nasıl deli olacağını bilmiyorlardı. Flint kesinlikle dayanamamıştı ve ben de zar zor dayanabiliyordum. Gage kendini tutuyor gibi görünüyordu, ama dişi köpeklere karşı hislerini düşünürsek, bu beni pek şaşırtmadı.

Flint'in karanlık bakışları, sanki Freya'yı görmek için içimi delip geçiyormuş gibi beni yakıyordu.

"Onu bıraktığında eşyalarını geri ver," diye mırıldandı.

Hassas kurt kulaklarım sayesinde, sırtını dönüp Gage'in peşinden gitmeden önce sözlerini duydum. Yakında tehlikeli vahşi arazilerden geçireceğimiz yükün bir kısmını sakladığımız mağaraya doğru ilerlediler.

Görünüşe bakılırsa, sürümüzün alfa erkeği, ince ve atletik yapılı Flint'ten daha uzun ve daha iri yapıydı. Ancak Flint'i hafife alanlar, bunun hayatlarında yaptıkları son şey olduğunu anladılar. O, çevik ve güçlü bir savaşçıydı.

Yine de, Flint bir daha çizgiyi aşarsa, Gage'in ona burada sürünün alfa'sının kim olduğunu hatırlatacak kadar yetenekli olduğunu biliyordum. Biz erkekdik, ama aynı zamanda şekil değiştirenlerdik ve bazen işleri kurtların yöntemleriyle halletmek zorundaydık.

Bu yüzden bu yabancıyı aramızdan uzaklaştırmam gerekiyordu. O bizim sürümüzden değildi. Ona hiçbir borcumuz yoktu.

ATV'yi çalıştırdım ve hiç vakit kaybetmeden Freya'yı kamptan uzak, dolambaçlı bir yola çıkardım, sık sık geri dönüp koku izini karıştırmak için daireler çizdim. Isısı arttıkça kokusu da güçlenecekti, bu da o bizden uzaklaştığında bizim lehimize olacaktı.

Dik bir tepeden bir kayadan sıçradığımızda, Freya yüksek sesle bir alarm çığılığı attı ve bana sıkıca sarıldı. Kurt içimi tırmalarken, içimdeki dürtülerimi zar zor bastırarak inledim. Kalp atışları hızlandı ve beni tutan eli hafifçe gevşedi. Hızla elini tutup, bırakmamasını söylemeden ona sessizce işaret ettim. Sonra elimi tekrar kontrol düğmelerine götürdüm ve bir kayanın üzerinden sıçradık.

Bu sefer sessizce inlediğinde, bunun korkudan değil, acıdan olduğunu anladım. Flint bize olanları pek anlatmamıştı, ama şimdi onu incitmeye cüret eden herifin Flint tarafından öldürülmüş olmasına sevindim.

Bunun sadece onun yaklaşan kızgınlığının kokusundan kaynaklandığını kendime kaç kez söylersem söyleyeyim, kurtum aynı fikirde değildi. Onu koklayıp benim eşimin o olup olmadığını kendisi karar vermek istiyordu. Bu, Flint'in yaptığı gibi aptalca bir şey yapmadan onu bırakıp kaçmam için bir neden daha demekti. Kurt formundayken onun yanında olmak, kurtumun tüm kontrolünü kaybetmesine neden olmuştu.

"Hangi sürülerden geliyorsun?" diye sordum motorun gürültüsünün üstüne. Gelecekteki işlerde işime yarayabilecek biraz bilgi edinmenin zararı olmazdı.

Bu yüzden sürümüz birlikte çok iyi çalışıyordu. Gage'in yüksek hakimiyeti, vahşi doğada her türlü tehdidi halledebileceğimize dair söz verdiğinde diğer sürüler onun sözüne güveniyordu. Ben stratejisttim, yolculuğu sorunsuz geçirmek ve yol boyunca karşılaşacağımız tehditleri en aza indirmek için yollar bulurdum. Flint ise eylem adamımızdı, çoğu... tehdit ortadan kaldırma işini o hallederdi. İnce yapısı, haydut alfa erkeklerin onu hafife almasına neden olurdu, bu da ona avantaj sağlardı.

Birlikte, çoğu tehdidi bize saldırmaya bile kalkışmadan caydırıcı korkutucu bir güçtük. Freya bize sadece bela getirirdi. Zaten zar zor geçiniyorduk. Vahşi doğada hayatta kalmak, bir sürünün diğerine önemli kargoları götürerek kazandığımız kârın çoğunu yiyordu. Ek bir karmaşaya ihtiyacımız yoktu.

"Ironwood Sürüsü beni kovdu," diye fısıldadı tatlı sesi kulağıma, omurgamda titremeye neden oldu.

Onun büyüsünü bozmak için, kendime en sıkıcı, azdırıcı olmayan işi, şimdiye kadar başarısız olduğumuz tek işi hatırlattım: ilk işimiz. Gage ve ben, ikimiz baş başa halletmeye çalıştığımız tek işti. Ondan kısa bir süre sonra, ekibimizi tamamlayan ve tamamlayan iki kalıcı sürü arkadaşı daha aldık. Son zamanlarda, daha büyük işler için geçici sözleşmelerle sürü takipçileri almaya başladık.

"Eşine ne oldu?" diye sordum, ses tonumu nötr tutarak.

Onun zaten bir eşi olduğu düşüncesi, içimdeki kurtun kükremesine ve hırlamasına neden oldu. Flint, eşinin onu korurken öldüğünü söylemişti, ama belki de hikayenin daha fazlası vardı.

"Beni reddetti."

Sözleri beni şaşırttı, ATV'nin hızını düşürdüm ve tekrar hızlandığımda aracı salladı. Arkamda oturduğu için yüzündeki ifadeyi göremedim, ama kurtum başka kurtların ruh halini anlamamanın başka yolları vardı. Bunu itiraf ettiğinde nefesi kesildi ve kalbi hızlandı. Yine de

yalan söylemediğini anlayabiliyordum. Ancak ses tonu hayal kırıklığından çok hayal kırıklığı ifade ediyordu.

"Sen de onu istemedin."

"O, sürünün alfa erkeğinin oğlu olabilir, ama o ve arkadaşları hayatım boyunca bana zorbalık yaptılar..."

Aniden sözünü kesti ve kurtumun kulakları dikildi. Dahası vardı. Ne saklıyordu? Gage ona güvenmemekte haklıydı.

Öte yandan, Flint fazla güveniyordu. O anda Flint'in kurdu, Freya'nın onun eşi olduğuna inanıyor olmalıydı. Bu, onun davranışlarını açıklardı.

Ama Freya'nın kızgınlık kokusu Flint'in kurtunu karıştırıyor olmalıydı. Sonuçta, Freya başka birine yazgılıydı. Kızgınlık geçince Flint'in kafası da netleşecekti.

Ama yine de...

"Eğer seni reddettiye, kızgınlık dönemine girmemelisin," dedim, Flint kadar saf olmadığımı ona belli ederek.

"Ben de öyle düşündüm."

Kadın kurtlara gelince, biz güvenen tipler değildik, ama Freya, Gage ve benim güvensizliğimizi ikiye katlayacak kadar sırlarla dolu birine benziyordu.

Flint de bizim orijinal sürümüzden gelmişti, ama bizden çok önce sürgün edilmişti. Muhtemelen ikimizin dışı kurtlara neden otomatik olarak güvensiz davrandığımızı bilmiyordu.

Flint'in sürgünden birkaç yıl sonra, eski sürümüzün alfa kurdu öldü. O zaman Gage'in eski sevgilisi, sürüdeki yerlerini sağlamlaştırmak için birkaç dışı kurtla işbirliği yaptı. Sonra yaptıkları şey, Gage'in kadınlardan sonsuza kadar nefret etmesine neden oldu. İkimizi sürgünden atmak için işbirliği yaptılar. Sürgünden sadece birkaç gün sonra, Gage'in eski sevgilisi onun kardeşini öldürdü.

Gage, o kaltaklar yüzünden sürüsünü ve kardeşini kaybetmişti ve bir daha asla tam olarak iyileşemedi. Ondan sonra, vahşi doğada aklını yitirirken onun yanında kaldım. O günlerde bize meydan okuyan tüm haydut alfa ve yalnız kurtlarla onun ilgilenmesine izin verdim ve şiddet, acı kederini atlatmasına yardımcı oldu. Kısa sürede, saldırganlığımızı açlıktan kurtulmamızı sağlayacak bir işe yönlendirebileceğimizi fark ettim.

Howling Echo sürüsü olarak kendimizi kanıtladıktan ve daha büyük sürüler için ticaret yollarını güvence altına alarak adımızı duyurduktan sonra işler kolaylaştı. İttifaklar kurduk, bizi kabul eden herkesle, hatta birbirinden nefret eden rakip sürülerle bile müttefik olduk. Diğer sürüler bizi tarafsız

tarafılar olarak saygı gördük. Onların ittifaklarını güçlü tutmak için, kendi sürülerinin iç işlerine karışmadan müttefik sürüleri hediyeier göndermelerine yardım edebiliyorduk.

Ve bu süreçte, sürgünden kaynaklanan acım da iyileşmeye başladı. Dost bir kasabaya teslimat yaptıktan sonra boş vaktimiz olduğıunda, şehvetimi giderirdim. Gage'e saygımdan dolayı, ilk başta bunu kadınlardan çok erkeklerle yapıyordum.

Bir parçam, Gage'e bu şekilde destek olabilmeyi diledi — ikimiz de gençken kurtlarımızı bulduğumuzdan beri ona hep değer vermişim. Ona, benim varken bir dişi eşe ihtiyacı olmadığını seve seve gösterirdim, ama Gage kalbini herkese kapatmıştı.

Yeterince zaman geçtikten sonra, iyi bir kanat adamı olmaya bile çalıştım. Birden fazla kez, kollarımda asılı duran iki seksi kadınla onu baştan çıkarmaya çalıştım. Onların ikimizden de eşit derecede ilgilendiğini anlayabilirdi. Ama tüm çabalarım boşa gitti. Gage kendini tamamen kapatmıştı. Bu, itiraf ettiğimden daha fazla canımı sıkıyordu.

Kurtlar olarak, diğer kurtların arkadaşlığına ihtiyacımız vardı. Diğer kurtlarla ulumaktan, onlarla koşmaktan ve hatta eğlenceli bir av gecesinin ardından büyük köpek yavrusu yığınlarında uyumaktan her zaman büyük zevk almışım. İşlerim arasında bir gecelik ilişkilerle kendimi eğlenceye açmışım, ama Gage hiç öyle görünmüyordu. Biz kovulduğumuzdan beri karamsar, kalbi kırık ve bekâr kalmıştı.

Flint bile Moonblessed'da bir süre kız arkadaşı vardı. Ama uzun zaman önce ayrılmışlardı ve onun Freya'ya yapıştığını görmek beni şaşırtmadı.

"Yeterli," dedim ve üç metrelik bir uçuşumun kenarında durdum.

Freya'yı nasıl değerlendireceğimi bilmiyordum ve bu onu tehlikeli yapıyordu. Gage, onu geldiğı vahşi doğaya geri atmak için iyi bir içgüdüye sahipti. Benim niyetim onun planını uygulamaktı, ama gereksiz zulüm yapmadan. Vahşi doğa zaten yeterince acımasızdı. En azından burada Freya, herhangi bir tehdidin önünden geleceğini bilerek, sırtını kayalara dayayarak geceyi geçirebilirdi.

"Bıçağımı geri istiyorum," dedi Freya, ben motoru durdururken.

Olası tehditlere kulak verirken onu susturmak için parmağımı kaldırdım. ATV kullanmanın en sevmediğim yanı buydu — kurtlar bizi kilometrelerce öteden duyabiliyordu, bu yüzden onları kampa geri götürürken dikkatli olmamız gerekiyordu.

Freya'yı buraya getirip izlerimizi takip ederek geri dönmek işe yaramıştı, ama yine de kampa geri dönerken dikkatli olmam gerekiyordu. O iyi bir yem olabilirdi. Beni takip eden kurtlar onun kokusunu alıp onu takip etmeye çalışırlardı.

Onun yıpranmış giysilerine, eski ayakkabılarına ve yorgun duruşuna bakarken, neredeyse ona acımaya başladım.

ATV'nin arka rafına bağlı çantaları karıştırırken, bir paket kuru meyve ve daha küçük bir paket kurutulmuş et buldum.

"Bunları da al," dedim sertçe, bakmadan ona fırlatarak.

Onlardan biri yere düştüğünde homurdandı ama gururu onu yerden almaktan alıkoymadı, bunu yaparken gözlerini benden ayırmadı.

Flint'i kandırarak onu doğrudan kampa getirmişti, ama ben doğal olarak daha şüpheliydim. Anlattıklarından daha fazlası vardı ve ben onun sözlerine hiç inanmıyordum.

"Bu senin mi?" diye sordum, Flint'in daha önce hiç kullanmadığını gördüğüm dengeli bir bıçağı kaldırarak.

"Evet, bir de su şişesi vardı." Kurumuş dudaklarını yaladı ve kalbim acıyla sızladı.

Ama kendime görevimin sürüm ve sürünün alfa erkeğine olduğunu, bizim acıma duygularımızı sömürmekten becerikli bir başıboş kurda değil, hatırlatarak yüzünü çevirdim.

Su şişesini bulup ona attım, o da onu yakalamak için kuru meyve karışımını düşürdü. Yiyecekten çok bıçağı tutmayı tercih etti, ben de aynı şeyi yapardım, bu yüzden ona saygı duydum.

"Demir ağacı şu tarafta, eve gitmek istersen."

Kafasını salladı, ifadesi sertleşti. "Onlar arasında hiç hoş karşılanmadım. Beni geri almazlar."

Omuz silktim, benimle oyun oynamanın anlamsız olduğunu göstererek. "O zaman Alloy'u deneyebilirsin, ama onlarla şansını denemiş olursun."

Neredeyse beyaz kaşları aşağı indi. "Onlar insan mı, cadı mı, yoksa başka bir şey mi?"

Ben kahkahayı boğazımdan çıkardım, sonra onun ciddi olduğunu fark ettim. Ironwood onu kendi sürülerinin yaşadığı toprakların dışındaki dünyadan tamamen habersiz mi tutmuştu? Cadı meclisleri Montana'yı değil, komşu eyaletleri yönetiyordu. Sıradan insanlar ise buradan çok uzak güney eyaletlerinin sadece bir kısmını kontrol ediyordu. Bir şekilde şekil değiştirenler, cadılar, periler, vampirler ve diğerleri Kongre'de uyum içinde çalışıyorlardı, her biri

kendi eyaletlerini değil, kendi gruplarını temsil ediyorlardı. Ama ben bu tür politikadan sadece babam sayesinde haberdardım.

"Hayır, elbette değil. Yani, burada sürü kanunları hüküm sürse de, eminim bazı sıradan insanlar, cadılar ve hatta periler de burada yaşıyordur, ama bu, vahşi doğada karşılaştığınız en büyük tehdit değil."

"O zaman neden onlara karşı risk alacağımı söyledin? Alloy, şimdiye kadar duyduğum hiçbir sürüye benzemiyor."

Kasabanın adı onu şaşırtmıştı, fark ettim. Kurt şekil değiştirenler genellikle sadece kendi sürüleriyle ve komşu dost ve düşman sürülerle ilgilenirlerdi. Alloy bir sürü adı gibi gelmiyordu, çünkü değildi.

"Onlar bir sürü değil. Sadece birbirlerini tolere eden yalnız kurtlardan oluşan dağınık bir grup. Genelde yabancılara karşı dostça davranmazlar, ama," onu baştan aşağı süzdüm, "senin gibi güzel bir kurt için? Belki."

Gözleri olan herkes onun çekici olduğunu görebilirdi ve uzun uzun bakışlarım, yolda geçireceğimiz yalnız geceler için bana daha fazla malzeme sağladı... Müttefik sürünün topraklarına vardığımızda, "vahşi bir kurtla vahşi bir gece" yaşamaya hazır genç, hevesli kurtlarla dolu gece kulüplerine sık sık giderdim. Vahşi topraklarda pek çok geziden sağ çıkmış olmamızla ünlenmiştik ve bu hayranlığı kendi lehime kullanmaktan her zaman mutluluk duyardım.

Freya'yı o gece kulüplerinden birinde tanışmış olsaydım, onunla bir gece geçirmek için etrafındaki tüm kurtları gözümle yiyip bitirirdim, o kadar çekiciydi. Bu yüzden Flint'in onun cazibesine kapılmasına pek kızamadım.

"Üçüncü en yakın yer, o yöndeki Moonblessed sürüsü bölgesi, ama Alloy'dan çok daha uzak."

"Yürüyerek ne kadar uzaklıkta?"

Sesi biraz titredi, ama duruşu dik ve yenilmezdi. Kendine güvenine hayran kaldım. Şafağı görmekte kararlıydı.

Ama ona her iki yere de ulaşmasının birkaç gün süreceğini söylediğimde, gözlerindeki umut ışığı söndü. Bizimle birlikte seyahat etseydi, işimizin zamanı geldiğinde Moonblessed'e kolayca ulaşabilirdi.

İşimize hala günler varken, bu bizimle kalması anlamına gelirdi, vücudunun ısısı giderek artacak ve üçümüz çılgına dönecektik. Hayır, Gage doğru kararı vermişti.

"Yedek battaniyen var mı?" Şaşkın bir bakış attığımda, "Geceler soğuyor" diye ekledi.

"Kurtunun dayanamayacağı bir şey yok," diye mırıldandım ve çantaları bir kez daha aradım.

Sonra kendime geldim — beni ona bir iyilik yapmam için çok kolay ikna etmişti. Buralarda, vahşi doğada, çoğu dişi kurt çekingen olur, benim gibi bir alfa kuruna boyun eğerek onun yanında kalmaya çalışır... ya da onun altında. Ama o, kontrol edemediği kızgınlığı dışında, beni baştan çıkarmak için bilinçli bir çaba göstermedi.

Bazı tepkilerinden, neredeyse yalnız kalmayı tercih ediyor gibi görünüyordu. Sürüye katılacak bir köpek kurt değil, daha çok yalnız bir kurt gibiydi. Belki de bu, üzerinde sürü izi olmamasını açıklıyordu.

Bir battaniye buldum ve onu tuzağa düşürmeye, hikayesiyle çelişmesine, kendi yalanlarına dolanmasına karar verdim.

"Ironwood'da rütben neydi?"

Elimdeki battaniyeye baktı, sonra o ilginç bakışıyla gözlerime baktı. Kurtum, onun içinde bir alfa hissetmedi. O bir gizemdi.

"Çocukken başka bir sürünün mültecisi olarak kabul edildim, bu yüzden her zaman bir omega'dan daha iyi muamele görmedim."

Göz bebeklerini, burun deliklerini, bakışlarını izledim, kalp atışlarını ve nefesini dinledim... ama yalan kokusu almadım. Hiç mantıklı gelmiyordu. Zorbalığa uğradığını ve şimdi sürüsünün en alt kademesinde olduğunu iddia ediyordu... ama alfa kurtların bakışlarını düzenli olarak karşılayabiliyorsa, kurtu pek de itaatkar değildi. Omega kurtlar bile sürülerinin alfa kurtlarının işaretini taşırlardı. Onlar sürünün malıydılar ve yine de sürülerinin dövmesini alırlardı.

Belki de sürüsünün alfa işaretini almadan önce kovulmuştu.

— sürü hiyerarşisine uymadığı için. Hatırladığım kadarıyla, Ironwood hiyerarşisini çok ciddiye alıyordu ve dişi eşlerini eşit değil, aşağılık varlıklar olarak görüyorlardı. Oysa bu kadın, tanıdığım çoğu beta erkeğinden daha dominant davranıyordu.

O gerçekten bir gizemdi ve gerçekleri ortaya çıkarmayı seven tarafım, onun hikâyesini keşfetmeyi çok istiyordu. Kurtumun onu dışarı çıkarıp araştırmam için ısrar etmesine rağmen, ona buruşuk battaniyeyi atmak için tüm irademi kullanmam gerekti. Onu battaniyeye sararak kokusunu bir kez daha yakından almak için duyduğum dürtüye direnmek en iyisiydi.

"İçinde sert bir naylon ip de var. Onu kullanıp bir barınak falan yap."

Onun yanında fazladan zaman harcadığım için kendime lanet ettim. Sürümün bana ihtiyacı vardı. Karanlık yaklaşıyordu ve başka kimseyi kampa götürmemem gerekiyordu.

ATV'ye atladım ve çalıştırdım. Motorun gürültüsünden, onun sessiz sözlerini zar zor duyabiliyordum. "Bu küçük nezaketin için teşekkür ederim."

Kulaklarımda motorun gürültüsü varken, onu doğru duyduğumdan emin değildim. Alaycı mıydı, beni burada bıraktığım için bana kızgın mıydı? Önemli değildi. Arkama bakmadan motoru çalıştırıp uzaklaştım.

Görüş mesafesinden çıkınca durup Gage'e mesaj attım.

Heath:

Hallettim. Dönüyorum.

Gage:

Anladım

Onu geride bırakarak kendi kalbimden bir parça koparıyormuşum gibi hissetmemin sebebi neydi?

İçimdeki kurt hüznle uludu ve nedense, gizemli ve çekici Freya'yı son kez gördüğümü biliyordum.

Bölüm

Heath

Peşimdeki herkesi yanlış yola yönlendirmek için birkaç önlem aldıktan sonra kampa döndüm.

Akşam yemeği için kamp ateşinin etrafında otururken havada gerginlik vardı, ama kimse Freya'nın adını bir kez bile anmadı.

Ama ona ne olacağını merak etmeden duramıyordum. Eylül ayında bile, buradaki geceler çok soğuktu, ama bu yüzden çoğu vahşi kurtlar kurt formunda uyuyordu. Ancak kampta, gerçek kurt sürüsü gibi insan formunda uyuma lüksüne sahiptik.

Yatma vakti geldiğinde, her zaman sırayla nöbet tutardık. Vahşi doğada asla fazla dikkatli olamazsınız. Her zaman ilk nöbeti ben tutardım, sonra Flint ve en son Gage.

Gece çöktüğünde kurt formuma dönüştüm ve Freya'nın kokusu burnumu doldurdu. Kurtum inleyerek onu bulmam için beni dürtüyordu ama ben kendimi kontrol ettim. Dönüşüm bittiğinde uzun bir gece geçireceğimi hissediyordum. Karanlık bir şekil gölgelerin arasında hareket etti ve kurtum Flint'in kokusunu alana kadar anında tetikte oldum. Kurtunun koyu kahverengi kürkü, gece ormana uyum sağlamasına yardımcı oluyordu, ama açık gri ön ayakları ve alnındaki hilal alındaki hilal izi dikkatimi çekti.

Ay'ın kutsadığı sürüde daha önce hiç görmediğim kadar çok ay işareti olan kurt görmüştüm. Flint artık Howling Echo sürüsüne ait olsa da, bir zamanlar Ay'ın kutsadığı sürüye çok iyi uyum sağlamıştı. Bu topraklarda eski gelenekleri ve yerli halkı takip eden Flint gibi kurtları aralarına kabul ediyorlardı. Miraslarını benimsiyor, geleneksel uygulamaları modern gerçeklerle ve kurt dönüşümcülerin içgüdüleriyle uyumlu hale getiriyorlardı.

Ve şu anda, Flint'in kurt dönüşümcü içgüdüleri onu zorluyor olmalıydı.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordum, sürümüzün bağıyla.

"Nereye gideceğini biliyorsun. Orada tek başına güvende olmadığını biliyorsun. Kurtun da benimki kadar gitmek istiyor."

"Eğer gidersen, Gage'e söylemekten başka seçeneğim kalmaz."

Sürü bağı boyunca bir homurtu yankılandı, kurtunun homurtusu duyuluyordu. *"O bile beni engelleyemez..."*

Sesi kesildi ve midem bulandı. *"Kurtun onun senin eşin olduğuna inanıyor mu? Bu sadece azgınlığın kafanı karıştırıyor."*

Cevap vermeden Flint karanlığa doğru koştu. Bağımız üzerinden lanetler okudum ve şekil değiştirmeden Gage'in çadırına girdim. Uyanır uyanmaz şekil değiştirdi.

"Ne oldu?" diye sordu, kulaklarını çevirerek.

"Flint, Freya'yı korumaya gitti."

Gage etkileyici bir küfür dizisi savurdu, sonra *"Peşinden git. Ben burada nöbet tutarım"* dedi.

Çadırımda durup önceden hazırladığım sırt çantamın askısına burnumu soktum ve çantayı göğsüme yerleştirdim. Kurt formunda hızlı hareket etmem gereken durumlar için çantayı her zaman hazır tutuyordum. Şu anda içinde yedek giysiler, küçük bir su şişesi ve en sevmediğim tabancam vardı.

Kampı terk edip gecenin karanlığına daldım. Kurtumun bacaklarını esnetmesi iyi geldi. Arkadaşımın kötü kararlarına rağmen, her şey yolunda gibi hissettim.

Gage'in kampı korumak için geride kalması mantıklıydı. Bir sonraki işimiz için kalan yükü almadan önce mevcut yükümüzü kaybetmek büyük bir darbe olurdu. Bu riski göze alamazdık.

Birkaç dakika sonra, Gage'in Flint'i bulduğumda bana ne yapmam gerektiğini söylemediğini fark ettim. Bu, kararı bana bıraktığı anlamına geliyordu ve Freya söz konusu olduğunda hiçbirimizin benim kararımı güvenebileceğinden emin değildim.

Flint'in kokusunu alıp onu takip etmek çok uzun sürmedi, ama burada başka biri olabilir diye tüm duyularımı tetikte tuttum. Freya'yı bıraktığım yere yaklaştığımda, yabancı bir koku aldım. Flint'in izleri o yöne doğru gidiyordu, ben de o yöne doğru koştum, ama onu, alfa sürümün büyüklüğüne yaklaşamayan, hırlayan bir alt kurtla karşı karşıya buldum.

"Bunu ben hallederim. Sen Freya'ya bak," dedi Flint.

Zihnim ayaklarımın önünden geçmeden önce, ben çoktan Freya'nın yanına doğru yola çıkmıştım. Freya'yı korumak benim işim değildi. Benim görevim Flint'i

kampa geri getirmem gerekiyordu.

Ama sonra önümde, Freya'yı bıraktığım yönden gelen, hiç şüpheyeye yer bırakmayan bir mücadele sesi duydum. Kurtum kontrolü tamamen ele geçirdi ve ne kadar gürültü yaptığımızı umursamadan, karanlık ormanda deli gibi koştuk. Eğer bu ses kurtları bana çekerse, o kadar iyi, çünkü o zaman Freya ve Flint onlarla uğraşmak zorunda kalmazdı.

O bizim sorunumuz değil, diye içimden kurtuma hatırlattım, ama nafile.

Freya'nın lezzetli kokusuyla aynı anda tanıdık olmayan bir erkek kokusu, diğer tüm düşüncelerimi silip süpürdü. Freya'nın yanındaki çalılıklardan fırlamak üzereyken, iki ayaklı haliyle iri yarı çıplak bir şekil değiştiren gördüm. Mavi gözleri korkuyla büyüdü ve onun da Freya ile aynı yaşlarda olduğunu tahmin ettim.

Ona verdiğim naylon ip, onun kalın boynuna dolanmıştı. Freya onu boğarken, gözlerinin akı kırmızı damarlarla kaplandı. Freya, doğaçlama yaptığı boğma aletiyle onun nefes almasını engellerken, yüzü her geçen dakika daha da koyulaşıyordu. Ön kolunda bulunan koyu renkli dövme, onun Ironwood'a ait olduğunu kanıtlıyordu.

Kulaklarım onun acımasız sözlerini yakaladı. "Neden beni rahat bırakmadın, Fisher? Luka mı seni beni öldürmeye gönderdi? Yoksa bizim sürünün alfa mı?"

Fisher'a cevap verecek zamanı vermedi. Boğulma sesleri zayıfladıkça yüzü daha da karardı. Kısa süre sonra yere yığıldı ve arkasında Freya'yı ortaya çıkardı.

Güçlü bir savaşı, kurtum sessizce onu övdü. İnsan tarafım da onun zayıf biri olmadığını görmekten memnun oldu. Flint'in onun sürümüze iyi bir katkı olacağına neden inandığını şimdi anlıyordum. Belki de sadece ateşin etkisiyle öyle düşünmemişti.

Freya bıçağını aldı ve yere düşen şekil değiştireni bir an izledi. Ama o kıpırdamayınca, geri kalan eşyalarını topladı ve koşarak uzaklaştı. Ona bir sırt çantası vermediğim için kendime lanet ettim. Yiyecek ve su olmadan uzun süre hayatta kalamayacağını bildiği için, onları her şeyden öncelikli tutmuştu.

O kaçtıktan sonra, kurt içimdeki kurt beni harekete geçirdi. Bu şekil değiştiren Freya'ya zarar vermeye çalışmıştı. Fisher, onun eski sürü arkadaşındı ve tıpkı bizim sürü arkadaşlarımızın bir zamanlar bize yaptıkları gibi ona sırtını dönmüştü. Bir sürü üyesinin gece vahşi doğada, sürüsünün topraklarından bu kadar uzağa gelip onu takip etmesinin başka bir açıklaması olamazdı.

Savunmasız bir düşmanı öldürmekten zevk almadım, ama daha kötüsünü de yapmıştım. Kurtum hırladı ve ikimiz de aynı fikirdeydik. Adamın boynunu yakaladık, salladık, omurgasını kırdık ve boğazını parçaladık. Bilincini geri kazanamadan öldü ve bu merhamete şükretmeliydi. Freya'ya zarar verseydi...

Ağzım taze kanla kaplı halde, Freya'nın gittiği yöne döndüm, ama yeni bir koku aldım. Freya'nın zayıf insan duyuları onu fark etmeden, bu yeni kurdu yakaladım. Kükredim ve daha küçük kurdu çevreledim. O, sadece bir anlığına bakışlarımı karşıladıktan sonra sızlanarak Ironwood sürüsünün topraklarına doğru koşmaya başladı. Aramızda sürü bağı olmadığı için, onun korkaklığı için telepatik olarak ona bağırırmam mümkün değildi — hem zaten sürülerinden kovulmuş en düşük rütbeli üyeye saldırmışlardı, hem de onun umdukları kadar savunmasız olmadığı anlaşılınca kaçmışlardı.

"Daha fazlası geliyor," diye uyardı Flint. Buradan diğer infazcayı göremiyordum, ama sürü bağı sayesinde onu hissedebiliyordum.

Ironwood'un korkak sürü liderleri, yeni sürgünlerini öldürmek için birden fazla ast kurt göndermişti. Bu, Freya'nın, sürü alfasının oğlunun onu reddettiği hikayesini doğruluyordu. Muhtemelen onu buraya ölüme göndermiş, sonra da öldüğünden emin olmak için birkaç kurt göndermişti. Sonuçta, kader eşleri birbirlerini reddetmiş olsalar bile birbirlerini öldüremezlerdi. Sürü alfasının eşi dışında, reddedilen hiçbir eş, suikastçıların peşine düşülecek kadar önemli olamazdı.

Ama hangi aptal onu reddedebilirdi ki? Freya kendini güçlü bir savaşçı olarak kanıtlamıştı. Mülteci olsa ve yeni sürüsünde omega olarak büyümüş olsa bile, sürü alfasının oğluyla çiftleşmek her şeyi değiştirebilirdi.

Yine de, üzerinde tek bir sürü izinin bile olmaması açıklanamazdı. Sürü alfa'sı normalde yeni sürü arkadaşlarını bileklerinden ısıırırdı — en azından gelenek böyleydi. Ön kollarındaki bandajlar, bileklerinin yakınındaki ısırık izlerini veya dövmeleleri tamamen gizleyemezdi, ama ben hiçbirini görmedim. Ön kolunun ortasından ısırılmamışsa, izler görünür olmalıydı.

İnsan tarafım tüm bunları anlamaya çalışırken, kurt tarafım sürü arkadaşımınla birlikte Ironwood'un bıraktığı pisliği temizlemeye çalışıyordu. Gage kavgamızı hissetti, ama benimle düzgün iletişim kuramayacak kadar uzaktaydı. Her şey bittiğinde, ikimiz de bağımız aracılığıyla sürü alfa'sına güven vermeye çalıştık.

"Teşekkürler," dedi Flint, ama kurtum hala beni zorluyordu, bu yüzden ne cevap vereceğimi bilemedim.

Flint ve ben birlikte, dondurucu soğuk derede tüm kanı yıkadık. Neyse ki kanın çoğu ağızlıklarımızda ve ön pençelerimizdeydi, bu yüzden kendimizi buz gibi suya daldırmak zorunda kalmadık.

Sonra, tek kelime etmeden Freya'nın peşinden koştuk. Kurtum, yeni bir kovalamaca fırsatı karşısında heyecanlandı, ama Freya hala iki ayak üzerinde olduğu için onu kolayca yakaladık. Ben geride kalarak Flint'in ne yapacağını izledim. Birimizin bu konuda soğukkanlı kalması gerekiyordu.

O, ona önden yaklaşmak için etrafında dolaştı ve Freya aniden durdu, tüm vücudu kaskatı kesildi. Onun korkusunun kokusu, kurtumun kan için tekrar aç olmasını sağladı. Ama tüm tehditleri ortadan kaldırmış ya da kaçırmıştık ve Flint, Freya'nın önüne uzandığında, o kaçmaya çalışmadı.

"Flint, sen misin?" Rahat bir nefes aldı. "Kalbim duruyordu."

Onu korkuttuğu için onu azarlamak için zihnimden çıkan hırıltıyı engellemek için tüm gücümü kullanmam gerekti.

"Burada olduğuna sevindim," dedi ve onun yanına oturmak için yer açtı. Ona verdiğim battaniyeyi omuzlarına örttü ve uzun bir yudum su içtiğinde içimdeki kurt gururla kabardı.

Koruyun, diye bağırdı bana. *Koruyun*.

Freya'nın potansiyel bir eş olduğunu ona tüm işaretleri verdiğimi bildiğim için iç geçirdim. Gage, kurtumun umutlarını yıkmadığım için bana kızacaktı, ama şu anda, birçok düşmanı öldürmenin etkisiyle kanım hala kaynarken... buna gönlüm el vermiyordu.

Freya ona verdiğim kuruyemişleri yemeye başladığında, Flint ayağa kalktı ve tehditkar görünmemek için başını eğerek yavaşça ona yaklaştı.

"Ne yapıyorsun... oh."

Flint kendini ona doladı, ön pençeleri bir bacağının yanında, vücudu ona maksimum sıcaklık sağlayacak şekilde onu kucakladı, arka pençeleri ve kuyruğu diğer tarafında. Kuyruğu yere vurdu ve Freya elini onun başına uzattı.

"Ben...?"

Yüzünü ona çevirdi ve kız onun başını ve boynunu okşadı. Midemde bir şey düğümlendi ve nefesim kesildi. Gage haklıydı, normalde alfa kurtlar çiftleşmemiş bir dişi kurt için kavga ederlerdi

. Ama kurtum, Flint'in Freya'ya bakıp bu soğuk gecede onu sıcak tutmasından garip bir şekilde rahat hissediyordu.

Hayır, bu garip kıskançlık hissi tamamen insan tarafımdan geliyordu.

Ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım, nedenini
anlayamıyordum.

"Buna alışma," diye uyardım Flint'i.

Gage'e hayatta olduğumuzu haber vermek için kısa bir süreliğine iki ayaklı halime geri döndüm.

Heath:

Birkaç IW kurduyla arkadaş olduk.

Gage:

Serseri kurtlar yüzünden mi? Hayatta kalan var mı?

Heath:

Evet. Bazıları kuyruklarını kısıtırıp evlerine kaçtılar.

Gage:

Tam da ihtiyacımız olan bir komplikasyon.

Normalde mesajlarda alaycı tonları anlamakta çok kötüyümdür, ama Gage'in hoşnutsuzluğu çok belliydi, çünkü ben de aynı şekilde hissediyordum.

Heath:

Biliyorum. Flint, geri gelmemeleri için geceyi burada geçirecek.

Gage:

Sabah konuşuruz.

Gage'in uğursuz son mesajından sonra, soğuk havaya dayanmak için dört ayaklı halime geri döndüm. Gece ilerledikçe, Freya'nın da dönüşüp Flint'in yanında kürklü haliyle kıvrılıp ısınmasını bekliyordum. Ama o iki ayaklı halini korudu ve battaniyesiyle ikisini de örterken başını dev kurtun omzuna yasladı.

Karnımda yine o sinirli düğümler sıkıştı. Bu kıskançlık hiç mantıklı değildi. Gage, Freya'nın sürümüze katılmamasına karar vermişti. Bu, Freya ile geçireceğimiz son gece olacaktı. Vahşi topraklardaki bazı asi alfa kurtların onları nasıl dövdüğü haberi Ironwood sürüsüne ulaştığında, onu rahat bırakacaklardı.

Muhtemelen.

Olan biten her şeyi tekrar gözümün önüne getirirken, Freya'nın saldırganlardan birini yenmiş olmasından bir kez daha gurur duydum — hem de minik insan formunda. Onun adına öldürdüğümüz diğerlerini bilmesine gerek yoktu.

Ironwood'un ona karşı hiçbir sevgisi olmadığı açıktı ve bizim de onlara karşı sevgimiz yoktu.

Düşmanlarımızın düşmanları... Yeni bir sürü mü istiyordu?

Belki de bu fikre hemen atlamak delilikti. Sonuçta, onun hakkında çok az şey biliyorduk. Ama insan formunda olduğu kadar kurt formunda da yarısı kadar iyi savaşabilirse, Gage izin verirse Howling Echo'ya iyi bir katkı olurdu. Sürümüz, sürü hiyerarşisi veya başka herhangi bir konuda normal sürü kurallarına hiç uymamıştı.

İkimiz onu oy çokluğuyla geçerse, sürümüzün alfa'sı fikrini değiştirir miydi?

Bölüm 7

Freya

Günlerdir hissetmediğim kadar güvende ve sıcak hissederek yavaşça gözlerimi açtım. Altımda yatan büyük kurt başını kaldırdığında, tamamen uyanarak irkildim. Alfa kurt bana göre devasa bir hayvandı, tüyleri koyu kahverengiydi, ön ayakları gri ve altında C şeklinde beyaz bir hilal vardı.

"Flint," diye fısıldadım, hatırladım...

Ironwood beni rahat bırakmadı. Çocukluğumda bana zorbalık yapan adamı saldırmaması için göndermişlerdi ve Heath'in bıraktığı naylon ip beni kurtarmıştı. Sonra Flint birdenbire ortaya çıkıp bütün gece beni korumuştı. Onun sıcaklığı beni rahatlatmıştı ve yaprakların arasından sızan güneş ışınlarının açısına bakılırsa, burada geçirdiğim ilk gecede kaçırdığım uykunun en azından bir kısmını telafi etmiştim.

Oturup esnedim, bir sonraki adımda ne olacağını fazla düşünmemeye çalışarak. Arkamdan kemiklerin kırılma ve bir vücudun hareket ettiği sesi geldi. Keşke ben de hareket edebilseydim, Ironwood'daki son günümde aldığım tüm morluklar, kesikler ve sıyrıklar iyileşirdi.

Flint'in karşı konulmaz çıplaklığını tekrar görmemek için sırtımı ona döndüm. Ama bu, onun kaslı, atletik vücudunu ve uzun, siyah saçlarını hatırlamamı engellemedi. İnce belinin seksi bir V şeklinde sona erdiğini ve gözlerimi doğrudan sert...

Flint'in sesi beni düşüncelerimden uyandırdı. "Dün gece ay ışığında çok parlak görünüyordun."

Omzuma baktığımda, onun tamamen giyinik ve renkli boncuklarla süslenmiş sırt çantasını tuttuğunu görünce hayal kırıklığına uğradım. Bu sefer kıyafetlerini de getirmişti ve uzun kollu gömleği vücuduna sıkıca oturarak, onu gizlemesine rağmen tonlu vücudunu vurguluyordu.

Beni güvenli bir yerde tutmak için kampına geri götürmüştü ve bu başarısız olunca, gece boyunca beni güvende tutmak için geri gelmişti.

Geceyi onların kampında geçirmeyi çok istesem de, beni neden kovduklarını anlıyordum. Sürü her zaman önce gelir. Flint'in huysuz, düşmanca sürü arkadaşları, onun sakin, çekici ve samimi kişiliğinin tam zıttıydılar.

Yırtık kasları ve uzun, güçlü vücutlarıyla daha da korkutucuydular. Belki de bu, kızgınlığının ilk belirtileriydi, ama üçünü de kendi tarzlarında çekici bulmuştum.

Keşke ay tanrıçası Luka yerine onlardan birini kaderimdeki eş olarak seçseydi. İlahi olanı sorgulamamalıydık ve Luka beni olması gerektiği gibi kabul etseydi, sürüdeki statüm anında yükselirdi. Hayatım çok daha iyi olurdu. Sürünün gelecekteki alfa eşinin eşi olarak sürü içinde güvende olurum. Hayatımın nasıl olabileceğini düşününce kalbim acıyordu.

Ancak Luka nişanlanmak üzere olduğu için, beni kabul etseydi... bu sürü savaşı anlamına gelebilirdi. Belki de sonuçta daha güvende olmazdım.

Bunun yerine, ani sürgüm sayesinde, kendimi kelimenin tam anlamıyla kurtların arasına atılmış buldum. Flint beni kurtardı, ama bunu yaptığı için kendi sürüsünün alfa'sıyla başı belaya girdi. Yakıcı bakışlarından anlaşıldığı kadarıyla, üçü de eşsizdi ve benim kokumdan etkilenmişlerdi, benim çok insan kokan burnumun pek fark etmediği bir koku.

Lanet feromonlar.

Flint'in geri gelmesinin tek nedeni bu muydu? Kokum onu beni korumaya mı itmişti? Onun iltifatına cevap vermeden tüm bu süre boyunca ona baktığımı fark ettim.

"Şimdi ne olacak?"

Gülümsemesi kayboldu. "Ay ışığı, kızgınlık döneminde seni yalnız bırakamam."

Takma ad beni ısıttı, ta ki onun sözlerinin geri kalanı kafama dank edene kadar. "Belli ki güvenli değil. Haydutlar, yalnız kurtlar ve..."

"Benim katil eski sürü arkadaşlarım," diye mırıldandım.

Fisher'ı boğmuştum ama onu hayatta bırakmıştım... Vahşi doğada bilinçsiz halde kalmak muhtemelen ölüm cezasıydı, ama hiç pişmanlık duymuyordum.

"Aynen öyle." Flint şaşırması gibi gelmedi ve bu da Zane ve Ramona'yı kovup kovmadığını merak etmeme neden oldu.

"Başkalarını gördün mü?" diye sordum.

Cevap vermek yerine bana yaklaştı. "Lütfen, benimle kampa dön. Gage'i ikna edip sana düzgün bir kahvaltı vermeme izin alacağım." Boş olan kuru meyve karışımını işaret etti.

Yüzündeki umut dolu ifade beni şaşırttı. Bana gerçekten yardım etmek istiyordu. Ama bunun nedeni yaklaşan kızgınlık dönemim miydi?

Diğer kızgın kurtları görmüştüm. Tabii ki hepsi eşleşmişti, ama nasıl olduğunu biliyordum. Kızgınlığım başladığında, kendimi Flint'in üzerine atacaktım ve o da direnemeyecekti. Kurtlarımız birbirlerini bir amaç için bir araç olarak gördüklerinde, birbirimize karşı hissettiklerimiz önemsizdi.

Üçü hakkında pek bir şey bilmesem de, onlarla birlikte olmakla daha fazla tehlikeye girebileceğimi biliyordum. Ve benim hakkımda söylediklerine bakılırsa, onlar da kesinlikle tehlikeye girecekti. Kendi sorunlarımdan bahsetmiyorum bile — eski sürü arkadaşlarım, Luka'nın başlattığı işi bitirmek için beni buraya sürgün etmişlerdi.

"Sanmıyorum," dedim Flint'e.

Çocukken, ilk sürümü veya neden Ironwood'a getirildiğimi hatırlamıyordum. Ama tüm hayatımı onların paspası olarak geçirmiştım ve bundan bıkmıştım. Heath bana başka sürüler bulabileceğim yerleri söylemişti. Belki onlarla daha iyi bir şansım olur, kendimi kanıtlayabilir ve hiyerarşilerinde yeni bir yer bulabilirdim.

Sanki onu düşünmek onu çağırmış gibi, Heath'in alaycı sözlerini duyunca hızla döndüm. "Seni kabul edecek bir sürüye günlerce yolun var, bunu sana söylemiştim."

Ona öfkeyle baktım, ama güçlü vücudunu incelemekten de kendimi alamadım. Flint gibi o da uzun kollu giysiler giymişti. Kurtlar genellikle sıcakkanlı oldukları için, soğuk havada bile ceket ya da palto giymiyorlardı.

Heath'in açık ten rengi güneşten bronzlaşmıştı ve benim solgun, hamur gibi beyaz tenimle keskin bir kontrast oluşturunuyordu. Parmaklarıyla taradığı koyu renkli saçları üstte daha uzundu ve ona eğlenceli bir görünüm veriyordu.

Dün ATV'nin arkasında onun arkasında otururken, hoş ve erkeksi kolonyasının kokusunu kolayca hatırlayabiliyordum. Heath, insanlar, cadılar ve diğer türlerin kurt dönüşenleri hakkında hayal ettikleri her şeye tam olarak uyuyordu: uzun boylu, kaslı, sert, "kurtla uğraşırsan dişlerini görürsün" tavrında agresif bir tavır.

"Isınman hala iki hafta sonra olabilir," diye işaret etti Heath. "Ama kokun güçlendikçe, yarın içinde yine başıboş alfa kurtlar sana saldırır."

Onun gereksiz hatırlatması, şimdiye kadar yaşadıklarımın sonra hala hissedebileceğimi bilmediğim bir öfkeyi içimde uyandırdı.

"O zaman vahşi doğada karşılaştığım tek sürü beni reddettiği için çok yazık," dedim dişlerimi sıkarak. "Bundan sonra ne yapacağıma kendim karar verebilirim."

"Tabii ki yapabilirsin," diye alay etti Heath. "Dün gece kurt formunda uyumamayı ve eski sürünün zayıf insan formunda sana gizlice yaklaşmasına izin verme kararın gibi. Yaklaşan kızgınlık dönemin beynini bulandırmış olmalı. Şimdi, kendini öldürmeden önce bizimle gel."

Kurt formunda uyuyamadığımı, çünkü hiç dönüşmediğimi itiraf edemezdim. Bu adamlar şimdiye kadar bana yardım etmiş olabilirlerdi, ama zayıflığımı yabancılara emanet edemezdim. Heath beni kolumdan tutup ormanın derinliklerine sürüklemeye başladı.

Flint ve ben birbirimize şaşkın şaşkın baktık. "Heath... Onu nereye götürüyorsun?"

"Bizimle kampa geri götüreceğiz. Eşyalarını toplar mısın?"

Onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ama kolumu demir gibi kavrayan eli beni yanında hızlı adımlarla yürümeye zorladı. "Beni buraya terk eden sensin, neden beni kampa geri götürmeye çalışıyorsun?"

Benden en az yirmi beş santim uzun olduğu için ona yukarıdan baktım ama o bakışımı bile karşıladı. Sanki onun çok altında olduğum için açıklamaya gerek görmüyordu.

Her zaman biraz fevri, biraz sinirli birisiydim. Belki de bu, benim diğer yarım, sürüdeki en alt konumumu asla kabul etmemiş kurt yarım ile ilgiliydi. Belki de bir sonraki hareketimin sorumlusu o yarım idi.

Heath'in tuttuğu kolumu pivot olarak kullanarak öne atıldım. Serbest kolumu onun boğazına doğru savurdum. Onu öldürebileceğimi sanacak kadar hayalperest değildim, sadece kolumu bırakıp kaçabileceğimi umuyordum. Ama o serbest eliyle kolumu engelledi ve bandajlı bileğimi yakaladı.

Koyu karamel rengi gözleri altın rengi parladığında, korkunç bir hata yaptığımı anladım. Beni bir ağaca çarptı ve istismara uğramış sırtım gövdeye değdiğinde ağzımdan bir inilti kaçtı. Bileğimi başımın üstüne zorlarken, büyük eli boğazımı kolayca kavradı.

"Sana yardım etmeye çalışan tek kişilere saldırdın, küçük kurt?" Alçaltılmış sesi kötülükle doluydu. "Dün gece senin pisliğini temizledikten sonra aldığımız teşekkür bu mu?"

"Ne yaptınız?" diye fısıldadım, Fisher'ın peşimde tek başına olduğunu ya da Flint'in diğerlerini sadece kovaladığını düşünmenin ne kadar safça olduğunu aniden fark ettim.

Heath daha da yaklaştı. "Onları küçük koyunlar gibi avladık. Neredeyse hiç direnmediler. Sonra cesetlerini Ironwood sürüsünün sınırına attım, böylece mesajı alırlar."

Onun yaptığı korkunç şeyleri duymak beni korkutmalıydı, özellikle de kocaman elleri boğazımı sıkarken. Ama beni boğmuyordu ve şimdi güçlü vücudu benimkine bastırılmışken, kanım kulaklarımda çınılıyordu. Bacaklarımda arasında bir sıcaklık hissettim ve aralarına sert bir uyluk bastırmak istedim — içimde yükselen ani ihtiyacı dindirebilecek herhangi bir şey.

Etkilenen tek kişi ben değildim. Sert bir şişkinlik karnıma bastırıyordu ve tüm bu giysiler aramızda olmasaydı onu hissedebilmeyi diledim.

Onun deyimiyle, sıcaktan bulanmış zihnim, boğazımı saran elinin tehdit değil, sahiplenici ve koruyucu olduğuna inanmamı sağladı. Biraz objektif olmaya çalıştım ama gözlerim Heath'in mükemmel dudaklarına takıldı ve kendimi ona doğru eğilirken buldum, onu tatmak için can atıyordum.

Heath aniden benden koparıldı, ağaçların arasına doğru itildi ve bir ağaca çarptı.

"Ellerini benim..." Flint'in sözleri Heath'in gözleri kısılnca aniden kesildi.

"Neyimden çek?"

Havada gerginlik arttı, Heath ağaçtan itti ve Flint'e doğru tehditkar bir adım attı. İkisinin de gözleri altın rengi parılıyordu, dönüşüp birbirlerinin boğazına atlayacaklarından korktum.

Bu ikisi kavga etmek üzereydi, ama beynim olanları anlamaya çalışıyordu. Benim için mi kavga ediyorlardı? Sürü arkadaşlarının bir yabancı için kavga etmesi mantıklı değildi. Bunu onlara benim yaklaşan kızgınlığım yapıyordu.

Karşılıklı bakışları ikisinin de alfa olduğunu kanıtlıyordu, ama Heath boy ve kilo olarak kesinlikle avantajlıydı. Flint bana karşı nazikti ve gerçekten kavga etmeye başlarsa ne olacağını görmek istemiyordum.

Bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yaptım. İkisinin arasına atladım, iki elimi de kaldırdım, avuç içlerimi ikisine de çevirdim.

"Durun."

Şaşırtıcı bir şekilde, ikisi de durakladı, bir an için itaatkar bir kurttan emir almaya şaşırmış gibi görünüyorlardı. Onlar kendilerine gelmeden önce bu durumu düzeltmek için birkaç saniyem vardı.

"Dün gece eski sürü arkadaşlarımı öldürdüğünüzü bilmiyordum. Ironwood bunu hoş karşılamayacaktır." Heath'e baktım. "Anlatmak istediğinizi anladım. Burada tek başıma kalmak çok tehlikeli." Sonra Flint'e döndüm. "Az önce Ironwood'un düşmanı oldunuz ve hemen kampı kaldırmanız gerekiyor."

"Siktir, haklı," diye homurdandı Flint. "Gage bizi öldürecek."

"O zaman oyalanma, küçük kurt. Onu daha da kızdırırız."

Heath bana yaklaşırken ona döndüm. "Yolculuk sırasında bahsettiğin sürü topraklarından birine bırakabilir misin?"

Heath, sanki ben onun tutsağıymışım gibi yine kolumdan tuttu.

"Kendi başıma yürüyebilirim, teşekkürler."

"Değişmeliyiz," dedi Flint ve damarlarımdan buz gibi bir kan aktı.

Eğer yer değiştiremediğimi öğrenirlerse... Eh, onların iyi niyetleri benim gibi, kendilerini hiç yer değiştiren biri olarak görmedikleri birine kadar uzanmayabilirdi.

"Ben..."

Yaklaşan bir aracın sesi hepimizi alarma geçirdi. Heath kolumu daha sıkı tuttu. Sonra telefonu çalmaya başladı.

Cevap vermeden önce, rahatlama ve sinirlilik arasında bir ses çıkardı. "Bizi gizlice takip eden sen misin, Gage?"

Benden uzaklaştı ve bir an dinledi.

"Biliyorum. Biz iyiyiz." Bir süre durakladı. "Evet, yaklaştın. Biraz daha kuzeydeyiz." Yine durakladı. "Evet, Freya bizimle."

Heath başka bir şey söylemeden telefonu sırt çantasına geri koydu. Gözleri Flint'inkilerle buluştu. "Freya'yı korumak ve onu sürümüze katmak istiyorsan, Gage'e karşı dikkatli davranmalısın."

Beni sürüye mi katmak? Gage bunu asla kabul etmez. Beni bir kez kovmuştu, bunu tekrar yapmaktan çekinmezdi. Umarım bu sefer en azından başka bir sürü topraklarına kadar götürür.

Flint, ben tepki vermeden elimi tutup parmaklarımızı birbirine kenetledi. Bu, Flint'in beni koruduğunu hissettirirken, aynı zamanda benim gibi kırık bir şekil değiştirenle ne yapmak isteyebileceğinden de korkmama neden oldu.

Bölüm 8

Freya

Eski model Jeep Wrangler yanaştığında, ön camdan Gage'in somurtkan yüzünü görünce tüm vücudum gerildi. Buradan bile, açık renkli sakalının çevresindeki düz, sinirli dudaklarını görebiliyordum. Ama bize eliyle geçmemizi işaret etti ve Flint beni arkaya doğru çekti.

Gage'in yoğun gök mavisi bakışları beni takip etti, ama Flint beni arka koltuğa tırmanırken dengelemek için kalçalarımı tuttuğunda itiraz etmedi. Heath ön yolcu tarafına geldi ve Flint onun arkasına oturdu. Gage dikkatlice ormanın içinden bir yol seçerken, aramızdaki koltuk gerginliği azaltmaya yetmediğinden, beni ondan ayıran her santimetreyi hissedebiliyordum.

Hızlanırken emniyet kemerini taktım ve sanki bu beni fark edilmez kılacakmış gibi eğildim. Sürü alfasından gelen düşmanlık baskıcı, neredeyse boğucu bir his veriyordu. Alfa'ların gücüne nadiren tepki verirdim, ama Gage... Onun hakimiyeti bana boyun eğmek istememi sağladı.

Bu, itaatkar kurtların alfa kurtların yanında her zaman hissettikleri şey miydi? Eğer öyleyse, nasıl dayanabildiklerini anlamıyordum. Beni yanında istemediğini bilmek, hareket halindeki araçtan atlayıp kaçmak istememe neden oldu.

Bu üç alfa da birbirinden çok farklıydı. Şimdiye kadar gördüğüm kadarıyla, Gage en tanıdık geldiğim türden biriydi — itaat edilmeyi bekleyen bir sürü alfa. Korkuyla hükmeden türden.

Eski sürümde Heath gibi birkaç tane daha görmüştüm. Heath, ne isterse yapan bir alfa tipiydi. Alfa olarak, eylemlerinin sonuçlarına asla katlanmak zorunda kalmazdı, bu yüzden ne isterse alırdı.

Flint ise daha önce hiç tanışmadığım, sadece hakkında hikayeler duyduğum bir alfa tipiydi. Etrafındaki herkesi boyun eğmeye ve itaat etmeye zorlamayı umursamayan bir alfa. Flint, başkalarını, özellikle de kendinden zayıf olanları korumak için yaşayan bir alfa idi.

Heath, Gage'e olan biten her şeyi anlatırken ben yarım kulakla dinledim.

"Dün gece Freya'ya saldırmadan önce birkaç Ironwood kurdu öldürdük. Şimdiye kadar cesetleri bulmuşlardır. Bizi bulup intikam almadan önce kampı taşımamız." "

Heath'in bu sefer cesetleri Ironwood sürüsünün topraklarına yakın bir yere attığını itiraf etmemesi ilginçti.

"Flint geceyi Freya'ya sarılarak geçirdi," diye devam etti Heath, sanki ikimiz de onu duyamıyormuşuz gibi gerçekleri anlatarak. "O güvenli olana kadar rahat etmeyecek."

Göz ucuyla Flint'e baktım. Heath, benim hala anlamaya çalıştığım nedenlerden dolayı Flint'in beni korumaya önem verdiğini doğrulamıştı.

"Peki," diye homurdandı Gage. "Onu Moonblessed sürüsüne bırakacağız. Onlar kimin onunla çiftleşeceğini karar versin."

Flint homurdandı ve Heath ekledi, "Bu boşuna. Kızgınlık dönemi başladığında, onu kim sahiplenmek isterse istesin, yeni gelen adamı ondan uzak tutamayız."

"Ben yeni değilim," diye homurdandı Flint.

"Yeterince yenisin ki, sürünün alfasının dişi kurtlardan nefret ettiğini fark etmedin," diye homurdandı Heath.

Bunu duyunca kulaklarım dikildi. Gage'in benimle olan sorununun tamamen kokumun bir tehdit oluşturmamasından kaynaklandığını düşünmüştüm. Ama belki de bundan daha fazlası vardı.

"Yeter." Gage'in derin ve emredici sesi içimdeki bir şeyi ters dönüp karnımı göstermeye itti. İki alfa sürüsü üyesinin de irkilmelerinden, bu sesin onlara da benzer bir etkisi olduğu anlaşılıyordu. "Düşünmem gerek."

Kampımıza geri kalan yolu sessizce sürdük. Vardığımızda, öncekinden çok daha fazla kutu olduğunu ve üç çadırın da sökülüş olduğunu fark ettim.

"Dün gece Heath'in mesajından sonra, sevkیاتımızı korumak için taşınmamız gerektiğini anladım. Toplanmayı bitirin," diye emretti Gage, kampta bir kutu yığınının yanına doğru ilerlerken.

Ağır bakışları, tehlikenin içine atılması gerekip gerekmediğini bekler gibi yanımda duran Flint'in üzerindeydi. Heath, Gage ile benim aramda durdu ve bunu fark eden tek kişi ben değildim.

Gage, ikinci adamına kaşlarını çattı, sonra çarpıcı gök mavisi bakışları beni olduğum yere çiviledi.

Gage ve Heath boyları ve iri, kaslı vücutları bakımından birbirlerine benziyorlardı. Heath gibi, güneş onun da tenini mükemmel bir şekilde bronzlaştırmıştı, ama benzerlikleri bununla sınırlıydı. Gage'in kirli sarı saçları üstte uzamış, yanları kısa kesilmiş ve iyi taranmış favorilerine ve düzgün kesilmiş sakalına uzanıyordu.

Heath derin bir nefes aldı. "Sıcaklık daha başlamadı bile, ama Flint için çok geç." Heath ikimizi işaret etti.

Flint yanımda gerildi, ama konuşmadı.

"Onu bir sürü takipçisi gibi yanımıza alalım, geçmişte müteahhitlere yaptığımız gibi. Flint'in çiftleşme çılgınlığı geçene kadar bizimle kalmasını sağlayalım."

Çiftleşme çılgınlığı mı? Ona baktığımda, Gage'e kısa bir baş selamı verdikten sonra gözlerini indirdiğini gördüm.

Flint'in kurdu gerçekten benim gibi kırık bir melez mi seçmişti? Bu, dün gece Gage'in isteğine karşı gelerek benim için kendini bu kadar riske atmasının nedenini açıklardı. Sanırım kurdu, benim kaderimin başka birine ait olduğunu bilmiyordu.

Heath'in sözlerine sessizlik karşılık verdi ve gözlerimi Gage'in kaslı vücudundan alamadım. Elleri Heath'inki kadar büyüktü ve bu karşılaştırma, Heath'in güçlü ellerinin boğazımı ne kadar nazikçe sardığını, güçlü vücudunun beni ağaca bastırdığını hatırlattı. İstmeden vücudumu bir sıcaklık kapladı, aynı o ezici ihtiyaç geri geldi.

Flint düşük bir homurtu çıkardı ve Heath'in burun delikleri genişledi, tüm gözler bana çevrildi.

Belki Heath haklıydı... Bu sıcakta onlarla kalmalıydım. Flint bana karşı hep nazik olmuştu ve ay tanrıçası onu kaderimdeki eş olarak seçtiyse, ben mutlu bir kadın olurum. Sıcakta şehvetimi gidermek için onunla aynı yatağı paylaşmak zor olmazdı, hatta beni eş olarak kabul edip geleceğimizi birbirimize bağlasa bile.

Beni gerçek bir sürü üyesi değil, sadece sürüye takılan biri olarak görseler bile, onlarla birlikte yaşamın nasıl olacağını merak ediyordum. Açıkça sürekli hareket halindeydiler ve kendilerine ait bir sürü bölgesi yoktu. Onlar gibi bir sürüyle hiç karşılaşmamıştım. Belki benim gibi bir melez, Ironwood'da olduğumdan daha iyi uyum sağlayabilirdi.

Ama Howling Echo'ya ne gibi bir katkıda bulunabilirdim ki?

Gage, Flint'e baktı ve emretti: "Flint, Heath ve bana kahvaltı için elma getir. Yakında yola çıkmamız gerek."

Flint sertleşti, sonra diğer araca, uzun kabinli bir kamyonete koştu.

Gage dikkatini bana çevirdiğinde, yine küçülmek istedim. Ama sonra Flint geri döndü, Heath'e bir elma attı ve diğerini Gage'e uzattı. Flint tekrar bana doğru adım attığında, Gage koluyla yolunu kesti.

"Ona ne iş yaptığımızı söyle, Flint." Gage elmasından bir ısırık aldı ve midem guruldadı.

Flint'in kaşları çatıldı ve uzun saçlarını omzunun arkasına itti. "Sürüler arasında seyahat eden malları koruyoruz. Bazen ittifak kurmak isteyen önemli şahsiyetleri de sürüler arasında koruyoruz."

Gage başını salladı. "Ama iş ne olursa olsun, her zaman paramızı alırız." Başını bana doğru eğdi. "Sizi vahşi araziden geçirmek için size eşlik edersek, bize nasıl ödeme yapacaksınız?"

"Gage..." Flint başladı, ama sürüsünün alfasının ölümcül bakışları onu susturdu. susturdu.

"Neden seni kovduklarını söyle." Gage elmasından bir ısırık daha alırken açlıktan bakakaldım. Sürgüne gönderildiğimden beri Heath'in verdiği kuru meyve karışımından başka bir şey yememiştim.

"Eşim beni terk etti," dedim basitçe. "Heath'e de söyledim. Eski sürüm beni öldürmek istiyor."

"Belli ki," dedi Gage alaycı bir şekilde. "Neden?"

Çenemi kaldırdım. "Çünkü ay tanrıçası, en düşük rütbeli, en zayıf kurdu, başka biriyle nişanlandığı gece, sürünün alfa erkeğinin oğluyla eşleştirdi."

"Yani bizim korumamıza ihtiyacın var."

"Yiyecek, barınak ve başını sokacak güvenli bir yere ihtiyacı var," diye homurdandı Flint.

"Peki karşılığında ne sunuyor?"

Sürü alfasının gözleri beni baştan aşağı süzdü. Hiçbir şeyim olmadığını açıkça görebiliyordu, bu yüzden cevap vermedim. Beni daha önce de kovmuştu. Sürüsü bu sefer neden farklı olacağını düşünmüştü?

Onların koruması olmadan ne kadar hayatta kalabileceğimi bilmiyordum. Ironwood sürüsündeki sefil hayatımın yeterince kötü olduğunu düşünmüştüm, ama şimdi daha da kötü olabileceğini biliyordum. Yalnız, dönüşme yeteneğim olmadan, yaklaşan kızgınlığının kokusu saklanmamı imkansız hale getirirken ve Ironwood kurtları peşimdeyken... Savunmasızdım.

Kurtlar bu yüzden sürülere katılırdı — karşılıklı koruma için. En azından Howling Echo sürüsü beni kabul ederse, bir nebze de olsa güvende olabilirdim. Ama Gage'i benim kalmam için ikna edecek ne olabileceğinden emin değildim.

Gage devam etti, "Isınma dönemini güvenli bir şekilde atlatman için birine ihtiyacın olacak." Gözleri iki betasına kaydı. "Ya da birkaç kişiye."

Flint, sanki sürünün alfasının bakışlarından kaçmak istercesine aramıza girdi. "Onu buraya senin yararlanman için getirmedim."

"Ama getirdin." Gage'in alçak sesi, Flint'in burnuna burnuna yaklaşırken beni titretti. "Biz bir sürüyüz. Her şeyi paylaşırız." Örnek olarak elmayı kaldırdı. "Yoksa onu kendine saklayıp eşin olarak mı tutmayı düşünüyordun?"

"Isınması geldiğinde kimi seçeceğine o karar verecek." Flint bakışlarını kaçırdı. "O da bizim gibi reddedilmiş biri. Yeri bizim sürümüzde."

"O buraya ait değil," diye itiraz etti Gage.

Sürü lideri olarak onun sözü kanundu. Omuzlarım çöktü. Her şey bitmişti. Beni buraya geri getirdiler, sadece terk etmek için.

"Dişi kurtlar sürümüze ait değil. Ama..." Sürü alfasının ağır bakışları üzerime düştüğünde, kararını beklerken ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı. "Bir şartla ona yardım etmeyi düşünebilirim."

Nefesimi tuttum, umut etmeye cesaret edemedim. Gage'in benden ne beklediğini bilmiyordum, ama her ne olursa olsun, bu görevi yerine getirebileceğimi kanıtlamam gerekiyordu.

Flint'i kenara itip önüme geçti ve kollarını kavuşturdu. "Isınman bitene kadar seni burada tutacağız, ama sürüye kabul etmeyeceğiz. Barınma ve koruma karşılığında, sahip olduğun tek şeyi bize vereceksin."

Kaşlarımı çattım ve Heath'e baktım, sahip olduğum az sayıdaki eşyayı düşündüm... Heath'in bana verdiği şeyler sayılmazdı. Ama boş bir su şişesi ve bıçağımın ne değeri olabilirdi ki?

Heath'in yüzü maske gibiydi, sürü alfa tam olarak ne demek istediğini açıklarken.

"Vücudun."

Gözlerim, sürüsünün korumasını karşılığında... Onu doğru duymuş muydum?
O devam ederken dünya dönüyor gibiydi. "Howling Echo sürüsünün herhangi bir üyesine, ne zaman istersek, nasıl istersek hizmet edeceksin."

Flint yanıma gelip Gage'e döndü. "Seni daha iyi sanmıştım," diye homurdandı. Bana dönüp, "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye ekledi.

Gözlerimi onlardan kaçırdım, hiçbirinin gözlerine bakamıyordum. Demek hayatım bu hale gelmişti. Onlar için tek değerim seks kölesi olmakmış.

Sesimi bulmam biraz zaman aldı. "Eski sürümün beni neden kovduğunu sordun. Ama senin sürünün sizi neden reddettiğini söylemedin. Hastalık falan değilsiniz, nereden bileyim?"

Heath boğuk bir kahkaha attı.

Gage hemen cevap verdi, "Geçmişimiz dışarıdakileri ilgilendirmez. Ama emin ol, hepimiz sağlıklıyız. Sonuçta, yıllardır manipülatif bir kadınla yatmakla ilgilenmedim. Asıl sorgulamamız gereken senin sağlığın. Kaderindeki eşin neden kurtlarını seni öldürmeye gönderdi? Neden seni korumak için kendimizi tehlikeye atalım?"

"Ben de sağlığım yerinde... sadece rütbem düşük. Neden kendinizi tehlikeye atmanız gerektiğine dair iyi bir cevabım yok, ama bunu zaten yaptığınız açık."

Heath ve Flint saldırganları öldürdüklerinde, hayatlarını tehlikeye attılar.

Gage burnunu çektirdi. "Gerçekten, bize çok şey borçlusun."

Üçü bana bakarken hava boğucu gibiydi. Nefes almak için tüm gücümü kullanmam gerekti. Onun teklifini gerçekten kabul etmeyi mi düşünüyordum?

Başka seçeneğim var mıydı?

Beni arabaya yükleyip, eski sürümün öldürmesi için geride bırakabilirlerdi. Sınırdaki ceset yığını Ironwood sürüsünü caydırsa bile, yaklaşan kızgınlığının kokusunu takip ederek beni bulmaya çalışan yalnız kurtların tehdidi hala devam ediyordu. Ve onları tek tek öldürmeyi başarsam bile, yine de vahşi doğayla başa çıkmam gerekecekti... Dönüşüm yeteneği olmayan, evsiz bir melez kurt için Montana kışında yaşamak, başlı başına bir ölüm cezasıydı.

"Heath," diye homurdandı Flint, sürü arkadaşından destek ararken. "Tanıdığı şeytan, tanımadığı şeytandan iyidir."

Heath'in benim durumuma hiç sempati duymamasına şaşırmadım. Daha önce de sürünün alfasının tarafını tutmuştu. Üstelik benim kızgınlığım onu da bana çekmişti.

Bu anlaşmadan memnuniyetle yararlanacaktı. Beni ağaca sıkıştırdığı zaman onu ne kadar istediğimi hatırlayarak titredim. Bunun nereye varacağını görmek o kadar kötü mü olurdu?

Kafamı salladım. Bunun normal bir ilişki gibi olacağını düşünmek aptalcaydı. Eğer kabul edersem, onların emrinde olacaktım ve bedenimi nasıl kullanacaklarından hiç şüphem yoktu.

"Yeni üye almayacağız," dedi Flint. "Sürüden hiç kimse ona sahip olamaz." alınacak."

Flint, benim şampiyonum ve koruyucum, hala benim için savaşıyordu. Gage, Heath'e bakarak sessizce ne düşündüğünü sordu.

Gage, Heath'e bakarak sessizce onun fikrini sordu. "Sadece sürü bağı olanlar," dedi Heath tereddüt etmeden.

"Peki," dedi sürü alfa. "Sadece gerçek sürü arkadaşlarımız. Onu her şeyi paylaştığımız gibi paylaşacağız."

Beni bir insan olarak görmüyor gibi *konusuyordu*. Küçük, sert sürüsü yalnız seyahat ediyordu ve aralarında dişi kurt yoktu. Bunu yaparsam, üç alfanın şehvetine dayanmak zorunda kalacaktım.

Gage'in sert gözleri benimkilerle buluştuğunda, onda hiçbir şefkat göremedim. Dişi kurtlardan nefret ediyordu. Ona bedenimi veririm... onunla ne yapardı?

Bu seçeneği kabul etmezsem, asi alfa kurtların yapacağı şeyden daha kötü olabilir miydi?

"Acı çekmeyeceğim." Gözlerimden yaşlar süzölmek üzereydi, onları engellemek için gözlerimi kııptım. En azından bunu pazarlık edebilirim diye umuyordum. "Bunu yaparsam, sürün bana zarar vermeyeceğine söz verir mi?"

Gözlerinde bir şey parladı ve boğazından düşük bir hırıltı çıktı. "Benim olanı her zaman korurum. Kimse sana zarar vermez."

İleri adım attı ve çenemi kavradı, bakışlarımı kaçırdığımda onaylayan bir homurtu çıkardı.

"Bunu deneyen herkes kan ve kemik yığını olarak kalacak."

Sonra Gage arkasını döndü ve ben az önce bana gösterdiği tutkuyu anlamaya çalıştım. Dişi kurtlardan nefret ediyordu, ama bu teklif beni sürüsünün koruması altına alacaktı.

"Yerini bil ve bize iyi hizmet et, küçük kurt," diye ekledi Heath, gözleri arzıyla parıldıyordu. "Bunu yaparsan, bizimle güvende olursun."

Sözleri beni korkutmak için söylenmiş olabilir, ama aksine beni rahatlattı. Belki de içimdeki kurt onların dürüstlüğünü hissedebiliyordu, ama sebebi ne olursa olsun, sözlerini tutacaklarına inandım.

. Onlarla birlikte burada güvende olacaktım. Heath ve Flint dün gece beni korumuştu ve Gage de sürüsünü açıkça önemsiyordu.

Neden bana sunulan teklifi kabul etmiyordum?

Başından beri üçüne de ilgi duymuştım... Beni koruyan ve şefkat gösteren Flint, gençlik güveni ve açık, dostane tavırlarıyla başından beri ilgimi çekmişti. Heath, sert ama koruyucu yapısı ve playboy görünüşüyle. Ve hatta Gage, soğuk öfkesi rağmen... Alfa gücü, özenle bakımlı görünüşü kadar beni cezbetmişti. Kontrolü seven bir adamdı. Yatakta nasıl biri olacağını hayal edemiyordum, ama izin verirse öğrenmek istemeden edemiyordum.

Belki de yaklaşan kızgınlı ımdan dolayıldı, ama hepsini istiyordum. İlk kızgınlı ımda, beni bu süreçten geçirecek bir alfa değil, üç alfa olacaktı... Ve hepsi de çok seksi. Bu düşünce, ideal olmayan koşullara rağmen beni tahrik ediyordu.

Bu alfa erkekler, kolayca verebilece im bir şey karşılığında bana koruma teklif ettiler... Benim de istediğim bir şey. Kızgınlı ım boyunca beni koruyacaklardı. Ondan sonra ne olacağı belli değildi, ama bunu sonra düşünürdüm. şu anda benim için en iyi yol onlarla birlikteydi.

Daha sonra pişman olmamayı umarak, "Yapaca ım" dedim.

Bölüm 9

Freya

Gage elma ısırığını alıp çiğnerken, sırtını bana dönük halde, yüksek bir çatırtı ve çıtırtı sesi sessizliği bozdu. Bu ses düşüncelerimin akışını da bozdu ve aniden kendimi öncekinden daha kötü bir duruma sokabileceğimi fark ettim.

Ironwood sürüsünde, diğer alt köpekler beni döverek benim aralarında en aşağılık olduğumu açıkça göstermişlerdi. Karşı koymayı öğrendiğimde bile, her zaman bir grup tarafından ezilme tehlikesiyle karşı karşıyaydım. Ironwood'un alfa köpeği bana ilgi duymuş olsaydı, durum çok daha kötü olabilirdi. Neyse ki Luka sadece izlemişti.

Herkes alfa kurtların güçlü ve tehlikeli olduğunu, her zaman kurt ve insan arasında ince bir çizgide dans ettiklerini bilirdi. Bu da, bu kurtların bana kötü davranmayacağına güvenemeyeceğim anlamına geliyordu.

Bunu gerçekten yapacaktım? Bu, içimde bir şeylerin kırık olduğunun bir kanıtı mıydı? Belki de Luka beni reddetmekte haklıydı.

"Vücudunu benim sürümün koruması karşılığında takas edeceksin," dedi Gage. "Bunu senden duymak istiyorum." Diğerlerine işaret etti. "Böylece hepimiz duyabiliriz."

Derin bir nefes aldım. Fikrimi değiştirmek için son şansımdı. Ama başka seçeneğim var mıydı? Sürü olmadan, kızgınlık dönemine kadar hayatta kalamayabilirdim. Ve neden herhangi bir sürü, dönüşemeyen benim gibi değersiz bir dışlanmış kabul etsin ki? Bu benim tek şansım olabilirdi.

Tereddütümü hisseden Gage bana döndü, sert bakışları beni delip geçiyor, zayıflığımı arıyordu.

Sesi uyarıcı bir şekilde yükseldi. "Seni istediğimiz şekilde, istediğimiz zaman, istediğimiz sıklıkta kullanacağız."

Bir gerçeklik vücudumu sarsarak geçirdi. Gage bunu beni istediği için yapmıyordu. Hayır, bu anlaşmanın beni korkutup kaçıracağını düşünüyordu. Hâlâ

gitmemi istiyordu.

D n, Ironwood sürüsü gibi beni reddetmişti. Bu, Flint'in beni korumak için peşimden gelmesine neden olmuştu. Ama Gage beni ka ırabilirse, bunu bahane olarak kullanabilirdi. Flint'e, "Gördün mü? Sonuçta bize katılmak istemiyor." diyebilirdi.

Benim aniden anladığımdan habersiz, Gage sırtıttı. "Ve evet, tüm sürüm adına konuşuyorum: Sana zarar vermeyeceğimize söz veriyoruz. En azından fiziksel olarak. Bunun ötesinde bir söz veremem."

Onun gözlerine bakarak onu anlamaya çalıştım. Ya bl f n  görürsem?

Ben sürüye hizmet edeceğime yemin edersem, Gage anlaşmanın kendi payına düşen kısmını yerine getirir miydi? Peki diğ r ikisi tüm bu olanlara ne diyordu?

Flint'e baktığımda çenesinin sıkı sıkıya kapalı olduğunu, ellerinin yumruk halinde yanlarında durduğunu gördüm. Heath ise, sanki tüm bunlar sadece bir oyunmuş gibi, meraklı ve eğlenceli bir ifadeyle beni izliyordu. Belki de onun için  yleydi.

Sonuçta, anlaşma geçici bir d zenlemeydi, sadece kızgınlığım bitene kadar. Belki de bu yüzden kendimi onlara, onlar da beni bu kadar çekici buluyorduk. Belki kızgınlığım bittiğinde kafalarımız netleşir ve arkamıza bakmadan yollarımız ayrılırdı — onlar vahşi doğaya, ben başka bir sürüye.

Bu, hiçbirimiz için bir anlam ifade etmek zorunda değildi. Gage için ben sadece sıcak bir beden, kullanıp kızgınlık dönemimiz sona erdiğinde terk edebileceği bir kadındım.

Ben de onlara aynı şekilde davranabilirdim — kızgınlığım sırasında beni rahatlatacak sıcak bedenler olarak. Bana zarar vermezlerdi ve anlaşmamız kızgınlık döneminden sonra sona ereceği için, umarım güvenli bir sürüye kavuşmam için beni bırakırlardı.

Belki bir gün, ilk sıcaklığımı    inanılmaz seksi alfa ile geçirmek, güzel bir anı olarak kalırdı. Sonra daha istikrarlı bir sürüye geçip, gerçekten ait olduğum bir yer bulabilirdim.

Sonra gerçeklik yüzüme çarptı. Hâlâ dönüşemeyen bir melez shifter'dım; hiçbir sürü beni istemezdi. Ironwood'un, kurtumun içimde kalıcı olarak hapsold ğu açıkça belli olan yirminci doğum günümde beni vahşi doğaya sürgüne göndermediği şaşırtıcıydı.

Yine de bu, gelecek için bir sorundu. şu anda, geceyi, sonra bir sonraki geceyi ve böylece kızgınlık dönemim gelene kadar hayatta kalmam gerekiyordu.

Herkesin kızgınlık dönemi farklı başlardı, bu yüzden benimki bir veya iki hafta sonra başlayabilirdi. Sonra kızgınlık dönemi beş gün sürerdi. Yani bu anlaşma beni bir süre güvende tutacaktı. Kızgınlık dönemim bitene kadar nereye gideceğimi düşünmek zorunda kalmayacaktım.

Kararlı bir şekilde omuzlarımı düzelttim ve derin bir nefes aldım. Sürü alfasının bakışlarında garip bir belirsizlik geçti, bir alfa asla göstermeyeceği bir kırılma. O kadar çabuk geçti ki, hayal mi ettim diye düşündüm.

Dudakları, sanki ne diyeceğimi zaten biliyormuş gibi acımasız bir gülümsemeye kıvrıldı. Beni kovmak istiyordu, ama kabul edersem nasıl tepki verecekti?

Gage'in gözlerine baktım ve kendimi onlara bağlayacak sözleri söyledim.

"Vücudumu sürünüze sunuyorum, istediğiniz gibi kullanabilirsiniz." Bana ne yapabileceklerini düşünmek beni tahrik etse de sesim titriyordu. "Kimse bana zarar vermezse."

Flint şaşkınlıkla döndü. Bana en yakın duran oydu... O kadar yakındı ki, heyecanımı koklayabilir mi diye merak ettim.

"Makul bir barınma, bol yiyecek ve su, sığınak ve koruma karşılığında," diye ekledi Flint.

"Eğer o, bağlı bir sürü üyesi olarak sürüye hizmet etmeye söz verirse," Gage, tamamen tarafsız bir ifadeyle kabul etti.

"Onu işaretlemeyi mi planlıyorsun?" Heath sert bir sesle sordu.

"Hayır, onu sürü bağlarına dahil etmek istemiyorum." Sürü alfa, sanki bunu ben önermişim gibi bana sert bir bakış attı. "Ama ona tam sadakatini bekliyorum."

Onun ısırtısının faydalarından yararlanmamam karşılığında, sürünün bir üyesi gibi sadakat yemini etmemi mi istiyordu? Belki de en iyisi buydu. Sonuçta, bu sayede sırrımı biraz daha uzun süre saklayabilirdim. Sürü alfaları genellikle yeni üyeleri kurt formunda bağlardı.

Boğazımı temizledim. "Howling Echo'ya sadakatimi gönüllü olarak veriyorum. Sürüye hizmet edeceğime söz veriyorum."

Onlara tam olarak nasıl hizmet edeceğimi düşünmek, bacaklarımı birbirine sıkıştırmamı sağladı. Beni istedikleri gibi kullanmalarına izin verme düşüncesi, aynı anda hem korkutucu hem de tahrik ediciydi, bunu sığağa bağlamam gerekiyordu.

Sonuçta, daha önce seks hiç bu kadar ilginç gelmemişti. Ergenlik dönemimizin sonlarında Wilder'la her türlü seksi denemiştik. O benim ilk ve tek

sevgilimdi ve benim asla dönüşemeyeceğimi ve bu yüzden ona layık bir eş olamayacağımı anladığında ikimizin de kalbi kırılmıştı. Onu Presley ile görmek hala beni rahatsız ediyordu, sanki benim olması gereken şeyi o almıştı.

Ama gerçekte, Wilder'a hiç bu üçüne olduğu kadar çekilmemiştim. Gage'in beni eğip bükmesi düşüncesi vücudumu acıtıyordu. Onun sertliğinin içimi doldurduğunu hissetmek...

Sanki düşüncelerimi hissetmiş gibi, Gage sırtıttı, avını köşeye sıkıştırmış bir avcı gibi. "Güzel. Sürü alfa olarak, seni ilk ben talep edeceğim."

Sözleri beni şok etti, özellikle de bana, dişi kurtlara karşı hislerini açıkça belli ettiği için. Ama onun güçlü vücudunun benim üzerimde olduğunu düşünmek, yaklaşan kızgınlığının her saniyesinden zevk alacağımı bilmek, tüm vücudumu eritti.

Yardımcılarına döndü. "Sırada kimin olacağına aranızda karar verin." Omuz silkti. "Ya da ikiniz birden."

İkisini birden düşününce ağzım sulandı. Uyluklarımın arasındaki kumaş utanç verici bir şekilde nemlendi ve Gage ile Heath bir adım geri çekilince Flint inledi.

"Bizi daha fazla dikkatimizi dağıtmadan gidelim," dedi Heath gergin bir sesle.

Neler olduğunu anladığımda yüzümün kızardığını hissettim. Üçü de ne kadar tahrik olduğumu koklayabiliyordu. Heath'in pantolonundaki sert şişkinliğe bakılırsa, bu işkence sadece bana göre değildi.

Penisinin hatları, beni o ağaca yapıştırdığında ne kadar kalın olduğunu hatırlattı. Ne zaman onu içimde hissedebilecektim?

"Flint, onu cipe bindir," diye emretti Gage. "Seninle birlikte gidecek. Ama onu ilk kimin alacağını unutma."

"Evet, alfa," diye cevapladı Flint, kimsenin gözüne bakmadan bana Jeep'e binmem için işaret etti. Ön yolcu kapısını benim için açtı. Atladım ve ona dönmek için döndüm, ama o sırada o ortadan kaybolmuştu. Gage ve Heath'in bazı kutuları taşımaya başladıklarını fark ettim. Ama Flint onlarla birlikte değildi. Birkaç saniye sonra geri döndü, elinde bir somun ekmek ve bir kavanoz fıstık ezmesi ile geri döndü.

Yiyecek gördüğüm için çok mutlu olmama rağmen, Gage'in bana ettirdiği yeminin ardından, ben oturup yemek yerken onların çalışacaklarına hala inanamıyordum.

"Yardım edebilecekken gerçekten burada tek başıma oturmamı mı istiyorsun?" diye sordum Flint'e.

Gözleri başka yere bakıyordu. "Alfa'nın emirlerini yerine getir." Sonra bana bir bakış attı ve gözlerini kaçırdı. "En azından cipin içinde kokun yayılmaz. Senin için daha güvenli olur, ay ışığı."

"Flint..." Ne diyeceğimi bilemedim.

Neredeyse incinmiş gibi görünüyordu, ama nedenini anlayamıyordum. Belki de beni gerçekten kendine saklamak istiyordu. Belki de kurdu gerçekten benim onun eşimin olduğumu düşünüyordu. Ama sürünün alfa kurdunun kokusu üzerime sinince bu değişebilirdi.

Bu, Gage'in beni önce almak istemesini açıklayabilirdi. Kurtlar bölgesel yaratıklardı. Önümüzdeki birkaç gece ilginç geçecekti.

"Mümkün olduğunca çabuk yüklemeyi bitireceğiz, sonra şoförün olarak geri döneceğim." Flint bana kısa bir gülümseme attı, ama bu, bu durumdan beni sorumlu tutmadığını anlamam için yeterliydi.

Sonra kapıyı kapattı ve beni Jeep'te yalnız bırakarak, üçünün büyük bir kamyonun arkasına takılı devasa bir kapalı römorka her şeyi yüklemelerini izledim. Römorkun bile uzun, kalın lastikli çift tekerlekli olduğunu fark ettim. Bu işleri ne kadar zamandır yaptıklarını merak ettim.

İçimde kötü bir hisle kendime fıstık ezmeli sandviç yaptım. Reçel olmasa da, kuru meyve karışımı dışında bir şey yiyeceğim düşüncesiyle ağzım sulandı.

Gage bana gruba sadakat yemini ettirmişti, ama yardım edemeyen bir çocuk gibi beni kenara itmişti. Bu, benim hala bir yabancı olduğumu, güvenilmez olduğumu, sadece avantajları olan başka bir iş olduğumu pekiştirdi.

Sandviçten büyük bir ısırık aldım ve çok hızlı yememeye çalıştım. Ön camdan, Gage'in ağır bir sandığı kaldırırken kaslarının gerildiğini izledim ve zihnim başka nedenlerle sürünün alfasını değerlendirirken, bacaklarımın arasında bir kez daha sıcaklık hissettim.

Önümüzdeki birkaç haftayı katlanılır hale getirmek için onu etkilemem gerekiyordu, sadece vücudumla değil. Onları yavaşlatmayacağımı ve yoluna çıkmayacağımı göstermem gerekiyordu ve şimdilik bu, burada oturup sandviçimi yemek anlamına geliyordu. Ama er ya da geç, katkıda bulunmanın bir yolunu bulmak, bana vermeyi reddettiği sürü bağına layık olduğumu kanıtlamak istiyordum.

Durumu tersine çevirmenin nasıl olacağını hayal ederken yüzümde bir gülümseme belirdi. Bu sürü beni isterse, onları reddedecektim.

hatalarını anlayacaklardı, ama çok geç olacaktı. Kızgınlığım sona erdiğinde, başka bir sürüye katılacaktım ve...

Ve hayal gücüm bu kadarla sınırlıydı. Bunların hiçbirisi gerçekleşmeyecekti. Hepsi bir fanteziden ibaretti.

Isınmam bittiğinde, benim sürülerine hiçbir katkıda bulunamayacak kırık bir kurt olduğumu anlayacak ve beni en yakın sürü topraklarına atacaktı. Bundan emindim. Karşılaştığım bir sonraki sürü alfasının da benimle benzer bir anlaşma yapması için şanslı olmam gerekirdi.

Bu, benim için geleceğin ne getireceğini merak etmeme neden oldu.

Çoğu dişi kurt, yılda bir kez kızgınlık dönemi yaşırdı — çiftleşme mevsimi. Sadece ilk kızgınlık dönemi mevsim dışında olurdu.

Howling Echo beni reddettikten sonra, ikinci kızgınlık dönemimde benzer bir durumla karşılaşmamak için bir eş bulmak için bir yıldan az zamanım kalmıştı. Ama kurtum olmadan, kim beni eş olarak isterdi ki? Alışılmadık görünüşüm dikkatleri üzerime çekecekti, ama totem direğinde en altta olan Wilder'ı bile eş olarak ikna edemediysem, başka birini nasıl ikna edebilirdim?

Hayatım mücadeleyle dolu olacaktı, beni umursamayan erkeklerle kızgınlık dönemlerimi geçirecektim. Kızgınlık beni kollarına ittiği için kırık bir şekil değiştirenle sadece sevişecek erkekler. Tıpkı bu erkekler gibi, bu da her zaman geçici bir düzenleme olacaktı.

Ironwood beni sürgüne göndermiş ve öldürmeye çalışmıştı. Howling Echo birkaç hafta boyunca bana isteksizce yardım ediyordu. Kimse beni gerçekten istemiyordu.

Flint benimle birlikte cipe bindiğinde, kendime acıma modundaydım ve kendimi çok mutsuz hissediyordum. Gözlerimi çabucak kurularayıp, ikinci sandviçimi bitirirken başka yere baktım.

Diğer ikisinin kamyonete binmesini sessizce izledik. Flint'in burun delikleri genişledi, ama Jeep'in her yerine yayılan kokum hakkında hiçbir şey söylemedi.

"Yeterince yemek yedin mi?" diye sordu.

Önümüzde, römorku çeken kamyon, daha önce açtıkları izleri takip ederek ormanın içinden geçiyordu.

"Evet, teşekkürler. ATV römeksin içinde mi?"

"Evet. Onları genellikle Jeep'in gidemediği dağlarda keşif yapmak için kullanıyoruz."

Flint'in bardaklıkta bıraktığı iki şişeden birinden uzun bir yudum su içtim.

"Yerleşince sana gerçek yemek getireceğim," diye söz verdi.

"Bana her zaman bu kadar nazik davrandığın için teşekkür ederim," diye fısıldadım, aniden minnettarlıkla dolup sesimin titremesinden korktum.

Bu ruh hali değişikliklerine sıcaklık mı neden oluyordu? Öyleyse, umarım çabuk gelir, çünkü buna daha fazla dayanamayacağım.

Kamyonun zorlu bir noktadan geçmesini beklerken Flint bana baktı. Bana uzandı, sonra vazgeçti ve iki elini direksiyona koydu.

"Sürümüzün alfa erkeği... O kötü biri değil, gerçekten, sadece yanlış yönlendirilmiş, bence.

O anlaşıyor... yanlış."

"Ben kendi isteğimle kabul ettim," dedim, onun ne demek istediğini anlamaya çalışarak.

O içini çekti ve aramızdaki mesafe aniden gerginleşti. Gage beni planladığı gibi aldıktan sonra Flint ne yapacaktı? O da beni alabilirdi. Aramızdaki çekimi inkar etmek imkansızdı.

"Özgür iradeyle mi?" Flint kaşlarını kaldırdı. "Hepimiz senin başka seçeneğin olmadığını biliyoruz. Ama bilmeni istiyorum ki, istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağım. Seni ya da kendimi asla bu şekilde küçük düşürmem."

Çenesini sıkarak dümdüz önüne baktı.

Sözleri bana doğru geldi ve elimi uzatıp güçlü koluna dokundum, sonra uzun, koyu saçlarını omzunun arkasına itip parmaklarımla ensesini okşadım. Bir düğümü çözüp gerginliğini biraz giderdiğimde inledi.

"Anlaşıyor olsun ya da olmasın, seni istiyorum Flint."

Belki sözlerimden, belki de kaslarını masaj yapan parmaklarımdan dolayı, yine inledi. "Şu anda böyle şeyler söyleme, Frey."

Aşağıya baktığımda pantolonunun ön kısmında bir şişkinlik gördüm. Elini aşağıya uzatıp kendini düzeltmeye çalıştı ve pantolonunun bir bacağından belirgin bir şekilde görünen uzunluğu vücudumu ateşledi.

"Gage, ona itaatsizlik edersek ikimizi de cezalandırır," diye ekledi.

İki elimi kucağıma getirdim ve aniden kendime dokunma isteği duydum. Ön ısınma bu kadar kötüydüyse, gerçek ısınmamın beni nasıl çıldırtacağını hayal edebiliyordum.

"Sence benim ısınmam ne kadar sürer?"

Flint omuz silkti. "Sezon dışı olduğu için bir hafta veya daha fazla bekleyebilir. Bir ay da olabilir. Kim bilir?"

"Bir ay mı?" Neredeyse çığlık attım. "İlk kez yaşayacağın için kesin bir şey söylemek zor."

Bir nefes verdim.

"Isınmanı atlatmana yardım ederiz," diye söz verdi Flint. "Ve sonrasında beni istemiyorsan, seni dinleyeceğime söz veriyorum."

Isınmamdan sonra onlara karşı ne hissedeceğime dair hiçbir söz veremem, ama şu anda ne hissettiğimi biliyordum. Ona çekiliyordum ve içimden bir ses bunun sadece yaklaşan ısınmamdan kaynaklanmadığını söylüyordu. Flint bana karşı çok nazikti ve bunun onu nazik ve cömert bir sevgili yapacağını hayal ettim. Bunu öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Sürü alfa olarak Gage'in zorlayıcı olacağını, istediğini alıp karşılığında hiçbir şey vermeyeceğini hayal ediyordum. Yine de beni kullanıp içime girme düşüncesi bile beni ısılatıyordu.

Peki ya Heath? Dalgalı, asi saçları, gözlerindeki eğlenceli bakışları ve dudaklarındaki şakacı gülümsemesi... Beni yalvarana kadar alay edecek türden bir sevgili olacağını hissediyordum.

"Siktir," Flint'in sesi, cip bir kayanın üzerinden geçerken gerginleşti. Sonraki kelimeleri dişlerini sıkarak söyledi, "Ne düşünüyorsan, lütfen dur. Benim için."

Zihnimi boşaltmaya çalışırken yüzümü kızartan kızarıklığı engelleyemedim. Belki de bu, kaybettiğim uykumu telafi etmek için iyi bir fırsattı. Başımı cama yaslayıp gözlerimi kapattım.

Flint ilerlerken, ben de tatminsiz seksle dolu uykulu rüyalara daldım. Her rüyada, tam orgazma yaklaşırken, cip başka bir kayaya çarparak beni uyandırıyor. Sonra Howling Echo'nun başka bir üyesiyle yeni bir rüyaya daldım, ama orgazmın eşiğinde yine sarsılarak uyanırdım. Hayal kırıklığıyla homurdandım, emniyet kemerimi çözdüm ve koltuğa uzandım, başımı Flint'in kalın bacağına dayadım.

"Freya..." diye gürledi sesi, ama ben gözlerimi kapattım ve şimdiye kadarki en iyi uykuya daldım.

Bölüm 10

Heath

"Plan nedir?" diye sordum, ormanın içinden dikkatlice sürerken. Neyse ki uzun ağaçlar güneş ışığını engelliyordu, bu da önümüzde ilerlememiz gereken çalıların miktarını azaltıyordu.

"Burası saklanmak için en iyi yerdi," diye homurdandı Gage. "Şimdi medeniyetle uğraşmak zorundayız."

Kıkırdandım. O kadar korkunç bir şey gibi anlatıyordu ki. Normalde, küçük vahşi kasabalara uğramayı severdim. Bana yapacak bir şey verirdi. Onlar da sürüler kadar yabancılara karşı şüpheliydiler, ama ticaret yapmaya daha muhtaçlardı. Sürüler arasındaki ana ticaret yollarımız üzerindeki her kasabada arkadaşlar edinmiştik.

"Moonblessed'e doğru gidelim mi?" diye sordum.

"Hayır, hayır," dedi Gage. "Ironwood'a çok yakın. Şimdilik dikkat çekmemeliyiz."

"O zaman belki o küçük karakol, Alloy."

"İyi fikir," diye kabul etti Gage. "Kalan yükümüz hazır olana kadar orada saklanabiliriz."

Rahat bir sessizliğe gömüldük ve ben, o lezzetli kokulu cazibenin içinde Jeep'te mahsur kalan Flint'i düşünmeden edemedim. Gage'in onu bu duruma düşürdüğü için cezalandırmak için bunu yaptığını biliyordum.

"Flint deliye dönmüştür."

"Hak etti," diye homurdandı Gage, şüphelerimi doğrulayarak.

Sonuçta Gage kadınlardan nefret ediyordu. Ama Freya'nın onun için bile dayanamayacağı kadar büyük bir cazibe olduğunu hissediyordum. Onunla önce yatmak istemesinin tek nedeni bu olmalıydı. Onun kızgınlık dönemini beklememizi isteyebilirdi, ama o zaman bile Gage ona karşı koyamayacaktı. Ve

ona zarar vermeyeceğine söz verdiğinden, onu Flint'in sonradan deli gibi aşık olacağı şekilde iyi durumda bırakacağına güveniyordum.

Bana gelince, Alloy'un küçük köyünün sunduğu imkânlardan yararlanabilirdim. Anlaşmamızda bunu yasaklayan bir madde yoktu. Freya'nın kızgınlığı beni delirtiyordu, ama onu rahatlatacak Flint vardı. Soğukkanlılığımı korumam gerekiyordu ve Freya'nın yanında bunu yapabileceğimden emin değildim. Hayır, kendi zevkimi başka yerde aramalı ve bir sonraki işimiz için kafamı boş tutmalıyım.

Ve şu anda sürümüzün liderinin ne kadar akli başında olduğunu bilmek faydalı olurdu.

"İtiraf etmeliyim ki, bu anlaşmayı yaptığında çok şaşırdım. Hem de sen, tüm o insanlar arasından."

"Flint'in onun yanından ayrılmayacağını söylemiştin," diye homurdandı Gage.

"Tabii, Flint'in onu alması için anlaşmayı sen yapabiliydin. Hepimizin yerine."

Gage başını salladı. "Flint onu eş olarak sahiplenir ve onu sonsuza kadar bize yüklerdi. Bu şekilde, işleri perspektif içinde tutuyoruz. Onu kızgınlık döneminde görüyoruz, daha fazlasını değil."

"Yani bunu onun için mi yaptın?"

"Ona onun eşinin o olmadığını kanıtlamanın tek yolu bu. Eğer gerçekten öyleydi, benimle savaşırdı. Sadece kızgınlığı kafasını karıştırıyor."

Gage'in çarpık mantığı beni şaşırtmadı. Flint'e onun eşinin o olmadığını kanıtlamak için garip ama bariz bir yol bulmuştu. Flint, sürü alfasının onunla seks yapmasına izin verse, bu şüpheyi yer bırakmazdı. Hiçbir alfa, eşini başkasına kaptıramazdı.

Flint, kızgınlık döneminin beş gününü onunla geçirebilecek. Sonrasında kafasını toparlaması biraz zaman alabilir. Ama kızgınlık dönemi geçtikten sonra, hepimiz durumumuzu net bir şekilde görebileceğiz.

Ona gelince, hepimizin yanında nasıl tahrik olduğunu fark ettim. Normalde kader eşleri sadece birbirlerine bakar, ama o da bizim onu istediğimiz kadar bizi istiyordu. Kader eşlerinin bağlarının nasıl işlediğini hiç düşünmemiştim, ama kader eşi onu reddettiği için, artık istediği kişiyi arzulama özgürlüğüne sahipti.

Gage'in teklifi, ona sürümüzle birlikte makul bir deneme süresi verecekti. Akli varsa, anlaşma biter bitmez sürümüze katılmak için teklifte bulunacaktı. Hayatta kalma azminden anladığım kadarıyla, sürümüze çok iyi uyum sağlayacaktı. Ve zamanla, Gage'e tüm dişi kurtların sırtından bıçaklayan kaltaklar olmadığını, bizim etrafımızda büyüdüğümüzün bir istisna olduğunu hatırlatabilir.

Gage'e, tüm dişi kurtların bizim etrafımızda büyüdüğü gibi arkadan bıçaklayan kaltaklar olmadığını hatırlatabilirdi.

Gage telefonunu çıkardı ve birine mesaj yazmaya başladı, muhtemelen Alloy'dan Marius'a. Kamyonetimiz ormandan çıkmayı başardı ve yola geri döndü. Oradan Alloy'a sadece kısa bir mesafe vardı. İlk binadan nazik bir mesafe uzaklıkta durdum ve sakinlerin bize bir tehdit olmadığını görebilecekleri şekilde park ettim.

Flint Jeep'ten atladı ve esnedi. Buradan onun ereksiyonunu görebiliyordum, bu da Gage'in cezasının işe yaradığını gösteriyordu.

"Eşyalara göz kulak ol," diye bağırdı Gage, ikimiz ellerimizi yanlarımızdan uzak tutarak kasabaya doğru yürürken. Mümkün olduğunca tehditkar görünmemek ve kimseye gizlice yaklaşıyormuş gibi görünmemek istiyorduk.

Birisi geçen seferkiyle aynı ikinci kattaki pencereden bize tüfek doğrultmuştu. "Ne işiniz var?"

"Ben Howling Echo'nun sürüsü lideriyim. Adım Gage. Olive Road'daki eski kulübeyi kiralamak istiyoruz."

"Marius'un evi mi?" diye sordu nöbetçi.

"Evet, orası. Ona mesaj attık, gelmemizi söyledi."

"Yolda lastiklerimizin patlatılmasını istemiyoruz," diye ekledim.

"Hikayenizi kontrol edip geldiğinizi haber vereyim, beş dakika bekleyin," diye bağırdı nöbetçi. "Sonra gidebilirsiniz."

Gage ve ben geri dönüp araçlarımıza doğru yürüdük. "Marius haber verdiğini söylemişti," diye mırıldandı.

"Alloy bir çete değil," diye hatırlattım. "Daha çok dağınık insanlar gibiler." "Plan ne?" diye seslendi Flint.

"Onlara beş dakika ver," dedim. "Sonra Marius'tan geçen sefer kaldığımız yeri kiralayacağız."

"Bu ideal değil," dedi Gage, Flint'e ters ters bakarak. "Yükü römorkun içinde tutmamız ve kimsenin bir şey yapmaması için kamera kurmamız gerekecek."

Flint başını salladı. "Yani ATV'leri kullanamayacağız."

Omuz silktim. "Zaten gerek yok."

"Bir dahaki sefere Ironwood gibi büyük bir çeteyle kavga etmeden önce bana haber ver," diye homurdandı Gage.

Tatlı bir ses onu anında gerginleştirdi, gözleri bir tehdit arıyordu. "Normalde büyük çetelerle nasıl başa çıkarsınız?"

Freya'nın lezzetli kokusu, Jeep'in yanından geçerken bir an sonra bize ulaştı.

Gage'in omzuna elimi vurdum. "Tabii ki bunu yaparak." Etrafımıza el salladım. "Bir yerde uzun süre kalmayız, kimseyi kızdırmayız." Göz kırptım. "Ve kalırsak, yolumuza devam ederiz."

Gage biraz rahatladı. "Hayatta kalmak bizim en önemli önceliğimiz. Ego değil."

Freya başını salladı. "Ben de öyle."

"Beş dakika oldu. Gidelim." Freya ve Flint

Jeep'e doğru yürüdüler.

Gage ve ben kamyonete binerken gülümsedim. "Onun da bizimle geldiğini unuttun mu?"

"Hayır. Flint'in onu gözden uzak tutacağını sanmıştım... özellikle burada.

Hâlâ vahşi doğadayız."

"Freya istemediğı sürece Flint onu kontrol altında tutamaz."

Ironwood'daki düşük rütbesine rağmen, Freya bana hiç de itaatkar bir kurt gibi gelmiyordu.

Gage cevap vermedi, gözleri etrafımızı tararken, yaklaşık bir düzine evden oluşan küçük kasabadan yavaşça geçtik. Evlerin çoğı, bu toprakların bir kurt sürüsü tarafından kontrol edildiğı zamanlardan kalma, harap, eski binalardı. Artık sürsüz kurtlar burada tedirgin bir barış içinde yaşarken, görünüşleri en son düşündükleri şeydi.

Şüpheli, altın rengi parıldayan gözler, kasabanın dışına doğru ilerleyene kadar pencerelerden ve ön verandadan bizi izledi. Arabayla geçerken iki kurt havladı, ama ben hızımı kesmedim. Bu sadece bir gösteriydi, başka bir şey değildi.

Geçen sefer kiraladığıımız iki katlı kulübeye vardığımızda, Marius'u bizi beklerken gördük, uzun örgülü saçları beline kadar uzanıyordu. Gage, ben motoru durdurmadan arabadan atladı.

"Onu içeri götür," diye Flint'e seslendi.

Sonra Marius'un yanına gitti ve ona yumruklarını çarpıştırdı. Ben de onlara katıldım, ama Marius'un gözleri Freya'nın üzerindeydi, Flint onunla aramızda durmasına rağmen.

Gage'in tavırları değışti ve Marius'un boğazını parçalamak istercesine ona bakmaya başladı.

"Yeni sürü arkadaşı mı?" diye sordu Marius.

"Doğru tahmin ettin," dedim sakın bir şekilde. "Yerini tekrar kiralamamıza izin verdiğin için teşekkürler."

"Paraya ihtiyacım olduğunu biliyorsun," dedi Marius, gözleri Freya'yı ön kapıya kadar takip etti.

Düşünmeden, onun görüş alanına girdim ve bana bakmasını sağladım. Gözleri kısıldı ve kendime aptal olduğum için lanet ettim. Onu kırmış ve Freya'ya karşı sahip çıkma hissi gösterdiğim... onun sahip çıkmaya değer biri olduğunu göstermiştim.

Bakışları keskinleşti, burun delikleri genişledi. "O kız az sonra kızgınlık dönemine girecek. Ve o beyaz saçlar..." Marius bir alfa olmadığı için gözleri benimkilere kaydıktan sonra hemen indi.

"Onu tanıdın mı?" Gage, ben söylemeden önce sordu.

"Ironwood sürüsünün alfa erkeğinin kar beyazı saçlı bir dişiye reddettiğini duydum. Ironwood ve Frost Fang sürülerinin kaderlerinde yazılı bir evlilik bağı her şeyi mahvetmeden önce ittifak kurmaya hazır olduklarını söylüyorlar."

"Frost Fang mı?" Şokumu belli etmemeye çalıştım, ama o bizim eski sürümüzdü.

Gage'in kardeşinin bizi sürgün ettiği sürü. Gage'in kardeşinin, ikisinin de sevdiği kadın onu öldürüp yönetimi ele geçirene kadar sadece birkaç gün boyunca yönettiği sürü. Bir daha asla iş yapmayacağımıza yemin ettiğimiz tek sürü.

Gage'in yüzüne baktığımda, hiçbir duygu belirtisi yoktu. O an en tehlikeli haliydi. En öngörülemez haliydi, benim için bile.

"Sürü alfa Nira'nın oldukça sinirli olduğunu söylediler," diye güldü

Marius. "Devam et," dedim.

"Duyduğuma göre, düğünlerinden önce birbirlerine bağlılık yemini etmeye hazırmışlar. Ama kader eşleri durumu planlarını altüst etmiş. Ironwood sürüsünün alfa'sı, Frost Fang ile barışı korumak için oğlunun kader eşini sürgüne göndermiş. Duyduğum tarif, çok tanıdık geldi..." Flint ve Freya'nın kaybolduğu kulübeyi işaret etti.

Gage ve ben birbirimize baktık. Uzun zaman önce, sürümüz dışındaki kimseye güvenmemeyi öğrenmiştik. Bu yüzden Marius'un bu bilgiye sahip olması bizim için bir sorun oluştuyordu.

"Bu bilgiyi kimseye söylemezsen, bu sefer yüzde otuz daha fazla öderiz," diye teklif etti Gage.

"Yüzde elli," diye karşılık verdi Marius.

"Kırk, ve tüm detayları öğrenmek istiyoruz," dedim.

"Tamam, kırk," Marius kabul etti.

O ve Gage el sıkıştı.

Sonra sırttı. "Başka ne söyleyebilirim bilmiyorum... Anlaşılan Alfa Nira çok kızmış, kızın başına ödül koymuş. Ironwood veya Frost Fang sürülerinin topraklarına ayak basarsa öldürülecek."

"Nira yine de töreni gerçekleştirecek, sanırım," dedi Gage dişlerini sıkarak.

"Ertelendi, ama evet, duyduğuma göre öyle. İki sürünün Avcı Ayı'nda birleşeceği söyleniyor. Sanırım o, bu uğurlu olayın kaderindeki eş bağını bozacağını umuyor."

Buna birkaç ay vardı. Yine de, sözleri kafamı karıştırdı. "Sürü alfasının oğlu kızı reddetti sanıyordum, neden başına ödül koymuşlar?"

Marius omuz silkti. "Bana öyle geliyor ki Alfa Nira, gelecekteki eşine güvenmiyor. Plan, Alfa Jameson'un oğlu Luka ile Nira'nın düğün gecesi tahttan çekilmesiydi. Sonra Luka ve Nira Alfa Çifti olacaktı. Yeni sürünün adını değiştirip değiştirmeyeceklerini bilmiyorum, ama bahse girerim Ironwood yönetimi ele geçirecek ve Frost Fang ortadan kalkacak."

Sırttım. "Iron Fang gibi aşk çocuklarının isimlerini birleştirerek yeni bir isim vermezler herhalde?"

Marius sırttı. "Kulağa hoş geliyor."

"Frost Wood'dan iyidir," diye karşılık verdim ve onu güldürdüm.

Bu, Howling Echo sürüsündeki rolümün bir parçasıydı. Gage pek... cana yakın biri değildi. Gerekğinde öyleymiş gibi davranabilirdim. Özellikle de Gage'in bu yeni gelişmeyle ilgili düşünceleri dakikada bir milyon mil hızla koşarken.

"Karanlık basmadan yükü boşaltmalıyız," dedi Gage, Marius'a son bir kez yumruk tokuşturarak.

"Bana nasıl ulaşacağını biliyorsun."

Marius soyunmaya başladı. Çıplak adam giysilerini sırt çantasına tıktırırken biz de arka döndük. Hareket etti ve orta gri kurt ormana kayboldu.

"Sıra bizde." Gage bana işaret etti ve ikimiz de giysilerimizi kamyonetin arka koltuğuna attık.

Flint'e koşuya çıktığımızı mesaj attım, sonra telefonumu giysilerimin arasına sıkıştırdım.

Birlikte şekil değiştirdik. Gage ve ben kulübenin çevresini keşfettik, her şüpheli kokuyu inceledi ve her zamanki gibi yerleşmeden önce çevremizi güvenli hale getirdik. Ancak bu sefer Gage'in gizli bir amacı olduğunu biliyordum: sürü bağının mahremiyeti.

"Bu beklenmedikti," dedi, sözleri zihnimde net bir şekilde yankılandı.

Kıkırdadım. *"Freya'nın eski sevgilinin başka bir sürüyü mahvetme şansını neredeyse mahvedeceğini kim bilebilirdi?"*

Gage hem sesli hem de zihnimde hırladı. *"Ironwood'un Nira'nın Frost Fang'ın sürüsü alfa'sı olduğunu bilmediğine inanmak zor. Bilselerdi, onun da aynı şeyi planladığını bilirlerdi... Luka'nın eşi olmak, sonra onu öldürmek ve bizim sürümüze yaptığı gibi kontrolü ele geçirmek."*

"Sürülerini yılanların yönetmesine izin verdikleri için hak ettiler." Ironwood'a hiç sevgim yoktu, bizi iki farklı işte kazıklamışlardı, ta ki biz akıllanıp onlarla çalışmayı bırakana kadar.

"Bir yanımla onu onları mahvetmesini çok isterdi," diye itiraf etti Gage.

"Ama aynı zamanda onun şu anki gücünden daha da güçlü olmasını da istemiyorum."

Onaylayarak iç geçirdim. Nira, Frost Fang'ın alfa hiyerarşisinde yükselmiş ve Gage'i kendi çıkarları için kullanmaya çalışmıştı. Nira, Gage'in kardeşine asla meydan okumayacağını anlayınca, taraf değiştirip Garth'la yatmaya başladı.

Babaları sonunda öldü ve sürü alfa rolünü, teknik olarak Gage'den birkaç dakika önce aynı yavrulamada doğan Garth'a bıraktı. Garth ve Nira birlikte Alfa Çifti oldular ve ilk icraatlarından biri beni ve Gage'i sürgüne göndermek oldu.

"Konuyu değiştirelim," dedi Gage, düşüncelerim o karanlık anıya daha fazla dalmadan.

"Biliyorsun..." Eğlencemi bağımıza yansıtarak söyledim. *"Freya'yı hayatta tutmak Nira'nın planlarını bozuyor. Küçük evcil hayvanımızı öldürmek için bu kadar çok kurt göndermelerinin sebebi Nira olmalı."*

"Evet, biliyorum," diye homurdandı Gage. "Ama onu kızgınlık döneminden sonra da tutmamızı öneriyorsan..."

"O köprüye geldiğimizde düşünüyoruz. Belki Freya'yı kullanarak Nira'dan intikamını almanın bir yolu vardır."

Gage cevap vermedi, ama onun düşüncelerini harekete geçirdiğimi anlayabiliyordum.

Kulübeye yaklaştıkça Freya'nın kokusu daha da güçlendi ve bizi daha hızlı koşturuyordu. İkimiz de hızımızı artırdık ve Gage'in bu gece Freya'yı kendine ait ilan edip etmeyeceğini ya da beklemeyi planladığını merak ettim.

Kulübeyi son bir kez kontrol etmek için etrafında dolaştık. İki katlı olmasına rağmen, küçük kulübede sadece üç yatak odası ve kanepeler yoktu, bu yüzden Freya'nın bu gece birinin yatağını paylaşacağı belliydi. Bu yatağın Gage'in yatağı olması mantıklıydı.

Her zamanki gibi, birimiz her zaman nöbet tutacaktı. Flint'in sırası geldiğinde, Gage'in sözünü yerine getirmesi için ideal bir zaman olacaktı. Aksi takdirde, Flint'in kurdu onu Gage'e meydan okumaya itebilirdi, çünkü hepimiz onun kurdunun Freya'yı eş olarak sahiplenmek istediğini biliyorduk.

Ama Gage, Flint'in dürtülerine boyun eğmeden bir gece daha acı çekmesine izin vermeye karar verse de şaşırırdım. En azından, bahanesi bu olurdu. Aslında, Gage'in biriyle birlikte olması o kadar uzun zaman olmuştu ki, bunun ne kadar güzel olabileceğini hatırlıyor mu diye merak ediyordum.

"Kaç yıl oldu?" Arkadaşımı dürttüm. "Freya'ya, ilk seferin çok çabuk biteceğini düşünüyorsan, onu iki kez alacağını söyle."

Gage homurdandı, beni yere devirip omzumu ısırmadan önce tek uyarısı buydu.

Gülerek karnımı gösterdim. *"Bu senin suçun. Flint sarhoş olup son maceralarımızın sırlarını herkese anlattıktan sonra bize atlayan kadınlardan istediğini seçebilirdin."*

"O sürtüklerin hiçbirini istemedim, biliyorsun."

Kalbim burkuldu, keşke bana dönseydi diye düşündüm. Ama ben ikisini de severken, Gage hiçbirini için aynı şeyi hissetmemişti.

Bu yüzden her zamanki savunma mekanizmamı kullandım.

"Eğer onu ikimiz birlikte becermek işini kolaylaştırıcaksa... sana nereden nereden başlayacağını gösteririm."

Gage gözlerini devirir gibi yaptı ve beni

"Henüz kızgın değil."

"Onu sadece kızgınlık döneminde sikebileceğimizi söylememiştin," diye işaret ettim. Gage beni şaşırtarak homurdandı. Sorunu neydi? Sonunda biraz seks yapması için

sonunda bir kadınla yatmak için mükemmel bir bahane yaratmıştı. Onun lezzetli kokusunu biliyordum —

sıcak, tatlı ve elmalı turta gibi baharatlı kokusunun onu da en az benim kadar etkilediğini biliyordum. Hepimiz onu istiyorduk.

"Kızgın değilse, o..."

Freya'nın onu istemediğinden mi endişeleniyordu? Yaklaşan kızgınlık dönemi onu hepimizi istemeye itiyordu.

"Sana nasıl baktığını gördüm," diye onu ikna ettim. "O da seni bizim kadar istiyor. Senin yatağında olmaktan çok mutlu olacak."

Gage durakladı ve ön kapıya bakakaldı. *"Bu gece olmaz."*

Ben başka bir şey söyleyemeden, insan formuna geri dönmeye başladı, bu da sürü bağıyla sessiz iletişim kurmanın sona erdiği anlamına geliyordu.

Freya'nın kızgınlığı, sürü alfamız için işleri karıştıracaktı. Ama sonra... o zaman Freya'nın bizimle kalıp kalmayacağına dair daha iyi bir karar verebilirdik. Gage geçmişteki nefretini yenmeyi başarsa bile, bu Freya'nın Howling Echo'nun tam üyesi olarak aramıza katılmasını kabul edeceği anlamına gelmezdi.

Dönüştüm ve kamyonetten kıyafetlerimizi aldım, Gage'inkileri ona attım. Hiçbir şey söylemedi, ama dalgın görünüyordu. Sürü bağı sayesinde mahremiyetimiz olmadan, onu konuşturmaya cesaret edemedim.

Belki de Gage, Freya'nın ona karşı hisleri hakkında endişelenmiyordu — sonuçta, o da bizim gibi Freya'nın tahrik olduğunu koklayabiliyordu.

Belki de Nira hakkındaki tüm bu konuşmalar, dişi kurtlara karşı eski nefretini uyandırmıştı ve Freya'ya zarar vermeyeceğine dair sözünü tutabileceğinden emin değildi. Ama birinin ona zarar verebileceğinden bahsedildiğinde ne kadar öfkелendiğini görmüştüm. Muhtemelen sorun bu değildi.

Belki de sorun, dört yıldır ilk kez bir dişi kurda karşı koruyucu hissetmesiydi. Belki de Freya'ya olan duygularının sadece onun yaklaşan kızgınlık döneminden kaynaklanmadığını kabul etmeye hazır değildi.

Sebepten ne olursa olsun, hepimizi uzun bir gece bekliyordu.

Bölüm 11

Freya

Bir kolumda karıncalanma ve son dayakla oluşan tanıdık ağrı ve sızılarla yavaşça uyandım. Ama gözlerimi açtığımda, nerede olduğumu anlayamayınca birden uyandım.

Sonra hatırladım... Ironwood sürüsündeki evimde değildim. Ve bir daha asla orada olmayacaktım.

Pencereden görebildiğim her yönde kulübeyi ağaçlar çevreliyordu. Dışarıda kuşlar cıvı cıvı ötüyordu. Huzurlu, sakin bir his içimi rahatlattı.

Ama merdivenlerde ayak sesleri duyunca kalbim hızla çarpmaya başladı. Dün gece Gage'in odama gelip beni almaya gelip gelmeyeceğini beklerken midem sinirden düğümlenmişti. Endişeme rağmen, uykusuzluk sonunda galip geldi. Güneşin yüksekliğine bakılırsa, sonunda uykumu almayı başarmıştım.

Ama şimdi biri merdivenlerden yukarı çıkıyordu ve ben onun Gage olup olmadığını merak ettim. Belki sabah sertleşmesi vardı ve rahatlamaya ihtiyacı vardı. Onun bu odada, benimle yalnız olduğu düşüncesi bile beni arzu ile doldurdu. Isım her şeyi kontrol ediyordu ve daha gelmemişi bile.

Kapı çalındı, ardından Flint'in sesi geldi ve ben rahat bir nefes aldım. "Freya, giyindin mi? Aşağıda kahvaltı hazır... İstersen yukarı getirebilirim."

Tereddütlü sözleri onu öpmek istememe neden oldu. Dün gece bana odamı göstermiş ve yedek diş fırçası vermişti. Şimdi de yatakta kahvaltı mı teklif ediyordu?

"Aşağı iniyorum," dedim, saçlarımı taramak için parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

Kapıyı açtığımda Flint orada duruyordu. Uzun, koyu renk saçları geniş omuzlarına dökülüyordu. Bana çekingen bir gülümseme attı ve

gözleri vücudumu süzdü, ama bazı erkeklerin yaptığı gibi sarkıntılıkla ya da iğrenç bir şekilde değil. Daha çok iyi olduğumdan emin olmak ister gibi. Sonraki sözleri bunu doğruladı.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Dinç. Günlerdir ilk kez kendimdeyim."

Çekingen gülümsemesi gerçek bir gülümsemeye dönüştü. "İyi. Biraz yemek yedikten sonra daha da iyi hissedeceksin."

Koridorun karşısındaki diğer kapıdan bakınca, yatak yapılmamış ve yerde açık bir bavul gördüm. Aşağı indiğimizde, iki kapı daha fark ettim. Biri dün gece kullandığım banyoya açılıyordu. Diğeri ise dün gece açık olan ama şimdi kapalı olan başka bir yatak odasına açılıyordu.

Mutfak alt katın diğer yarısını kaplıyordu, oturma odası için hiç yer kalmamıştı.

"Ne seviyorsun bilemedim... Biz diğerleri çoktan yedik, pancake ve sosis sevmezsen, yumurta, jambon ve bisküvi yapabilirim."

Tabağıma kalan krepleri doldurup yanına sosisleri ekledim, onun benim iştahım hakkında ne düşündüğü umurunda değildi. Onlar yemeyi bitirmişti, yani artık hepsi benim olmuştu. Dört kişilik küçük mutfak masasına oturdum ve şurubu kaptım.

"Harika görünüyor, teşekkürler," dedim ve ağzıma tıktırmaya başladım.

Flint mutfak lavabosunun önünde durdu, bir an uzaklara baktıktan sonra karşımdaki sandalyeye oturdu. "Yumurta istemediğinden emin misin? Çırpılmış, kızarmış, az pişmiş..."

Cevap vermeden önce kendimi yavaşlatıp yutkunmaya zorladım. "Bu beni doyurmaya yeter ve çok lezzetli."

Ironwood sürüsünde, herkesin artıklarıyla beslenmeye alışkındım. Willow ve ben, sürünün toplandığı her yerde sonuncu seçilirdik. Bazen bize sadece artıkları bırakırlardı. Bazen de artıkları kasten bozarlardı ya da üzerine tükürürlerdi ve sonra bizim yememizi beklerlerdi. O günleri hatırladığımda, Ironwood sürüsünü hiç özlemiyordum.

"Peki, tercihlerini söylersen, yarın en sevdiğin yemeklerden artan kalmasını sağlayabilirim."

Sadece bunu yapmak için çaba göstereceği düşüncesi bile göğsümü sıkıştırdı. Karnımda kelekler dans ediyordu, ta ki onları şurup ile boğana kadar.

Şu anda en son ihtiyacım olan şey, Flint'in beni gerçekten önemseydiğini düşünmekti. Erkek kurtların, kızgınlık dönemleri yaklaştığında eşlerine böyle davrandıklarını görmüştüm — ona düşkün davranır, ona rahat etmesini sağlamak için her şeyi yaparlardı.

her şeyi yapmaya çalışırlardı. Başka bir deyişle, kızgınlık dönemi onu bana değer vermek istemeye itiyordu.

Bir ısıruk daha almadan önce zorla gülümsedim. Sonra kulübede başka kimsenin hareket ettiğini duymadığımı fark ettim.

"Diğerleri nerede?"

"Yakında dönerler."

Onların bana tam olarak güvenmediklerini hatırladım. Kısmen, onların sürüsüne tam olarak ait olmadığım için. Bu da beni meraklandırdı...

"Sadece üç yatak odası gördüm, ama şu anda dört kişiyiz."

Flint başını salladı. "Gece nöbetleşe diğerlerini koruyoruz. Heath ilk nöbeti aldı, ben de senin karşıdaki yatak odasında yattım, Gage ise burada. Heath nöbetimi devralmak için geldiğinde benim yatağımı aldı. Benim nöbetim bittiğinde Gage ile yer değiştirdik, ben de onun yatağına geçtim."

"Ve ben tüm bunları uyuyarak geçirdim."

Flint bana sıcak bir gülümsemeyle, masanın karşıdaki koltukta dirseklerini masaya dayayarak öne doğru eğildi. "Bizimle olduğun sürece, uyanık ya da uykuda ol, seni her zaman koruyacağız."

"Elbette Gage, diğerleri gibi nöbet tutmamı bana güvenmez, ama sürüye katkıda bulunmanın bir yolunu bulmak istiyorum."

Flint geriye yaslandı ve başka yere baktı. Tam olarak nasıl "katkıda bulunmam" gerektiğini hatırlayınca yanaklarım kızardı — Gage'in benden istediği tek şey bedenimdi. Yine de dün gece benden ödememi almamıştı, bana zaten borçlu olduğumu söylemesine rağmen.

Flint derin bir nefes alıp omuzlarını kaldırdı, sonra masadan kalktı. Mutfakta telaşla dolaşırken hiçbir şey söylemedi, mikrodalgada su ısıttı. Karşıma oturunca, çay gibi görünen bir fincanı bana doğru itti.

Bir kokladım ve ne olduğunu hemen anladım. "Doğum kontrol hapı."

Kurtlar sadece kızgınlık döneminde hamile kalabilirlerdi. Ben melez olduğum için, vücudumun farklı çalışması ihtimaline karşı yıl boyunca doğum kontrol hapı kullanıyordum. Ama bu adamların bunu bilmelerine gerek yoktu.

Flint gözlerime bakmadan başını salladı. "En az bir hafta boyunca her gün almalısın. O zaman kızgınlık döneminde bile vücudunda kalır."

Çiftleşme döneminde, şehvetle deliye döndüğümde, günlerce yemek yemeyi ve içmeyi unutabilirdim.

"Teşekkür ederim," dedim ve bir yudum aldım. Sonra kaşlarımı kaldırarak masanın karşısındaki Flint'e yeni bir takdirle baktım. "Bu, yaptığım tüm içkilerden daha lezzetli."

Hepimiz on üç yaşında, bazı şanslı kurtların ilk dönüşümlerini yaşadıkları yaşta bunu yapmayı öğrenmiştik. O zamanlar, bir eş bulmak genç kurtların heyecanla beklediği bir olasılık haline gelmişti. Genç bir ergen olarak, her yıl dönüşüm yapamadığım için gelecekte hayatımın nasıl olacağını hayal ederdi.

Flint'in dudakları gülümsemeyle kıvrıldı. "Biraz pratik yaptım."

Sonra ne dediğini fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı.

Vücudum anında tepki verdi. Midem düğümlendi ve göğsümde sanki biri oturuyormuş gibi hissettim. Flint'in önceki sevgilisi kim olursa olsun, onu hiç tanımamama ve bu olayın onunla tanışmadan önce yaşandığına emin olmama rağmen, ona saldırmak istedim.

Şaşırtıcı duyguların yoğunluğuyla nefesimi tutarak göğsüme elimi bastırdım.

"Üzgünüm, söylememeliydim..." Yumruğuyla masaya vurdu. "Ben bu iş için uygun değilim."

Sonra ayağa kalktı, ama uzaklaşmadan bileğini tuttum. "Lütfen beni yalnız bırakma."

Orada, vahşi doğada tek başıma kalmıştım ve korkudan titriyordum, sürekli arkamı kolluyordum, her an bir saldırı bekliyordum. Sonunda saldırı gerçekleşti ve Flint oradaydı. O, o haydut alfa ve daha sonra bazı eski sürü arkadaşlarımı öldürdü. Şu anda vücudum çıldırmış olsa da, onunla güvendeydim.

Oturmak yerine kollarını kavuşturdu ve tezgaha yaslanarak aramızda biraz mesafe bıraktı.

"Özür dilerim, Freya. Sıcaklık seni daha... sahiplenici yapıyor.

Bu benim aptalca bir hatamdı."

"Henüz kızgınlık dönemine bile girmedim," dedim zayıf bir sesle, ağzıma bir parça daha lezzetli krep tıktırarak ve bundan daha ne kadar dayanabileceğimi düşünmeye çalışarak. Vücudum beni hiç bu şekilde yüzüstü bırakmamıştı. Şehvetle çılgına dönmüştü, şimdi de kıskançlıkla.

Bir yanım bunun bitmesini bekleyemiyordu... ama o zaman bir sonraki hamlemi düşünmek zorunda kalacaktım. Şu anda, uyuyacak bir yatağım, başımı sokacak bir evim ve karnımı doyuran lezzetli kreplerim olduğu için şükretmeliydim. Yeni bir yol ortaya çıkana kadar günü gününe, saati saate yaşayacaktım.

"Demek istediğim... Bir kız kardeşim var. Benimle aynı anneden doğduk," diye geri adım attı Flint. "Onun için bu içkiyi yapmayı öğrendim."

Çakıl taşlarının çıtırtısı ve motorun gürültüsü ikimizin de mutfak penceresine bakmasına neden oldu. Flint, benim fark etmediğim bir silahı aldı ve kapıya doğru ilerlerken silahı yere doğrulttu. Dikkatlice dışarıya baktı.

"Bizim kamyonet." Tehdidi değerlendirirken boğuk sesi kalınlaştı. "Gage ve Heath'i görüyorum." Ancak o zaman vücudundaki gerginlik gevşedi.

Ama benim gerginliğim daha da artmıştı. Beni ve yuvamızı korumak için böyle hazırlandığını görmek?

Başımı salladım. Burası bizim yuvamız değildi, biz sürünün üyeleri bile değildik. Beni sürünün takipçisi olarak kabul etmişlerdi, sürünün alfasının işaretine layık olmayan biri olarak.

Hiç bu kadar kurt içgüdülerimle mücadele etmemiştim. Bir bakıma, bu durum bana belki de uykuda olan kurtumun sonunda ortaya çıkacağı umudunu verdi. İlk kızgınlık dönemine kadar dönüşmeyi bekleyen bir kurt duymamıştım, ama bunun mümkün olduğunu düşündüm. Tıpkı yarı kurt olarak, kurtumun bu şehvetli dürtülerle başa çıkmaktan başka bir işe yaramadan ortaya çıkmayacağı gibi.

Gage ve Heath market poşetleriyle içeri girdiler ve ben aceleyle kalkıp dışarı çıkıp geri kalanları taşımaya yardım ettim. Flint bana kapıyı açtı ve ben poşetleri içeri getirip tezgahın üzerine koyduğumda, sürü alfa kendisi poşetleri buzdolabına koydu.

O kadar evcil bir andı ki, göğsüme bir vatan hasreti çöktü. Hayatımda sadece iki kişiyle yaşamıştım: üvey annem ve Willow. Beni sürü topraklarından zorla çıkaran kalabalığın içinde annemi görmemişim, ama alfa komutası onu da Willow ve Wilder gibi itaat etmeye zorlamıştı.

Ve şimdi, muhtemelen hepsi benim öldüğümü düşünüyordu. Kendi telefonum olmaya hak kazanmamıştım, ama onlara iyi olduğumu bildirebilecek bir yol olmasını diledim.

Dikkatim yavaşça yemek planları hakkında konuşan erkeklere geri döndü ve ben de söze karıştırdım.

"Yemek yapmaya yardım edebilirim."

Heath bana gülümsedi, ama Gage'in sert bakışları beni başka yere bakmaya zorladı.

"Mutfaka erişimimiz varken onu kullanmak en iyisi."

Sürü lideri dedi. "Yola geri döndüğümüzde, düzgün yemekler

az ve seyrek olacak."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. Onun neyi beni dilimi bağlamıştı?

Dudaklarımdan zorla çıkardığım kelimelerle, "Elimizdeki malzemeleri sayıp, bir şeyler düşünürüm." dedim.

"İyi."

Gage'in onayı, sadece yemek hazırlığından bahsediyor olmamıza rağmen vücudumu ısıttı. Adanın etrafından dolaşarak bana yaklaştı ama ben geri çekilmedim. Onlarla bir anlaşma yapmışım ve bunu yerine getirecektim. Gage beni diğerlerinin önünde, tezgahın üzerinde almak isterse, bu onun hakkıydı.

Bu düşünceyle bacaklarımı birbirine bastırdım ve Flint düşük, arzulu bir homurtu çıkardı. Onun benim uyarılmamı kokladığını fark edince yanaklarım kızardı. Gage çenemi kaldırıp gözlerime bakmaya zorladığında Heath kıkırdadı.

"Flint sana doğum kontrol iksirini verdi mi?"

"Evet."

"İyi. Göçebe sürümüzün en son ihtiyacı, bakması gereken bir sürü yavru köpek."

."

"Tabii ki."

Onun gözlerinde bir tür onay geçti ve tartışacağımı mı düşündüğünü merak ettim. Ironwood sürüsünün büyüklüğü nedeniyle, çiftleşmiş çiftler yeni yılda üreme izni için sürü alfasından izin isterdi. Anne olmayı hayal bile edemeyecek kadar akıllıydım.

Nefesimi tutarak, Gage'in cevabını aldıktan sonra ne yapacağını bekledim. Kurt tarafım, sürü liderini memnun etmek istiyordu, çünkü benim gibi düşük rütbeli kurtlar ancak böyle hayatta kalabilirdi.

Bakışları çok yoğunlaştı ve gözlerimi indirdim, ama bu neredeyse daha kötüydü, çünkü gözlerim onun ağzına takıldı. Mükemmel kesilmiş sakalı yumuşak dudaklarını çevreliyordu. Çenesinde daha uzundu ve kalınlaşarak tam bir sakala dönüşüyordu, bu da Viking savaşçısı görünümünü pekiştiriyordu.

O kadar yakın duruyorduk ki dudaklarındaki çizgileri bile görebiliyordum ve cupid's bow'unun kıvrımı birdenbire beni büyüledi. Sonunda beni kucakladığında, beni öpecek miydi? Yoksa beni sahiplendiğinde aklındaki şey için bu çok mu samimi olurdu?

"Arkanı topla," dedi Gage, şurup kaplı tabağımı işaret ederek.

Market alışverişini getirmek için aceleyle bırakmışım.

"Evet, alfa."

Gage homurdandı, gözleri bana dikilmişti. Alaycı davrandığımı mı düşündü? Başımı eğdim ve emrini yerine getirmek için harekete geçtim. Gözleri, masadan lavaboya kadar her adımımı takip etti.

Sonunda arkasını döndüğünde gerginlik bozuldu. Heath ve Flint, sanki az önce ne olacağını izlememiş gibi, küçük odada telaşla dolaşp eşyaları kiler dolabına koyuyorlardı. Nefesimi içime çektim, ciğerlerim yanıyordu.

Gage, kapıyı açık bırakarak alt kattaki yatak odasına girdi.

"Yukarı gel," diye seslendi Heath, yarı yolda bana işaret ederek. "Sana bir şey var."

"Sen de mi?" diye homurdandı Gage, bir elinde silahı sanki silahsızken daha doğal hissediyormuş gibi rahatça tutarak kapıya geldi.

"Ne?" diye sordu Heath, bana bakarken yüzünde bir gülümseme belirdi. bana baktı.

"Anlaşma

Anlaşma kabul etti. Yakında senin olacak."

Anlaşmamızın yakında gerçekleşecek olan tamamlanmasından bahsetme şekilleri yüzümü kızarttı.

Heath merdivenlerin ortasında çömeldi, dirseklerini dizlerine dayadı ve başını eğerek sürünün alfasının sırtısına karşılık verdi. "Ne kadar yakında?"

İki infazcı, sürü alfasının beni sahiplenmesini ve sıra kendilerine gelmesini mi istiyorlardı? Üçünün bir gecede beni ele geçirdiğini hayal edince kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Aramam gerekenler var," dedi Gage sert bir sesle. "Kar Ayı sürüsü bir sonraki sevkıyatı acele etmeli."

Arkasını dönmeden dışarı çıktı. Kapı arkasından çarptığında irkildim.

Heath bana göz kırptı, sonra "Yukarı gel" diye dudaklarıyla söyledi ve yukarıyı işaret etti. Flint'e baktığımda, daralmış gözleri Gage'in kaybolduğu kapıya sabitlenmişti.

Dikkatimi fark edince, Flint'in yüzü basit bir gülümsemeyle değişti. O kadar dost canlısı ve kaygısız bir adam gibi görünüyordu ki, bu zayıf, uzun boylu kurtun ardında cesetler bıraktığını hayal etmek zordu.

bu zayıf, uzun boylu kurtun ardında cesetler bıraktığını hayal etmek zordu.

Bu üçünün tehlikeli olduğunu ve bana zarar vermeyeceklerine dair sözlerinin beni güvende tutan tek şey olduğunu unutmamalıydım.

"Devam et," diye teşvik etti Flint, beni takip ederek merdivenlerden yukarı çıktı.

Dün gece uyuduğum yatak odasına göz attım ve Heath'in birkaç parça giysiyi açtığını gördüm. Bluzlardan birinin pembe olduğunu fark edince nefesim kesildi.

"Bunlar... benim için mi?"

"Ben giymem," dedi Flint gülerek arkamda toplanarak.

Heath pembe gömleği ceketinin üstüne tuttu, bir kolu onun iri pazılarına sığmayacak kadar dardı. "Benim bedenim de değil."

Sonra onu bana uzattı ve eleştirel bir gözle gömleği inceledi. Bana tam beden gibi görünüyordu. Bir sonraki gömleği açtı, soluk mavi rengi gözlerimi kesinlikle ön plana çıkaracaktı. O da tam bedenime uyuyordu. Sonra yatağı işaret etti, orada bir yığın kot pantolon ve pijama gördüm.

Gözlerim anında yaşlarla doldu. İlk hıçkırığında Flint beni arkadan yakaladı, sert göğsüne bastırdı ve arkadan sarıldı. Yanlışlıkla morluklarımın bir kısmına bastırınca yüzümü buruşturdum.

"Ne oldu?"

Flint'in sesindeki hayal kırıklığından, bu sefer neyi yanlış yaptığını merak ettiğini tahmin ettim, ama Heath'in gözlerinde bir şey anladığını gösteren bir bakış vardı.

"Yeni kıyafetlere alışkın değilsin, değil mi?"

Başımı salladım, gözümünden bir damla yaş süzüldü. "Bu kadar çok da değil, hepsi benim için."

Heath, beni korkutmak istemiyormuş gibi bir elini uzatarak yavaşça yaklaştı. Flint'in kolları hala beni sıkıca sararken gidecek bir yerim yoktu. Heath işaret parmağını kıvırdı ve yanağımdaki gözyaşını sildi.

O kadar yakınımda dururken, vücudumun her molekülünün Flint'e bastırıldığı hissi birdenbire belirginleşti. Gage'in sözleri aklıma geldi: *"Sırada kimin olacağına kendiniz karar vermelisiniz. Ya da ikiniz de."*

Her zaman Ironwood kadınlarından biraz daha uzun boyluydum, ama Heath ve Flint'in yanında kendimi çok küçük hissediyordum. İkiisiyle birden birlikte olmak nasıl olurdu? Heath'in ateşli bakışlarından, bu fikre karşı çıkmayacağı belliydi.

Flint'in arkamda ağırlığını değiştirdiğini hissettim ve Heath'in bakışları benden ona kaydı. Bu, büyüü bozdu ve Heath bir adım geri çekilerek yine kıyafetleri işaret etti. Flint beni nazikçe kendinden uzaklaştırıp kot pantolonların olduğu yere doğru itti.

"Bunlar artık senin, sonsuza kadar," dedi Heath.

"Gage beni yine kovarsa bile mi?" şaka yapmaya çalıştım, ama gergin kahkaham tamamen şaka yapmadığımı belli etti.

"Bir daha asla yalnız kalmayacaksın, ay ışığı," Flint arkamdan söz verdi.

Kalbim onun sözleriyle sıkıştı ve bunların doğru olduğuna inanabilmeyi diledim . Kızgınlığım geçtikten sonra onların sürüsünün bir parçası olarak kalmak nasıl bir duygu olurdu? Flint benim için yemek pişirmiş, Heath benim için alışveriş yapmıştı ve ikisi de beni korumak için öldürmüştü.

İyi bir sürü üyesi olmak için, ben de katkıda bulunmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu. Belki bu akşamki akşam yemeğiyle başlayabilirdim.

"Akşam yemeğini düşünmeye başlamalıyım. Ne yemek istersiniz?" diye sordum, kot pantolonları kendime tutup bedenime uygun olup olmadığını kontrol ederken.

"Et." Heath dişlerini göstererek bana sırttı, ben de gülümsedim. Sonra kıyafetleri işaret etti. "Denemek ister misin?"

Omzumun üzerinden Flint'in göz bebeklerinin büyüdüğünü gördüm, bakışları yine vücudumu tarıyordu. Dönüşenler arasında çıplaklık normal bir şeydi. Ama nedense, yaptığımız anlaşma ve diğer her şey yüzünden, onların önünde çıplak kalmak bana oldukça büyük bir adım gibi geliyordu.

Ancak, ben bir şey söylemeden Flint utangaç bir gülümsemeyle bana sırtını döndü ve mahremiyetimi sağladı. Heath'e baktığımda, göz kırptı ve alt dudağını yaladı, gözleri beni baştan aşağı süzdü.

Onun geri çekilmeye niyeti olmadığını açıkça gösteren abartılı tavırlarına gülmeden edemedim. Bu yüzden pantolonumu çıkardım ve kot pantolonumu olabildiğince çabuk giydim, her zamanki gibi geniş kalçalarımın üzerine kumaşı çekmek için kıvrıldım.

"Utangaç değilmiş," dedi Heath, Flint'e. Bu sözler elbette tüm vücudumu ateşle kapladı, ikisinin beni soyarken hakkımda konuştuklarını hayal ettim...

Tereddütle ona baktım, ama Heath hala dönmüyordu. Gözleri benimkilere sabitlenmiş, bakışlarımı kaçırmam için zorluyordu. Beni bir şekilde mi sınıyordu? Gage için hazırlıyor muydu?

Onların önünde çıplak kalmaktan çekinmemeliydim, çünkü artık öngörülebilir bir gelecekte bedenim onlara aitti. Heath'in parasını ödediği malı görmesine izin versem de olurdu.

Ama eski, kirli, yıpranmış gömleğimi başımdan çıkardığımda, Heath'in keskin nefes alışışı, bunu yapmakta neden tereddüt ettiğimi hatırlattı. Hızla üst gömleğimi aldım.

Heath, üst bedenimi gördüğünde tavırları tamamen değişti. Bandajımın hemen üstünden dirseğimi tutup, morarmış sırtıma bakmaya başladı.

Boğazından düşük bir hırıltı çıktı. "Bunu sana kim yaptı?"

"Sana Ironwood sürüsünün en aşağılık üyesi olduğumu söylemiştim."

Onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ama morarmamış birkaç yerden birine daha sıkı tutundu.

"Son bir dayak atmadan beni sürgüne göndereceklerini mi sandın?"

Tabii ki tam olarak öyle olmamıştı, ama yine de. Diğer sürüler omega ve diğer itaatkar kurtlara nasıl davrandığını bilmiyorlar mıydı?

"Umarım katılan her kurdu öldürmüşüzdür," dedi Flint, omzunun üzerinden kısaca bakıp tekrar dönmeden önce. O dönmeden önce gözlerindeki öfkeyi yakaladım.

İkisi de bu konuda çok garip davranıyordu. Neden bu kadar önemsiyorlardı? Beni korumaya söz verdikleri için mi?

Omuz silktim. "Anlaşmayı kabul etmeden önce oldu. Artık güvendeyim."

"Daha hızlı iyileşmek için dönüşmelisin," diye homurdandı Heath.

Dönüşemediğimi öğrenecekleri düşüncesi damarlarıma buz gibi bir soğukluk yaydı. Tepkimi gizlemek için Heath'in pembe gömleğini kapıp giydim. Pembe rengin dışında bir şey görebildiğim anda, Heath'in endişeli ifadesi karşımda belirdi.

"Bu güzel kıyafetleri mahvetmek istemezdim," dedim zayıf bir sesle.

Yaklaşarak uzun, beyaz saçlarımı topladı, gömleğimden çıkardı ve omuzlarımın arkasına düzeltti.

"Yaralarını bizden saklamana gerek yok, küçük kurt," dedi Heath, sessizce ve şefkatle. Sonra geri çekildi ve kendi gömleğini kaldırdı. "Hepimizin kendi koleksiyonu var."

Üst kaburgalarından göbek deliğinin altına kadar uzanan, V şeklindeki çizginin kenarından geçen uzun, pembe yara izini görünce keskin bir nefes aldım. Belirgin karın kasları altı paket değil

altı paket denemezdi, daha çok sekiz paket gibiydi. Kıvrıkcık göğüs kıllarının aşağıya doğru uzanarak pantolonuna kadar uzanan mutlu bir iz bırakması...

Gömleğini düşürdü ve bana bir kez daha alaycı bir göz kırptıktan sonra, burun deliklerini genişleterek derin bir nefes aldı.

"Sana ne demiştim, Flint? Kızlar yara izlerine bayılır."

Nefesimi tuttuğumu fark ederek kahkahamı içime çektim, Heath'in ikisinin önünde soyunmam için ısrar edeceğini düşünerek. Bunun yerine, her zamanki gibi gerginliği yatıştırdı.

"O... uygun mu?" Flint boğuk bir sesle sordu.

"Oh, o düzgün olmaktan çok daha fazlası," diye gülerek Heath, o anı odadan çıkmak için seçti. Omzunun üzerinden, "Önümüzdeki günlerde geri kalanını görmek için sabırsızlanıyorum," diye seslendi.

Ben Flint'e dönünce, merdivenlerden aşağı kayboldu. "Çok güzelsin, ay ışığı."

"Bunları gerçekten benim için mi aldı?" diye fısıldadım. Her gece aynı iki gömleği giyip, lavaboda yıkayıp, ertesi sabah giyebilmek için kurutmaya asmaya alışmışım.

Flint omuz silkti. "Muhtemelen takasla aldı, dürüst olmak gerekirse." Gözlerimi devirdim. "Tamam, aynı şey."

"Akşam yemeğini hazırlamama yardım ister misin?"

Flint'in peşinden aşağı indim. "Sen paket aşçısı mısın?" Omuz silkti. "Genelde. Bazen Gage pişirir."

"Gage mi pişiriyor?" Gözlerimi kırptım. Nedense, Gage'in önlüğü giymiş hali aklıma geldi. Hemen ardından, o önlüğü açtığında altında hiçbir şey giymediğini gösteren görüntü geldi...

Derin bir nefes aldım, zihnimde istemeden beliren bu görüntülerle, kızgınlık dönemime kadar nasıl hayatta kalacağımı düşünmeye çalıştım.

Bölüm 12

Gage

O kadın ikisini de kısa sürede parmağında oynatacaktı ve ben hala onun ne oyunu oynadığını anlayamamıştım. Snow Moon sürüsünü aramadan önce kendimi toplamaya çalışarak kulübenin ön verandasında volta atıyordum.

Freya'yı korkutup Flint ve Heath'in kendi isteğiyle gittiğini görmelerini sağlamak için elimden geleni yaptım, böylece onu bize geri getirmeyeceklerdi. Ama teklif ettiğim anlaşma onu korkutmak yerine tahrik etti. Kurtum bunu anlayabilirdi ve daha da kötüsü, onun içindeki kurtun da heyecanlandığını hissedebiliyordu. Kızgınlığı daha başlamamıştı bile, ama şimdiden bizim dokunuşumuzu arzuluyordu.

Hatamı fark ettiğimde, geri almak için çok geçti. Bunun yerine, onu iki kat daha zorlayarak, bedenini bize sunacağını söylemesini ve bunu hepimizin duyabileceği şekilde yüksek sesle ve net bir şekilde teyit etmesini sağladım. Niyetimiz hakkında hiçbir şüpheye yer bırakamazdım, çünkü bu tutkuya karşı koymak imkansızdı. Çiftleşmemiş, kızgın bir dişi kurtun yanında olmak sürümüzü parçalayabilirdi — henüz kızgın bile değildi, ama bizi neredeyse yok etmişti.

Kendimi tutmak, durumu soğukkanlılıkla değerlendirmek için yapabileceğim tek şeydi, o mükemmel dudaklarından şu sözler dökülürken bile: *"Vücudumu sürünüze sunuyorum, istediğiniz gibi kullanabilirsiniz."*

Artık kimse onun neye razı olduğunu bilmediğini söyleyemezdi. Ve kızgınlık onu hepimizi çılgınca sıklmaya başladığında, kimse onu zorladığımızı iddia edemezdi, çünkü kızgınlığından çok önce buna razı olmuştu. Tüm kartlarımızı önceden masaya koymak, sürümüzü kızgınlığın yakında getireceği çılgınlıktan korudu.

Üç alfanın kızgın bir dişi ile çiftleşme hakkı için kavga etmesini önlemenin tek yolu, üçümüzün de onu sikmesiydi. Tercihen, kurtlarımızı kontrol altında tutmak için

kurtlarımızı kontrol altında tutmak için. Planımı izlersek, hepimiz insan tarafımızı kontrol altında tutabiliriz.

Çünkü kokusu, ne kadar olası olmasa da, kızgınlığının yaklaştığını açıkça ortaya koyuyordu. Kaderindeki eşinin onu reddettiğini iddia ediyordu, peki kızgınlığını tetikleyen ne olmuştu? Belki de onu yeterince çabuk reddetmemişti... Sonuçta, kaderindeki eşler normalde birbirlerini o kadar arzuları ki, ilk birkaç gün birbirlerinden başka hiçbir şeyi görmezden gelirlerdi.

Kaderin eşinin, kaderindeki eşine direnme ve onu reddetme iradesine sahip olduğunu hiç duymamıştım. Ve Freya da onu reddetmemiş gibi görüldüğüne göre, onun peşinden hiç koşmaması garipti. Bu, onun tüm hikâyesini sorgulamama neden oldu, ama eski sürüsüyle geçirdiği zamanlardan bahsederken, onda hiç yalan hissetmedim. Heath, herhangi bir aldatma hissetseydi bana söylerdi — o insanları okumakta benden daha iyiydi ve hikâyeyi ondan öğrenen de oydu.

Verandanın üzerindeki pencereden üçünün seslerini belli belirsiz duyabiliyordum, ama ne dediklerini anlayamıyordum. Ancak kesin olan bir şey vardı: onu isteyen sadece Flint değildi. Heath de onun büyüüne kapılmıştı. Onun yanında ben bile kurtumun kontrolünü zorlukla sağlıyordum. Kokusu beni ne kadar etkilesin, kafamı açık tutmam gerekiyordu.

Sürü alfa olarak, sürü bağı sayesinde onların duygularını kolayca hissedebiliyordum ve şu anda arzularının doruğa çıktığını hissediyordum. Heath ona yeni kıyafetler almıştı ve bağ sayesinde onların gördüklerini göremesem de, yukarıda neler olduğunu tam olarak bildiğimi hissediyordum. Kız striptiz yapsa bile, ikisi de pençelerini kendilerine saklayacaklarını biliyorlardı.

"Bu saçmalık," diye kendi kendime homurdandım.

Sürü arkadaşlarım, kader eşleri kadar aşk sarhoşu gibi davranıyorlardı, bu hiç mantıklı değildi; o zaten başka birine kaderinde yazılmıştı. Kader eşleri hakkında bildiğim her şey, Frost Fang sürüsünde gördüklerimden geliyordu.

Frost Fang'ın bir infazcısı ve kaderindeki eş, hiyerarşide ondan daha altta olan başka bir erkek alfa, sürümüzün alfasının ısrarıyla gerçekleştirdikleri hızlı evlilik töreninden kısa bir süre sonra ortadan kaybolmuştu. Heteroseksüel çiftleşen kurt şekil değiştirenler arasında, kızgınlık ve buna eşlik eden çiftleşme dönemi hamileliği teşvik etmek içindi, ancak eşcinsel çiftler bile bu döngüden muaf değildi. İkisi de bir veya iki hafta sonra çiftleşme dönemine girmiş ve biyolojik gerekliliklerini yerine getirdikten sonra tekrar ortadan kaybolmuşlardı.

Her ne kadar sadece alfa kurtların kader eşleri olduğunu görmüş olsam da, Freya'nın kurtunun bir alfa olmadığını anlayabiliyordum. Yine de, ay tanrıçası onu sürü alfasının oğluyla evlendirmişse, Ironwood'un hiyerarşisinde daha üst bir sırada olması gerekirdi. Bu, Freya adlı bulmacanın beni rahatsız eden bir başka parçasıydı.

Normalde, kurtum başka bir kurdu anında ölçüp, ne kadar tehdit oluşturduğunu hemen anlardı. Bu tam olarak bir koku değildi, başka bir kurdun hakimiyetine dair daha derin bir farkındalıktı, altıncı his gibi. Freya, bu hissi başka hiçbir kurdun yapamadığı bir şekilde karıştırıyordu.

Bu beni çok sinirlendiriyordu.

Kafese kapatılmış bir kurt gibi verandada bir ileri bir geri yürüyordum. Şimdi bile, bizimle sürü bağı içinde olmasa bile, Freya'nın diğerlerini ne kadar etkilediğini hissediyordum. Flint bunu hiç saklamıyordu, ona olan arzusu aramızdaki bağı dolduruyordu.

Sürü bağı, sürü alfalarına sürü arkadaşlarımızın güvenliğini ve sadakatini sağlamak için vardı. Ve son zamanlarda, Freya'nın Flint'in bana olan sadakatini sınadığını hissedebiliyordum. İşler kötüye giderse, Flint'in onu değil de sürümüzü seçeceğinden emin değildim.

Bu da beni harekete geçirmiş ve ona teklifte bulunmamı sağlamıştı. Nira ve arkadaşlarının Frost Fang'a yaptığı gibi, başka bir kadının benim için başka bir sürüyü mahvetmesine izin veremezdim.

Howling Echo benim için çok daha önemliydi çünkü bu sürüyü tek tek kurtları toplayarak kendim kurmuştum. Sürgünden sonra Heath ve ben öncülük ettik, sonra Rowan'ı da aramıza aldık. Kurtlarımız birbirlerini anında sürü arkadaşları olarak tanıdılar, bu da Rowan'ı o zaman çok şaşırtmıştı.

Rowan, şekil değiştirenlerin dünyasını terk etmişti, bu yüzden kurtunun bizim sürümüze katılmayı seçmesi onu şok etmişti. On yıldır kayıp olduğu için kimse onu tanıımıyordu, bu da onu özel bir görev için başka bir sürüye sızmak için mükemmel bir kurt yapıyordu. Son olaylar hakkında onun görüşlerini duymayı çok istesem de, dönüşüne daha haftalar vardı.

Flint daha sonra sürümüze katıldı, ama Frost Fang'da kardeşini koruduğunu gördüğümde beri ona güveniyordum. Yaptıkları yüzünden sürgün edilmesine rağmen, inanılmaz derecede sadık bir kurt olduğunu kanıtlamıştı. Flint, Heath, Rowan ve benimle kolayca kaynaşmıştı.

Ancak Freya'ya olan anlık ilgisi, Flint'in sadakatine olan güvenimi sarsmıştı. Freya'yı tekrar gönderirsem, Flint de onunla gidebilirdi.

Sürüler her zaman gelişir, bunu biliyordum. Ama Frost Fang'da bize kazık atan kadınlardan ne kadar nefret etsem de, tek bir kadının tüm dinamiklerimizi alt üst edebileceğini naifçe fark edememiştim.

Flint'i kaybetme ihtimali beni gerçekten korkutmuştu ve onu elde tutmak için aceleyle hareket ederek onu tutmaya karar vermiştim. Yine de, onu önce kendime ait ilan etme planımın, onun Flint'in eşi olmadığını kanıtlayacağını umuyordum — başka birine yazgılıyken, onun eşi olamazdı.

Düşüncelerim başladığı yere geri dönmüştü ve kendime yüksek sesle "Yeter" dedim.

Ama elbette, Freya'nın sürümüze bağlılık yemini ettiği anı - ona sürü işaretini vermeyi reddetmeme rağmen - tekrar aklıma geldi. Kurtum onu işaretlemek, onu sürüye ve kendine ait ilan etmek için can atıyordu.

Onu önce ben almaya karar vermiş olsam da, kendimi beklemek zorunda tuttum. Aynı zamanda kurtumun kontrolünü elinde tutabileceğimden emin olmalıydım. Ayrıca bu, Flint'in sadakatini test etmek ve Freya'yı ortaya çıkarmak ve bizden sakladığı şeyi görmek için iyi bir fırsattı.

O kurtla ilgili gizemler vardı ve bunların bize zarar vermeyeceğinden emin olamıyordum. Sürüm arkadaşlarım onun için Ironwood kurtlarını öldürmüştü. Sürü savaşı başlatmak için çok küçüktük, ama neyse ki, bunu önleyecek kadar da çevikdik.

Freya'nın güvenliği söz konusu olduğunda, kurtum içimde kıpırdanmaya başladı ve bizim de yukarı çıkmamızı istedi. Ona yakın olmak, güvende olduğunu kendi gözleriyle görmek istiyordu, ama kurtumu yeterince tanıyordum ve onu dizginleyebilirdim.

Şimdi olmaz, diye ona hırladım. *Diğerleri onunla birlikte.*

Bu onu sakinleştirdi.

Önce halletmemiz gereken işler vardı. Bu iş olmasaydı, sürümüzün kasasında bir sonraki işi alabilmek için araçlarımızı tamir ettirecek kadar para bile yoktu. Her zaman "yetersizlik" sınırında dans ediyorduk.

Daha istikrarlı bir duruma gelene kadar sürümüzü büyütmek konusunda tereddütlüydüm. Çoğu kurtun daha büyük sürülere katılmasının bir nedeni vardı: Sadece dördümüz olduğumuz için hayatta kalmak için sahip olduğumuz her avantajı kullanmak zorundaydık. Hiçbir katkısı olmayan birini daha beslemek, bizim için daha da zor bir durumdu.

Bu yüzden bu işi aceleyle getirmeliydik, sadece yeni sürümüzün peşindeki Ironwood ve Frost Fang'dan önce davranmak için değil, aynı zamanda bu sevkıyatı Moonblessed sürüsüne ulaştırıp paramızı alabilmek için de.

O zaman bir sonraki aşamaya geçmek için iyi bir konumda olurduk... ve Freya'nın kızgınlığı başladığında beş günlük tatil yapabilirdik. Herhangi birimiz tek başına onu tatmin etmeye yeterdi, ama kızgınlığı o kadar dikkatimizi dağıtırdı ki, hiçbirimiz işimizi yapamazdı.

Ondan sonra... belki Heath haklıydı. Belki de Nira'ya kardeşimi öldürdüğü için ödeşme zamanı gelmişti. Freya'yı güvende tutmak Nira'nın güç oyunlarını engelliyordu ve ben onun planlarını bozmak için her şeyi yapmaya hazırdım. Ama bu, yeni sürümü mahvedecekse yapamazdım. Bizi bir arada tutmam gerekiyordu. En önemli şey buydu.

Bir sonraki adıma odaklanarak harekete geçme zamanı gelmişti. Freya ile ilgili tüm düşünceleri kafamdan atarak telefonu aldım ve Snow Moon sürüsünü aradım.

Ne yazık ki, kuzeydeki tüm çalışmaların Eylül ayı için olağan dışı bir kar fırtınası nedeniyle durduğunu söylediklerinde, bu durum ruh halimi hiç iyileştirmedi. Yoğun kar yağışı nedeniyle teslimat tarihini tahmin edemediğimiz için, görüşme kısa sürdü.

Ve Flint'ten gelen duygusal seslerle sürü bağımız daha da güçlendi. Bir hırıltı çıktı ağzımdan ve onunla yüzleşmek için içeri koştuğumda kapıyı menteşelerinden söküp koparmak üzereydim.

Bölüm 13

Freya

Flint ve ben, benim baharat tarifimle domuz pirzolası, yeşil fasulye ve makarna peynirli yemek hazırladık. Onunla bu kadar dar bir alanda çalışmak nefes almamı zorlaştırıyordu, çünkü her nefesimde Flint'in dayanılmaz kamp ateşi kokusu ciğerlerimi dolduruyordu. İyi bir ekip olarak çalıştık ve yemeği hazırladığımızda kendimi başarılı hissettim.

Farklı koşullar altında tanışmış olsaydık hayatımız nasıl olurdu diye merak ettim. Onun varlığıyla içimde bir şey canlandı ve bunu yakında keşfetme şansımız olmasını umdum.

Dördümüz akşam yemeği için masaya oturduk ve küçük masanın altında dizlerimizi birbirine çarpmamak için uğraşıyorduk. Birinin ayağı sürekli benim ayağıma çarpıyordu ve Heath'in kasıtlı olarak benimle ayak oyunları oynadığını fark edince burnumdan bir ses çıktı. Gage bile gülümsedi, ama benim baktığımı fark edince hemen gülümsemesi kayboldu.

Çocuklar eski işleri hakkında şakalaştılar ve ben de onların buradaki zorlu hayatlarını daha iyi anlamaya çalışarak dinledim. Vücudumu sıcak bir his kapladı ve ilk kez bu his bacaklarımın arasında değildi.

Bir sürü böyle olmalıydı. İnsanlar birbirlerine güvenebilmeli, birbirlerini önemsemeli, birbirlerine bakmalı. Sadece birbirlerini tehlikeden korumakla kalmamalı, birbirlerinin iyiliğini içtenlikle istemeli. Bu, kalbimi özlemle doldurdu.

Akşam yemeğinden sonra Gage ve Heath ortadan kayboldu ve Flint bana temizlikte yardım etti. İşimiz bittiğinde ikimiz de aynı havluyla ellerimizi kuruladık ve sonra ellerimizi ne yapacağımızı tamamen unutmuş gibiydik. Flint'in bakışlarını yüzümde hissederek parmaklarımı önümde birbirine doladım.

"Yemek çok lezzetliydi, Freya," dedi. Alçak, kısık sesi midemi heyecanla titretti.

"Yardımanın için teşekkürler..." Ona baktım ve tam o anda Flint'in dudakları benim dudaklarıma çarptı, nefesimi keserek.

Flint anında geri çekildi, yüzünde endişeli bir ifade vardı. Kendime gelene kadar bir anlığına ona baktım. Sürünün alfasının emirleri... Ama sonra fark ettim ki umurumda değildi. O anda tek umursadığım, dudaklarının dudaklarımda hissettiğim duyguydu.

Bu yüzden gömleğini tutup onu tekrar kendime çektim.

Kollarını bana doladı ve dudakları benimkilerle yumuşakça birleşti. Dudaklarımı açıp onu davet ettiğimde, dili benimkilerle buluştu ve beni başka yerlerimde de o dili hissetmek istemeye itecek şekilde dolaştı. Öpücüğü derinleştirip kollarını bana doladığında, ondan daha fazlasını isteyerek inledim.

Dudaklarımız sanki yıllardır bunu yapıyormuşuz gibi, bir dans gibi hareket ediyordu ve o benim liderliğimi takip ediyordu. Bu öpücük, şimdiye kadar yaşadığım tüm öpücüklerden çok daha güzeldi ve hiç bitmesini istemiyordum.

İçimde uzun zamandır gömmüş olduğum bir şey uyandı. İçimdeki kurt farkındalığıma girdi ve o çok muhtaçtı — beni öpen adamın içindeki kurdu çaresizce arıyordu.

Ama Flint sonunda çekildi, beni nefes nefese bıraktı, vücudum onun dokunuşunu daha çok istiyordu, içimdeki kurt tatmin olmamıştı. Ellerimi ellerine aldı, başparmağıyla nazikçe parmak eklemlerimi okşadı.

"Seni istediğimi bilmeni istiyorum, Freya. Bu anlaşma yüzünden değil. Senin ateşin yüzünden değil. Seni istiyorum."

"Evet," diye fısıldadım sersemlemiş bir halde. "Ben de."

Kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. O öpücük bana gerçek gelmişti, Wilder'ın bana hiç göstermediği bir tutkuyla doluydu. Flint gözlerime baktığında, sanki içimi görüp gerçek beni görüyormuş gibi hissettim.

Bu düşünce beni tedirgin etti, çünkü tüm bunları atlatmak istiyorsam saklamam gereken sırlar vardı. O benim hakkımda hiçbir şey bilmezken, ona kalbimi tamamen açamazdım. İçimdeki kurt hayatta olabilir, ama bu benim gibi bir melez için dönüşümün mümkün olacağı anlamına gelmezdi.

Arkamdaki kapı gürültüyle açıldı ve dönmeden önce Gage'in öfkesini hissettim. Bana değil, Flint'e bakıyordu.

Hemen Gage'in önüne geçtim. Belki içimdeki kurtun sadakatini kazanmak için tek bir öpücük yeterliydi, ama içimdeki her şey bana bu işin dışında kalmamı söylüyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" Gage, beni tamamen görmezden gelerek, başımın üzerinden Flint'e bağırdı.

O gök mavisi irisleri bana doğru çekmeye çalışarak itiraz ettim, "Onun suçu değil. Benim kokum..."

"Sana sormadım," diye homurdandı Gage, Flint de ona karşılık verdi.

İkisi de göğüslerinden gelen titreşimler bana o kadar yakındı ki, vücudum yay gibi gerildi. Bir an için üçümüz de donakaldık.

"Onu sahipleneceksen, çabuk ol." Flint'in sözleri, az önce paylaştığımız öpücüğün ardından beni şok etti. "Oyunlarından bıktım."

Gage geri çekildi. Sürü alfa'sı bölgesi için mi endişeleniyordu?

"Biliyor musun, belki de yapacağım." Gage bileğimi yakaladı ve beni arkasına çekti. Beni bırakmadı, ama Flint'in göğsüne göğsünü dayadı. "Beni durduracak mısın?"

"Anlaşmayı bozarsan," diye homurdandı Flint.

Kalbim deli gibi çarpıyordu. Bana zarar vermeyeceğine dair sözünden dönerse, sürüsünün alfasını dövmeye hazır gibi görünüyordu.

"Yaptığım her anlaşmaya sadık olduğumu bilirsin," diye cevapladı Gage, burada anlamadığım bir ima olup olmadığını merak etmeme neden oldu. Durdu, gözlerini bana dikti. "İstersen o senin sikini yalayabilir, ama o amcığı ilk ben alacağım."

Flint homurdandı ama ikisi de kıpırdamadı.

"İğrençsin," diye Gage'e tükürdüm, onun tutuşundan kurtulmaya çalışarak.

Bana doğru döndü, geriye düşerken beni yakaladı.

"Diğerleri sana prenses gibi davranabilir, ama bizim anlaşmamız hala geçerli. Fikrini mi değiştirdin? Seni bulduğumuz vahşi doğaya dönmek için bu kadar hevesli misin?"

Başımı salladım, yüzümü çevirirken uzun saçlarım öne düştü. Gage beni daha önce kovmuştu. Tekrar riske girmek aptallıktı. Gage benimle işini bitirene kadar Flint'in beni öpmesine izin vermemeliydim. Keşke bir an önce bitirse diye düşündüm, çünkü ikisinin benim için kavga etmek üzere olduğunu görmek beni tekrar ıslatmıştı. Aptal azgınlık.

"İyi. Isınman bitene kadar bizimlesin. Yani ya hayatını cehenneme çeviririm ya da iyi geçiniyormuş gibi yaparsın. Anladın mı prenses?"

Heath daha önce beni ateşin etkisinde olmakla suçlamıştı ve ağzımdan çıkan sonraki sözler için bulabildiğim tek mazeret buydu.

"Bu iki taraflı bir şey, *alfa*."

Bu sefer alaycı bir şekilde söyledim. Ve bu sefer hiç şüphe yoktu, çünkü yüzünde acımasız bir gülümsemeyle beni tezgaha doğru itti. Çenesini omzuma doğru eğip boynumdan boynuma kadar kokladı, dudakları cildime o kadar yakındı ki nefesinin sıcaklığını kulağıma kadar hissedebiliyordum.

"Seni evcilleştirmek için sabırsızlanıyorum."

Yüzümü ona doğru çevirdim, gözlerim ağzına düştü. Dudaklarım manyetik bir çekimle onun dudaklarına doğru gitti, ama ben öne eğildiğimde o geri adım attı ve alaycı bir gülümsemeyle bana baktı. Sonra uzaklaştı ve yatak odasının kapısını arkasına çarptı.

Odadaki ani basınç değişikliği, dengemi sağlamak için tezgaha yaslanmamı sağladı. Onun niyeti neydi? Eğer ilk hamleyi yapmak istiyorsa, neden yapmadı?

Ben de kendi kendime küçük bir homurtu çıkardım.

"Özür dilerim," dedi Flint aniden, omuzları çökmüş bir halde. "Bu benim hatam."

"Ne?" Kaşlarımı çattım.

"Gage sorumlu olmak, kontrolü elinde tutmak ister," dedi sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Anlamış gibi başımı salladım, ama aslında anlamamıştım. Tek bildiğim, Flint'le bu odada yalnız kalmanın, aramızda büyüyen bu arzuyla henüz hiçbir şey yapamayacağımızı hatırlatması nedeniyle şu anda benim için çok büyük bir işkence olduğuydu.

"Yukarı çıkıyorum," dedim. "Aynı odada mı uyuyacağım?"

Flint çaresizce ellerini açtı. "Öyle görünüyor." Ön kollarımı işaret etti. "Bandajlarını değiştirmeme yardım ister misin?"

Durakladım. "Sadece çıkarmak istiyorum."

Yaklaşık büyük elleriyle bileğimi nazıkçe tuttu. Yavaşça ve dikkatlice, bandajları cildime çok fazla zarar vermeden çıkardı. Altında, Fisher, Zane ve Ramona beni tekmelerken başımı ve yüzümü korumak için yaptığım hareketlerden dolayı morluklar vardı, ama sıyrıklar güzelce iyileşiyordu.

Kısa sürede her iki bileğim de bandajlardan kurtuldu ve kaşınmamak için tüm irademi kullanmam gerekti. Yaralarım iyi iyileşiyordu ama deli gibi kaşınıyorlardı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, sırtımdaki daha kötü yaraları görmüş olmalarına rağmen utanarak. Hala neden iyileşmek için şekil değiştirmedigimi anlamamışlardı.

Flint bana temkinli bir gülümseme attı. "İyi geceler, ay ışığı. Sabah kahvaltını hazırlayacağım."

Ben de gülümsedim. "Belki bu sefer yumurta yerim."

"Ne istersen." Koyu renkli gözleri, istersem bana dünyayı sunacağını vaat ediyordu.

İçimde kafa karıştırıcı duygular birikirken, merdivenlere doğru koştum. Yatak odamın kapısını arkamdan kapattım ve yeni kıyafetlerimi katlayıp çekmeceye koymaya başladım. Eğer daha iyi bilmesem, burası neredeyse evim gibi hissettirebilirdi.

Birkaç dakika sonra, arka verandadan gelen derin sesler duydum ve pencereye doğru gittim. İlk başta hiçbir şey duyamayacağımı sandım, ama yaklaştıkça Flint'in sözleri kulağıma ulaştı.

"Gage'in ona karşı davranışlarından hoşlanmıyorum."

Heath cevapladı: "Seni rahatsız etmesine izin verme. Fazla dayanamaz."

"Ben öyle demek istemedim."

"Tamam. Ne demek istedin?"

"Gage onu seks kölesi gibi davranmaya tahammül edebilir ama..." "Bence onun niyeti o değil."

Flint'in homurtusu buradan bile duyuluyordu. Umarım sürü lideri onların arkasında böyle konuştuklarını duymamıştır. Başka bir sürüde, söyledikleri şeyler zaten ihanet sayılırdı. Sürü liderini sorgulamak? Onun yönetimine şüphe veya memnuniyetsizlik ifade etmek? Çoğu sürü lideri, liderlik için meydan okuduklarını düşünür.

"Sence o, onun benim eşim olmadığını kanıtlamaya mı çalışıyor?" Flint cesaretle sordu.

Heath güldü. "Eminim bir kısmı öyle. Ama o da görüldüğü kadar... etkilenmemiş değil. Ve düşünürsen, bu anlaşma onun da stresini biraz azaltacaktır."

"Ne demek istiyorsun?"

"O kızgınlık dönemine giriyor. Bu dönem başlar başlamaz, bir ayı ağaçlara tırmanır gibi üzerimize atlayacak. Bu onun ilk kızgınlık dönemi, bu yüzden daha sonra akli başına geldiğinde, erkeklik için bu kadar yalvardığı için utanacaktır. Ama bu anlaşma sayesinde, her şeyi bizim üstümüze atabilir. Sanki onu biz zorladık gibi."

Utanacak bir şey yok. O sadece anlaşmanın kendi payına düşeni yapıyor."

Pencereden geri çekildim ve kendimi yatağa tutundum. Sonra yatağın üzerine atladım ve battaniyeyi üzerime çekip içine gömüldüm.

Heath, kızgınlığının beni onlara... şey, seks için yalvarmaya iteceğini gerçekten düşünüyor muydu? Gage'in, çiftleşmemiş bir kızgın kurtun etrafındaki alfalara nasıl davrandığını anlattığını hatırladım. Heath haklıysa, Gage sadece alfaların bana nasıl tepki vereceğini kastetmemişti, benim onlara nasıl tepki vereceğimi de kastetmişti. Kızgınlık o kadar üstüme üstüme gelecek miydi ki, gerçekten onlara "tırmanacak" mıydım?

Ironwood sürüsünün kızgınlık dönemine nasıl davrandığını düşündüm... Alfalar her zaman eşlerini ilk seçerdi, bu yüzden kızgın birinin etrafında eşsiz alfaları hiç görmemiştim.

Ama çiftleşmiş kadınların kızgınlık döneminden önce ve sonra nasıl davrandıklarını görmüştüm ve aslında onları hiç kızgınlık *döneminde* görmediğimi fark ettim. Kızgınlık dönemine yaklaşan günlerde, Ironwood kadınları... aç ve gergin görünüyorlardı.

Sonrasında, bazıları fareyi yakalamış kedi gibi gizli bir gülümsemeyle gülümsüyordu. Diğerlerinin gözlerinin altında torbalar vardı ve konuştukları herkese yorgun bir gülümsemeyle bakıyorlardı. Birkaç tanesi ise başlarını eğik tutuyor ve birkaç hafta boyunca diğerleriyle konuşmaktan kaçınıyordu. Sanki... utanıyorlardı.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Belki Heath haklıydı. Anlaşma, kızgınlık döneminde şehvetimi serbest bırakabileceğim anlamına geliyordu. Beş gün boyunca hepsiyle, kaç kez yaparsam yapayım, utanmadan seks yapabilirdim. Çünkü onlarla yaptığım anlaşma buydu. Onların koruması karşılığında bedenimi verecektim.

Üçü de eşsiz alfa erkeklerdi. Flint'in bu kadar öfkeli olmasına rağmen Gage'e meydan okumamasına şaşırmıştım. Bu, ya Flint'in kazanamayacağını düşündüğü ya da Gage'in sürüyü yönetebileceğine güvendiği anlamına geliyordu. Flint'in cipte benden özür dileme şekline bakılırsa, Gage'in liderliğine güveniyor gibi görünüyordu.

Gage'in bana söylediklerini düşündüm. Bir kısmı, beni korkutmaya çalıştığını biliyordum. Ama anlaşmanın ayrıntılarını bu kadar açık bir şekilde anlatarak, hepimize bundan sonra olacakların bir planını vermişti.

Garip bir şekilde, Gage önceden benim rızamı istemişti. Ben de kendi taleplerimle karşılık vermişim — bana zarar vermemeleri — ve Flint

hatta benim adıma yemek ve konaklama konusunda bile savunmuştu.

Gage, neye bulaştığımı tam olarak bildiğimden emin olmuştu... kısmen Flint'in yüzüne vurmak için, benim onun gerçek eşi olmadığımı, sadece benim kızgınlığımın onu bana çekici kıldığını kabul etmesini sağlamak için. Gage, Flint'in sadakatini ilk test edenin kendisi olmasını istemişti. Belki de benim de sözümü tutup tutmayacağımı test etmek için.

Gage, düşündüğümde daha kurnazdı ve şimdi onun sadece kurtluğu veya silahları yüzünden tehlikeli olmadığını anladım. En dominant olduğu için sürü lideri değildi. Bundan çok daha fazlası vardı, bu yüzden Flint ve Heath ona sorgusuz sualsiz sadakatlerini sunuyorlardı.

Belki de Gage görüldüğü kadar kötü bir adam değildi. O da benim gibi sürüsünden kovulmuş, başkaları tarafından kırılmış bir dışlanmıştı. Bu yüzden benim cinsiyetimden nefret ediyordu. Belki onun geçmişini daha iyi öğrenirsem, onu biraz daha anlayabilirim. Ve o zaman, belki birbirimizi sevmesek bile, birbirimize güvenmeyi öğrenebiliriz.

Bir sürü alfa, sürüsündeki herkesi sevmek zorunda değildi. Ama onlara bir dereceye kadar güvenmek zorundaydı ve bunun tersi de geçerliydi. Howling Echo sürüsünde gerçek bir yer kazanmak istiyorsam, önce Gage'in güvenini kazanmam gerekiyordu.

Bölüm 14

Flint

Gece vardiyamız bitmişti ve yine kahvaltı hazırladım. Bu sefer Freya'nın istediğini seçebilmesi için her şeyden yeterince hazırladım.

Aklım her fırsatta ona gidiyordu ve tavada yumurtaları izlerken, kurtlarımız henüz resmi olarak tanışmamış olmasına rağmen ona nasıl bu kadar takıntılı olduğumu düşündüm. Kurtunu görmeden bile onun farklı olduğunu biliyordum. Geçmişte iki tür kurt gözlemlemiştim ve o ikisine de uymuyordu.

Ayın kutsadığı kurtlar, yerli atalara sahip olanlar — Ayın Kutsadıkları sürüsü de dahil — bize yeteneklerini paylaşan kurt ruhlarını onurlandırıyorlardı. Çoğumuz sürüyü aile bağlarımızın bir uzantısı olarak görürdük ve bu nedenle sürü üyeleri sürünün iyiliği için çalışırdı. Atalarımız, kabile için daha iyi sonuçlar elde etmek için birlikte çalışmanın değerini bilirlerdi ve biz de modern zamanlarda onların öğretilerini elimizden geldiğince uygulamaya çalışırdık.

Bu bir genellemeydi, ancak diğer kurt dönüşümcüleri olayları farklı görüyordu ve sadece korku ve içgüdüyle Ironwood veya Frost Fang gibi sürülere katılma eğilimindeydi. Bu alfa kurtlar, birbirlerine sadakatle değil, korku yoluyla hakimiyet kurmaya çalışıyordu. Birçoğu, insan ve kurt tarafının en kötü özelliklerini bir araya getirmiş gibiydi. Elbette, birçok istisna da vardı — Gage ve Heath bunlardan ikisiydi.

Ancak Freya, tam olarak ne olduğunu anlayamadığım bir şekilde yine farklı görünüyordu. Dürüst olmak gerekirse, onda tuhaf bir şey vardı. Daha çok... üçüncü bir kurt türü gibiydi. Daha önce hiç karşılaşmadığım bir tür. Onun içindeki kurdu görmek için sabırsızlanmamın bir başka nedeni de buydu.

Yemek pişirmeyi bitirince düşüncelerim dağıldı ve servis kaşıklarını koyup dört tabak çıkardım. Gage ve Heath davet edilmeden

davet edilmeden yemeğe başladılar.

"Buyur," dedim alaycı bir şekilde merdivenlere doğru ilerlerken. Bu sefer Freya'nın da bize katılmasını istiyordum. Onu ve yakınlaştırmak sonunda pes edeceğini umuyordum. Sabrımı zorluyordu ve sabrım taşmak üzereydi. Kurtum eşini istiyordu. Sürü alfasının emirlerine itaat etmek yerine eşini seçmesi an meselesiydi. Freya beni istediğini söylemişti, bu yüzden bu konuda artık endişelenmiyordum.

Ancak yukarı çıktığımda, her yer tamamen sessizdi. Kapısı açıktı, içeriye baktığımda gözleri hala kapalıydı. Bacaklarını battaniyeye sarmış, başını bir o yana bir bu yana sallıyordu, ama bir eli pijama pantolonunun içindeydi. Elmalı turta kokusu burnuma çarptı ve sikim anında sertleşti.

"Evet," diye fısıldadı ve ben o kadar hızlı geri çekildim ki neredeyse kendi ayağıma takılıp düşüyordum.

Koridordan onu izledim ve hala derin uykuda olduğunu fark ettim. Ama uykusunda bile, kızgınlığının yaklaşması onu rahatsız ediyordu. Kendi pijama pantolonumu dışarı doğru şişiren kocaman ereksiyonumla aşağı indim.

Heath, durumumu görür görmez sırtıttı. Ağzına bir parça daha domuz pastırması tıktırdı ve ağzı doluyken konuştu. "Kokusu çok güzel, değil mi?"

İki arkadaşımın arasına oturdum ve Gage'e öfkeyle baktım. "Bugün yapacağını söyle."

Sürü liderimiz yavaşça çiğnedi ama bana cevap vermedi.

"Islanma dönemi onu uykusunda bile işkence ediyor."

Gage başını salladı. "Henüz kızgın değil."

"Sezon dışında ve ilk kızgınlığı," diye karşılık verdim. "O kadar azgın ki uykusunda kendine dokunuyor."

"Hiç kimse azdığından ölmemiştir."

Hayal kırıklığıyla homurdandım ve sandalyemi geri ittim. "Hâlâ beni sınıyorsun, ama bu ona zarar veriyor, Gage. Anlıyorum, onun benim eşim olmadığını düşünüyorsun. Sana söylüyorum, onu almanla bir sorunum yok. Öyleyse yap şunu. O... rahatlamaya ihtiyacı var."

"Ye," diye bağırdı Gage alfa sesiyle ve ben bedenimin ne yaptığını bilinçli olarak düşünmeden, ağzımda bir parça sosis vardı.

Ama bu ona bakmamı engellemedi. Yuttuğumda, emir üzerindeki etkisi geçti. Belki de Gage haklıydı, çünkü dikkatimin dağılması sonunda acı veren sertliğimin geçmesini sağladı.

Birkaç dakika sonra Freya aşağı indi. Başını eğdi ve hiçbirimizin gözüne bakmadan banyoya doğru gitti, baştan çıkarıcı kokusu hala havada asılı kalmıştı. Diğer ikisine baktığımda, gözlerinin kapalı banyo kapısında olduğunu gördüm. Benim kadar etkilenmemiş gibi davranabilirlerdi, ama ben gerçeği biliyordum.

Freya masaya oturduğunda, tabağını yemekle doldurup önüne koydum. Bu hareket, eşine bakmamızı isteyen kurtumu tatmin etmeye yardımcı oldu.

Bazı sürülerde, eşine bir tabak yemek vermek evlilik teklifi kadar önemliydi, ama bizim sürümüz tipik kurt adam geleneklerini takip etmiyordu. Yine de Freya, açlığı galip gelip yemeye başlamadan önce bir anlığına bana geniş gözlerle baktı.

İlk başta yemeği hızla yedi, sonra bizim onu izlediğimizi fark etti. Soluk yanakları kızardı ve yavaşladı.

"Bizi aldırma," dedim, bir parça yumurta kesip ağzıma götürerek. "Sen ye de enerjini topla."

Başı hala eğik halde, kirpiklerinin arasından Gage'e baktı. Şakacı bir gülümsemeyle, "Neden, sence ihtiyacım olacak mı?" dedi.

Onun tatlı ve baharatlı elmalı turta kokusu yoğunlaşınca inledim.

"Bugün değil." Gage kahve fincanını dudaklarına götürdü. "Heath ve ben son yükü almadan önce daha küçük bir sevkiyat almaya gideceğiz. Siz ikiniz burada kalın."

Başımı salladım. "Freya'yı korurum."

"Hiç kimse kızgın bir orospuyu almak için Alloy'da kavga etmek istemez. Sen güvende olursun," dedi Heath.

Masadan kalkıp bize sırtını dönerek tezgahta yemek yemeye başladı... ama pantolonundaki şişkinliği fark etmeden önce. Freya'nın kokusu beni deli eden tek kişi ben değildim.

"Sen yokken ne yapmamızı istersin?" Freya, Gage'e sordu. "Akşam yemeğine yetişecek misin?"

Hepimiz dün gece pişirdiği yemeği, hayatımızda yediğimiz en lezzetli yemekmiş gibi yemiştik. Freya da katkıda bulunmak istiyordu ve izin verirsek kendini yoracağından eminim. İçimdeki kurt beni yönlendirirken, onu şımartmaktan başka bir şey istemiyordum.

"Bugün dinlenmekten başka bir şey yapmana gerek yok," diye ısrar ettim. "Vahşi doğada kaçıyordun. Vücudunun dinlenmeye ve sıcağa hazırlanmaya ihtiyacı var."

Yine kızardı ve vücudum arzu ile yandı. Onun başka bir nedenden dolayı kızardığını görmek istedim, tıpkı onun önünde ilk kez dönüşüm geçirdiğimde ve gözleri benim aletime takıldığında olduğu gibi. Artık onun da beni benim onu istediğim kadar istediğini bildiğim için, sabırsızlanıyordum.

Tabii ki amaç da buydu. Gage, itaatimizi sınamak için bizi olabildiğince işkence etmek istiyordu. Kadınlardan nefret ettiği belliydi ve ben onu bir kadını sürüye katmaya zorlamıştım.

Ama kendi kararlılığı bu cazibeye ne kadar dayanabilirdi?

Gage, bana bakarak onun sorusuna cevap verdi. "İkinizin ne yaptığı umurunda değil, yeter ki şunu unutmayın..."

"Beni önce sen sikebileceğini mi?" Freya sandalyesine yaslandı ve ellerini kucağına bıraktı. "Biliyoruz. Hepimiz seni bekliyoruz, koca adam."

Heath güldü. "Küçük kurtumuz cesurmuş."

Haklıydı ve bu, onda sevdiğim özelliklerden biriydi. Onu o haydut alfa kurtla yüzleşirken ilk gördüğüm andan itibaren, onun için savaşmaya değer bir kurt olduğunu anlamıştım. O günden beri, ilgimi daha da çekmişti. Onu diğer kurtlardan daha dominant gösteren bir gücü vardı, ama o bir alfa değildi.

Ironwood sürüsünün onu kovması beni şaşırtmadı. Birçok sürü, dişi kurtların erkek eşlerine itaatkar olmasını ister. O, sürü alfasının oğluna kaderinde yazılmıştı ve Gage'e itaat ettiğinden daha fazla ona itaat edeceğini sanmıyordum.

Aynı şeyi düşünmüş gibi, Heath'in hesaplı bakışları mutfağın diğer ucundaki sürümüzün alfa'sına sabitlendi. "Eminim Gage sana itaat etmeyi öğretir."

Nedense bundan şüphe duyuyordum, ama şüpheci gülüşümü bastırdım.

O da bizimki gibi, tipik kurt adam geleneklerine uymayan bir sürüye ihtiyaç duyuyordu. Sadece birkaç sürü eşlerini eşit olarak görüyor ve her iki kurtun da birbirini ısırarak eşlik bağını eşit şekilde paylaşmasına izin veriyordu. Ve eğer şanslıysam ve kızgınlık döneminden sonra beni seçerse, onu ısırmaktan ve ısırılmaktan mutluluk duyardım.

Gage masadan kalkıp tabağını lavaboya götürdü.

Freya onu izliyordu ve gözlerinde arzuyu görebiliyordum.

Eşleşmediği için, kızgınlık onu hepimize karşı arzulandırıyor. Bunu unutmamam gerekiyordu. Bana Jeep'te beni istediğini söylemişti, ama o kızgınlığın etkisiydi. Kızgınlık geçtikten sonra onunla eşleşmek sadece bir fanteziydi, daha fazlası değil.

Kurtum onu ne kadar isterse istesin, o her zaman başka birine ait olacaktı. Kaderindeki eş onu reddetmiş olabilir, ama yakında tatmin olmazsa, onu aramaya devam edebilirdi.

Çiftleşme döneminden sonra bile onu özleyebilirdi. Akıllı olsaydı, ona dönme dürtüsüyle savaşı ve daha istikrarlı bir sürüde daha iyi bir eş arardı. Howling Echo öyle bir sürü değildi. Onun bizden birini seçeceğine inanmak aptallıktı.

Keşke Moonblessed sürüsünden hiç ayrılmasaydım diye düşündüm. Frost Fang'dan sürüldükten sonra, Gage ve Heath beni Howling Echo'ya davet edene kadar Alfa Hugo'ya sadakatimi sunmuştum. Moonblessed gibi istikrarlı bir sürü, Freya gibi başıboş bir kurda çok şey sunabilirdi.

"Bir dakika konuşabilir miyiz?" Heath, Gage'e sordu.

İkisi ön verandaya çıktılar, Freya ve beni yemeğimize bıraktılar.

"Bugün ne yapmak istersin?" diye sordum.

"Elma toplamak istiyorum ama birinin dinlenmem gerektiğini söylediğini hatırlıyorum." Bana kaşlarını kaldırdı.

"Tabletimde birkaç film var."

Önerim üzerine neşelendi. "Hiç izlemedim..." "Film mi?" Ciddi olduğunu fark etmeden önce gülümsedim.

"Ironwood sürüsünde Willow ve beni çok meşgul ederlerdi. En alt tabakadan olduğumuz için bütün gün çalışır, izin verdiklerinde yemek molası verirdik ve her gece karanlık olana kadar çalışırdık. Eve vardığımızda, eğlenmek için çok yorgun olurduk."

Onun itirafı kalbimi kırdı. Ama onun en son istediği şey benim acımadı.

"Dürüst olmak gerekirse, insanların özel efektlerle yaptığı filmleri tercih ederim. Cadılar'ın büyüü çok abartılı. Ama istersen her ikisinden de birer tane izleyebiliriz, böylece farkı görebilirsin."

Heath içeri girerken bana gülümsedi. "Biri film mi dedi?"

"Gage'le gideceksin sanıyordum?" diye sordum, aniden Freya'nın zamanına sahip çıkma ve kıskançlık hissederek.

Omuz silkti. "Gage büyük bir çocuk. Bunu tek başına halledebilir."

Gage yatak odasına gitti ve eşyalarını topladığını duyabiliyorduk. "Heath'i burada bırakıyorum, ben yokken ikinizin de aptalca bir şey yapmamasını sağlamak için."

"Daha açık olmalısın," diye alay etti Freya.

Gage'in iri vücudu kapıyı doldurdu ve Freya'nın sandalyesinde geri çekildiğini, içgüdüsel olarak kendini küçülttüğünü hissettim. Savaş botlarıyla masaya doğru yürüdü ve ona doğru eğildi.

"Eğer sana söylerlerse siklerini yala, prenses. Ama o amcığı ilk kim alacak, unutma. Bu yeterince açık mı?"

Freya dudaklarını büzdü ve başını salladı, ama Gage elini çenesinin altına koyarak onu gözlerine bakmaya zorladı. Freya baktı, ama sonra bir ast kurtun yapması gerektiği gibi gözlerini indirdi. Onu korumak, onunla savaşmak, ona meydan okumak için içimden gelen dürtüyle vücudum alev aldı, ama bu tam da onun istediği şeydi.

"Söyle prenses, anladığımı bileyim."

Yutkundu ve bir anlığına bana baktı. Tatlı sesi, ağzından çıkan kirli sözlerle tezat oluşturunuyordu.

"Eğer beni emmemi istiyorlarsa, emirim. Ama önce sen beni sikmelisin, alfa."

Onun bunu söylediğini duymak bile neredeyse pantolonumdan patlamama neden olacaktı. Onun kirli ağzını sikimle doldurmak ve bana yalvarmak istedim. Ama Gage hiçbirimizin ona karşılığında bir şey vermesine izin vermezken, benim boşalmam adil olmazdı.

"Aferin kızım." Gage elini çektiğinde, ona olan öfkem alevlendi.

"Kadınları bu kadar çok nefret ettiğini, azgın bir kadını işkence ederek rahatlamasına izin vermeyeceğini bilseydim, ben de—"

"Ne yapardın?" Gage bana döndü ve ben de ayağa kalkıp ona doğru döndüm.

Kurtum yüzeye çıkmaya çalıştı, ama Gage'in kendininkini tamamen kontrol altında tuttuğunu anlayabiliyordum, çünkü gözleri her zamanki yoğun mavi rengindeydi.

"Onu başka bir sürüye götürdüm," diye cevapladım. "Onu seks kölesi olarak görmek yerine ona hak ettiği muameleyi yapacak bir sürüye."

Heath burnundan soludu ve Gage'in sürekli onun bakışlarını başka yöne çevirmeye çalışması dışında, hiçbirimizin ona el sürmediğini düşününce ne kadar aptalca konuştuğumu fark ettim.

"Olan oldu," dedi Gage. "O artık bizimle. O bizim malımız. İstedığımız zaman onu alabiliriz. Ve eğer onunla birlikte olmak istiyorsan, dilini tutmayı öğrenmelisin. Bir dahaki sefere bunu bir meydan okuma olarak alacağım."

Gage'e bir an daha sertçe baktım, sonra gözlerimi indirdim. *Aptal herif*, diye kendime küfrettim. Gage'i kızdırmanın Freya'ya hiçbir faydası yoktu. Tek kelime etmeden, sürümüzün alfa erkeği kapıyı çarpıp çıktı. Onun kontrolünden nefret ediyordum. Eğer bu kontrolü kırabilseydik, Freya ihtiyacı olanı elde edebilirdi. Gage'in davranışlarına bakılırsa, Freya'yı serbest bırakmayacak kadar acımasız olabilirdi. Ama bu önemli değildi, çünkü Freya orgazm olurken benim adımları haykırmasını sağlayan kişi ben olmaktan mutluluk duyardım. Tekrar ve tekrar tekrar. Gage ona ihtiyacı olanı vermezse, ben verirdim.

Freya ve ben birbirimize baktık, ama o hemen arkasını dönüp boş tabağını lavaboda yıkamaya başladı. O kadar şey olurken nasıl yemek yiyebildiğini anlamadım. Şahsen ben iştahımı kaybetmiştim.

"Onu koru," dedim Heath'e. "Duş almam lazım."

Bana sırtıttı ve kasıklarına dokundu. "Kafandaki o kirli düşünceleri yıkamak mı lazım?"

Sinirle homurdandım. Heath nasıl dayanabiliyordu? Bu küçük kulübede, Freya'nın baştan çıkarıcı kokusuyla kapana kısılmış halde kalmak, belki de Gage'i hepimizi bu ızdıraptan kurtarmak için ikna etmek zorunda hissedecekti. Gage'i tekrar bir kadınla yatmaya ikna etmek için dörtlü seks partisi gerekiyorsa, öyle olsun. Freya'nın kızgınlığı henüz başlamamıştı, ama onun doyumsuz olacağını şimdiden anlayabiliyordum.

Bu düşünceyle ve onun tatlı sesinin o müstehcen sözlerini hatırlayarak, duşu sonuna kadar açtım. Bir yanım, Freya'nın Gage'in ona çok istediği şeyi vermesini beklemek zorunda kaldığı gibi, soğuk bir duş alıp beklemek istiyordu. Ama sikim zonkluyordu ve daha iyi düşünebilmeden elimi onun etrafına doladım.

Belki bu, kontrolümü yeniden kazanmama yardımcı olur ve Gage'in kazanacağı bir kavgaya girmezsin. Bizi bu duruma soktuğum için beni tekmelemekten zevk alacağına hiç şüphem yoktu.

Freya'nın sözleri kulaklarımda çınlıyordu. *Eğer beni emmek istiyorlarsa, emirim. Ama önce beni sikebilirsin, alfa.*

Bir iniltiyle sertleşmiş sikimi çektim ve sonunda pes ettim. Elime biraz sabun alıp, Freya'nın benimle duşta olduğunu, ayaklarımın dibinde diz çöküp sikimi istediğini hayal ederek kendimi daha hızlı ve daha hızlı okşadım. Ben de

ona, ben de aynı şeyi yapana kadar beklemesi için yalvarırdım, ama fantezimdeki Freya yine de beni ağzına aldı.

Hayalimdeki Freya yanaklarını çukurlaştırdı, sonra beni derinlemesine emdi, dudakları pelvis kemiğimi öptü. Nefes nefese, bir elimi düşün fayanslı duvarına dayadım, kendimi daha hızlı okşayarak bunun gerçek olmasını diledim.

Küçük elleri, benim hoşuma giden şekilde taşaklarımı okşarken, beni daha hızlı ve daha hızlı emiyordu, ta ki...

Boşaldığımda düşün fayanslı duvarı boyandı ve ben hayal kırıklığıyla homurdandım. Tüm o heyecana rağmen, hızlı ve zayıf bir orgazm olmuştu. Hiç tatmin olmamıştım.

Dostum, kurt kafamın içinde inledi. Daha azı bizi tatmin edemezdi.

Bölüm 15

Heath

Freya mutfakta temizlik yaparken, birden bandajlarını çıkardığını fark ettim. Mutfakta dolaşırken, gözlerim kolunda bir iz veya dövme olup olmadığını aradı ama hiçbir şey bulamadım.

Daha önce, Ironwood sürüsünün alfa erkeğinin onu daha yukarıdan ısırıldığını ve dövmesinin de bandajlarla örtülmüş olabileceğini düşünmüştüm. Ama artık gerçeği biliyordum.

Bana, kaderindeki eşinin onu reddettiği için Ironwood sürüsü tarafından kovulduğunu söylemişti. Hikayesi bana gerçek gibi gelmişti ve başkalarını iyi okuyabildiğim için kendimle gurur duyuyordum. Öyleyse neden Freya'da Ironwood sürüsünün izi yoktu?

Gage, Flint ve ben, bunca yıl geçmesine rağmen hala Frost Fang dövmesini taşıyorduk. Eski alfamızın ısırık izi ve ritüel olarak hepimize yapılan dövme, kovulduğumuzu göstermek için üzerine damga vurulmasına rağmen hala ön kollarımızda belirgindi.

Tanıştığımız herkes, sağ kollarımıza bakarak Frost Fang'dan kovulduğumuzu anlayabiliyordu. Bu yüzden Gage sol ön koluna Howling Echo dövmesini yaptırmıştı. Sürü bağıını kurmak için hepimizin sol ön kollarını ısırması ve hepimiz sol tarafımıza da dövme yaptırmıştık.

Ama Freya'nın soluk kolları iz bırakmamış ve boştu. Belki de Gage ona güvenmemekte haklıydı. Ya da belki de bunun gayet mantıklı bir açıklaması vardı. Gage'e bu konuyu açmayı ve ne yapacağına karar vermesini beklemeye karar verdim.

Flint duştan beklenenden daha çabuk çıktı ve ben ona dışarıya çıkması için işaret ettim. Verandadan indiğimde ve arkaya dolandığımda kaşlarını kaldırdı, ama beni takip etti.

"Gage seni bir nedenden dolayı geride bıraktı," Flint, kulübenin duyulamayacağı bir mesafeye vardığımızda tahminde bulundu.

"Ben önerdim, ama evet."

"Anlat."

"Burayı kiraladığımızda Marius bize küçük kurtumuzla ilgili bazı dedikodular anlattı."

Freya'nın Ironwood sürüsünün alfa erkeğinin oğluyla kaderinde yazılı olan eşleşme bağının, eski sürümüz Frost Fang ile olan gelecekteki anlaşmamızı neredeyse mahvettiğini ona hızlıca anlattım.

"Anlamadım..." Flint'in kaşları çatıldı. "Garth neden Frost Fang ile ittifak kurmak istesin ki?"

"Garth öldü, Flint." Başımı salladım. "Her şey olmadan önce sen gitmiştin."

"Moonblessed sürüsünün bir parçasıyken çok şey yaşandığını biliyordum, ama Frost Fang hakkında her soru sorduğumda Gage hep başımı çekip dururdu."

Omuz silktim. "Biliyorum. Sürü arkadaşlarına güvenmektense her şeyi içine atmayı tercih ediyor."

"Ama ben bir yıldan fazladır sizinle birlikteyim," diye homurdandı Flint. "Gage'in kardeşinin öldüğünü bana söyleyebilirdin. İkinizin sürgün edilmesinin sebebinin o olduğunu biliyordum, ama..." Başını salladı.

"Nira başından beri Garth ve Gage'i birbirine düşürdü. Garth'ı ikimizi sürgüne göndermesi için ikna ettikten sonra onu öldürdü ve Frost Fang sürüsünün alfa dişisi oldu."

Flint'in kaşları havaya kalktı. "Gage, eski karısı kardeşini öldürdüğü için kadınlardan nefret ediyor."

Ben başımı salladım. "O ve babasının tüm karıları Nira'nın tarafında ona karşı durdu. Evet, yıllardır öfkesini içinde tutuyor."

"Ta ki patlayıp Freya'ya zarar verene kadar!" Flint'in gözleri kısıldı, vücudu gerildi. "Freya'nın onlara hiç benzemediğini görmüyor mu? Bilseydim..."

Sırıttım. "Yine de Freya'yı Howling Echo'nun güvenliğine geri getirirdin."

Ayağını toprağa sürttü. "Evet, ama daha akıllı davranırdım."

Omuz silktim. "Değişecek bir

şey yok." "Neden şimdi

söylüyorsun?"

"Çünkü Nira aynı şekilde Ironwood'u ele geçirmeyi planlıyor — sürü alfasının oğluyla evlenip, iktidarın devrini bekleyecek, sonra onu öldürecek. Bölgenin en güçlü iki sürüsünden oluşan devasa bir sürünün alfa dişisi olacak."

"Ve o, Freya'yı reddeden o pislik herif olmasına rağmen, kader eşlerinin bağı bunu mahvedebilir diye mi korkuyor?"

"Evet."

"Yani, Freya'yı vahşi doğadan çıkarsak bile..."

Başımı salladım. "Nira'nın suikastçıları hala peşimizde olabilir. Henüz izlerimizi düzgün bir şekilde örtmedik, ama işimiz bitene kadar bu kadarı yeter. Alloy kimseyi geçmez."

"Ama çok dağınıklar..."

"İşte bu yüzden tetikte olmalıyız. Ve bu yüzden her zaman ikimiz onunla birlikte olmalıyız."

Flint kulübeye doğru döndü. Kurt formunda olsaydı, kulakları her türlü sesi arıyor olurdu. "Kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Kaşlarını kaldırıp bana baktı, normalde rahat tavırları yerini kararlı bir ifadeye bırakmıştı.

Elimi omzuna koydum. "Gage kadınlardan ne kadar nefret ederse etsin, ona zarar vermeyeceğine söz verdi. Bizimle güvende."

"Beni ve Freya'yı işkence etmek için oyalanıyor sandım. Hiç bilmiyordum..."

Kıkırdandım. "Daha fazla dayanabileceğini sanmıyorum. Yakında ona kavuşacaksın."

Flint homurdandı, gözleri altın rengine dönerek bana dik dik baktı. "Yapma."

Ben yerimden kıpırdamadan ona bakmaya devam ettim, hiç korkmamıştım. Flint ve ben ikimiz de alfa erkeğdik, ama o benden biraz daha genç, daha kısa ve daha az dominanttı.

"Kurtun hala onun senin eşin olduğunu düşünüyor."

O içini çekti. "Sadece kurtum değil. Kızgınlık dönemi geçtikten sonra, ona layıkıyla kur yapacağım. Kendimi ona kanıtlamak için."

O zaman durumu ciddiye. Freya'nın kızgınlık dönemi bittikten sonra Gage'in ne yapacağını bilmiyordum. Kızgınlık dönemi yakında başlarsa ve Freya sadece bir hafta daha bizimle kalırsa, Moonblessed'a gittiğimizde onu terk edebilir. O zaman Flint'i de onunla birlikte kaybedebiliriz.

Eğer kızgınlığı daha geç başlarsa, sonra ne olacağı kimsenin tahmin edemeyeceği bir şeydi. Bu, planlarımızı önemli ölçüde bozabilirdi.

"Sence Gage, Rowan'ın dönmesini mi bekliyor?" diye düşündü Flint.

Rowan, sürümüzün dördüncü üyesiydi. Flint'ten önce Howling Echo'ya katılmıştı, ama Flint'i daha iyi tanıyorduk, çünkü Flint bizimle birlikte Frost Fang'da büyümüştü.

"Belki Gage, Freya'nın neyle karşı karşıya olduğunu bilmek istiyordur," diye tahmin etti. "Sadece üçümüz değil, dördümüz olduğumuzu."

Başımı salladım. "Bunu bilmesine gerek yok. Rowan dönmeden önce kızgınlığı geçecek. Sızma görevi en az birkaç hafta daha sürecek. Bilgi vereceğimize söz verdik ve Rowan bunu elde etmek için zamana ihtiyacı var."

Flint içini çekti ve arka bahçedeki elma ağacının altında ileri geri yürümeye başladı. "Kurtumun sabrı tükeniyor."

"Dayan. Gage'in nefretini yenmesi ve Freya'nın Frost Fang'daki o kaltaklar gibi olmadığını anlaması için zamana ihtiyacı var. Bunu anladığında, Freya'nın kokusu gerisini halleder."

Flint başını salladı. "Kafamı toplamak için zamana ihtiyacım var. Hızlı bir çevre kontrolü yapacağım."

"İyi fikir."

Giysilerini verandanın korkuluğuna asıp dönüşüm geçirdi. Birkaç saniye içinde, alnında hilal şeklinde bir ay olan koyu kahverengi bir kurt karşımda duruyordu. Bana veya kulübeye bir daha bakmadan Flint, kulübenin etrafındaki ormana kayboldu.

Flint gittikten sonra, düşüncelerimi toparlamak için bir dakika bekledim. Flint, Freya'ya kur yapma planını itiraf ettiğinde, bir parçam anında tehdit altında hissetmişti. O parçayı kontrol altında tutmam gerekiyordu. Kurtum sadece kızgınlık yüzünden kafası karışmıştı, hepsi bu.

Eğer o ve Flint, sıcaklık geçtikten sonra çift olmaya karar verirlerse, Gage onu Howling Echo'nun bir üyesi olarak kabul edebilir. Hayatımı kurtaran kurt olarak, sadakatim her zaman öncelikle Gage'e aitti. O, sonsuza kadar sadakatimi vereceğim tek alfa idi. Eğer işleri dikkatli yürütmezsek, Freya her şeyi mahvedebilirdi.

Çünkü Gage onu işaretlemese, özellikle de kurtum ona gerçekten ilgi duyarsa, o bizim sürümüzü parçalama gücüne sahipti. Bu yüzden bu anlaşmadan tamamen uzak durmam en iyisiydi. Gage, yıllardır biriken cinsel tatminsizliğini onunla giderip Flint'e onun eşi olmadığını kanıtlasın. Sonra Flint onunla eğlensin, kızgınlık dönemi geçtikten sonra aralarında ne olacağını görürüz.

Freya'yla ilişkiye girersem ve kurtum Flint'e meydan okursa? Onu çok seviyor ve saygı duyuyordum, o zaman ne olacağını görmek istemiyordum. Çünkü daha büyük, daha ağır, daha deneyimli ve daha dominant bir kurt olarak kazanacağımdan hiç şüphem yoktu.

Başımı salladım. Ateş hepimizi kafayı karıştırmıştı. Kurtum, ateş geçtikten birkaç hafta sonra onun benim eşimin olmadığını anlayacaktı. Ayrıca, Freya ve Flint'in birbirlerine nasıl baktıklarını görmüştüm. Ateş ve Freya'nın son zamanlarda kurduğu kader eş bağı olmasaydı, onların gerçekten birbirleri için yaratıldıklarına inanabilirdim.

Freya benim gibi biriyle birlikte olmak için fazla nazik ve karmaşık değildi. Son istediğim şey, Freya gibi tatlı ve masum birini ailemin dramasına sürüklemektir. Howling Echo çoğunlukla onlardan uzak durmayı başardı, ama işimiz bizi Elder Forest sürüsünün topraklarına yaklaştırdığında, babamla ve onun bana olan hayal kırıklığıyla başa çıkma düşüncesi beni dehşete düşürdü. Freya gibi bir eş, onun hayal kırıklığını daha da artıracaktı ve ben bunun sonunu asla duymayacaktım.

Babam, kendi siyasi kariyerini ilerletmek için tüm çocuklarını yüksek profilli evliliklere sokmayı ummuştur. Bir gün benden vazgeçecekti. Ama o zamana kadar, bir eşimi bu karmaşaya sürüklemeyecektim.

Kararlılığım güçlenerek, merdivenleri tırmanıp verandaya çıktım ve içeri girdim. Freya'nın keskin kokusu burnuma çarptı ve biriktirdiğim tüm kararlılığımı neredeyse yok etti. Özellikle de narin inlemeleri kulaklarıma ulaştığında.

Durup, şehvetimi kontrol altında tutacak bir şey düşünmeye çalıştım, ama bir sonraki inlemesi beni neredeyse mahvetti. O zaman seslerin üst kattan gelmediğini fark ettim.

Aşağıdaki yatak odasının kapısına adım attığımda, Freya'yı Gage'in normalde uyuduğu yatakta uzanmış halde görünce şok oldum. Geceleri nöbetleşe uyuduğumuz için teknik olarak hepimiz sırayla o yatakta yatıyorduk, ama sürü alfasının eşyaları burada kalıyordu, burayı onun bölgesi olarak işaretliyordu.

Ama şimdi Freya'nın kokusu, daha önce buradaki tüm kokuları bastırıyordu. Baş geriye atılmış ve gözleri sıkıca kapalıydı, ilk başta beni fark etmedi. Eli pantolonunun içindeydi ve bacaklarının arasındaki elinin ritmik nabzından, parmaklarını çoktan içine soktuğunu anladım.

Diğer eli yavaşça göğsünü okşamak için yukarı kaydı ve ona verdiğim pembe tişörtün kumaşından meme ucunu sıkıyordu.

İçimdeki kurt zevkle uludu.

Eş, diye homurdandı.

"Hayır," diye fısıldadım, gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Freya'nın kar mavisi gözleri birden açıldı ve beni kapıda durmuş onu izlerken gördüğünde donakaldı.

Bir an için birbirimize baktık, sonra o meme ucunu tekrar çimdikledi ve "Seni emmemi mi istedin?" diye sordu.

Onun müstehcen sözleri sikimi taş gibi sertleştirdi, ama ben başımı salladım. O yatağa atlayıp onu hayvanlar gibi sikmemem için tek bir neden bile bulamadım, ama kendimi kontrol etmeyi başardım. Sonra en önemli nedeni hatırladım: sürünün alfa erkeği beni dövecekti.

Aklımın bir kısmını geri kazanarak ona sııttım. "Gage seni bunun için cezalandıracak."

Parmakları yine pantolonunun altında kıpırdamaya başladı, kalçaları da onlara doğru itildi. "Gerekirse."

Kıkırdandım. Gage'in kontrolünü böyle bozmaya çalışmakla yaramaz bir velet gibi davranıyordu. Ama işe yarayabilirdi de. Umarım yarardı... Flint'in hatırı için, tabii ki.

"Birden Gage'in dönmesini sabırsızlıkla bekliyorum."

Gözlerime bakarak nefes nefese kaldı, parmaklarıyla kendini beceriyordu. Eğer hemen bu odadan çıkmazsam, yapmamam gereken bir şey yapacaktım.

Maksimum çaba göstererek sırtımı döndüm. "İyi eğlenceler, küçük kurt."

Sonra kapıyı kapattım ve o lezzetli kokuyu içeride kilitledim. Fikrimi değiştirip kapıdan geri koşmadan önce kendimi dışarıya attım.

Flint giyinmekle meşguldü, geniş gözlerle bana bakarken burun delikleri genişlemişti.

"Freya... birkaç dakikaya ihtiyacı var," diye uyardım. "Ne..."

Sonra hassas şekil değiştirenlerin kulakları, hafif bir inilti duydu, hemen ardından daha yüksek bir inilti geldi.

"Siktir," dedi Flint, kabine sırtını dönerek.

Ben güldüm. "Gerçekten lanet olsun. İçeri girersen, eminim senin sikini emmekten mutluluk duyacaktır."

"İçeri girersem, orada kalmayız," diye homurdandı Flint.

"Sonra Gage ikimizin de kıcını tekmeler," diye katıldım. "Sen itaatsizlik ettiğin için, ben de sana izin verdiğim için."

İnlemeleri aniden doruğa ulaştı, sonra sanki orgazmın eşiğindeymiş gibi kesildi.

Flint ön kapıya doğru ilerledi. "Bu ona yetmez. İhtiyacını tatmin edemezse kurt içini çıldırır..."

Aptalca bir şey yapmadan önce omzunu tuttum. "Henüz kızgın değil. Yakında istediğini alacaktır."

Freya'nın tek başına zevk alacağı son sefer olacağını hissediyordum. Gage ve Flint bunun için gerekli önlemleri alacaktı.

Flint nefes nefeseydi, gözleri kurtla mücadele ederken tamamen altın rengine büründü. Elimden kurtuldu ve tekrar dönüşürken dört ayak üstüne düştü. Birkaç saniye içinde, ay işareti olan alfa kurt karşımda duruyordu.

"Yine çevre kontrolü mü?" diye sırıttım.

Kulübeye son bir özlem dolu bakış attıktan sonra tekrar ormana koştu. Freya'yı beklerken dışarıda nöbet tutarken kahkaham onu takip etti.

Bölüm 16

Gage

Küçük sevkiyatı kamyonun arkasına yerleştirdim ve Alloy'a doğru yola çıktım. Bu sefer beni gördüklerinde el sallayarak geçmemi işaret ettiler. Belki de buraya gelmek Alloy ile ittifakımızı güçlendirmişti. Bu, gelecekte bu bölgeden geçmeyi kolaylaştıracak ve Alloy ile karşılıklı yarar sağlayacak yeni anlaşmaların kapısını açabilirdi.

Son sevkiyatımızı alıp Moonblessed sürüsüne götürmemiz çok uzun sürmeyecekti. Sürüm dışındaki birkaç alfa'dan gerçekten sevdiğim ve güvendiğim Alfa Hugo'yu tekrar görmek güzel olacaktı.

Kamyoneti dikkatlice toprak yoldan kulübemize doğru sürdüm, Flint ve Heath'in bir davetsiz misafiri fark etmelerinin ne kadar süreceğini görmek için yavaş gittim. Birkaç saniye sonra, kamyonetin yanında gümüş beyazı bir kurt koşarken fark ettim — Heath. Snow Moon sürüsü dışında, onun kadar açık renkli bir kürke sahip başka bir kurt görmemişim.

Beni görür görmez, selam vermek için kısa bir uluma ile burnunu kaldırdı, sonra ben durduğumda kulübeye doğru koştu. Şeklini değiştirdi, kıyafetlerini giydi ve benimle konuşmadan arka tarafa geçti, bu beni biraz rahatsız etti.

Bu sevkiyat sadece birkaç parçadan oluştuğu için, acil bir şekilde ayrılmanız gerekirse kamyonun içinde güvenli bir şekilde kalabilirdi. Heath, boşaltacak bir şey olmadığını biliyordu, bu yüzden mantıklıydı. Yine de biraz canımı sıktı, özellikle de arkadan dolaşırken ilgisinin arttığını hissettiğimde. Sürü bağını kontrol ettiğimde, Flint'in yoğun özlemini de hissettim, bu beni karnıma yumruk yemiş gibi vurdu.

Freya son birkaç gündür beni etkilemişti. Flint'in sabırsızlığı onu zorlamak, sınırlarını zorlamaya devam etmek istememe neden olmuştu. Freya henüz kızgınlık döneminde değildi, ama vücudu çoktan ihtiyaç duymaya başlamıştı, ancak

beklediğim gibi bana atlamamıştı. Sanki şu anda kaderini kontrol eden sürü alfa olarak bana yalakalık yapıp iltifatlar yağdırmak yerine, Flint onu öptüğünde onun tarafını tutmuş ve benim öfkemi üzerine çekmişti.

Kulübenin köşesini dönmeden önce, keskin işitme duyum Flint'in sözlerini duydu.

"Frost Fang'da büyürken, ilk dönüşümümünden hemen sonra sürü koşularına katılmaya başladım. Her sürünün sorunları vardır, ama dolunayda yapılan iyi bir sürü koşusu kadar sürüyü bir araya getiren başka bir şey yoktur."

Eski sürümüz hakkında konuştuklarını duymak bile beni sinirlendirdi.

"Demek senin sürün, senin gibi mültecilere Ironwood'dan daha iyi davranıyordu." Freya'nın sesi öfkeyle doldu. "Ironwood'a getirildiğimde yetim bir bebektim, ama yaptığım hiçbir şey onların gözünde değerimi yükseltmeye yetmedi."

Flint'in ona Frost Fang'a mülteci olarak geldiğini itiraf etmesine şaşırdım. Sürüsü daha güçlü bir sürü tarafından istila edildiğinde, Flint'in ailesi tüm ailesini Frost Fang'a getirmişti. Ona başka ne anlatmıştı?

Geride kalıp elma ağacının altında onları izledim. Heath burada olduğumu biliyordu ve Flint de sürü bağı sayesinde varlığını hissedebiliyordu, ama Freya geri döndüğünden haberi yoktu.

"Çocukken bile, sürümüzün yetişkin omega'larından daha kötü muamele görürdüm," diye devam etti Freya, ağaçtan bir elma koparıp ayaklarının yanındaki sepete koyarken. "Durum daha da kötüleşti..." diye başladı, sonra sözünü kesip, "büyüdüğümde," diye ekledi.

Sözlerinde duyulan öfke, gerçeklik kokuyordu. Sanki sürgüne gönderilmeden önce de, hayatı boyunca dışlanmış gibi konuşuyordu. Farklı bir şekilde, onu anlayabiliyordum — ben de hayatım boyunca kendimi dışlanmış hissetmişim. Babam, sürü lideri, ben daha dominant bir kurt olduğum halde, her zaman Garth'ı halefi olarak görmüştü. Garth'tan birkaç dakika sonra doğduğum için, yaptığım hiçbir şey babam için yeterince iyi değildi. Babam, kurt adamların geleneklerini bazı konularda takip ediyordu... kendisine uygun olduğunda.

Freya, Flint'e döndü. "Frost Fang'da, sürünün alfa kurdu sana çok havladı mı?"

Heath, Flint "Bolca kullanırdı. Bir keresinde, bir dişi kurdu eşinden almadan önce onu kullanmıştı." derken burnunu çekti.

Çocukken Yari'nin babamın evine katıldığını hatırladım. Çatışmalı bir dönem olmuştu, ama sonunda yerleşmişti. "Gage, sürü alfa olarak on kat daha iyi olurdu."

Flint'in sözleri beni anında sıcaklık ve gururla doldurdu, dik durmamı sağladı. Özellikle Flint, yakınımda olduğumu hissetmiş olsa bile dinlediğimi bilmiyor olabileceğini düşünürsek.

"Frost Fang, dişi kurtların genellikle eşlerini ısırmadığı sürülerden biriydi," diye ekledi Flint. "Onu eşit bir çiftten alıp diğerlerinden daha düşük bir konuma getirerek en yeni eşi yaptığı için onu affetmiş olduğunu sanmıyorum."

Hatırladığım kadarıyla, Yari onu kesinlikle affetmemişti... ya da oğullarını. Yari, Garth ve bana hiç anne gibi davranmamıştı. Daha sonra, Yari'nin olmayı hayal ettiği dişi alfa olan Nira'ya yalakalık yapmaya başlamıştı. Nira'nın tarafına geçip onun infazcılarından biri olması beni hiç şaşırtmamıştı.

"Eşit bir çiftleşme mi?" Freya bu fikre şaşırılmış gibiydi. "Ironwood'da dişi kurtlar her zaman eşlerine itaat eder."

Sesindeki sertlikten, eşine boyun eğmeyeceğini, o kişi sürü alfasının oğlu olsa bile, anlayabiliyordum. Eğer Frost Fang'a değil de Ironwood'a getirilmiş olsaydı, hayatlarımız ne kadar farklı olurdu diye merak ettim.

Nira yerine Freya'ya kur yapar mıydım? Büyükanнем Moon, kaderimdeki eş olarak Freya'yı seçer miydi? Kardeşim ve ben Nira'nın tuzaklarına düşer miydik?

Her zaman eşit bir çift olmak istemiştım, eşimin ve benim birbirimizi sahiplendiğimiz bir ilişki. Eşler birbirlerini ısırp işaretlediklerinde, eş bağına eşit erişim hakkına sahip olurlar ve birbirlerinin ne hissettiğini her zaman anlayabilirler. Bu, birbirlerinden sır saklamayı imkansız hale getirir ve her iki eş de eşinin güvende olduğunu bilerek iç huzuruna kavuşur.

Babam tüm eşlerini ısırmişti, ama onların kendisini ısırmasına izin vermemişti. Eş bağını kullanarak onlara karşı kontrolünü elinde tutmayı ve yalan söylediklerini anlayarak sadakatlerinden emin olmayı tercih ediyordu. O kıskanç yaşlı bir piçti ve bir parçam onun öldüğüne bile üzölmüyordu.

Freya'nın Nira'dan bahsettiğini duyunca kulaklarım dikildi. "Sanırım şimdi... sürünün başında bir dişi alfa varken... Frost Fang'da işler muhtemelen değişmiştir."

"İyileşmediğine eminim," Heath kabinin arkasına yaslandı, kollarını kavuşturdu. "Nira her zaman güce aç bir kaltaktı."

"Onu tanıyor muydun?" Freya şaşırılmış görünüyordu.

"Tabii ki," dedi Heath. "Ve şimdi, onun güç oyununu tehdit ettiğin için seni öldürmek istiyor."

Freya kaşlarını çatı. "Benim suçum bile değildi. Luka'yı eşim olarak ben seçmedim."

Onun kaderindeki eşine duyması gereken özlemden eser olmayan, ismine yüklediği küçümseme beni şaşırttı.

"Bana söz ver, sonunda bir eş seçtiğinde onu ısır," dedi Flint sertçe. "Sen daha fazlasını hak ediyorsun."

Sürü bağı aracılığıyla onun özlemini hissetmek beni de etkiledi, onun benim olmasını, Flint'in çocukken yaptığı gibi Frost Fang'a gelmesini diledim.

Sürü içinde herkes sürü alfasının hakimiyetini kabul eder ve ona itaat ederdi. Ancak iki sürü alfasının her iki sürü üzerinde hakimiyet ve kontrol için savaştığı durumlarda, daha düşük rütbeli kurtlar genellikle galip gelenin kölesi veya omega'sı olmak yerine kaçarlardı.

Freya çocukken Frost Fang'a gelmiş olsaydı, babam ona Ironwood'un sürüsünün alfasından daha iyi davranmazdı. Hayal ettiğim alternatif gerçeklik, hayal ettiğim masal olmazdı. Muhtemelen kaderindeki eşinden nefret ettiği kadar benden de nefret ederdi. Bunun yerine, ona benden nefret etmesi için tamamen farklı bir neden veriyordum.

Buradan bile, onun ve Flint'in birbirlerine çok yakıştığını görebiliyordum, ama benim anlaşılmam onları ayırıyordu. Hepsi, geçmişim yüzünden onu istemediğim halde, sahiplenici bir aptal gibi onu önce ben sahiplenmek zorunda kaldığım için.

Ama anlaşma yapılmıştı, bu yüzden Alloy'a dönmeden önce, Freya için özel bir şey almak için planlamadığım bir duraklama yaptım. Onun çok deneyimli olmadığını ve üç alfanın cinsel ilgisinin odağı olmak üzere olduğunu hissettim. İlk kez birlikte olacağımız anı nasıl geçireceğimizi tam olarak planlamamıştım, ama sürü alfa olarak bir izlenim bırakmak istiyordum.

Kafa karıştırıcı duyguların girdabında ilerleyip havladım, "Burada ne yapıyorsun?"

Freya beni gördüğüne hiç şaşırmamış gibi başını kaldırdı, Flint ise aniden gardını aldı. Sanki ben onun eşine tehdit oluşturuyormuşum gibi koruyucu bir şekilde onun önüne geçti.

"Elma topluyoruz." Freya, sanki ben kibarca sormuşum gibi masumca bir elma uzattı.

İç geçirdim. Flint, Freya'nın kaderindeki eşinin olduğunu ve bu yüzden onun duygularına karşılık veremeyeceğini unutmuş gibiydi. Bu, Howling Echo'daki ilk gününü unutulmaz kılmak için bir neden daha demekti. Flint'in ona daha fazla bağlanmasına izin veremezdim.

"Arkadaşım Willow için elmalı turta yapardım." Dudakları kıvrıldı, sonra başka bir elmaya uzandı. "Ayrıca, onlardan başka şeyler de yapabiliriz... Kahvaltıda pişmiş elma, elma püresi, elmalı turta ..."

"Marius elmalarını almamızı onaylamayabilir," diye sözünü kestim.

İçimde biriken duygular patlamadan önce bir şekilde hayal kırıklığımı dışa vurmam gerekiyordu. Aksi takdirde, Freya'nın benim alıştığım bencil sürtükler gibi olmadığını düşünmeye başladığımı kendime itiraf etmek zorunda kalabilirdim.

Yaşadıklarına rağmen, bizim sürümüze katkıda bulunmak istiyordu. Anlaşmamıza göre tek yapması gereken sırt üstü yatıp bacaklarını açmak ve bizim onu korumamızdı, ama o bize yemek pişirmişti ve daha fazlasını planladığı belliydi.

Yine de, daha önce kendini nasıl kapattığını hatırlıyordum. Bir şey saklıyordu. Ve şimdi elinde bir elma tutarken, daha önce gözümden kaçan başka bir şey fark ettim. Ön kollarındaki bandajları çıkarmıştı ve kaçak kurtun üzerinde hiçbir sürü işareti yoktu.

Flint'i, onu tanıdığı beş dakika içinde, onu kampımızın tam kalbine getirmesi için ona güvenmesi için manipüle etmişti. Sonra aynı şeyi Heath'e de yapmıştı. Tıpkı Nira'nın beni ve Garth'ı ona güvenmesi için kandırdığı gibi.

Tarihin tekerrür etmesine izin vermeyecektim.

"Elmalar bozulacaktı," dedi Heath. "Marius onlara ne olacağı umurunda olmaz."

Ona gözlerimi kısarak baktım. Haklıydı, ama Freya'nın tarafını tutması beni çok sinirlendiriyordu. Onun sürüsü işaretlerinin olmadığını fark etmemiş miydi? Onun hikayesinde bir şeyler ters gidiyordu.

Sanki sinirimi hissetmiş gibi Heath omuz silkti. "Elmalı turtayı sevdiğini sanıyordum."

Dişlerimi gıcırdattım. Sevdiğimi biliyordu, tıpkı Freya'nın başımı döndüren kokusunun beni deli ettiğini bildiği gibi. Heath benim hakkımda her şeyi biliyordu. Dönüşebilmeye başlamadan önce bile ayrılmaz bir ikiliydik. Garth'tan daha çok kardeşim gibiydi.

O kaltak kardeşimi öldürdüğünden beri geçen üç yıl boyunca hiçbir kadını istememiştim, ama Heath her fırsatta kadınları önümde sergiliyordu. Bana, tüm kadınların babamın arkadaşları ve Nira gibi manipülatif ve arkadan bıçaklayan insanlar olmadığını ikna etmeye çalıştı. Ama bir kez bile cazip gelmemiştim.

Ta ki şimdiye kadar.

Bu sabah Freya'nın o şehvetli sesiyle bana alfa dediğini duymak beni neredeyse mahvediyordu. Onun ateşi sürümüzü mahvedebilirdi — Flint anlamamış olsa da Heath'in anladığını sanıyordum.

Bu sürüyü ben kurmuştum ve Nira'nın kardeşimden Frost Fang'ı aldığı gibi, bir orospunun onu benden almasına izin veremezdim.

Kurtum, Freya'nın bize ne kadar kolay sorun çıkarabileceğini anlamıyordu. Her zamanki gibi insan tarafımı sıkı bir şekilde kontrol altında tutmalıydım.

Üçü de beni izliyor, kararımı bekliyorlardı. Heath, tehditkar olmayan bir tavırla ellerini açmış duruyordu, hala elmalı turta tartışmasında benim tarafımda gibi davranıyordu. Onun iş görüşmelerinde böyle bir taktik kullandığını görmüştüm, ama o zamanlar her zaman sürümüzün yararına olmuştu. Bugün kimin tarafında olduğunu unutmayacaktım.

Freya ile bir anlaşma yapmıştık ve ben bunu yerine getirmeye niyetliydim... ama bu süreçte, onun sakladığı şeyi ortaya çıkarabilirdim.

"Tamam, turta yap," diye homurdandım.

"Evet!" Freya, sanki ona ayakkabı alışverişine çıkma izni vermişim gibi yumruğunu havaya kaldırdı.

Kurtum, ona verdiğimiz mutluluğu görmekten gurur duyuyordu. Sanki ona bir borcum varmış gibi. Ona korumayı vaat etmişim, daha fazlasını değil.

Gökyüzü bulutlanmaya başladığı için kamyonetin camlarını kapattığından emin olmak için kulübenin etrafında dolaştım. Kurtum içimde enerjiyle dolup taşıyordu, dışarı çıkıp Freya'yı koklamak için can atıyordu.

Sadece bir tane başka dişi köpek benim kurt ruhumu bu şekilde uyandırmıştı. O benim ilk aşkımdı ve tüm kalbimle onun son aşkım olacağına inanmışım. Nira'nın benim eşim olacağını düşünmüştüm, ama o benim arkamdan kardeşimle yatıyordu.

Bunu öğrendiğimde yıkılmışım, ama o zamanlar Garth çoktan sürünün alfa erkeği olmuştu, bu yüzden ona meydan okumadım. Meydan okusaydım, her şey farklı olabilirdi.

Ama yapmadım ve o piç kurusu, Nira'nın ihanetiyle onu kandırmasına izin verdi. Ona, yalancı, aldatan kışını hala istediğimi söyleyerek onu kıskandırdı.

kıskandırdı. O piç onu ısırır ısırılmaz, o kaltağın gözlerindeki zaferi gördüm, onu resmen sahiplendi ve Alfa Çifti'nin bir parçası yaptı.

Ondan sonra tek yapması gereken Garth'ı beni sürgüne göndermekti... ve bunu babamızın eşlerinin yardımıyla başardı. Garth Nira'yı ısırıldığı için, eş bağı sayesinde onu kolayca kandıramazdı. Bunun yerine, "annelerimiz" benim hakkımda yalanlar uydurup kanıtlar yerleştirdiler, ta ki Garth'ın beni sürgüne göndermekten başka seçeneği kalmayana kadar. O zehirli ortamdan kurtulmak neredeyse bir rahatlama olmuştu.

Ta ki Nira'nın kardeşimi öldürdüğü haberini alana kadar.

Tabii ki bu resmi hikaye değildi. Ama o zamana kadar Nira'nın yalanlarını nasıl anlayacağımı öğrenmiştim. Özellikle de bu hikayeyi destekleyenlerin, beni sürgüne gönderen aynı kaltaklar olması durumunda.

Bu karanlık düşüncelerle, uzun yolculuğumun ardından bir içki içmek için kulübenin merdivenlerini çıktım. Pencereler kapalıydı, kamyonet kilitliydi. Ön kapıyı açtım ve Freya'nın baştan çıkarıcı kokusu bir çığ gibi üzerime çöktü, beni sardı. Isısı bir an önce içeri girsin de hepimiz aklımızı başımıza alalım.

Freya'nın kokusu çoktan aklımı bulandırmış, her adımda kendimden şüphe etmeme neden olmuştu. Artık onu kafamdan atamayacakmışım gibi hissediyordum.

Burası seks kokuyordu ve ilk başta, Flint ya da Heath'in Freya'nın onları emmesine izin verme teklifimi kabul ettiklerini düşündüm. Ama ikisinin de kokusunu almadım, sadece Freya'nın kokusu vardı.

Kokusu o kadar yoğun ve tatlıydı ki, nereden geldiğini anlayamadım. Ama merdivenlere doğru bir adım attığımda, kokunun oradan gelmediğini fark ettim.

"O kaltak," diye homurdandım ve odama döndüm.

Kapıdan içeri girer girmez, sikim anında sertleşti. Battaniyelerim sanki yatakta birisi yatmış gibi dağınıktı. Freya buradaydı. Yalnız başına.

Mastürbasyon yapmak isteseydi, kendi odasında yapabilirdi. Ama hayır.

Bunu kafamı karıştırmak için yapmıştı. Beni her zaman kadınların yaptığı gibi manipüle etmek için. Flint'e ulaşabilmek için onu sahiplenmemi istiyordu. Sonunda onu sikmem için odamı koklamıştı.

Ve lanet olsun, işe yarıyordu.

İçimdeki kurt uluyordu, onu sahiplenmem için yalvarıyordu. Sikim, sadece elimle tatmin edemeyeceğimi bildiğim bir acıyla zonkluyordu.

Heath yıllardır benim bu kuraklığımı sona erdirmeye çalışıyordu. Zamanı gelmişti.

Sürümüzün dinamiklerini uygulamak ve Freya'ya benimle dalga geçilmeyeceğini kanıtlamak için tek bir yol vardı. Onunla bir anlaşmamız vardı ve ben her zaman anlaşmalarımın sözünü tutmuştum. Bunu nasıl düzelteceğimi çok iyi biliyordum.

Sikişerek halletmemiz gerekiyordu.

Ama önce cezalandırılması gerekiyordu.

Bölüm 17

Freya

Gage kabinin içinden benim adımı bağırdı ve sesinin öfkesi içimi eritti. Flint'in elleri yumruk oldu ve kabine doğru yürüdü, ama Heath onu durdurdu.

"Küçük kurtumuz, Gage'in odasına kokusunu bırakarak ne yaptığını çok iyi biliyordu," dedi Heath, bana göz kırparak.

Bu üç çekici alfa erkeğin etrafında olmak beni delirtiyordu. Özellikle de Gage, Heath ve Flint'in siklerini ağzıma almakla ilgili yaramaz düşünceler soktuğu için. Aslında, işleri kendi elimle halletmek zorunda kalmamın suçlusu Gage'di.

Heath'in içeri girmesi zevkimi daha da artırmış, o gittikten sonra daha da sert boşalmamı sağlamıştı. Orada yatarken, içeri girip parmaklarımın üzerine boşalırken onu emmemi isteseydi ne olurdu diye hayal ediyordum.

Ama Gage'in bu kadar... kızgın olmasını beklemiyordum.

Heath ve Flint'i dışarıda tartışırken bırakıp, sürü alfasının karşısına çıkmak için içeri girdim. Bana zarar vermeyeceğine söz vermişti ve bu sözünü sınamak üzereydik. Daha önce dayak yemiştım ve buna hazırdım. Bu düşünceyle omuzlarım çöktü.

Ama Gage sözünü tutmazsa, onlara güvenemezdım ve başka bir yere gitmem gerekirdi. Yine vahşi doğada tek başıma kalacağım düşüncesi midemi burktı. Ama artık Alloy'a yakındık, belki beni kabul edecek başka biri bulabilirdim. Marius olmasa iyi olurdu. Bana sarkıntılıkla bakması hoşuma gitmemiştı.

Yine de, dönüşemeyen bir şekil değiştiren olarak seçeneklerim sınırlıydı. Ve yine de, bunu düşünürken, içimdeki kurt uyanmış gibi hissettim, farkındalığıma tekrar girmeye çalışıyordu.

Kabin içine adım attım, içgüdülerim tehlikeye karşı tetikteydi. Gage, yatak odasının kapısında durmuş, bir kolunu kaldırmış ve kapı çerçevesine yaslanmış, tamamen sakın görünüyordu. Gözleri vücudumun her yerini süzdü. Bana, bir zamanlar sürü koşusu öncesinde sürünün yemek masasına baktığım gibi bakıyordu. Sanki açlıktan ölüyordu ama bana dokunmasına izin verilmiyordu.

Bu hiç mantıklı değildi. Beni önce alması gerektiği gibi aptalca bir kuralı koyan oydu. Onun kendini toparlamasını beklerken vücudumun çıldırdığını anlamıyor muydu?

İçimdeki kurt bile, sürünün alfasının huzurunda heyecandan titriyordu.

"Kendime dokunmamam gerektiğini hiç söylemedin," diye kendimi savunarak işaret ettim. Uzakta gök gürültüsü duyuldu, fırtınanın habercisiydi.

"Doğru."

Bana doğru süzüldü, adımları bir kurtunki kadar sessizdi. Sonra saçlarımı kulağımın arkasına itti. Bu şefkatli hareket kafamı karıştırdı. Gage şefkatli bir adam değildi.

Bu ani değişiklik ve yakınlığı, bana bağırdığı zamankinden daha fazla gerginleştirdi. Misk kokulu, erkeksi kokusunu içime çektim ve vücudumun arzusuyla alevlendiğini hissettim. İçimdeki kurt, onun için nefes nefese kalırken benimle olan bağı daha da güçlendi.

"Daha fazla bekleyemedim," diye fısıldadım. "Bu sabah söylediklerin kafama düşünceler soktu ve..." Parmakları çenemi okşarken yutkundum.

Başparmağı dudaklarıma bastırdı. "Onların siklerini emmek istedin, değil mi, kirli kız?"

Başımı salladım, bunun doğru cevap olduğunu umarak. Gage kafamı allak bullak etmişti.

"Sana izin verdiler mi?"

Kafam iyice karışmış bir halde başımı salladım. Ama o bu kadar yakınken, belki de tek ihtiyacı olan şey biraz cesaretlendirilmesi idi. O zaman vücudumun arzuladığı şeye kavuşabilirdim.

"Seni bekliyordum, alfa."

Boğazından derin bir hırıltı çıktı ve beni yatak odasının kapısının yanındaki duvara itti. Eli boğazımı sardı, ama başparmağı çenemi yukarı itti. Beni boğmuyordu, ama tehdit ortadaydı. Bu neden beni bu kadar ıslattı?

"Ne yaptığını biliyorum. İşe yaramayacak."

Şimdi gerçekten kafam karıştı. Bu, beni hala bekleteceği anlamına mı geliyordu? Gerginlik beni öldürüyordu. Hâlâ bu alfalara güvenmiyordum ve Gage beni ne kadar bekletirse, Howling Echo'nun bana Ironwood'dan daha iyi davranıp davranmayacağı konusundaki korkularım o kadar artıyordu. Onların arasında yerimi bilmem gerekiyordu ve anlaşılmamanın kendi tarafını yerine getirene kadar, nerede durduğumu bilemezdim.

En azından kafam öyle diyordu. Vücudumun kendi istekleri vardı. Hayatım boyunca neredeyse hiç sesini duymadığım içimdeki kurt bile ona doğru çekiliyordu.

"Bir anlaşma yaptık," dedim ona. Sorununun ne olduğunu bilmiyordum, ama o anlaşmaya uymaya başlayana kadar onu zorlayacaktım.

"İkinizi de seni korumak için burada bıraktım," diye homurdandı Gage. "Ben anlaşmamın şartlarını yerine getirdim."

"O zaman ben de kendiminkini yerine getireyim," diye bağırdım.

Gage geri adım attı, muhteşem yüzünde kötücül bir gülümseme belirdi. Gök mavisi gözleri beni inceledi.

"Buna hazır olduğunu mu sanıyorsun, prenses?"

Gözlerini benden ayırmadan, gömleğimi kaldırmaya başladım ve tepkisini bekledim. Gage o kadar tahmin edilemezdi ki, ne olacağını bilmiyordum.

Gömleğimi başımdan geçirirken sessizce izledi.

Sonra gözleri, Ironwood sürüsünün en aşağılık üyesi olarak maruz kaldığım çeşitli istismarların izlerini taşıyan vücudumdaki morlukları ve yara izlerini gördü. Göğsünden gelen düşük bir gürültü, gökyüzünde yankılanarak gök gürültüsü gibi duyuldu.

"Bizim olduğun sürece kimse sana zarar veremez," diye söz verdi.

Sanki bu sözler içimdeki bir barajı açmış gibi, bacaklarımın arasında ıslaklık hissettim. Vücut ısım yükseldi ve bu ısının başlangıcı mı diye merak ettim.

"Gerisini de çıkar," diye emretti.

Bu bir alfa emri değildi, ama ben aceleyle itaat ettim, vücudum nihayet o kadar çok arzuladığı şeye kavuşacağı düşüncesiyle adeta uğultu içindeydi. Gage'in bana bakışı, beni arzuladığını hissettirdi, sanki bana dokunmak için sabırsızlanıyormuş gibi. Yine de, ben onun önünde soyunurken, o hala giyinik halde geri çekildi.

"Sana ihtiyacın olanı vermemi mi istiyorsun?"

Kalbim bir an durdu. Bu an gelmişti. "Evet, alfa."

Burun delikleri genişledi. Ona böyle seslendiğimde hoşuna gidiyor gibiydi. Dışarıda gök gürültüsü tekrar duyuldu, bu sefer kabini sallayacak kadar yakındı.

Gage, dördümüzün tüm yemeklerimizi paylaştığımız mutfak masasına doğru işaret etti.

"Bize yapacağına söz verdiğin elmalı turta gibi seni yiyeceğim."

Ne yapmamı istediğinden emin olamadan öne çıktım. "Ne zaman istersen yapmaya başlarım."

Kıkırdadı ve masayı okşadı. "Uzanın ve kendinizi bana serin."

Derin bir nefes aldım. Wilder bana hiç böyle davranmamıştı. Her zaman karanlıkta birbirimizin kıyafetlerini çıkarır ve yatakta sevişirdik. O hiç... Gage'in yaptığı gibi beni aç gözlerle izlememişti.

Wilder bana sadece bir kez oral seks yapmıştı — çok kısa bir süre — ve o kadar da iyi olmamıştı. Ama Gage'in önünde yayılmış ve sergilenmiş olacağım düşüncesi beni heyecandan titretmişti.

Kalbim güm güm atarken, beceriksizce masanın üzerine çıktım ve sırt üstü uzandım, ayaklarımı iki sandalyenin sırtına koyup bacaklarımı sıkıca birbirine yapıştırdım. Heath ve Flint içeri girse, beni masanın üzerinde çıplak ve yayılmış, yenilmeye hazır bir tatlı gibi görecektlerdi.

"Diğerleri..." diye fısıldadım. "Görürlerse..."

"Bırak görsünler." Gage bu fikri hoş karşılamış gibi sırtıttı. "Ben izin vermeden sana dokunmazlar."

Sonra kollarını kavuşturup orada durdu, tişörtünden pazıları şişkin görünüyordu. Ben çıplak bir şekilde önünde yatarken, onun giyinik halde önümde duruşu beni şehvetli hissettirdi, sanki onun oyuncağıymışım, istediği gibi oynayabileceği bir şey gibi.

Çünkü ben onun oyuncağıydım. Buna razı olmuştum. Ve şimdi sözümü tutma zamanı gelmişti.

Bacaklarımı açıp bana bakmasına izin vermek için tüm irademi kullanmam gerekti. Sonunda bacaklarımı açtığımda, "Aferin kızım," dedi. "Sabrımı Şimdi ben de seninkini test edeceğim."

Kendimi çok açık ve güvensiz hissediyordum. Gage bana hemen dokunmazsa, yanacakmış gibi hissediyordum. Neyse ki, öne doğru adım attı ve ellerini uyluklarımın iç kısmına kaydırды, beni titretmeye başladı.

"Koktuğun kadar tadı da güzel mi bakalım."

Sonra sürü alfa, mutfak zemini üzerinde bacaklarımın arasına diz çöktü ve uyluklarımın vücuduma değdiği yeri yaladı.

"Lütfen, alfa," diye yalvardım, dilinin merkezimde olmasını istiyordum.

"Açgözlü kız." Diye güldü. "Bu geceyi asla unutamayacağın bir gece yapacağım."

Sonra elleri beni ayırdı ve dili uzun bir hareketle beni yaladı, kalçalarım masadan kalkıp dilini kovaladı. Vücudum arzuyla yanıyordu ve ellerim kendiliğinden başının üzerine uçtu, yüzünü bana doğru itmeye çalışıyordu.

O bir homurtu çıkardı, vücudumu gerginleştirdi. "Ellerini masaya koy, hemen."

Sabırsızlıkla sızlandım ama dediğini yaptım ve ellerimi yanlarıma indirdim. Dışarıda rüzgârın şiddetlendiğini duydum.

"Evet, alfa" dediğini duymadım, seni açgözlü kız.

"Evet, alfa. Lütfen, alfa." Parmaklarım kıvrıldı ve başımı kaldırıp bacaklarımın arasındaki kafasına baktım. Bana biraz rahat vermezse...

Gözlerini gözlerime dikip eğildi ve beni tekrar yaladı. Kalçalarım seğirdi, bu da onu güldürdü ve gülüşü bana da yansıdı. İnledim ve o tekrar girmeden önce sırttı. Bu sefer klitorisime sanki ona haksızlık etmişim gibi saldırdı, sertçe yaladı, elleriyle beni açık tutarak dilini içime soktu.

Diliyle içime girerken zevkten çılgılık attım. Amım ona karşı kasılmaya başladı, çoktan boşalmaya yaklaşmıştım. Kalçalarım ona sürtünmeye başladı, vücudum arzuyla deliye dönmüştü. Sonunda, çaresizce ihtiyacım olan şeyi elde ediyordum ve bu, Wilder'ın bana verdiği tüm orgazmlardan daha iyiydi. O saldırısına devam ederken gerilim hızla arttı, ta ki zevk aniden doruğa ulaşana kadar.

Tam kendimi uçurumun kenarında hissettiğim anda, Gage geri çekildi.

Vücudum reddedilmenin etkisiyle titriyordu, başımı kaldırıp ona öfkeyle baktım. Ellerimi onun istediği gibi masanın üzerinde tutmuştum. Ama şimdi ayağa kalktı ve yüzündeki sıvılarımı sildi.

Sonra arkasını dönüp yatak odasına girdi. Nefes nefese yatarken, nefes almaya çalışıyordum ve onun peşimden gitmemi isteyip istemediğini merak ediyordum. Beni emir altında tutmaktan hoşlanıyor gibi görünüyordu, bu yüzden beklememi beklediğini düşündüm.

Kendimi içinde bulunduğum duruma inanamıyordum. Çıplak, sıvılarım ve Gage'in salyaları yerden yere damlıyordu, bacaklarım Heath ve Flint'in içeri girerse görebilecekleri şekilde açık duruyordu. Ne düşünüyor olabileceklerini merak ettim. Hassas kurt kulakları muhtemelen çığlıklarımı ve inlemelerimi duymuştu. Yakında sıra onlara geleceği için benim kadar heyecanlı mıydılar?

"Nefesin düzeldi mi?" Gage kapıda belirirken sordu. "Evet, alfa."

Yaklaşınca, elinde kısa, mor renkli, ucu yuvarlak bir silindir olduğunu fark ettim. "Bugün sana hoşuna gidebileceğini düşündüğüm bir oyuncak aldım."

Alt kısmını çevirdiğinde kaşlarım havaya kalktı ve titreşmeye başladığını duydum. Onu göğsüme yaklaştırdı ve titreşmesiyle meme uçlarımı gıdıkladı. Daha önce böyle bir şey görmemiştim. Keskin olmayan ucunu karnımın üzerinde gezdirdi ve klitorisime değdiği anda sırtım masadan kalkarak sanki yıldırım çarpmış gibi gerildi.

Onu çekip uzaklaştırdı ve şaşkınlığımdan kurtulmam için bana zaman verdi. "Hediye için teşekkür et, alfa," dedi, "ne yapabildiğini göstereyim."

"Hediye için teşekkür ederim, alfa," dedim, bunun beni sikmeyeceği anlamına gelip gelmediğini merak ederek.

Eğer sikmezse, Heath ve Flint hala bana sahip olamayacaktı ve ben ikisini de çaresizce istiyordum.

Bir parçam, hepsini istediğim için Gage'in beni suçladığı gibi gerçekten ağgözlü bir kız olduğumu biliyordu, ama Wilder yıllardır Presley'le birlikteydi... Uzun zamandır seks yapmamıştım. Isınma durumundan çok önce de çok azmıştım.

Bir elini göğsüme koydu, başparmağı göğsümün altında, beni masaya düz bir şekilde bastırdı. Diğer eliyle küçük oyuncağı kıvrımlarımın arasına itti, klitorisime uzunlamasına bastırdı. Ani zevkten nefesim kesildi. Bacaklarımı ayırmaya çalışırken titriyordu.

"Evet, alfa, teşekkür ederim, alfa," zevkim tekrar doruğa ulaşırken çılgınca inlemeye ve mırıldanmaya başladım. O titreyen oyuncağı aramızda tutarken kalçalarım onun eline sürtündü ve bir zevk dalgası beni yükseklerle çıkardı. O benim üzerime eğildi, yüzünde düşünceli bir ifadeyle beni incelemeye başladı, ben ise onun altında parçalanmaya başlamıştım, ellerim onun istediği gibi masanın üzerinde düz duruyordu.

"Lütfen, alfa," diye inledim, kalçalarım masadan kalktı. Klitorisimdeki oyuncak yetmiyordu. Onu içimde istiyordum. Hazırdım. "Seni istiyorum."

O gülerek geri çekildi ve oyuncağı da yanında götürdü. İçimden çıkan acınası sızlanmayı engelleyemedim, ama bu beni oturup ona dik dik bakmaktan alıkoymadı. "Ne oluyor lan?"

"Kalkabileceğini söylemedim."

"Söylediğin her şeyi yaptım, ama sen..."

"Uzan ve sana söyleneni yap," dedi o derin, emredici sesiyle. Alfa erkeğinin havlaması gibi değildi, ama yine de uzandım.

Alaycı bir saygıyla avuçlarımı masaya vurdum, bacaklarımı daha da açtım ve gözlerinin içine bakarak kasıtlı olarak ona meydan okudum.

O kıkırdadı. "Hala anlamadın, değil mi?"

Cevap veremeden, bir adım öne çıktı ve oyuncağın ucuyla kıvrımlarımı okşadı. Amım zonkluyordu, doldurulmak için yalvarıyordu. Sanki bunu hissetmiş gibi, oyuncağı içime kaydırды. Orada o kadar ıslak olduğum için, kolayca içeri girdi... o kadar kolay ki, kaybolacağından korktum.

Ama Gage onu hafifçe çekti, sonra tekrar içeri soktu, beni penetre etti, içeri dışarı hareket ettirerek sinirlerimi ateşe verdi.

"Teşekkür ederim, alfa," diye inledim yine, boşalmaya can atıyordum. Amım oyuncak üzerinde kasılmaya başladı ve ben hayal kırıklığıyla inledim. Beni tatmin edecek kadar kalın değildi.

Yine de, onu içeri ve dışarı pompaladı, bacaklarım çaresizlikle titredi. Zevkim gittikçe arttı ve belki de yanıldığımı fark ettim. Belki de bu küçük oyuncakla boşalabilirdim, beni istediğim kadar doldurmasa bile.

Titreşim, onu gerçekte olduğundan daha derin hissettiriyordu. O içeri sokup tekrar dışarı çıkardığında zevkten nefes nefese kaldım. Gözlerimi sıkıca kapattım, zevkin doruğuna ulaşmak için ellerimi göğüslerime götürdüm ve meme uçlarımı çimdikledim.

Aniden, bacaklarımın arasındaki his kesildi ve Gage oyuncağı içimden çıkardı. Gözlerim açıldı. "Gage..."

O başını salladı. "Hak ettiğini alıyorsun, prenses. Kendi yatağında sürü liderini alay edemezsin."

Başım geriye düştü ve masaya çarptı. Sonunda mesajını anladım, içimdeki kurt inledi, batma hissi beni uçurumun kenarından daha da uzaklaştırdı. Bu onun için sadece bir oyundu, beni reddetmenin başka bir yoluydu.

Bir an durdum, sonra tekrar oturdum. "Eğer gelmeme izin vermeyeceksen, o zaman belki de gidip kendime bakarım."

"Hayır," dedi. "İyi bir kız gibi cezayı çekeceksin ve dediğimi yapacaksın. O zaman gelmene izin vermeyi düşüneceğim."

"*Düşünecek* misin?" Sesim bir oktav yükseldi. "Beni öldürüyorsun."

"Masaya geri dön."

İnledim ama dediğini yaptım. Belki de yatakta onu alay ettiğim gibi o da beni alay ederse, sonunda istediğimi vermeye ikna olur. İkimizin de istediği şeyi... Pantolonunun içindeki sikinin sertleştiğini görebiliyordum.

"En azından sikini emmeme izin ver," dedim, geri uzanıp bacaklarımı tekrar açarak. Belki ona biraz zevk verirsem, benimkini de verirdi.

"Sana sikimi ne zaman vereceğime ben karar veririm," dedi ve oyuncağı tekrar içime soktu.

Vücudum ani zevkle tekrar sarsıldı, ama bu sefer rahatladım. Zevk arttı ve ben orgazm olmak üzereymiş gibi davranmaya çalıştım, ama o beni anladı.

"Yeterince yaklaşmadın." Bana sırtarak baktı.

"Meme uçlarımı çimdikleyeyim, daha hızlı yaklaşırım." "Hızlı olması önemli değil."

Sonra oyuncakla içime girerken klitorisime dokunmaya başladı ve neredeyse yıldızları gördüm. Tekrar geri çekildi ve amım kasıldı. Hiçbir şeyin olmadığı yerde nabızı attığını hissedebiliyordum ve bir hıçkırık bastırdım. Bana daha ne kadar bunu çektirecek?

"Lütfen, alfa. Boşalmak istiyorum." "Böyle daha iyi."

Beni üç kez daha orgazmın eşiğine getirdi ve her seferinde boşalmama izin vermesi için yalvardım ve inledim. Vücudum gitar teli gibi gerilmişti ve koparılmak için can atıyordum.

Yüzüm, kurtulmak için yalvarırken uyluklarım kadar ıslaktı. Bir sonraki sefer, bunun bir ceza olduğunu fark ettim, belki de istediği şey bir özürdü. Özür dilerim dersem boşalmama izin verir miydi?

"Yatağına girdiğim için özür dilerim, alfa." Gözyaşları yüzümden akıyordu. "Lütfen, bunu nasıl telafi edebileceğimi söyle. Her şeyi yaparım. Lütfen, alfa. Bırak boşalayım."

"Aferin kızım," dedi ve oyuncağı tekrar elinden aldı.

O kadar çabuk, bir an önce hissettiğim pişmanlık

Öfke

"Siktir git!" diye bağırdım, oturarak.

Bunu kabul etmek zorunda değildim. Kendimi daha önce boşaltmışım. Tekrar yapabilirdim.

tekrar yapabilirdim.

"Bir daha söyle, sana beş tane daha ektireceğim," diye homurdandı.

Bir parçam onu zorlamak için tekrar söylemek istiyordu. Ama bir parçam, beş kez daha orgazmın eşiğine gelmeden önce öleceğimi biliyordu. Ve bir parçam, orgazmla bu durumdan kurtulmayı çoktan vazgeçmişti.

"Sen benim sahibim değilsin," diye homurdandım, zayıf bacaklarımın üzerinde ayağa kalkarak. "Bana beş tane daha yapmaya zorlayamazsın."

"İşte burada yanılıyorsun."

Sonra geri çekildi ve kemerini çözdü.

Bir beta erkeğin kemeriyle beni kırbaladığını hatırladım ve neredeyse ağlayacaktım — kemerin tokası ile. Ama Gage kemerini çıkardı ve kenara koydu. O zaman onun bana asla zarar vermeyeceğine söz verdiğini hatırladım.

Görünüşe göre bana çektirdiği bu işkence sayılmıyordu. Ama kemerini çıkartıyorsa, belki de işkencem sona ermişti.

Onun önünde dizlerimin üzerine çöktüm, onun istediğinin bu olduğunu düşünerek. Erkekler her zaman bunu isterdi. Wilder'ı, onun beni boşaltmasına izin verdiğinden daha fazla kez emmişim. Gage de muhtemelen aynı şeyi ona yapana kadar boşalmama izin vermeyecekti.

"Kalk," dedi Gage. "Bu sefer yüzüstü masaya yatmanı istiyorum."

Bu beni heyecandan titretmişti, çünkü tüm öfke ve umutsuzluk yeniden umut ve ihtiyaç haline dönüşmüştü. İşte buydı. Beni köpek stili alacaktı, bunu biliyordum. Ellerimi masanın üzerine koydum, ama o sırtımı iterek göğsümü düz yüzeye dayadı.

Bir kez daha ona maruz kaldım, bu sefer kışım kapıya doğruydu. Bacaklarımın içini tekmeledi, bacaklarımı daha da amaya zorladı. Sonunda kalın bir sikin içimde olacağını düşününce, ıslaklık uyluklarımın içinden aşağı sızdı.

Dışarıda, yağmurun bize ulaşmaya başladığını duydum ve Heath ile Flint'in içeri girip girmeyeceğini merak ettim. Sürü lideri beni sonunda becerirken beni kışım havada grrleri miydi?

Ama sonra vibratörün uğultusunu duydum ve hayal kırıklığıyla i geçirdim. Gage onu klitorisime dayadı ve ağırlığıma taşımaktan bacaklarım titremeye başladı.

Gage onu klitorisime bastırđı ve bacaklarım

"Ellerini masanın üzerinde tut," diye hatırlattı Gage.

Bunun son kez olmasını umuyordum. "Evet, alfa."

Hala vibratörü klitorisime dayamış halde parmağını içime soktu. Bu neredeyse boşalmama yetmişti... ama sonra bir parmak daha ekledi ve parmaklarını yavaşça daha derine kaydırırken inledim.

"Evet, alfa," dedim yorgun bir iniltiyle.

"Aferin kızım. Benim için hazır olmalısın." Bu beni hemen canlandırdı.

"Evet, lütfen, alfa."

Amım parmaklarını sıkıldığında kıkırdadı. "Benim için boşalmaya hazır mısın?"

Gözlerim yine yaşlarla doldu. Bana izin verecek miydi? "Lütfen? Evet, alfa."

Parmakları acı verici bir ritimle girip çıkmaya başladı ve bir anda üçüncü parmağını da soktuğunu fark ettim. Vibratörün verdiği zevk dayanılmaz hale gelince bacaklarım titremeye başladı.

"Evet," diye fısıldadım orgazm yaklaşırken. "Evet, ne?"

"Evet, alfa, lütfen parmaklarının üzerinde boşalmama izin ver."

"Yaramaz kız."

Zevkim doruğa ulaşmak üzereyken, parmaklarını ve oyuncağı çıkardı. Ağlamamı görmesin diye alnımı masaya dayadım. Uyluklarım ihtiyacımın kanıtıyla sırlıklam olmuştu, ama o hala bana vermiyordu.

Ama sonra fermuarının açıldığını duyunca rahatladım ve ağladım. "Evet, lütfen beni sikinde boşalt, alfa," diye yalvardım.

Başımı çevirip arkama baktım ve kalın sikinin pantolonundan çıktığını gördüm. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Wilder'dan daha büyüktü. Hem kalınlığı hem de uzunluğu çok daha fazlaydı. Onu gerçekten alabilir miydim?

"Sonunda benim için hazırsın, prenses."

Nefesim kesildi. Gerçekten bunu mu yapıyordu? Beni cezalandırmakla kalmayıp, devasa sikine hazır mı ediyordu? Ona küfür etmek istedim, ama cesaret edemedim, istediğim şeye bu kadar yaklaşmışken. Bunun yerine, duymak istediğini bildiğim sözleri söyledim.

"Evet, lütfen, alfa."

"Kontraseptif ieeği içtin mi?" diye sordu, kalın başlığıyla klitorisimi okşarken.

"Evet, alfa. Lütfen bana izin ver." "Derin nefes al," diye uyardı.

Dediğini yaptım, ama sonra vibratörün içime girdiğini hissettim. Tanıdık hisse inledim. Beni yine alay edecekti.

"Lütfen, alfa, bütün gece yalvarayım mı? Seni istiyorum. Sikine ihtiyacım var, alfa."

O oyuncağı bir kez daha içime sokarken, onun duymak isteyeceğini düşündüğüm her şekilde yalvardım.

Bu adamın çelikten taşakları vardı. Beni almadan sikini dışarıda tutmayı başarması, bu kadar boşalmaya muhtaç olmasaydım beni daha çok etkilerdi.

Yine yaklaşmıştım, ama ağlayıp sikini tekrar istemek için yalvarmam onun kararlılığını zayıflatmadı.

"Ne istediğini söyle, alfa. Yapacağım. Lütfen, alfa."

Ama amım tekrar seğirdiğinde, oyuncağı çıkardı. Nefesimi tuttum, orgazmın eşiğinde titreyerek, sonunda istediğim şeyi bana vereceğini umuyordum.

"Lütfen," diye fısıldadım, bitkin bir halde.

Masaya tüm ağırlığımı verirken gözlerimi bile açmadım. O bunu yapmayacaktı. Gage tam kontrolü elinde tutuyordu ve ben onun içime gireceğinden şüphe etmeye başlamıştım. Ya da beni alsa bile, muhtemelen yine de boşalmama izin vermeyecekti.

Artık yalvarmayı bıraktım ve ne yapacağına teslim oldum.

Beni boşaltmazsa, yatağıma gidip parmaklarımla tekrar boşalacaktım. O kadar yüksek sesle inleyip çığlık atacaktım ki, hepsi akıllarını kaçıracaktı.

Dışarıda yağmur şiddetini artırmaya başladı. Sağanak yağmur, verandanın çatısına çarparak sesler çıkartıyordu.

"Bu gece boşalmanın tek bir yolu var," dedi Gage sonunda. "Ne istersen, alfa," diye iç geçirdim, imkansız bir şey bekleyerek.

koşullar bekleyerek i geçirdim. Kalbim istemedenden hızla çarpmaya başladı.

"Boşalabilirsin... ama sadece diğerleri benim sikimle içinde ıldırmanı izlerlerse."

Heath'in beni kendimi okşarken yakaladığında ne kadar a göründüğünü hatırlayarak nefesimi tuttum. Ama o zaman tamamen giyiniktim, o

üçünün önünde çıplak ve savunmasız kalmak, günlerce süren işkence gibi hissettiren bir şeyin ardından orgazm olmama izin vermek?

Tabii ki yapardım. Vücudum buna can atıyordu. "Evet, alfa. Yapacağım."

Bir sandalyenin yerde sürtündüğünü duydum ve başımı çevirip onun yanımdaki masaya iki sandalye yerleştirdiğini gördüm.

"O zaman onları çağır, çünkü sana acıyacak tek kişiler onlar."

Masadan kalkmaya başladım, ama Gage'in sırtındaki büyük eli beni geri itti.

"Eller masanın üstüne, kıcını havaya kaldır. Onlara benim sikimde boşalacağını söyle. İtaatsizlik edersen, bu gece boşalan tek kişi ben olurum," diye uyardı.

"Evet, alfa."

Çıplak kığım kapıya doğru dönük kalmıştı. "Onların isimlerini söyle. Gelip izlemelerini söyle." "Flint! Heath! Lütfen içeri gelin!" diye bağırdım.

Kığım havada, bacaklarım açık. Islak amım göreceikleri ilk şey olacaktı. Ve o iki sandalyeye oturlarsa, yanımda olacaklardı, dönüp onları görebilecektim, beni izlerken onları izleyebilecektim. Bu düşünce beni hayal edebileceğimden daha fazla tahrik etti.

Bir an için ikimiz de dinledik. Yağmurun sesinden başka hiçbir şey duyulmuyordu.

"Heath! Flint!" omzumun üzerinden kapıya doğru bakarak tekrar seslendim.

Kapı birden açıldı ve ben itaatkar bir şekilde olduğum yerde bekledim, göğüslerim masaya sıkıca yapışmış, parmaklarım kenarda, kığım havada, sırlıklam amımı görebilecekleri şekilde.

"Flint..." Heath uyardı.

"Gel de ne istediğini gör," dedi Gage sert bir sesle. Penisinin başını girişime sürterek beni inlettim.

"İzlemeni istiyorum," dedim, alt dudaklarım onun etrafında açılırken tekrar nefes nefese kaldım. Heath'in bakışları karardıkça kendimi çok ahlaksız hissettim.

"Söyle onlara," diye homurdandı Gage.

"Gage beni siktiği sırada izlemeni istiyorum."

Heath sandalyelerin yanına geldi ve Flint'e onu takip etmesini işaret etti. Gözlerindeki açlık beni tahrik etti. Wilder'la genellikle gece

geceleeri ya da ışıkları kapatarak yapardık. Benimle birlikte olmaktan utanıyor mu, yoksa yara izlerimi görmekten hoşlanmıyor mu diye merak ederdim.

Ama bu üçü beni yiyip bitirmek için sabırsızlanıyormuş gibi bakıyordu. Bana, dünyadaki her şeyden çok beni istediklerini gösteren bir bakışla baktılar.

Ve bu da beni onlara karşı aç bıraktı. Gage içime girdi ve sonunda doldurulmuş olmanın muhteşem hissiyle zevkle inledim. Heath'in eli pantolonundaki şişkinliğe gitti ve onları bu kadar tahrik ettiğimi bilmek beni heyecanlandırdı.

Flint'in yumrukları sıkı sıkıya kapanmıştı ve uysal davranmazsa ne olacağını bilmiyordum. Gage bunu bir nedenden dolayı istiyordu — beni ilk alan olmak istiyordu ve diğer ikisinin izlemesini istiyordu.

Nedeni umurumda değildi, tek umursadığım, defalarca ertelenen orgazmı yaşamaktı.

"Lütfen, Flint," diye inledim, Gage yavaşça içimden çıkarken. "Otur ve izle."

Gage sertçe içime girdi, sonra üzerime eğildi ve fısıldadı, "Aferin kızım."

Flint ve Heath aynı anda yanımdaki sandalyelere oturdular. Sonra Gage uzun saçlarını yumruğuyla kavradı ve başımı geriye çekerek, başımı onların oturduğu yere çevirdi.

"Onlar benim sikimde boşalmanı izlerken sen de onları izle," diye homurdandı Gage.

Vücut ısım fırladı ve sonunda bu mu diye merak ettim.

Isı böyle bir şey miydi?

Gage'in vücudu benimkine girdi ve Flint ile Heath'in aç gözleri çıplak vücudumu yiyip bitirirken, o lezzetli dolgunluk hissine kendimi bıraktım. Bu, her zaman arzuladığım şeydi. Sadece farkında değildim.

Gage acımasız bir tempoya başladığında parmaklarım masanın kenarına kıvrıldı, kalın sikini içime doldurdu ve sonra çekildiğinde beni tekrar tekrar acıya boğdu. Vücudum gerildi, bacaklarım titredi ve onun duymak istediğini bildiğim sözleri söyledim.

"Lütfen, alfa. Beni boşalt."

"Aynen öyle. Sergilenmeyi seviyorsun, değil mi, yaramaz kız?" "Evet, alfa," diye inledim, kalçaları kıcıma çarptığında.

"Sen bizim seni kızgınlık döneminde sikmemizi istiyorsun."

Cildi benimkine çarptı ve diğer ikisiyle de bu lezzetli dolgunluğu hissedeceğim düşüncesiyle inledim. Milyon yıl geçse

böyle bir duruma düşeceğimi hiç beklemiyordum. Gage'in bana yaşattığı onca şeye rağmen, kendimi dünyanın en şanslı kadını gibi hissediyordum.

"Söyle," diye homurdandı Gage. Yine de alfa havlamasını kullanmadı.

"Evet, alfa," diye nefes nefese söyledim, onun homurtusu beni kendime getirdi. "Hepinizin beni kızgınlığım boyunca sikmenizi istiyorum."

"Sırayla seni sikmemizi istiyorsun. Tekrar tekrar."

Patlamak üzere görünen Flint'e baktım, ama öfkeden mi yoksa şehvetten mi, emin değildim. Heath'in dudakları her zamanki eğlenceli gülümsemesiyle kıvrılmıştı, ama gözleri arzu ile yanıyordu, sanki bu anı hafızasına kazımak istercesine vücudumun her santimini tarıyordu.

"Hepinizi istiyorum," diye nefes nefese söyledim. "Hepinizin sırayla beni defalarca sikmenizi istiyorum."

Gage inledi ve saçımı sikan yumruğunu daha da sıkı. Fazla dayanamayacak gibi görünüyordu. Soru şu ki, beni de yanında götürecek miydi?

"Boşalmak istiyor musun, prenses?"

"Evet, alfa!" İçimdeki duvarlar titremeye başladığında haykırdım.

"Bana yalvar, son bir kez."

"Lütfen, alfa," diye inledim. "Lütfen sikinin üzerine boşalmama izin ver."

"Boşalmak istiyorsan..." Gage tekrar içime sertçe girdi ve Flint'in ellerini kucağında birleştirip kendini ayarladığını gördüm. "Ne yapmam gerektiğini söyle, alfa," diye yalvardım.

Sözleri ağzından çıkmakta zorlanıyormuş gibi inledi. "Boşalırken bize ait olduğunu söylemelisin. Anladın mı?"

Elini saçımda tutarken elimden geldiğince başımı salladım.

"Eğer söylemeden boşalırsan," diye durakladı, sikim içimde zonkluyordu.

Ona doğru itip onu tekrar içime almaya çalıştım, ama saçımdaki el bunu engelledi. Beni gerçekten yine reddedecek miydi?

Neredeyse ağlayacaktım. "Ne istersen yaparım, alfa, lütfen. Söyleyeceğim. Sana aitim. Hepinize. Howling Echo'ya aitim."

"Güzel. Duymak istediğimiz buydu. Gelirken söyle. Bana itaatsizlik edersen, bugün yaptıklarımızı yarın yaptıklarımız yanında şeker gibi kalacak."

"Evet, alfa."

Vibratörü açtı ve onu vücudumla masa arasına kaydırды. Sonra onu klitorisimle masanın kenarı arasına sıkıştırdı. Bu sefer içime girdiğinde klitorisim vibratöre sürtündü.

Vücudum spazmlar geçirdi ve boğazımdan bir çığlık çıktı.

"Söyle," diye teşvik etti Heath, ben parçalanmaya başlarken gözleriyle beni sabitleyerek.

Titrek bir sesle, kelimeleri zorla çıkardım. "Ben seninim, Gage. Seninim, Flint. Senin de, Heath," içim titrerken nefes nefese söyledim.

Orgazmım başladı ama Gage henüz bana iyi kız demediği için kendimi zorlayarak tekrar söyledim.

"Hepinize aitim," içimdeki duvarlar kasılırken inledim. "Howling Echo'ya aitim."

"Evet," diye inledi Gage, içimde ıslak bir sıcaklık hissedene kadar üç kez daha içime girdi.

Sırtımın üzerine kıvrıldı ve dişleri boynumla omzumun birleştiği yeri sıyırdı. Sanki omzumun o noktası doğrudan içime bağlanmıştı, içimi aydınlatıyordu.

İçimde bir şey uyandı, ilkel ve bağlantı kurmaya aç bir şey.

Bu sırada penisi içimde zonkluyordu ve kısa, hızlı darbelerle devam ediyordu. Ve tüm bu sırada vibratör, masanın kenarına sıkıca bastırılmış halde klitorisime karşı vızıldamaya devam ediyordu.

Zihnim zevkten boşaldı. Belki de bu şimdiye kadarki en uzun orgazmdı. Belki de ilk orgazmın hemen ardından gelen ikinci orgazmdı. Hiçbir fikrim yoktu. Zevkten çığlık attım, karın kaslarım kasıldı, parmaklarım masanın kenarına kenetlendi.

"Bize bak," diye emretti Heath.

Gözlerimi kapattığımı bile fark etmemiştim. Gage kısa, hızlı itmelerine devam etti ve zevk dalgaları beni sararken gözlerimi zorla açtım. Flint ve Heath beni izliyorlardı, altın rengi gözleri yoğun bir şekilde, kurtlarının yüzeye ne kadar yakın olduğunu gösteriyordu. İç duvarlarım Gage'i son bir kez sıkıca kavradı ve o saçlarımı bıraktı.

Bir anda, vücudumdaki tüm gerginlik kayboldu. Gage içimden çekildiğinde kendimi kemiksiz hissettim ve hemen bir kayıp hissi uyandı.

Bir an için, biz bir olmuştuk, aramızda düşmanlık yoktu, sadece iki insan, kapalı bir zevk döngüsü içinde verip alıyorduk.

Sonra Gage'in bana söylediği, beni aynı anda hem çok yanlıştır hem de çok doğru hissettiren kötü sözleri hatırladım. Bunun tekrar olmasını istiyorsam, egosunu okşamalı ve kontrolün onda olduğunu düşünmesini sağlamalıydım.

gerçekte, tüm bunlar onun yatağında kendime dokunarak onu sonunda sınırdan ittiğim için olmuştu.

"Teşekkür ederim, alfa," diye fısıldadım.

Dışarıda yağmur yağıyordu ve üçü de benimle birlikte olduğu için kendimi sarılmış ve güvende hissediyordum. Yağmur damlaları hala verandanın çatısına vuruyordu ve içime huzur veriyordu.

Bir an için o kadar doygun hissettim ki, masanın üzerinde kığım havada yatarken ne kadar ahlaksız ve kullanılmış görüldüğüm umurumda bile değildi. Ama bu doygunluğun tadını çıkarmak için fazla zamanım olmadı, çünkü Flint'in sandalyesi yerden gıcırdayarak kaydı.

"Anladık," diye Gage'e homurdandı. Yumruklarını yanlarına sıkarken altın rengi gözleri öfkeyle parlıyordu.

İçimdeki kurt potansiyel bir tehlike sezdi ve kendimi masadan ittim. Tam o anda, sanki ne olacağını görmek için nefesini tutmuş gibi, yağmur da durdu.

"Banyoya kadar sana yardım edeyim, küçük kurt," Heath bana doğru adım attı ve kolunu omuzlarıma doladı.

Dizlerim çöktüğünde, Heath diğer kolunu dizlerimin altına soktu ve beni gelin gibi taşıyarak banyo eşiğinden geçirdi. Kollarında olmak, onun beni gerçekten önemsedğini hissettirdi. Hala zihnimi bulanıklaştıran zevk sisinin içinde bile, kendimi güvende ve rahat hissettim. Muslukları açarken beni küvetin kenarına oturttu. Sonra banyo kapısını kapattı.

Dışarıda Flint ve Gage arasında hararetli bir tartışma başladığını duyabiliyordum, ama akan suyun sesinden sözlerini anlayamıyordum. Heath biraz sabun ekledi ve kısa sürede küvet köpükle doldu.

Bana bir bakış attı ve az önce hepsinin önünde sergilediğim gösteriyi düşününce birden garip bir şekilde kendimi bilinçli hissettim. Göğüslerimi kapatarak küvete girdim ve köpüklerin beni kaplamasına izin verdim.

"Ben... size biraz mahremiyet vereyim."

Cevap beklemeden Heath çıktı ve banyo kapısını kapattı. O diğer ikisine bir şey söylerken muslukları kapattım ve kabin sessizleşti.

Çok sessiz.

Orgazmın verdiği mutluluk azalırken, gerçeklik yüzüme çarptı. Kendimi neye bulaştırmıştım?

Bölüm 18

Freya

Ertesi gün mide bulantısıyla uyandım. Ne düşünmüştüm ki, bu üçünün bedenimi böyle kullanmasına izin vermişim? Totem direğinin en altında olmaya o kadar alışmış mıydım ki, bana istediklerini yapmalarına izin verecektim? Hatta onlara yalvaracak kadar?

Ironwood'da pek saygınlık kazanamamıştım, ama en azından Gage'in dün gece bana yaptıklarından biraz daha fazlasını yapmalarına izin vermişlerdi.

Tek istediğim ait olabileceğim bir sürü bulmaktı, ama bunun yerine bunu buldum. Sürü alfasının seks bebeğinden daha kötü muamele görmek mi? En azından seks bebekleri kullanılmak için yalvarmak zorunda değildi.

Bundan daha iyisini hak ediyordum. Dönüşemeyen yarı kanlı bir şekil değiştiren olsam da, yine de daha iyisini hak ediyordum. Hiçbir zaman kurtumu bu kadar çok istememiştim. Gage'e, ondan çok daha fazlası olduğumu göstermek istiyordum.

Bana bir eylem planı lazımdı. Kızgınlığım geçtikten sonra bu adamlardan daha iyi bir seçeneğe ihtiyacım vardı.

Ironwood sürüsü, sürü topraklarının dışında neler olduğunu bana pek öğretmemişti. Elbette komşu sürüler hakkında bilgi sahibiydik, ama hepsi o kadardı. Dönüşüm yapamadığım için diğer kurtlar gibi dönüşüm eğitimi almamıştım, bu yüzden daha da az şey biliyordum.

Bu yüzden ilk adımım, çevredeki topraklar hakkında daha fazla bilgi edinmek ve hangi sürüye katılmak için dilekçe vermemin en iyisi olacağını bulmak olacaktı.

Bir sonraki adımımı düşünerek, durumumu daha iyi kontrol edebildiğimi hissettim ve lezzetli pastırma kokusunu takip etmek için aşağı indim.

Ocakta kızaran domuz pastırmasının sesi ve duşun akma sesiyle merdivenlerden aşağı inerken omuzlarımı dikleştirdim. Flint, pastırmayı çevirmek için maşa kullandı ve bana sıkı bir gülümseme attı. Tek kelime etmeden, dolaptan tabakları ve çekmecedan mutfak eşyalarını çıkarmaya başladım.

"İyi misin?" diye sordu, sanki kendisi de yataktan yeni kalkmış gibi, alçak ve kısık bir sesle.

Cevap veremeden, Gage ön kapıyı çarparak içeri girdi. Yoğun bakışları üzerimde dolaştı ve ben anında gözlerimi kaçırarak saçlarımla aramıza bir perde ördüm. Dün olanlardan sonra onunla yüzleşmeye hazır değildim.

Bana hissettirdiklerini hatırlayınca yüzüm kızardı. Bunun hayatımın en iyi seksiydi olduğunu da itiraf etmeye hazır değildim.

"Heath başından beri haklıymış," dedi Gage neşeli bir sesle. "İyi bir sevişmeden sonra gerçekten daha iyi hissediyorum."

Sözleri beni anında öfkелendirdi. Saatlerce beni işkence ettikten sonra sonunda boşalmama izin vermişti ve şimdi bununla övünmek mi istiyordu?

Ona baktım, onun nefret ettiği şekilde gözlerine baktım. "Bir daha bana böyle işkence etmene izin vermeden önce kalbini söküp çıkaracağım."

Gage'in yüzü anında sertleşti, gök mavisi gözleri sertleşerek tezgâhtan bana doğru geldi.

"Bu anlaşmanın bir parçası değil, prenses." "Ben asla kabul etmedim..."

"Ne zaman ve nasıl istersek seni sikmemize izin verdin." Gage'in gözleri parladı. "Şimdi, anlaşma bittiğinde, kızgınlığın geçtiğinde... ne yapacağın seni ilgilendirir. Seni koruyan adamlara saldırmak istiyorsan, o zaman şansın olacak. Ama ondan önce değil."

"Gage." Flint, benim şerefimi korumak için savaşmaya hazırlanır gibi maşayı yere attı.

Gage geri adım atarak ikimize döndü. "Ateşin geçene kadar anlaşma geçerli." Sonra bana sırtıttı. "Dün gece yaptığımız şey hoşuna gitmediğini söyleme."

Keskinleşmiş duyularımızla, bir kurt adamına yalan söylemek kolay değildi. Cevap veremeden yutkundum... Çünkü hoşuma gitmişti. Hem de çok.

Gage'in sırtışı, yüzümdeki ifadeyi görünce bir gülümsemeye dönüştü. Sonra Flint'e kaşlarını kaldırdı. "Onu kimin alacağına karar vermek sana ve Heath'e kalmış."

Kalbim parçalandı. Sanki ben orada yokmuşum gibi, sanki bu konuda söz hakkım yokmuş gibi konuşuyordu. Çünkü yoktu.

Dün gece, sözlerimi tutup tutmayacağımı görmek için bir sınavdı. Gage'e göre sınavı geçmiştim. Ama kalbimde, başarısız olduğumu biliyordum. Dün gece olanlar, benimle

benimle bu sürüye ait olma şansım arasına daha da kalın bir duvar ördü. Artık beni potansiyel bir sürü üyesi olarak değil, bir seks objesi olarak görüyorlardı. Asla aralarına uyum sağlayamazdım.

"Hayır," Flint dişlerini sıkarak söyledi.

"Hayır ne? O kabul etti." Kaşlarını çatarak bana baktı. "Söyle ona, prenses. Ona evet dediğini hatırlat."

Bana doğru yürüdü, beni bir adım geri çekilmeye zorladı. Büyük Viking bana tepeden baktı, ama bana dokunmak için hiçbir hareket yapmadı.

O eğilip gözlerimin içine baktı. "Ona, onları çağırmanın, seni benim sikim üzerinde izlemeleri için davet etmenin senin seçimin olduğunu söyle."

Sözleri, kasıklarımın bir şehvet dalgası gönderdi. Vajinam, hatırladığım zevkle gerçekten karıncalandı.

"Sadece boşalmak istedim!" diye bağırdım yüzüne. Sonra Flint'e baktım. "Eğer boşalmak istiyorsan, öyle yapman gerektiğini söyledi."

Flint ikimize de kaşlarını çatı. Yavaşça, sessiz bir sesle, "Bizim izlememizi istemedin mi?" dedi.

İnce kasları gergin, bastırılmış bir şiddetle kasılmıştı. Ve aniden, çünkü olaydan dolayı hayal kırıklığına uğradığı izlenimini edindim. Sanki izlemek istemediği için değil, ben söylediğim için izlemiş gibi. Ellerinin tüm o süre boyunca yumruk haline geldiğini hatırladım.

İçimdeki kafa karıştırıcı duygular, buradan çıkmak istememe neden oldu. Onların varlığı bile, havayı dolduran ve kafamı karıştıran baştan çıkarıcı alfa kokuları ile bana çok fazla geliyordu. Ne yazık ki Gage, devasa vücuduyla yolumu kapatıyordu.

Kaçamadığım için öfkem yeni bir hedef buldu.

"Neden bu konuda bu kadar garip davranıyorsun?" diye sordum. "Benim ne istediğim önemli değil ki."

Flint'in yüzünde incinmiş bir ifade belirdi, sonra arkasını dönüp pastırmayı pişirmeye devam etti. Söylediklerimden anında pişman oldum. Flint, aralarında en nazık olanıydı. Başından beri beni korumak için elinden geleni yapmıştı.

"Kahvaltı neredeyse hazır," dedi sessizliğe.

Gage burnunu çekip geri çekildi. "Flint, sonunda bizim haklı olduğumuzu ve senin onun eşi olmadığını anladığı için sinirli."

Flint servis tabağını tezgaha sertçe koydu. "Belki değildir, ama yine de dün gece ona gösterdiğin saygıdan daha fazlasını hak ediyor."

Ve bir anda, Flint'e olan öfkem sönmeye başladı, sanki o benim öfkemin ateşini kapatmış gibi. O her zaman benim iyiliğimi düşünen kişi olmuştu. Dün gece her şey kafamda karışmış ve kafam karışmıştı.

Banyo kapısı gürültüyle açıldı ve düşün birkaç dakikadır kapalı olduğunu fark ettim. Duygusal karmaşaya o kadar kapılmışım ki fark etmemiştim.

Heath, bronz tenini ortaya çıkaran açık mavi bir havluyla çıktı. Karamel rengi gözleri benimkilerle buluştuğunda sırttı. Gage gibi o da Viking gibi yapılydı. Gözlerim, seksi V çizgilerinin işaret ettiği havludaki şişkinliğe kaymadan edemedi.

Gage'in daha önceki sözlerinin uyandırdığı şehvet, kendime rağmen yeniden alevlendi. Flint'i çıplak görmüştüm ve Gage'in penisini içimde hissetmişim. Ama Heath'in penisini sadece giysilerimizin üzerinden hissetmişim. Onu kendi gözlerimle görmek istedim. Aniden onu elimde tutmak ve dikkatimle büyüdüğünü izlemek istedim.

Gage, Heath'e doğru işaret etti, sonra tekrar bana döndü. "Onu yiyip bitirebilir gibi görünüyor." Sonra parmağıyla Flint'i işaret etti. "Senin yüksek ahlaki standartlarına uysun ya da uymasın, o bunu istiyor."

Gage'in sözleri beni gerçeğe döndürdü. Dün gece ilk kez çift orgazm olmuş olabilir ya da olmayabilirdim, ama şimdi onun sürüsünün geri kalanını arzuluyordum. Heath'in dediği gibi, hepsini "tırmanmam" çok uzun sürmeyecekti.

Kollarımı kavuşturup yere baktım, bu yüzden Heath'in odanın diğer ucuna doğru yürüdüğünü fark etmedim, ta ki Gage'in omzuna çarparak geçene kadar. Bir elini omzuma koydu, ben de onun havlusuna bakarak, dar kalçalarının etrafındaki yerçekimini ne kadar süre engelleyebileceğini merak ettim. Sonra yumruğunu çenemin altına koyup başımı nazikçe kaldırdı, bakışlarımız kilitlendi.

Bir kez olsun, yoğun, koyu karamel rengi gözlerinde en ufak bir eğlence bile yoktu. Dudakları bu sefer alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmamıştı. Yüzü açık, samimi bir endişeyle doluydu.

"Önemli olan tek şey, dün gece iyi vakit geçirip geçirmediğin," dedi alfa gücünü yansıtan alçak bir sesle.

Dün gece Gage'e alfa diye hitap etmeye o kadar alışmışım ki, diğer ikisinin de öyle olduğunu unutmuşum. Heath'in alçak sesi ve omzuma koyduğu eli, sanki dünyada sadece ikimiz varmışız gibi hissettirdi. Her şey kayboldu, geriye sadece beni banyoya taşıyan ve mahremiyetimi sağlayan adam kaldı.

"Dün gece eğlendin mi?" diye sordu nazikçe. "Evet."

Sözler ağzımdan çıkmadan önce durduramadım. Boğazımı temizledim ve yanaklarım kızarıırken gözlerimi indirdim.

"Biz de öyle. Üzülecek, utanacak ya da mahcup olacak bir şey yok, küçük kurt." Çenemi bıraktı ve omzumu sıktı.

Bir adım geri attı ve sanki diğer sürünün olduğu mutfığa geri dönmüş gibiydik. Ama şimdi, başka bir varlık farkındalığımı dolduruyordu.

İçimdeki kurt, sanki bir çıkış yolu arıyormuş gibi zihnimde dolaşıyordu. Dikkatimi dağıtırdı. Kurt dönüşenler, içlerinde sürekli dolaşan bu başka varlıkla nasıl başa çıkıyorlardı?

Heath, Flint'e, sonra Gage'e baktı, sanki konuşmaya cesaret etmelerini bekliyordu. "Bu gerginlik de neyin nesi?"

Flint uzun bir nefes verdi, sonra tavadan yumurtaları tabağa koymaya başladı. Heath'in sözleri beni sakinleştirmişti, ama yine de kendimi dengesiz hissediyordum. Belki de kendi duygularımın yanı sıra içimdeki kurtun duygularıyla da başa çıkmaya alışkın olmadığım içindi.

Gage, Heath'in omzuna yumruk attı. "Pantolon giyecek misin, yoksa kahvaltı boyunca Freya'ya gösteri yapıp yapmayacağını merak ederek mi geçireceğiz?"

Gage'in dudaklarından ilk kez adımı duyduğumda irkildim, ama bana değil, benim hakkımda konuşuyordu. Dün gece tüm isimlerini bağırtmış olduğu gibi, farklı bir bağlamda adımı tekrar duymayı arzuladığım için kendime kızdım.

Heath güldü ve bir anda üç alfa arasındaki tüm gerginlik yok oldu.

Yukarı çıktı ve gözlerim onu takip etti, onu merak ederek. Flint başından beri benim koruyucum ve savunucum olmuştu. Gage ise beni hiç tahmin edemeyeceğim şekillerde kışkırtıyor ve bana meydan okuyordu.

Ama Heath? O, tahmin edilemez biriydi. Bazen Gage kadar otoriter ve sert, bazen Flint kadar şefkatli ve nazikti. Onu anlayamıyordum.

"Yemeğe hazır mısın?" Flint bana hoş geldin gülümsemesi attı.

Masaya baktım. Gage'in beni tatlı gibi yediği masa. Dün gece beni sikmeden önce beni yere yatırdığı masa. Arkadan beni sikerken vibratörü vücuduma dayadığı masa. Dün gece yaptıklarımızdan sonra o masanın etrafında normal davranmak imkansız görünüyordu.

"Bana bak." Gage'in sesi güç doluydu, ama bana alfa emrini kullanmamıştı. Birden, dün gece de kullanmadığını fark ettim.

Heath bana utanacak ya da mahcup olacak bir şey olmadığını söylese de, kendimin o kısmını henüz kabul etmeye hazır değildim. Onu isteyen kısmımı. Hatta şu anda bile hepsini arzulayan kısmımı.

"Freya." Gage'in adımı tekrar söylemesi beni titretti.

Neden beni isimle çağırması bu kadar hoşuma gitmişti? "Bana bak."

Sonunda başımı kaldırdım ve bakışları memnuniyetle doldu. Dün gece Heath ve Flint izlerken de böyle mi bakmıştı?

"Sen anlaşmanın kendi kısmını yerine getirdin. Biz de bizimkini yerine getireceğiz. Artık bizim korumamız altındasın ve sana zarar gelmesine izin vermeyeceğiz."

Gözlerindeki kararlı bakış, bunun daha fazlası olduğunu söylüyordu. Ne anlamam gerektiğini bilemedim. Sanki bana zarar veren birini öldürmek zorunda kalacağını ve bunu dört gözle beklediğini hissettim.

İtaatkar bir kurt gibi gözlerimi ondan ayırdım. Ama anladığımı göstermek için hafifçe başımı salladım.

Dün gece güvenliğimi satın almıştım. Bu şekilde bakarsam, Gage'in bedenimi domine etmesine ve zevkimin kontrolünü tamamen ele geçirmesine izin vermenin ne kadar iyi hissettirdiğini unutabilirdim. Utanmadan yalvarmak bile o anda biraz tahrik ediciydi... çaresizce hissettiğim hayal kırıklığı ise o kadar da değil.

"Hadi yiyelim," dedi Flint, kendi dolu tabağıyla aramızdan geçerek.

Masaya oturdu ve dün gece tam da o masada benim sikildiğimi izlemiş olmasını hiç umursamadan yemeğini yemeye başladı.

Biraz yemek hepimize iyi gelebilir. Gage'in sıradaki olmasını bekleyerek iç geçirdim. Ne de olsa o sürü lideriydi. Gage bana devam etmem için işaret verdiğinde midem guruldadı.

Gözlerimi kırptım ve o bana hatırlattı, "Benim sürüm geleneklere bağlı değildir, unuttun mu?"

Başını omzunun üzerinden Flint'e doğru çevirdi. Flint, sürü lideri tabağını doldurmadan yemeğe başlamıştı.

Sessizce bir tabak aldım ve bir parça domuz pastırması alıp tabağıma koydum. Yumurtadan küçük bir kaşık almak için hareket ettiğimde, Gage arkamdan yaklaşıp bileğimi tuttu. Erkek kokusu beni sardı ve istemeden titredim.

Bileğimi sıkıca tutan Gage, elimdeki kaşığı hareket ettirerek yumurtadan bolca aldı ve tabağıma koydu. Dün gece birlikte yaptıklarımızdan sonra bile, yakınlığı inanılmaz derecede samimi geliyordu.

"Sıcak için gücünü topla, prenses." Nefesi kulağımı gıdıkladı, dün gece dişlerinin değdiği omzumda sıcaklık yayıldı.

Yarı kanlı olsam da, bir alfa tarafından kendisinin olarak işaretlendiğim düşüncesi zevkimi artırmış, beni doruğa çıkarmıştı. Bu anı hatırlayınca titredim. Hiçbirinin beni işaretleyeceğinden şüphe ediyordum, özellikle de dönüşemediğimi anladıklarında.

"Kendi tabağımyı kendim doldurabilirim, teşekkürler," diye homurdandım.

Gage güldü ve geri çekildi, sanki aramızdaki her santimetreyi hissedebiliyordum. Gözleri her hareketimi takip etti ve ben tabağıma iki parça sosis koyana kadar bana dik dik baktı. Ben oturana kadar Gage tabağını doldurmadı.

O sırada Heath geri gelmiş, Gage'in tabağını doldurmak için onun etrafını sarmıştı. "Acele et, açlıktan ölüyorum."

"Dikkat et, seni koca ahmak," diye homurdandı Gage, kaşıkları tabaklarına yemek almaya çalışırken çarpışınca.

Gerçekten, Gage gibi bir sürü alfasını hiç hayal etmemiştim. Ama öte yandan, bunun gibi küçük sürüler ve nasıl hayatta kalabildiklerini hiç düşünmemiştim.

Flint dirseğıme dokundu, sonra büyük bir lokma aldı ve bana da aynısını yapmamı işaret etti. Gözlerimi devirdim. Bu iri, kaslı adamlar birdenbire benim yeme alışkanlıklarımı mı merak etmeye başlamışlardı?

Dördümüz masaya oturur oturmaz, içimde bir rahatlama hissettim. Hepimiz dün geceyi geride bırakabilirdik.

Heath haklıydı. Utanacak bir şey yoktu. İçimdeki kurt, onların yanında olmaktan memnuniyet duyarak kendini beğenmişti. Bir an için her şey mükemmeldi.

Sonra Heath, Gage'in tabağından bir parça sosis çaldı ve onu durduramadan yuttu.

"Ne?" Dişlerini göstererek gülümsedi ve yuttu. "Sonuncuyu sen aldın."

Sözleri beni tetikledi ve ciğerlerimdeki tüm hava bir anda boşaldı. Anında Ironwood sürüsüne geri döndüm ve tabağımyı masanın ortasına iterek Heath'e sosisimi alması için işaret ettim. Onlardan önce davranmamam gerektiğini biliyordum.

Eski sürümde olduğu gibi bu ihlalden dolayı cezalandırılmayabilirdim, ama alfaları onların yemeğini aldığı için bana kızacak ve Ironwood'un yaptığı gibi beni sürgüne gönderecekti. Bana zarar vermeyeceklerini kendime hatırlatmaya çalıştım, ama nefesim hala göğsümde sıkışmış, nefes almamı zorlaştırıyordu. Daha dominant kurtları yatıştırmak için öğrendiğim gibi başımı eğdim.

Gage tabağımı sertçe bana doğru itti. "Ye." Yavaşça çiğnedi. "Hepsini."

Heath iç geçirdi, sonra kolumu sıktı. "Demek istediği, istediğin kadar ye. Ben sadece onu kızdırıyordum. Howling Echo diğer sürüler gibi değildir, küçük kurt. Alfa olmayabilirsin, ama senden bizim artıkları yemeni beklemiyoruz."

Derin bir nefes aldım, içimdeki gerginlik biraz azaldı. Flint diğer kolumu okşadı ve bana cesaret verici bir şekilde başını salladı.

Heath'in gözleri Flint'in parmaklarının beni okşadığı yere düştü. Bir şey söylemek istercesine ağzını açtı, sonra başını salladı.

Cilt teması çok iyi geldi. Diğer kurtların dokunuşunu bu kadar özlediğimi daha önce hiç fark etmemiştim.

"Gerçekten," dedi Heath. "Aç kalmayacağım, güven bana."

İç çekip yemeğimi yemeye başladım, alfa erkekler kadar çok yediğim için hala kendimi kötü hissediyordum. Bugün duygularım çok karışık ve kendimi toparlayamıyordum.

"Ironwood'dan öğrenmen gereken çok şey var," dedi Gage, bir parça domuz pastırmasını çiğnemedi önce.

Söyleyişi spekülâtif geliyordu, sanki benim bir şey söylememi bekliyor gibiydi, ama ne söyleyeceğimi bilmiyordum.

Son zamanlarda diğer sürüler hakkında öğrendiklerimi düşündüm. Dün Flint, bazı kurtların eşit bir çiftleşme için birbirlerini ısırıldığını söylemişti.

Ironwood'da çiftleşme ısırığı hakkında hiç düşünmemiştim. Daha dominant erkek kurtun dişi eşini ısırması doğal bir şeydi, hepsi bu kadar. O, dişinin koruyucusuydu, bu yüzden onun tehlikede olduğunu bilmesi gerekiyordu ve çiftleşme bağı ona bunu sağlıyordu. Dişi kurt ısırığa karşılık verirse ne olacağını hiç sorgulamamıştım.

Ama Wilder beni değil başka birini seçtikten sonra, kendimi bir daha bir eşle birlikte hayal edememişim. Muhtemelen yalnız ve eşsiz öleceğimi düşünmektense, bu konuyu kafama takmamak daha iyiydi.

Bir süre sessizce yemek yedikten sonra Gage konuştu. "Isını hissedebiliyor musun?"

Gözlerimi kırptım. "Hiçbir fikrim yok. Hiç yaşamadım, o yüzden..."

Gage nefes verdi ve tabağına kaşlarını çatarak baktı. "Moonblessed'a teslimatı yaptıktan sonra başka bir işim var. Ama gideceğimiz yere kızgın bir dişi götüremeyiz. Belki daha fazla seks, kızgınlığın daha çabuk başlamasına yardımcı olur."

Ona şaşkın şaşkın baktım. Aniden bana uyguladığı "ceza" çok daha mantıklı geldi. "Dün gece benim kızgınlığımı tetiklemeye mi çalışıyordun?"

Gage'in sırtışı bunu doğruladı.

"Gerçekten beni tahrik edip başatabileceğini mi sandın?"

Flint yine kolumu okşadı ama ben kolumu çekip uzaklaştırdım. Hala iyileşmekte olan yarama dokunduğu için öyle yaptığımı söyleyebilirdim ama beni yatıştırmaya çalışmasından hoşlanmadım.

"Henüz kızgınlık döneminde değilsin," dedi Flint. "Hepimiz ne kadar süreceğini merak ediyoruz."

Artık Flint bile bunu, önlerinde duran bir engelmiş gibi konuşuyordu.

Heath ekledi, "Ve bu senin ilk ısınma turun olduğu için, tamamen yerleşmesi biraz zaman alabilir
tamamen yerleşmesi biraz zaman alabilir."

Bunu daha önce söylediklerini hatırlıyordum, ama dün gecedan sonra, sıcaklık ortaya çıkmadan önce aklımı kaçıracağımı hissettim. Zaten hissettiğimden daha fazla seks arzulayacağımı hayal edemiyordum. Gelip yalvardığım halim... Sıcaklık beni daha da seks düşkününü yapacaktı. Duyduğuma göre, günde bir orgazm yetmezmiş. Sıcaklık sırasında tek odak noktam seks olacaktı.

O kadar kontrolümü kaybetme düşüncesi şu anda bana çok korkutucu geliyordu. "Sorun yok, küçük kurt," dedi Heath. "Sadece etkilerini ne zaman hissetmeye başlayacağını bilmek istiyoruz, çünkü o beş gün boyunca güvenliğini sağlamak için hazırlıklı olmalıyız."

etkilerini ne zaman hissetmeye başlayacağını bilmek istiyoruz, çünkü o beş gün boyunca seni güvende tutmak için hazırlıklı olmalıyız."

"Aynen," dedi Gage, çatalıyla Heath'i işaret ederek. "Günlerce sırayla seni sikmekle meşgulken görevimizin ortasında kalamayız."

Gage dün gece beni yalvartmıştı ama şimdi beni sikmek zorunda kalmaktan tamamen yük altında gibi konuşuyordu... Oysa tüm bunlar onun fikriydi. Aklımdan bir anlık bir dürtü geçti — tavadan

tavayı alıp onu bayılana kadar dövmek — ama bu son reddedilmeyi kabullenmeden önce.

Ben onun için bir yüküm. Onun sürüsü üyesi değildim ve asla da olmayacaktım. Bu onun için sadece bir anlaşmaydı, daha fazlası değil. Hem de beklediğinden daha fazla rahatsızlık verecek bir anlaşma.

"Belki de şimdi beni güvenli bir yere götürmelisin."

Tabağımdan başımı kaldırmadım. Flint ve Heath'in bu fikre ne düşündüklerini bilmek istemiyordum. Eğer kabul ederlerse, bu kalbimi kırardı.

Yine de, onların planlarını nasıl bozduğum artık bana çok açık geliyordu. Onlar küçük bir gruptu ve benim ateşimin onları köşeye sıkıştırmasıyla uğraşmak zorunda kalmamalıydılar.

"İsımı paylaşacak başka birini bulabilirim."

Flint'in çatalı tabağına çarptı, ama bunun dışında tam bir sessizlik vardı. Odanın sıcaklığının birkaç derece düştüğünü hissedebiliyordum.

"Hayır," dedi Flint, sesi sertçe.

Gözümün ucuyla Heath'in başını salladığını gördüm.

"Howling Echo anlaşmalardan asla dönmez," diye homurdandı Gage. "Koruma için bize geldin ve koruma alacaksın."

Kollarım duygudan titreyerek sandalyemi geri ittim. Belki hala tetiklenmiş hissediyordum, ama her şey ters gidiyordu. Her şey çok karışmıştı. İçimdeki kurt ayağa kalktı ve sanki bir şeyden rahatsız olmuş gibi zihnimde bir ileri bir geri yürümeye başladı.

Dün gece Gage ile sevişmekle o kadar meşguldüm ki ona pek dikkat etmemiştim, ama son zamanlarda giderek daha fazla farkına varmaya başlamıştım. Daha önce onu pek fark etmemiştim, ama şimdi... İçimde kabaran bu yeni duygularla nasıl başa çıkacağımı bilemiyordum.

"Başından beri bunu kabul etmemeliydim."

Bu sözleri söylerken içimdeki kurt sızlandı. Ama bunun anlaşmayı onayladığı anlamına mı geldiğini, yoksa kendisinin de tereddüt ettiği anlamına mı geldiğini emin olamadım.

"Sakın anlaşmamızdan vazgeçmeye kalkışma," diye homurdandı Gage, benimle birlikte ayağa kalkarak.

Heath ve Flint de ayağa kalktı. Testosteron seviyesi tavan yapmıştı. Üç erkeği birden idare edemezdim, hele ki üç alfa erkeği. Ne düşünmüştüm ki?

Onların arasına ait değildim.

Aniden oda küçülmüş gibi geldi. Havaya ihtiyacım vardı. Kurtum kafamın içinde koşturuyordu, kaçmak istiyordu.

Sonra aklıma, onların beni kendileri gibi kurt adam sanıp, kurt tarafı nadiren ortaya çıkan biri olarak görmedikleri geldi. Onlar da zaman zaman kurt taraflarını yatıştırmıyor muydu? Bu mükemmel bir bahaneydi.

"Gitmem gerek. Kurtum dışarı çıkmak istiyor."

"Freya..." Flint'in köpek yavrusu gibi gözleri gitmemem için yalvarıyordu.

Ama gitmem gerekiyordu. Bu oda çok küçük ve klostrofobik geliyordu. Kurtum gerçekten dışarı çıkmak istiyordu ve ben düşünmek için yalnız kalmam gerekiyordu. Bu üç alfa ve onlara karşı hissettiğim kafa karıştırıcı duygulardan uzaklaşmam gerekiyordu. Hiç mantıklı olmayan duygular.

"Ay Büyükanne beni başka birine yazmış. Ben... sana ait olduğumu sanmıyorum."

"Küçük kurt, sen..." "Bırak beni. Lütfen."

Mutfaktan ön kapıya doğru ilerledim, herhangi birinin uzanıp beni yakalayacağından korkuyordum. Hepsi bana göre çok büyüktü. Beni burada tutmak isterlerse, yapabileceğim pek bir şey yoktu. Ama kaçmaya çalışmaktan asla vazgeçmeyecektim. Korku, damarlarımdan buz gibi bir sıvı akıtıyordu.

Kapının yanındaki raftan bıçağımı aldığımda bile hiçbir beni durdurmak için kıpırdamadı. Korunmasız bir şekilde tek başıma vahşi doğada dolaşacak kadar aptal değildim.

Dün gecedен sonra kafam ve kalbim o kadar karışmıştı ki, hiçbir şeyden emin olamıyordum. Onları planlarını değiştirmeye zorlamıştım. Benim varlığım onların bir sonraki işini mahvedebilirdi. O zaman bana kızacak ve anlaşmayı yerine getirir getirmez beni kovacaklardı.

Böyle bir reddedilmeyi daha kaldıramazdım. Bu sefer reddedilecek biri varsa, o ben olamazdım. Onlar olmalıydı.

"Beni rahat bırak."

Flint bana seslendiğinde kapıyı iterek dışarı çıktım. "Moonbeam!"

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye Gage'in homurtusu kapıdan dışarıya kadar peşimden geldi. "Beni durdurmaya çalışma," diye ön verandadan bağırdım.

Mantıklı olarak, kaçmanın bir yararı olmadığını biliyordum. Kolayca kurt formlarına geçip, benim için avlarıymışım gibi peşimden koşabilirlerdi.

Ama kaçma, bu kulübeden çıkma, bu üç zorba alfanın yanından uzaklaşıp aklımı başıma toplama ihtiyacı, mantığımın üstesinden geldi.

İçimdeki kurt bile bana katılmaya hazırdı, kaçmam için yalvarıyordu. Onların peşimizden koşma fikrinin onu neden heyecanlandırıldığını düşünmeye bile zamanım olmadı.

Kulübenin içinden Gage, "Heath," diye homurdandı.

Enforcer, sürünün alfasının emrini yerine getirmek için harekete geçerken ağır ayak sesleri duydum.

Heath beni verandaya kadar takip etti. Arkama bakmadan ön merdivenlerden koşarak ormana doğru yöneldim.

Bölüm 19

Heath

Küçük kurtumuz, sürümüzden kaçarak tehlikeli bir oyun oynuyordu. Benim kurtumu kışkırttığıının farkında değil miydi? Uzun beyaz saçlı küçük kadının ormana, yani onun bölgesine kaçtığını görünce çok heyecanlanmıştı.

Kovalayın!

Kurtumu zapt etmeye çalışırken, içeride Gage'in de Flint için aynı şeyi yaptığını duydum. "Heath onu bize geri getirecek."

Elbette getirecektim. Sadece sürünün alfa erkeği istediği için değil, kurtum onun gitmesini kabul etmeyeceği için. Burnuma gelen kızgınlık kokusuyla kurtum onu korumak ve sahiplenmek için çaresizdi.

Onu korumaktan mutluydum. Onu sahiplenmek söz konusu bile olamazdı.

Freya omzunun üzerinden bana bakmak için döndü. Buradan, keskinleşmiş işitme duyum onun küçük iniltisini kolayca algıladı ve gözlerindeki korku kurtumu çılgına çevirdi.

Koruyun, diye içimden haykırdı, oysa korktuğu bizdik.

İçeri girip sırt çantamı ve silahımı aldım, kurtumun başa çıkamayacağı biriyle karşılaşsak diye. Howling Echo, her zaman önlem aldığımız için bu kadar uzun süre hayatta kalabilmişti.

"Merak etme, Flint," dedim ona çıkarken. "Onu geri getireceğim." İlk başta, Gage'in neden Flint yerine beni gönderdiğini tam olarak anlamamıştım.

Aklıma gelen tek neden, Gage'in Flint'in onunla kaçmayacağına güvenmemesiydi. İkisi bir daha geri dönmeyebilirdi. Ama üç alfa tarafından korunursa, tek bir alfa tarafından korunmasından çok daha fazla hayatta kalma şansı vardı.

Gage onu geri getireceğimi biliyordu. Flint ise getirmeyebilirdi.

Freya'yı son gördüğüm ormana girdiğimde, en azından görsel olarak onu kaybetmişim. Silahımı belime koyarak iki ayak üzerinde onu takip ettim. Kurt formuma dönüşmek onu daha çok korkuturdu.

Onu oradan ayrılmaya iten şeyin ne olduğunu tam olarak bilmiyordum, ama bunun bizim için olduğunu sanmıyordum. Dışarıya koşmadan önce güzel kar mavisi gözlerinde vahşi bir bakış vardı. Tabağını bana itip sosisini almaya çalışmadan hemen önce de aynı bakışı vardı.

Sürü izleri olmamasına rağmen, onun Ironwood sürüsü arasında yaşadığından artık şüphem yoktu. Dün Flint'le deneyimleri hakkında konuşurken çok samimi olmuştu. Belki de Ironwood sürüsünün alfa erkeği, çocukken Ironwood'a katılmış olsun ya da olmasın, başıboş kurtları ve diğer sürülerden kaçanları işaretlemeyi reddediyordu. Onun işareti olmadan, onları köle olarak tutmak için sürü bağının güvenliği dışında bırakıyorlardı. Bu beni şaşırtmazdı.

İşaretlerinin olmamasının nedeni ne olursa olsun, Ironwood sürüsü ona çok kötü davranmıştı. Eğer bir gün sürünün alfa ve oğlunu dövme fırsatı bulursam, onları pestil gibi yapana kadar durmayabilirim. O, sürünün değersiz, en aşağı üyesi olarak muamele görmekten daha iyisini hak ediyordu.

"Freya, geri gel!" Ormana doğru bağırdım, onu kimin kovaladığını bilsin diye.

Dün gecedен sonra Gage'e güvenemeyebilirdi, ama ona bir yabancı olarak görmediğimi, bizimle bir yer edinmesine izin vereceğimi göstermişim.

Lezzetli elmalı turta kokusu bana doğru esiyordu. Isısı yükselirken benden saklanamazdı. Ne yazık ki bu, başkalarından da saklanamayacağı anlamına geliyordu.

Alloy yakınlarda olsa bile, daha önce bu ormanda dolaşan başıboş alfa kurtlar görmüştüm. Buranın gerçek bir sürünün toprağı olmadığını biliyorlardı. Onlar için burası avlanma alanıydı.

"Burada tek başına kalmak güvenli değil," diye seslendim ona.

Şu ana kadar kokusunda kurt kokusu almamıştım, bu da dönüşmediğini anlamına geliyordu. Kurt formumda, iki ayak üzerinde ona kolayca yetişebilirdim. Ama şu anda kurtuma pek güvenemezdim. Fırsatını bulursa, kendini ona kanıtlamak için onu kovalayacak, sonra da onu ısırıp bizim olduğunu ilan edecekti. Sürümdeki arkadaşlarım bunu bana asla affetmezdi.

Ayrıca, kovalamaca ancak zorlu olduğunda eğlenceliydi. Bu ise pek sayılmazdı. Yine de, iki ayak üzerinde onu kovalarken kurtuma biraz özgürlük verdim.

Avımızı takip ederken, zihnim onun kaçmasının nedenlerini analiz etmeye geri döndü. O ve Gage dün gece eğlenmişlerdi, bunu kendisi itiraf etmişti. Gage'in adımlarında uzun zamandır böyle bir canlılık görmemiştim. Arkadaşımın sürgünden önceki haline dönmeye başlaması kalbimi hafifletmişti.

Ne yazık ki Freya'yı onu rahatsız eden şeyi anlayacak kadar iyi tanı mıyordum. Tanımak istiyordum, ama henüz tanıyamıyordum. Eğer sonunda sürünün bir parçası olacaktıysa, hepimizin birbirimizi daha iyi tanımamız gerekiyordu. Bizim gibi bir sürü sadece birbirini korumaz. Birbirimizin iyiliğini her şekilde önemserdik. Öyle olmak zorundaydık. Bizimki gibi küçük bir sürü, her birimiz en iyi halimizde olmadan hayatta kalamazdı.

Kokusu zayıfladığında havayı kokladım ve Montana ormanında dolanırken onu takip etmek için döndüm. Engebeli arazi, düz bir şekilde koşmayı imkansız hale getiriyordu ve bir tarafta dağlar olduğu için, aramızda mesafe açmak isterse gidebileceği sadece üç yol vardı.

Sürümdeki endişe, kurtumu dikkatini dağıttı ve sürü için doğru olanı yapmaya çalıştı. Kurtum tüm bu karmaşıklığı anlamıyordu, ama bir şeyi biliyordu: sürüler bir arada kalırdı. O bizimle birlikteydi.

Kurtum hala onun, değerini kanıtlamak için bizi kasten kovalamaca oynattığını düşünüyordu. Bu durum uzadıkça kurtum daha da heyecanlanıyordu ve bu heyecan bana da bulaşıyordu. Onu yakalamak için sabırsızlanıyordum. Bu durum uzadıkça kurtum üzerindeki kontrolüm azalıyordu.

"Bunu konuşabiliriz!" diye bağırdım.

Yanımdan gelen bir ses beni dinlemeye zorladı. Freya o yönde değildi, önümdeydi. Artık bu ormanda yalnız değildik. Sürü bağım aracılığıyla uyarı gönderdim, tabancamı kılıfından çıkarıp sırt çantama koydum ve soyunmaya başladım. Kurtum bu durumda en büyük avantajımdı: neredeyse sessiz, saldırıp savunabilen ve benden daha güçlü duyulara sahipti.

Birkaç saniye içinde, sırt çantam göğsümde, dört ayak üzerinde ormanda koşmaya başladım. Kurtum endişeden çılgına dönmüştü. Bir zamanlar bunu bir oyun olarak görürdü, ama şimdi iki düşmanın kokusunu aldığı için durumun ciddiyetini anlamıştı.

Freya çok uzaklaşmamıştı. Belki ona ulaşabilirim... "Heath!"

Çılgılığı kanımı dondurdu, ama kendime gelen tehlikeyi umursamadan ileri atıldım.

Bu sırada kurtum sürüye tehlikeyi haber verdi. İleride gelen mücadele sesleri ve kırılan dalların sesleri, onu sürüklemeye çalıştıklarını gösteriyordu.

"Bırakın beni!"

Uyarıcı bir hırıltı çıkardım. Nasıl benim eşime dokunmaya cüret ederler? Ölürler.

İki adam Freya'yı benden uzaklaştırdı. İri yarısı elini saçlarına doladı, kızıl saçlı olan ise kollarını tutmaya çalıştı.

Freya savaşçıydı ve ben onu bu yüzden seviyordum. Saçındaki eline rağmen tekmeliyor ve kaçmaya çalışıyordu. Biri, onu bıçaklamaya çalışırken bıçağını kenara itti.

Ona dokunmaya cüret ettikleri için ikisini de parçalardım. Merhamet göstermezdim, onları paramparça ederdim...

Bir kurt yoluma atladı. Benim kadar büyüktü, bir alfa kurdu. Dişlerimi gösterdim ve kükredim ama geri çekilip çekilmeyeceğini beklemedim. Kurtum ve ben bu konuda hemfikiridik: önce bu tehdidi ortadan kaldıracaktık, sonra diğer ikisiyle ilgilenecektik.

Diğer kurt ne olduğunu anlamadan onu yere devirdim, ama ayağa kalktı ve üzerime atıldı. Boğazına iyi bir aç bulamadığım için yüzünü dişlerimle parçaladım. Güreştik ve o, biraz daha büyük olmasını kullanarak beni yere devirmeye çalıştı.

Yanına atladım, momentumunun onu dengesinden çıkarmasına izin verdim, sonra üzerine atıldım. Dönmeye çalıştı ama çenem boğazına kilitlenmişti. Onu öldürürken boğazından inleyen bir ses çıktı ama ona acımadım. Freya'ya ulaşmamı engellemeye çalışmıştı.

Üçü de ortalıkta yoktu, ama diğer alfa'nın kanı hala ağzımda ıslakken bile kokularını alabiliyordum. Uzaklaşmadıklarını bildiğim için ormanı yarararak ilerledim. Kısa süre sonra bir araca yaklaşırken gördüm ve yan tarafına boyanmış Ironwood sürüsü sembolünü tanıdım.

Ben kükredim ve Freya'yı kamyonete sürüklemeye çalışan kızıl saçlı adam, sanki onu benim görüş alanımdan uzaklaştırmanın bir önemi varmış gibi aramıza girdi. Bu, kurtumun onu geçmeye kararlılığını daha da artırdı.

Ona, kendi kanıyla kaplayacağım için kafamda Red adını takmıştım.

Sonra Kızıl bir silah kaldırdı ve ben yan tarafa atladım, tam o sırada bir kurşun yanımdaki toprağı delip geçti.

"Hayır!" diye bağırdı Freya.

Kızıl tekrar ateş edemedi, kendini ona doğru fırlattı, onu yana devirdi ve bir sonraki atışı ıskaladı. O, Red'in kolunu tutarken, diğer adam onu ondan çekmeye çalıştı. O, Freya'yı Red'den ayırmadan önce, ben onun üstüne atladım. Normal bir kurttan çok daha büyük olan bir alfa kurdun ağırlığı, üçünü de yere devirdi. Freya tereddüt etmeden, Red'in silahlı kolunu sararken, iri adamı tekmeledi.

Red'in boğazını parçaladım ve kendime söz verdiğim gibi onu kanlar içinde bıraktım.

İri adam aniden geri çekilmeye karar verdi. Ben kükredim. Fikrini değiştirmesi onu kurtaramazdı. Freya'ya dokunmuştu, onu muhteşem saçlarından sürüklemişti. Bunun bedelini ödemeliydi.

Aynı anda üç şey oldu. Ben saldırdım. Ayakta kalan son adam silahını çekip ateş etti. Ve Freya, eski sürü arkadaşının arasına girdi.

Onu yere devirdim, ama kurşun başının üstünden geçerek onu kurtardı.

İri yarı adam bir şans daha bulamadı. Freya önümde olduğu için yukarı doğru atılamadım, ama dişlerimi dizinin hemen altındaki bacağına geçirdim. Güçlü alfa dişlerimin altında kemikler kırılırken çığlık attı. Bacağı çöktüğünde çığlık atarak ısırılacak mesafeye düştü. Bacağı büküp boğazını parçaladım ve çığlıklarını keserek işini bitirdim.

Sonra dönüp, hırlayarak, artık sessiz olan ormanda başka bir tehdit işareti var mı diye aradım.

"Sadece üç kişi vardı," diye beni sakinleştirdi ve elini göğsümün hizasında olan sırtına koydu.

Parmakları kürkümde iyi hissettiriyordu. Kurtum, onu koruduğu için gurur duyuyordu. Uludum ve sürü bağımız aracılığıyla her şeyin yolunda olduğunu bildirdim. Kurtum Freya'ya döndü, ısırmaya, işaretlemeye, sahiplenmeye hazırды...

Böylesi daha güvenli olacaktı. Tamamen kontrolü ele geçirmeden önce, kendimi zorlayarak dönüşümümü tamamladım. Protesto etmek için kükredi, iki ayağımın üzerine kalkarken ses tellerim büküldü.

Kanla kaplı halimi ve muhtemelen gözlerimdeki çılgın bakışı gören Freya, inleyerek geri çekildi. Bu, kurtumu

deliye döndürdü.

Isır ve sahiplen, diye ısrar etti.

Onu kamyonun arkasına ittim, çıplak vücudum onun vücuduna sıkıca yapıştı.

İçimdeki kurt beni sertçe sürerken, ona yemin ettim: "Sana dokunan herkes ölür."

Gözleri fal taşı gibi bana bakıyordu, ama onun da tahrik olduğunu koklayabiliyordum. Belki de o da benim gibi hissediyordu.

Böyle bir kavgadan sonra, vücudum hala savaş ya da sevişme modundaydı. Sonuna kadar savaş, sonra zaferi kutlamak için seviş. Bu da tamamen sertleşmiş sikimin karnına bastırıldığı anlamına geliyordu.

Onu bana sıkıca sararak öpmek ve bizim olduğunu ve bir daha asla kaçmayacağını itiraf edene kadar ona sahip olmaktan başka bir şey istemiyordum, ama kanın tadı bunun korkunç bir fikir olduğunu hatırlattı.

"Ironwood'un neden hala peşimde olduğunu anlamıyorum," diye fısıldadı.

Beni itmeye çalışmadı, bu iyi bir şeydi, çünkü kurtum buna izin vermeyebilirdi. Bunun yerine orada durdum, çıplak vücudum onu kamyonete sıkıştırmış halde, kurt gibi değil, erkek gibi düşünmeyi hatırlamaya çalıştım.

"Seni öldürmek için gönderildiler," diye kükredim. "Geçen sefer birkaç beta ve alt seviye adam göndermişlerdi. Bu sefer aralarında en az bir alfa vardı."

Kafasını salladı. "Beni öldürmeye çalışmıyorlardı, kaçırmaya çalışıyorlardı."

Nira onun ölmesini istiyordu, ama o üçü gibi adamların önce başka planları olabilirdi. İğrenç ama şaşırtıcı olmayan planlar.

"Ne kadar güzel olduğunu sana kaç kez söylemem gerekiyor ki bana inanasın?"

Az önce olanlardan sonra ağlamaya başlayacağını sanmıştım, ama çılgın küçük kurtum insan dişlerini göstererek sırtıttı. "En az bir düzine daha."

Ellerimden biri kanlı değildi, o yüzden onu kullanarak uzun, beyaz saçlarını kulağının arkasına ittim. "Sen, Freya, çok güzelsin. Seni güvende tutabileceğimiz Howling Echo'ya geri gelir misin?"

Yüzündeki gülümseme kayboldu ve arkamda kanlar içinde yatan cesetleri işaret etti. "Geri dönmem doğru olur mu bilmiyorum."

Gözleri yere bakıyordu, ama Gage gibi ben de onun bakışlarını bizim üstünlüğümüzden kaçırmamasına bağımlıydım. Elimi yanağına koyup başını bana doğru çevirdim.

"Sen bizim sürümüzün layık bir üyesisin. Bundan şüphe mi duyuyorsun?"

"Sadece onların bir sonraki hamlesinden korkuyorum... Onlar çok daha büyük bir sürü, Heath."

"Sen bizimlisin. Ve biz kendimize ait olanı koruruz."

Bana öfkeyle baktı ve testislerim sıkıştı. Artık kızgındı ve kesinlikle bakışlarını benden ayırmayacaktı. Bu beni ona karşı daha da çılgına çevirdi.

"Ben senin sahip olabileceğin bir şey değilim. Sorun bu."

"Öyle mi? Dün gece seni eğlenirken izlemek hoşuma gitti. Bize ait olduğunu söylediğin an hoşuma gitti." Parmağımla çenesinin hatlarını izledim. "Sorun gerçekten bu mu, yoksa içimizden birine aşık olmaya mı başladın? Benim bahsim Flint'te."

Genişleyen göz bebekleri, gerçeğe çok yakın olduğumu gösteriyordu. Flint'ten hoşlanıyordu.

Çok seviyordu. Yine de kaçmak için bir nedeni vardı.

"Gage ve ben, aşık olmak için çok tehlikeliyiz," diye itiraf ettim

Dudakları aralandı, bakışları ilgiyle keskinleşti. Oh, ne kadar da hırçın bir kızdı. Flint'in en iyi seçim olduğunu ona güvence vermek yerine, ilgisini daha da çekmiştim.

Belki de dün gece Gage ile yaşadığı yoğun şehvet onu korkutmuştu. Ama onu izledikten sonra, içindeki eşsiz, vahşi kurtun, kızgınlık döneminde onu tatmin edecek üç alfa erkeğe sahip olmaktan çok hoşlanacağını anladım.

Elimi saçlarına kaydardım ve Gage'in yaptığı gibi yumruğumu sıkı sıkı tuttum. Vücudu bana karşı ısındı ve onun uyarılmasının kokusu beni arzu ile tamamen çıldırttı. Dün gece Gage bunu yaptığında hoşuna gitmişti ve şimdi de hoşuna gidiyordu.

Isır, kurtum beni teşvik etti. *Sahip çık*.

"Sen gerçekten hepimizi istiyorsun," diye fısıldadım.

Gözleri kısıldı, ama sessizce başını salladı. "Bunun azgınlık olduğunu biliyorum, ama..."

"Isınmanın olduğu dönemde istediğin her şeyi sana vereceğiz, küçük kurt," diye söz verdim. "Eğer beni derinlerinde hissetmek istiyorsan, yaparım."

Sözler dudaklarımdan çıkmadan önce durduramadım. Akli başında olan kişi olmak istemiştim, ama o kovalamacadan sonra kendimi kaybetmiştim. Freya'yı tam burada, kamyonun üzerinde almak istiyordum. Onu inletmek, sonra adımı haykırmasını duymak, sesinin ormanda yankılanmasını istiyordum.

"Sonra?" Sesi kırılgan çıkmıştı, sanki cevabım onu yıkacakmış gibi. "Ateşli dönemden sonra? Sonra ne olacak?"

"Bunu sen karar vereceksin. Eğer gerçek bir Echo olmak istiyorsan, Flint ve ben Gage'e akıl kafasına sokana kadar dövüp, sana sürü işaretini vermesini sağlayacağız. Eğer Flint'i eşin olarak seçersen, sana söz veriyorum, o çok mutlu olacak."

Arkamızda bir dal kırıldı ve kanım dondu. Döndüm, silahımı sırt çantamdan çıkarıp kaldırdım ve tehdidi aradım.

"Ondan uzak dur!" diye bağırdı bir kadın sesi.

İki şekil değiştiren vardı, bir erkek ve bir kadın, özellikleri o kadar benzerdi ki aynı anne ve babadan doğmuş olmalılar. İkiisi de aynı kırmızımsı sarı saçlara ve açık renk gözlere sahipti. Ve her yere bakarak benim bakışlarımdan kaçtıkları için açıkça alt köpekler oldukları belliydi. Silahımı erkeğe doğrulttuğumda Freya kolumu aşağı itti.

"Onlar tehdit oluşturmuyor. Bu kurtları tanıyorum."

Bölüm 20

Freya

Wilder ve Willow'a şok içinde baktım. Bir an için, arkadaşlarımı gördüğüm için büyük bir rahatlama hissettim. Sanki tanıdık yüzleri eve gidebileceğim anlamına geliyordu.

Willow'un geniş gözleri Heath'ten bana, sonra da yerdeki cesetlere kaydı.

Ağzını kapattı, sonra çalılara koştu ve kustu. Wilder da hasta görünüyordu, ama kız kardeşinin saçlarını tuttu ve Heath'e öfkeyle baktı.

Belki de boğazları parçalanmış eski sürü arkadaşlarımın cesetlerini görünce dehşete kapılmam gerekirdi. Ama kapılmadım. Heath onları öldürdüğünde içimden bir ses onaylayarak mırıldandı. Belki de vahşi doğada ilk saldırıya uğradığımda o haydut alfa'yı bıçaklayan içimdeki parçaydı.

"Çok geç kaldık," dedi Willow nefes nefese. Ağzını silip ayağa kalktı. "Üzgünüm."

"Burada ne işiniz var?" diye geç kalarak sordum. Ironwood sürüsünün topraklarından çok uzaktaydık.

"Seni bulmaya geldik." Wilder bir adım öne çıktı ve Heath hırladı. İnsan formundaydı, ama o hırıltı bir kurttan çıkmış gibiydi.

Wilder ona öfkeyle bakarken Willow ekledi: "Seni uyarmak istedik. Seni Ironwood'a geri götürüp yeni müttefiklerimizi yatıştırmak için halka açık bir şekilde idam etmeyi planlıyorlar."

Wilder yaklaşınca Heath aramıza girdi. Çıplak ve kanlar içindeydi, elindeki silahla korkunç görünüyordu, çünkü Willow ve Wilder geri çekildiler.

"Sorun yok," dedim. "Sizi özledim, ama gördüğünüz gibi artık korumam var."

"O mu?" Wilder kaşlarını çatı ve Heath'in yanından geçerek bana bakmak için yana doğru adım attı. "Siz ikiniz sevişiyor musunuz?"

"Sana ne?" Heath engel olmasaydı, Wilder'ı itip yüzüne bağırarak sorardım. "Senin eşin nerede? Beni aramaya geldiğini biliyor mu?"

"Kız kardeşimi korumak zorundaydım."

Sözleri, Wilder'ın bana karşı hala bir şeyler hissettiğine dair kalan küçük umutları da yok etti. Beni umursamıyordu. Buraya Willow için gelmişti, başka bir şey için değil.

Willow kolunu çekti. "Gitmeliyiz."

"Senin daha iyi olduğunu sanmıştım," dedi Wilder. "Ay Büyükanne seni Luka'ya yazmıştı, bu vahşi piçe değil."

Heath Wilder'a saldırdı, Wilder o kadar hızlı geri çekildi ki ayağı takıldı ve kışının üstüne düştü. Willow inleyerek çömeldi, alfa'nın öfkeli bakışları karşısında korkarak sinildi.

"Luka beni reddetti!" diye bağırdım. "Ve Willow az önce beni herkesin önünde infaz etmek istediğini söyledi!"

Heath ilerledi ve Wilder'ın üzerine dikildi. "Freya artık Ironwood sürüsüne ait değil. Onlara gönderdikleri alfa'ya ne olduğunu anlat. Sonra bir daha gelmemelerini söyle."

Sözleri bir alfa'nın emrinin ağırlığını taşıyordu. Onun sürünün üyesi olmasa da, yine de itaat etmek zorunda kalacaklardı. Bu, asi alfa'ların tehlikesiydi ve sürüler alfa'larını katı bir hiyerarşi ile kontrol etmelerinin nedeniydi.

"Şimdi gidin!" diye bağırdı Heath ve Wilder ile Willow koşarak uzaklaştılar.

Buraya yakın bir yerde bir araç sakladıklarına bahse girerdim, yoksa diğer üçünün hemen ardından buraya bu kadar çabuk gelemezlerdi.

İki ölü beta kurda baktım, ikisi de benim yaşımın iki katıydı. Onları hatırlıyordum. İkisi de çocukken arkadaşlarımin benimle alay etmesini izlemişlerdi ve daha sonra yaşlı kurtlar içimdeki kurdu öldürmeye çalışırken de oradaydılar. Beni yakalamadan önce bana nasıl sinsi sinsi baktıklarını görmüştüm. İnfazdan önce bana ne yapmayı planladıklarını düşünmek bile istemiyordum.

"Hadi," Heath bileğimi tutup beni ormana doğru çekti. "Bu tarafta bir dere var."

Flint'i daha önce çıplak görmüştüm ve dün gece Gage'i de biraz görmüştüm, ama Heath'in bu kadar çıplak olduğunu ilk kez görüyordum.

tüm şekil değiştirenler gibi, çıplak olmaktan utanmıyordu, ama çalılıklarda yürürken ekstra dikkatli davranıyordu.

Onun kaslı vücudunu hayranlıkla seyredebilirim diye biraz önünden geçmesine izin verdim. Flint esnek ve zayıfken, Heath sağlam ve güçlü bir vücuda sahipti. Kıcı o kadar yuvarlak ve çekiciydi ki, içime girerken onu tuttuğumu hayal etmeden edemedim.

Şimdi böyle düşünmenin sırası değildi. Potansiyel düşmanların beni takip etmesi için daha fazla koku yaymamam gerekiyordu.

Onu takip ederken sırtının ne kadar dik, yürüyüşünün ne kadar sert olduğunu fark ettim. "O ikisi kimdi?"

Ancak o zaman onu düzgün bir şekilde tanıtmadığım için ne kadar aptal olduğumu fark ettim. Gerçi bizim garip... ilişkimizi nasıl açıklayacağımı tam olarak bilmiyordum. *Bu Heath, kızgınlık dönemimde bana koruma karşılığında sahip olacak alfa erkeklerden biri.*

"Onlar Ironwood'daki tek gerçek arkadaşlarımdı," diye cevapladım.

"*Arkadaş* gibi görünmüyordu," dedi Heath, bir ağaç dalının altına saklanarak.

Mesele bu muydu? Geçmişte onun *eşyalarına* dokunmuş başka biri mi vardı?

"Ona da söylediğim gibi, seni ilgilendirmez." Onun arkasından gittim, kalbim her an başka bir tehdit ortaya çıkacakmış gibi çarpıyordu.

Heath, dere kenarına vardığımızda homurdandı. Kenarları büyük kayalarla çevriliydi, ama ben onu takip ederek kayaların arasından bir patikaya girdim.

Suya girip kollarındaki, göğsündeki ve yüzündeki kanı yıkadı. Kaslı vücudu ve güçlü yapısıyla, ormanın ortasında erkekliğin vücut bulmuş hali gibiydi. Güneş ışığı çıplak tenindeki su damlacıklarına yansarak onu bir insandan çok tanrıya benzetiyordu.

Sonra kollarını sallayarak suyu savurdu ve bana doğru kıyıya çıktı, gözleri kötülükle parlıyordu.

"Bizden başka kimseyle birlikte olamazsın," diye homurdandı.

Sözleri beni kızdırmalıydı, ama içimdeki bir şey — içgüdüsel olarak ait olmak isteyen bir parça — bu ilgiyi seviyordu.

"O çok uzun zaman önceydi, Heath," dedim sessizce, onu yatıştırmaya çalışarak.

Gözleri altın rengi parladı, kurtunun hala onu kontrol altında tuttuğunun kanıtıydı. Flint'in de beni korumak için savaştıktan sonra tahrik olduğunu hatırladım.

Kurtum hiç ortaya çıkmamış olsa da, şu anda her zamankinden daha yüzeye yakındı. Ben kaçarken, Heath'in bizi kovaladığını öğrenince heyecanlanmıştı. Sanki bu onun için bir oyun, Heath'in cesaretini sınamak gibi bir şeydi.

Ve o kendini fazlasıyla kanıtlamıştı. Beni kamyonun üzerine ittiğinde, tek istediğim bacaklarımı onun etrafına dolamaktı. Ama direndim. Kısmen yerde cesetler olduğu için.

Kısmen de, kendimdeki bu şehvetli tarafı nasıl yorumlayacağımı hala bilmediğim için. Şu anda kendini gösteren tarafı. Mantıklı olarak, benim hakkımda sanki onların malıymışım gibi konuşmalarından nefret ediyordum.

Ama içimdeki ilkel bir şey bunu sevdi. Ve şimdi içimdeki o kısım kontrolü ele aldı, Heath'e meydan okumaya ve kendimi kanıtlamaya itti.

"Echoing Howl'a söz verdim," diye hatırlattım ona. "Sadakatimden şüphe mi ediyorsun?"

Heath'in dudakları acımasız bir sırıtişla kıvrıldı. "Bunu kanıtlaman gerek."

Beni arkamdaki büyük bir kayaya itti. "Senden Ironwood'un kokusunu alıp, sadece benim kokumu bırakacağım. Aksi takdirde Gage sana benim hayal bile edemeyeceğim kadar kötü bir ceza verecek."

Tehditkar sözleri kalbimin kulaklarımda atmasına neden oldu. Vücudum anında ısındı ve aramızdaki her santimetreyi, birbirimize değen her yerimizi fark ettim.

"Bana zarar vermeyeceğinize söz verdiniz," diye hatırlattım.

"Başka yollar da var," dedi Heath, elini kalçamdan göğsüme kaydırarak. Parmakları meme ucumu çimdikledi ve karamel rengi gözleri yüzümü incelerken inledim. Göz bebeklerinin çevresinde hala altın rengi halkalar vardı, kurt hala yüzeye yakın duruyordu.

Heath dudaklarıma doğru homurdandı. "Gage dün gece sana zarar vermeden cezalandırdı."

Titredim, beni kaç kez orgazma yaklaştırıp sonra beklememe zorladığını hatırlayarak. Düşüncesi bile bacaklarımı titretmişti.

"Bana iyi davranacaksın, değil mi Heath?" Dudaklarına fısıldadım, yüzlerimiz çok yakındı.

"Dediğim gibi, ikimiz de senin için çok tehlikeliyiz, küçük kurt," diye homurdandı, omzumu çekip beni zorla döndürdü. "Ellerini kayaya koy."

Ne yapacağını merak ederek inledim. Heath neden Gage'in ve kendisinin benim için çok tehlikeli olduğunu düşünüyordu? Onları anlamak, sırlarını öğrenmek istedim. Howling Echo'ya ait olduğumu kanıtlamak istedim.

"Çok geç, küçük kurt," diye fısıldadı Heath kulağıma. "Başın belada artık."

"Heath!" Gage'in sesi dere kıyılarında yankılandı ve bize doğru koştu.

"Burada temiz," dedi Heath ona.

"Benim tarafta da temiz," diye onayladı Gage.

Dönüp baktığımda onu tamamen çıplak gördüm, göğsünde giysilerle dolu bir sırt çantası vardı. Güçlü gövdesi, sanki kulübeden buraya kadar koşmuş gibi, bize bakarken inip kalkıyordu. Elleri yanlarında titriyordu, bakışları vücudumda dolaşıyordu.

"Sana zarar verdiler mi? Haydut alfa erkekler miydi?" diye sordu, gözleri altın rengine dönerek.

"Hayır, hayır," dedim, hala yaşadığım kafa karıştırıcı duyguların etkisinden kurtulamamıştım.

Kurt şekil değiştirenler, normal insanlardan daha içgüdüsel, vahşi ve hayvani olmalarıyla bilinirlerdi, ama Heath'in beni o kayanın üzerine eğmek üzere olduğu an, sanki zihinsel bir şok yaşamış gibi hissettim. Külotum hala ıslaktı — neyim vardı benim? Saldırıya uğramış ve neredeyse kaçırılmışım, sonra Heath bana hırlayarak bağırdı ve ben heyecanlandım?

"Flint'i kulübeyi korumak için mi bıraktın?" diye sordu Heath. "Seninle konuşurken kıyafetlerimi bulsam sorun olur mu?"

Gage ona ilerlemesini işaret etti, ama geçerken gözleri benim üzerimdeydi. Havayı kokladı ve hırladı. Onların duyuları benimkinden daha hassas gibiydi. Gage'in havadan ne anladığını merak ederek nefesimi tuttum.

"Ironwood'du," diye açıkladı Heath, kıyafetlerini aramak için ormana geri dönerken. "Ve bu sefer bir alfa göndermişler."

"Kaçını öldürdün?" "Üç," dedi

Heath.

"Kaçan var mı?"

"Şey... Freya bunu benden daha iyi cevaplayabilir."

İç geçirdim. Heath'in belaya bulaşmaktan ne demek istediğini artık anlıyordum. Gage, emin olmak için Willow ve Wilder'ı da öldürmüş olabilirdi.

Ironwood'un bizi nerede arayacağını bilmesin diye.

Yol boyunca bıçağımı alıp belime geri koydum.

"Arkadaşlarım Willow ve Wilder, Ironwood'un beni halka açık bir şekilde idam etmek istediğini haber vermek için geldiler," itiraf ettim. "Ama çok geç geldiler."

"Ve onları gitmelerine izin mi verdin?" Gage, Heath'e hırladı.

Heath eğilip kıyafetlerini aldı. "Freya onları özlediğini söyledi.

Onlar onun *arkadaşları*."

"Arkadaşları" derken kullandığı ses tonu Gage'in bana hırlamasına neden oldu. Beni kalın bir ağaca doğru itti. Ayaklarım eğimli köklerde zorlukla tutunuyordu, ben de ağırlığımı ağaca verip Gage'e öfkeyle baktım.

"Onlar ast kurtlar, değil mi?" diye sordu. Başımı salladım.

"Bu, herhangi bir Ironwood alfasının onlara havlayabileceği ve onların bizim yerimizi ele vermek zorunda kalacağı anlamına gelir."

Gage elini başımın yanındaki ağaca vurdu, altın rengi gözleri benimkilerle bir oraya bir buraya bakıyordu.

"Neden kaçtın? Heath'i kavgaya karıştırdın ve sürümüzü tehlikeye attın."

Göğsü inip kalkıyordu. Heath kıyafetlerini geri almıştı ama ikisi de henüz giyinmemişti. Sanırım, başka bir tehlike kapıda bekliyorsa tekrar dönüşmeleri gerekip gerekmeyeceğinden emin değillerdi.

Bu, Gage'in bakış açısından durumun nasıl görüldüğünü anlamamı sağladı. Ironwood'un beni bulması için tam zamanında buraya kaçmıştım. Ve arkadaşlarım ortaya çıkmıştı.

"Onların burada olduğunu bilmiyordum, yemin ederim."

"Küçük *arkadaşların* bile mi?" diye saçımı kokladı.

Heath'in omzunun üzerinden ona sert bir bakış attım. Gage, onun sayesinde bir şeyler döndüğünü anlamıştı.

Derin bir nefes alıp kendimi topladım ve başlangıçta neden kaçtığımı tam olarak hatırladım.

"Hayır, beni uyarmaya çalışacak kadar aptal olacaklarını bilmiyordum. Ama Ironwood beni aramaya devam edecekse, belki de bensiz daha iyi olursun."

"Anlaşmamızı unutuyorsun," diye homurdandı Gage.

"Anlaşmayı unut," diye ısrar ettim. "Ironwood'un beni aramaya devam edeceğini bilmiyordun. Beni çok riskli bulursan anlarım..."

Gage'in dudakları benimkilere değdi ve şoktan nefesim kesildi. Ağzı beni yağmaladı, dudaklarımı açana kadar itti. Sonra beni yuttu, dili benimkini tahrip etti, hala kahvaltıdan kalma pastırma tadı vardı. Öpücüğü o kontrol ediyordu, yol gösteriyor, benden istediğini alıyordu.

Dün gece bacaklarımın arasını tatmış ve beni arkadan almıştı, ama beni hiç öpmemişti. Bugünkü öpücüğünün ardındaki güç beni şaşırttı, sanki dilimden kelimeleri çalmak istiyormuş gibi. Sanki sadece ağzını kullanarak beni kendine ait olarak damgalamaya çalışıyordu.

Elleri kalçalarımın düştü, beni sertçe kendine çekti. O anda onun hala çıplak olduğunu hatırladım, sert penisi bana sıkıca bastırıyordu. Beni ağaca sıkıştırdı ve bir eli boğazıma kaydı. Sonra öpücüğü kesip, büyük eli boynumu kolayca kavradı.

"Sen bizimlisin, anladın mı? Anlaşmayı bozmak gibi bir laf yok."

Nefesimi tutarak, elinin baskı yapmadan boğazımı ısıtmasını hissettim. Şu anda ne oluyordu? Gage beni çaresizce istiyor gibi öpüyordu ve sert penisi bunu kanıtlıyordu.

Heath'in aksine, o sadece iyi bir savaşın ardından tahrik olmuş değildi. Hayır, Gage beni istiyordu ve anlamaya göre, isterse beni burada, ormanda alabilirdi. Bu düşünce, külotumda sıvı bir uyarılma biriktirdi.

"Söyle," diye homurdandı.

"Seninim," diye fısıldadım, kalbim göğsümde çarpıyordu.

Bana zarar vermeyeceklerine söz vermişlerdi, ama Gage'in eli boynuma dayanmış, tehditkar bir baskı uyguluyordu. Heath Gage'in arkasında duruyordu ve daha önce söylediği sözleri hatırladım: *Gage sana benim hayal bile edemeyeceğim kadar kötü bir ceza verecek.*

"Bir daha bizden kaçmayacağını söyle," diye talep etti Gage.

"Bunu söz veremem."

Şaşırtıcı bir şekilde, Gage beni bıraktı ve o kadar hızlı geri çekildi ki, öne doğru düştüm ve ayaklarım köklerin üzerinde tutunmaya çalıştı.

Başımı kaldırdığımda, Gage ve Heath'in gözleri altın rengi parlıyordu. "Ona hatırlatmak lazım," diye homurdandı Gage.

Heath'in dudakları acımasız bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Öyle mi, küçük kurt? Kime ait olduğunu hatırlatmam mı lazım?"

"Ne?" Onlara bakarak gözlerimi kırptım.

Heath bileğimi yakaladı ve beni yakınlarda devrilmiş bir ağacın yanına çekti. Ağaç, kökleri ve dallarıyla desteklenmiş, kalça hizamdaydı. Heath

düşmüş ağacın yanında beni bıraktı ve ben şaşkınlıkla ona döndüm.

"O, diğer kurdu sikiyordu," diye homurdandı Heath. "Hayatta bıraktığım kurdu."

Gage hırladı ve bana doğru yürüdü, ama ben gözlerimi devirdim.

"Eskiden kiminle yattığım için ciddi ciddi kızıyor olamazsınız. O yıllar önceydi!" Gage bir adım öne çıktı ve ben de kığım devrilmiş ağaca değene kadar geri çekildim. "Cidden. Onlar sadece arkadaş. Abartıyorsunuz."

"Kanıtla." Gage dudaklarını yaladı ve sanki beni tadıyormuş gibi memnun bir ifadeyle baktı. "Giysilerini çıkar bize, prenses."

"Burada mı?" Ormanı işaret ettim. "Bunu gerçekten şimdi mi yapıyoruz?"

"Ne kadar gecikersen, o kadar çok cezalandırırız," diye homurdandı Gage.

"Cezalandırmak" kelimesini duyunca külotum ıslandı. Dün gece beni nasıl *cezalandırdığını* ve sonunda nasıl bittiğini hatırladım. Eğer istediğini yaparsam, bu sefer daha çabuk boşalmama izin verir mi?

Dudaklarımı yaladım ve tişörtümü başımdan geçirdim. Kahvaltıda sütyen giymemiştim, bu yüzden Eylül'ün soğuk havası meme uçlarımı anında sertleştirdi.

Bir parçam hala Ironwood kurtlarının dışarıda olabileceğinden endişeliydi, ama Gage ve Heath bu bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor gibiydi. İkisi de kurt formundaydılar, bu yüzden yakınlarda başka biri varsa muhtemelen duymuş veya koklamış olurlardı. Yeterince güvendedik, ama bunu herkesin görebileceği açık bir yerde yapma düşüncesi beni titretti.

"Aferin kızım," Gage, nasırlı parmaklarıyla meme ucumu sıkıştırdı ve ben inledim. "İkimizi de istediğini söyle."

Yine bana alfa emrini kullanmadı, ama itaatsizlik etmem gerektiğini biliyordum. Her şeye rağmen, ikisini de istiyordum. İçimdeki bu yakıcı arzuyu kabullenemiyordum, ama sözler ağzımdan kolayca çıktı çünkü doğruydı.

"İkinizi de istiyorum."

"O zaman pantolonunu çıkar, küçük kurt," diye teşvik etti Heath.

Karamel rengi irislerinin kenarlarında hala altın rengi bir çizgi vardı, ama kurt üzerindeki kontrolünü yeniden kazandığını anlayabiliyordum.

Kot pantolonum orman zeminine düştü ve Gage beni öne doğru çekti, Heath'in arkama geçmesine izin verdi. İki kaslı vücut arasında sıkışmışım ve Heath'in kolonyasının ve Gage'in misk kokusu beni çılgına çevirdi. Dün gece izin vermediği şekilde kollarımı Gage'in boynuna doladım.

Biri karnıma, diğeri sırtıma bastırılmış iki çelik çubuk hissedebiliyordum, ama bir milim bile kıpırdıyamıyordum. Dün gece Gage beni tamamen kontrol altına almıştı. Ellerimi masanın üzerinde tutmamı zorlamış ve arkamdan, olan biteni pek göremeyeceğim bir pozisyonda beni almıştı. Ama bugün, ellerimi kaslı sırtında gezdirdim ve ilk öpücük gibi bir öpücük daha için aç bir şekilde ona yapıştım.

Heath'in eli arkamdan bacaklarımın arasına kayıp kıvrımlarımı ayırdığında nefesim kesildi. Gage'in gözlerine bakarak dudaklarımı yaladım, ipucumu anlayacağını umuyordum. O benim için çok uzundu, eğilmeden öpmeye çalışamazdım ve bana attığı sırtıştan bunu bildiğini anladım.

Heath parmağını içime kaydırırken dudakları omzumu öpüyordu. Zevkten nefes nefese kaldım ve tırnaklarımı Gage'in sırtına geçirdim. O da başımın arkasını avuçlayıp saçlarımı yumrukladı ve başımı yana eğdi. Heath ikinci parmağını içime sokarken o da bir parmağını ağzıma soktu.

İkisi beni ormanın ortasında aralarında sıkıştırmış haldeyken, ben nefes nefese kalarak emdim ve inledim.

İçim titredi ve "Lütfen" diye inledim.

O anda Heath parmaklarını içimden çıkardı ve geri çekildi. Gage'den uzaklaştım ama saçımdaki eli beni sabit tuttu. Elini kullanarak beni döndürdü ve devrilmiş kütüğe doğru itti.

"Ellerini ağaca koy, prenses," diye emretti. "Kıçını havaya kaldır."

Bu sefer beni parmaklayan Gage'di. Heath önüme geldi ve meme uçlarımı çimdikledi. Saniyeler içinde beni başka bir orgazmın zirvesine çıkardılar. Ve bir kez daha, iç duvarlarım titrerken parmaklar çekildi.

"Lütfen," diye ağladım. "Buna bir daha dayanamam."

"Kendini kanıtlamalısın, küçük kurt," diye hatırlattı Heath.

"Yemin ederim, onların burada olduğunu bilmiyordum," diye kekeledim, Gage beni dirseklerim kütüğe dayanana kadar aşağı itti. "Wilder ve ben yıllardır seks yapmadık. Yıllardır! Dün gece hariç, o zamandan beri kimseyle seks yapmadım. Ben seninim, yemin ederim." Artık kendimi kaybetmişim, kurtulmak için çaresizce konuşuyordum.

"Aferin kızım," dedi Gage, iki parmağını tekrar içeri sokarak.

Parmaklarıyla kendimi sikmeye çalıştım ama saçlarımdaki eli beni yerinde tuttu. Beni kısa sürede çığlık atıp inlemeye başlayan acımasız bir tempo tuttu. "Seninim! Lütfen boşalmama izin ver!"

“Sadece bizimle sevişeceğini söyle,” diye bağırdı Heath, meme ucumu tekrar çimdikleyerek.

"Söyleyeceğim, gerçekten söyleyeceğim," diye nefes nefese söyledim.

"Son bir kez daha duyalım, sonra yola çıkmamız lazım," dedi Gage, arkamdan sertçe parmaklayarak.

"Beni boşaltmayacak mısın?" diye sızlandım.

"Söylemezsen boşaltmayız."

"Bundan sonra sadece seni sikereceğim," dedim, parmakları içimdeki mükemmel noktaya ulaştığında. "Ben Howling Echo'ya aitim."

"İyi."

Gage parmaklarını çekti ve ben neredeyse ağlayacaktım.

"Bana öyle geliyor ki, o güzel ağzını kullanmak istemiyor." Heath, bir elini ağacın pürüzlü yüzeyine koyarak ağacın üzerinden atladı.

Dirseklerim ağacın üzerindeyken, yüzüm Heath'in kalın sikiyle aynı hizadaydı. Sert yüzeyindeki damarları açgözlülükle seyrettim ve aniden onu tatmak istedim.

"Heath'i ağzına al," dedi Gage. "Onu boşalt. Ancak o zaman sıra sana gelir."

"Evet, alfaları," dedim, bunu duymayı sevdiklerini bildiğimden.

Heath, sikinin ucunu nazikçe ağzıma getirirken bana sıırttı. Gage arkamdan beni sabit tuttu, saçlarımı bırakıp kalçalarımı tuttu. Heath, başımın sallanmasını izleyebilmek için uzun saçlarımı yumruğunda topladı. Gözlerine baktım ve ben aşağıya doğru indikçe inledi.

"Oh, çok iyi," diye homurdandı Heath. "Sen de denemelisin."

"Belki zamanımız olduğunda."

Heath, Wilder'ın yaptığı gibi sikini boğazıma sokmadan, benim hızımı ayarlamama izin verdi. Belki de önce benim alışmamı bekliyordu. Onu daha derine almaya çalışırken biraz boğuldum ve o da yüzümün yanını okşadı.

"Boğazını gevşet, küçük kurt."

Onun dediğini yapmaya odaklandım ve dudaklarım onun vücuduna değdiğinde ve o kendinden geçerek inlediğinde bir başarı hissi duydum. Onları benim delirdiğim kadar delirebiliyordum.

Gage'in penisinin keskin ucu klitorisimin üzerinde kaydı ve bir an için odaklanmamı kaybettim.

"Dişlerini kullanma," diye uyardı Heath.

Gage arkamdan tek bir yumuşak itişle içime girerken, Heath'in penisinin etrafında onaylayarak inledim, ellerim ağaca tutunurken onun elleri kalçalarımıdaydı. Heath'in serbest eli altımdan kayarak meme ucumu çimdikledi ve bir an için zevk beni ele geçirdiğinde kendimi kaybettim. Gage ve Heath beni doldurdular, vücudumu hiç yaşamadığım bir mutluluk hissi uyandıracak şekilde kullandılar.

Heath'in penisini boğazıma kadar alırken, dikkatim dağılmışken boğazımı gevşetmeyi hatırlamaya çalıştım. Gage bir elini kalçamda tutarken, diğer elini önümde gezdirdi. Gage'in parmakları klitorisimi bulduğunda, Heath'in penisinin etrafında inlemem çığlığa dönüştü ve zevkten sırtım kavislendi.

"Kesinlikle hoşuna gidiyor," diye güldü Heath, sonra ben tekrar derine girince inledi.

Orgazmım doruğa yaklaşırken vücudum titredi... sonra Gage durdu, parmaklarını klitorisimden çekti, ellerini kalçama sıkıca bastırarak geriye doğru itmemi engelledi. Penisini içimde zonkliyordu ve neredeyse ağlayacaktım. Yine yapmıştı, beni neredeyse boşalmaya getirmiş, ama bırakmamıştı.

"Ne dedim?" Gage arkamdan homurdandı.

Heath'in penisinin etrafında protesto edercesine inledim, ama ağzımı ondan çekmemem gerektiğini çok iyi biliyordum.

"İzin ver," dedi Heath.

Elini saçlarıma daha sıkı doladı ve ağzımı ona doğru yönlendirmeye başladı.

"Bir elini bana dolan, küçük kurt," diye nefes nefese söyledi.

Elimi uzattım ve ağzımı ve elimi onun uzunluğu boyunca aynı anda hareket ettirmeye başladım. O kadar büyüktü ki, elimi tamamen etrafına dolayamadım, ama bu önemli değildi.

Bu sırada Gage arkadan tekrar itmeye başladı ve aniden ne demek istediğini hatırladım. Heath boşalana kadar boşalamayacağımı söylemişti.

"İşte böyle," diye fısıldadı Heath, sesi boğuktu. "Siktir, evet."

Elim onun köküne kadar kayarken ağzım da onu takip etti. Kalçaları geri çekildiğinde, sadece ucu dudaklarımın üzerinde kalmıştı. Sonra tekrar ağzıma girdi, elim ona çarptığında başımı sabit tutarken ağzım da hemen arkasından girdi. Birkaç vuruş daha sonra çılgına döndü. Heath inleyerek inledi ve titreyerek ağzımın içine boşaldı.

"Yut," diye emretti Gage, arkamdan sertçe girerek.

Heath'in sunduğu her şeyi açgözlülükle yaladım, garip bir şekilde tatmin olmuşum. Ama bu hissi daha fazla inceleyemeden, Heath ağzımdan çekildi ve yerine meme uçlarıma odaklanmaya başladı.

Gage arkamdan içime girdi ve parmakları yine kalça kemiğimin etrafında kayarak, ben bacaklarımı açarken kasık kıllarımı okşadı.

"Evet, alfa," diye inledim, Gage'in parmakları klitorisimi bulduğunda.

Sikini zonkluyordu ve ben, en azından sürü alfam üzerinde bu kadar güç sahibi olduğum için memnuniyetle sırttım.

"Bir kez daha bizim olduğunu söyle," diye homurdandı Gage.

Onun benim için ağlamamı ve inlememi duymaktan hoşlandığını düşünmeye başlamıştım. Ve bu sefer boşalmak istediğim için, bu konuda heveslendim.

"Seninim, Gage," diye inledim. "Howling Echo'ya aitim. Başka kimse yok. Beni sadece sen sikebilirsin."

"Siktir," diye tısladı Gage. Kalçaları ritmini kaybetti ve arkamdan onun sıcaklığını hissettim.

Bir an için bunun benim cezam olabileceğinden korktum... ikisini de kendim boşalmadan boşaltmak.

Ama sonra Heath iki meme ucumu aynı anda çimdikledi ve Gage kalçalarını bir kez daha içime sokarken parmakları klitorisime bastırdı ve ben zevke kapıldım. Sırtım kavislenirken yüksek sesle inledim. Klitorisime uygulanan baskıdan kaynaklanan şiddetli bir orgazm yaşadım, sonra tüm vücuduma yayıldı.

Nefes nefese inleyerek gevşemeye başladım, ama Gage'in parmakları durmadı.

Ben de "Teşekkür ederim, alfa" dedim.

Ama o hala durmadı. Hatta parmakları klitorisimde daha hızlı hareket etmeye başladı. Heath bana sırttı ve vücudum başka bir zevk dalgasıyla sarsılırken gözlerimi kırpıttım.

"Sen boşalırken hiçbir şey duymadım," diye homurdandı Gage. "Tekrar deneyelim."

Orgazm neredeyse anında geldi ve beni şaşırttı. Vücudum alev aldı, dünyam zevkten başka bir şey kalmadı, tekrar çılgılık attım ve inledim, tamamen şaşkına dönmüştüm. Dün gece, uzun bir orgazm mı yaşadım yoksa arka arkaya iki orgazm mı yaşadım emin olamamıştım. Bu sefer, açıkça iki orgazmdı.

"Prenses," diye homurdandı Gage. "Bütün gün vaktimiz yok."

Parmakları beni bırakmadı ve ben bu ezici hissiyattan kurtulmaya çalışırken kalçalarım seğirdi. Penisini içimde sert kalmaya devam etti ve diğer eliyle kalçalarımı kendine sıkıca tutarken kısa, hızlı hareketlerle itip çekiyordu.

"Lütfen," diye fısıldadım. "Çok fazla."

"Duymak istediğimi söyle," diye homurdandı Gage. "Boşalırken."

Bir sonraki orgazm beni vurdu, hazır olmadan üzerime çöktü. İç duvarlarımı onu sıktı ve o inledi.

Heath meme uçlarını çimdikledi ve ben çığlık attım, "Seninim! Sadece senin!"

Gage'in parmakları dönmeye devam etti ve zevk, ben inleyip ağlayana kadar devam etti. "Sadece sen, başka kimse yok. Ben Howling Echo'ya aitim."

Dizlerim tutmadı ve Gage bir kolunu belime, diğerini göğsüme dolayarak beni yakaladı.

"Bir dahaki sefere daha iyi olacaksın," diye fısıldadı Gage kulağıma. "Yoksa bir sonraki güne kadar beklemek zorunda kalacaksın."

Berbat haldeydim. Heath'in sikini emdiğim yerden ıslaklık uyluklarımı ve çenemi kaplamıştı.

Heath kütüğün etrafından dolaştı ve beni Gage'den aldı. Hala mutluluktan kendimden geçmişim, bu yüzden başımın üstündeki ağaçlara bakana kadar neler olduğunu fark etmedim. Heath beni gelin gibi kucağına almıştı ve ben hala çıplaktım. Bacaklarımın arasında benim ve Gage'in uyarılmasının karışımını hissedebiliyordum ve Heath'in tadı ağızımda kalmıştı.

Gözlerimi onun gözlerine çevirdim ve bana bakarken gözlerinde şaşırtıcı bir şefkat gördüm. Beni biraz kaldırdı ve alnıma öpebilmek için eğildi. Güçlü kollarında sanki hiç ağırlığım yoktu.

"Araçlarına ne oldu?" diye sordu Gage arkamızdan.

Kafam pamukla dolu gibiydi, ama yine de sürünün dinamiklerinin ne kadar garip olduğunu fark ettim. Benim geldiğim yerde, sürünün alfa erkeği diğerlerinin onu takip etmesini isterdi. Onlar her şeyiyle farklıydı. Ve bana davranışları... Ne hissedeceğimi bilmiyordum.

Bana ait olduğumu söylediler ve istedikleri zaman benden zevk aldılar, tıpkı tehdit ettikleri gibi... ama her zaman karşılığını verdiler. Beni "cezalandırırken" bile.

Hiç mantıklı gelmiyordu. Bana zarar vermemeye söz verdikleri ve sözlerine her şeyden çok değer verdikleri için olmalıydı. Yoksa Gage, bugün başıma bela açtığım halde neden anlaşmaya uymamızı isterdi ki?

Heath'in bana onların çok tehlikeli olduklarını söylemesi... bu ne anlama geliyordu? "Ne oldu?" Flint'in sesinde derin bir korku vardı ve arkamı dönüp kulübeye döndüğümüzü gördüm. Gözlerim onunla buluştuğunda rahat bir nefes aldı.

Ama sonra normalde ifadesiz yüzü öfkeyle bulutlandı. Sesi gergin bir şekilde tekrar sordu, "Ne oldu?"

"Birkaç Ironwood kurduyla daha karşılaştık," dedi Heath.

"Heath onlarla halletti, ama ikisini sağ bıraktı," diye ekledi Gage. "Alt kurtlar."

Flint iç çekti ve ben Heath'in kollarında küçüldüm. O anda hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyorduk. Wilder ve Willow ne kadar sır saklamak isteseler de, Ironwood alfaları onlara gerçeği söylemelerini emredecekti.

"Onlar Freya'nın arkadaşları," diye ekledi Heath. "Onları öldüremezdim."

Beni önceki gece olduğu gibi banyoya taşıdı. Bu muameleye kesinlikle alışabilirdim. Flint musluğu açmak için eğildi ve iki iri adamın benimle birlikte olduğu için oda küçük geldi.

"Artık beni indirebilirsin," dedim Heath'e, ama o indirmede.

"Neden seks kokuyor?" diye mırıldandı Flint. Kokladı. "İkinizden mi?"

"Kime ait olduğunu hatırlatmak gerekti," dedi Heath sırtarak. "Ona *birkaç* kez hatırlatmak zorunda kaldık, değil mi, küçük kurt?"

"İyi misin?" diye sordu Flint, gözlerinin etrafındaki kırılganlıklar endişesini ele veriyordu.

Heath beni suya indirirken başımı salladım. Bu sefer onların önünde çıplak olmaktan utanmadım bile. Flint ve ben henüz hiçbir şey yapmamıştık, ama o gece Gage'in beni aldığını görmüştü. Çıplak halimi biliyordu. Artık sırrım kalmamıştı. Tüm yara izlerimi, kusurlarımı ve yağlarımı görmüşlerdi.

"Onun arkadaşları olabilir," diye Flint, Heath'e homurdandı.

"Tabii," diye kolayca kabul etti, bu yüzden daha fazlası olduğunu anladım. "Sürüye tehlike oluşturmadıkları sürece."

Sonra kaşını kaldırdı ve iç çekip sıcak suyun içinde gevşeyen bana baktı.

"Ve bir dahaki sefere bizi gözetleyemeyecekleri bir yerde buluşmak için sürünün alfasının iznini aldığı sürece."

"Yemin ederim, onların orada olduğunu bilmiyordum," dedim sabunlanmaya başlarken.

"Gidip arabalarını alacağım," diye bağırdı Gage banyonun dışından. "Toplanmaya başla. Gitmemiz gerek."

Flint arkasına bakmadan odadan çıktı ve ben küvete battım. Onlar, onları tekrar taşınmaya zorladığım için bana kızgındı, bunu hissedebiliyordum.

Heath sessizce benimle birlikte bekledi, gözleri uzaklara dalmıştı. Onun düşüncelerini bölmedim. Küvetten kalktığımda Heath bana bir havlu sardı ve sessizce beni kuruladı, saçlarımı bile havluyla kuruladı.

Onun ifadesiz bakışlarıyla karşılaştığımda, tek söylediği "Seni koruyacağız, merak etme" oldu.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Artık kaçma, küçük kurt."

Başımı salladım. Orgazmın verdiği coşku geçince, sefil gerçeklik omuzlarıma çöktü.

"Giyin. Muhtemelen gece olmadan taşınacağız."

Umarım içlerinden biri giysilerimi almıştır diye düşündüm, ama yine de temiz giysiler almak için yukarı çıktım. Gömleklerimin olduğu yere uzanırken, birden fazla temiz giysiye sahip olmanın mucizesine hayran kaldım. Eskiden ter kokmamak için her gün bir takım giysi yıkamalıyım.

Howling Echo kafamı karıştırıyordu, ama Flint ve Heath bana Ironwood'un hiç yapmadığı kadar iyi davranmıştı. Tamam, Gage bile bazı yönlerden öyle davranmıştı. Peki ben bu iyiliğe nasıl karşılık vermiştim? Heath'i tehlikeye atarak.

Kalan giysilerimi aldım ve Flint üst kattaki yatak odasından seslendi: "Şimdilik benim çantama koyabilirsin," dedi. "Yanımıza almak istediğin başka bir şey varsa topla."

Odasını toplamaya devam ederken bana bakmadı. Neden kızgın olduğunu tam olarak bilmiyordum, ama bunun benimle bir ilgisi olduğunu biliyordum. Bu, onlara verdiğim tüm sıkıntılar için gerçekten üzgün olduğumu göstermek için bir şeyler yapmak istememi sağladı.

"Topladığımız elmaları alalım."

Bölüm 21

Heath

Tamamen şok olmuştum, Gage gün ışığı azalırken Freya ile birlikte Jeep'i sürmeye karar verdi ve Flint ile beni kamyonette bıraktı.

Gece boyunca Pincher Creek'e doğru sürmeyi planlamıştık. Gage, oraya biraz erken varacağımızı önceden haber vermişti. Pincher Creek'e vardığımızda, Snow Moon sürüsü işlerini tamamlarken birkaç gün dinlenip toparlanabilecektik.

"En azından sevkıyatı beklenenden daha erken hazırlayabileceklerini söylediler."

Flint başını salladı. Eşyaları toplarken hiç sesini çıkarmamıştı.

Direksiyonu sıkıca kavradım ve konuyu açtım. "Onu önce ben aldığım için kızgın mısın?"

Lafı dolandırmanın anlamı yoktu.

Flint içini çekip pencereden dışarı baktı. "Kurtum kafamı karıştırıyor." "Ah," diye iç çekerek koltuğuma yaslandım. "Benimki de."

"Öyle mi?" diye sordu. "Nasıl?"

Bu konuyu ona bırakmayacaktım. "Ben sana önce sordum." "Hayır, sen sordun..."

"Ve cevap vermedin," diye gülerek söyledim. "O yüzden cevap ver."

"Hayır, ona senden önce ulaştığın için kızgın değilim... ve bu beni karıştıran şey ."

"Senin kurt, onun senin eşin olmadığını biliyor." Ona bir göz attım. O başını salladı. "Hayır, benim kurtum her zamankinden daha emin."

"O zaman Gage'in planı işe yarıyor demektir. O, kurtlarımızın hakimiyeti altında onu sikersek

kendi kurtlarımızın hakimiyetine göre sikersek, kızgınlık döneminde birbirimizle kavga etmeyeceğimizi söylemişti." "Biliyorum. Tabii ki bu fikir beni pek heyecanlandırmadı, ama..."

Ona kendini beğenmiş bir gülümseme attım. "Sıra sende."

Sürü arkadaşım konuyu değiştirdi. "Kurtumun, ikinizin onu önce 'talep etmenizi' umursamıyor gibi görünmesi bana garip geliyor."

"Belki de hiçbirimiz onu ısırmadığımız içindir. Üzerinde iz olmadığı sürece, kurtun hala onu eşin olarak alabileceğini düşünüyor."

"Belki. Tek bildiğim, kurtum senin saldırıya uğradığını hissettiğinde çıldırdığı. Onun tehlikede olduğunu biliyordu."

Yüzümü buruşturdum. "Bunun için üzgünüm."

Sürü bağı, sürü arkadaşlarımızın tehlikede olduğunu hissetmemizi sağlıyordu, ama durumun ne kadar kötü olduğunu tam olarak bilmek her zaman zordu. Tıpkı Flint'in Freya'yı tanıştığı gün onu korumak için haydut alfa'yı öldürdüğü ve Gage'in daha büyük bir pusu olması ihtimaline karşı onu kurtarmak için hazırlandığı zaman olduğu gibi.

"Hayır, neler olup bittiğine dair bir ipucu bulduğum için mutluydum, ama Gage beni geride kalmamı istediğinde, bu beni çok üzdü."

"Birinin kalması gerekiyordu."

"Biliyorum. Ama işin çılgın kısmı şu: Onun güvende olduğunu anladığımda, senin kollarında olması önemli değildi. Kurtum... onu koruduğuna emin olmuştu. Ve ikinizin kokusunu onda aldığımda bile..."

"Kıskanmadın," diye tahmin ettim.

"Doğru."

"Eğer o senin eşin olsaydı, kıskanırdın."

"Bilmiyorum. Sanki kurtum da ikinizi onun koruyucuları olarak görüyor gibi."

Vahşi doğayı kesen iki şeritli yolda ilerlerken, Snow Moon sürüsünün bölgesine yaklaşırken onun sözlerini düşündüm.

"Kurtlar her zaman çiftler halinde çiftleşir," diye düşündüm.

"Öyle mi? Gage ve Garth'ın babası birden fazla eş aldı," dedi ve

"Onlar onu istedikleri için değil. Sürü liderinin eşleri olmanın prestijini istemiş olabilirler ama *onu* istemiyorlardı. Kurtları onu eşleri olarak görmüyordu."

Bu, Gage'e baskı yaptığım bir şey değildi. O ve Garth her zaman babalarına saygı duymuşlardı, ama o birçok yönden acımasız ve adaletsiz bir liderdi. Garth onu biraz fazla örnek alıyordu.

Nira, Gage'e yaklaşıp onu Garth'a meydan okuyarak sürünün yeni alfa lideri olmaya ikna etmeye çalıştığında, onu desteklediğim için utanmışım.

O zamanlar, onun sadece fitne çıkarmaya çalıştığını, Frost Fang'ı daha iyi bir sürü haline getirmek için gerçekten umursamadığını fark etmemiştim.

"Ama bu tamamen duyulmamış bir şey değil," diye ısrar etti Flint. "İnsanlar arasında da var."

"Tamam, bazı açgözlü sürü alfaları bazen birden fazla eş alır, ama hiçbir alfa eşini paylaşmayı kabul etmez... özellikle de diğer alfalarla."

"Ya eşleri... bir şekilde özelse?" "Herkes eşinin özel olduğunu düşünür," diye alay ettim.

"Onda bir şey var..." Flint, kilometrelerce yol alırken pencereden dışarı baktı.

Buna ne diyeceğimi bilemedim. O da beni beklediğimden daha fazla etkilemişti.

"Bunu yapmamalıydım," aptalca bir şekilde patladım. Beni tamamen dengesiz hale getirmişti.

"Ne?" Flint, sanki onu düşüncelerinden koparmışım gibi bana baktı. O anda, sessizliğe büründüğümüzden beri birkaç dakika geçtiğini fark ettim.

"Onunla yatmamalıydım," dedim. "Şimdi her şey karıştı."

Flint güldü. "Uzak durman seni kurtarmazdı bence. Benim durumum da pek iyi değil."

"Kendime, kafamı açık tutacağıma söz vermiştim," diye mırıldandım. "Onun azgınlığının ikinizi de etkilediğini biliyordum, ama Snow Moon sürüsüne varana kadar bekleyip kulüplerde biraz eğlenerek stres atacaktım."

Gözümün ucuyla Flint'in bakışlarının keskinleştiğini gördüm. "Hâlâ yapabilirsin."

İç geçirdim. "Ben de onu diyorum. Artık istemiyorum."

Flint koltuğunda kıpırdanarak sordu, "Kurtun onun hakkında ne düşünüyor?"

Bu, ondan kaçınmak istediğim tek soruydu. Cevabı kendime bile itiraf etmek istemiyordum.

"Eğer çıldıracaksan, önce kenara çekeyim," dedim onun yerine. "Kurtun da onun senin eşin olduğunu düşünüyor."

Derin bir nefes alıp başımı salladım. Bunu itiraf etmeye cesaretim yoktu, ama Flint'in kendini kaybetmesini istemiyordum. Hepsi bu kadar.

"Bu, kızgınlık yüzünden," dedim. "Bu, her şeyi daha da karmaşık hale getirecek." Flint aynı fikirde değildi. "İsmin eş bağı bozduğunu hiç duymadım."

"Çünkü kurtlar genellikle kızgınlık döneminde çiftleşirler," diye belirttim. "En mantıklı açıklama bu."

"Eğer haklıysan, umarım kızgınlık dönemi Moonblessed'e dönene kadar gecikir. Orada onu daha iyi koruyabiliriz."

"Moonblessed'da işler... karmaşık olabilir. Freya'nın kızgınlık dönemi yaklaştıkça, daha da bölgesel davranmaya başlayacaktır," diye düşündüm, neler olabileceğini hayal etmeye çalışarak. "İkimizin de orada sevgilileri var."

Flint başını salladı. "Shante ile ilişkim tamamen geçmişte kaldı. İkimiz de bu konuda anlaştık." Sonra bana sırtıttı. "Peki ya Tork ve birlikte yattığın diğer beş Moonblessed kurdu ne olacak?"

Ben alaycı bir öfkeyle güldüm. "Etrafta dolaşırım, ama o kadar da değil." Sonra Flint'e göz kırptım. "Tork çoğu zaman beni meşgul ediyor."

Birkaç dakika sessiz kaldık. Sonra Flint içini çekti ve tekrar pencereden dışarı baktı. Kurt hislerime göre, bir şeyden endişelendiği belliydi.

"Kurtun onu istiyor, değil mi?" Flint başını salladı.

"O zaman sorun ne?"

"Biraz hızlı ilerlemiyor muyuz sence?"

Durmadan bir kahkaha patladı. "Vay canına, dostum. Onun gerçekten eşin olduğunu düşünüyorsun. Ona kur yapmak istiyorsun."

O başını salladı. "Onun kızgınlığı geçtikten sonra, ona düzgün bir şekilde kur yapacağım. Kurtum, dolunayda onunla koşmak istiyor ve ben de kafamın yerinde olduğundan emin olmak istiyorum." Sonra bana yoğun bir bakış attı. "Gage'in bunu kabul etmesi gerekiyor."

Bir an için tek ses lastiklerin yola çarpmasıydı. İkimiz de Gage'in bu konuda ne düşüneceğini bilmiyorduk. O, kızgınlık dönemi boyunca onu koruyacağına söz vermişti, daha fazlasını değil.

Tek söyleyebildiğim, "Ne olursa olsun, bence o iyi bir sürü arkadaşı olur. Sadece onu eğitmemiz lazım."

"Yardım eder misin?" diye sordu.

Bunu sadece işimizde onu eğitmeme yardım edip etmeyeceğimi sormadığını biliyordum. Kızın kızgınlığı sona erdiğinde Gage'e karşı onun yanında durup durmayacağımı soruyordu. "Freya'ya gerekirse Gage'e akıl vereceğimizi söyledim, ama bakalım nasıl gelişecek" dedim kaçamak bir cevap vererek. "Bu arada aptalca bir şey yapma."

Flint'in telefonu çaldı ve cevap verdiğinde ses kamyonun hoparlörlerinden geldi.

"Kar Ayı sürüsü, sevkiyatın bize söylediklerinden daha erken hazır olacağını söylüyor." Gage'in güçlü sesi etrafımızı sardı. "Bizimle buluşmak ve seyahat süremizi kısaltmak istiyorlar."

"Çok cömertler," dedim temkinli bir şekilde.

"Öyle," dedi Gage keskin bir sesle. O da hoşuna gitmemiştir.

"Buluşma yeri neresi?"

"Biz belirleyeceğiz."

"En azından bu iyiye işaret," dedi Flint.

"Bu zahmet için ekstra ücret istiyorlar mı?" diye sordum.

"Hayır."

"Lanet olsun."

Flint'in elleri dizlerinin üzerinde yumruk haline geldi. "Eğer tuzak olsaydı, bu kadar açık yapmazlardı, değil mi?"

İç geçirdim. Rowan bizimle olsaydı kendimi çok daha iyi hissederdim. O mükemmel bir avcı ve keskin nişancıydı. Önden keşif yapıp pozisyon alabilir ve bizi aldatmaya kalkıştırlarsa onları tek tek vurabilirdi.

"Öğreneceğiz," diye homurdandı Gage. "Kenara çekip planı değiştirmeliyiz. Heath'in bana katılacağını söylemişim."

"Beni Freya'nın yanına mı istiyorsun?" Flint endişeli bir sesle sordu.

"Evet. Ve arkada kalmanı istiyorum."

Flint başını salladı, ama bunu sadece ben görebiliyordum. "Sizi bu işe tek başınıza sokamam."

"Biri Freya'yı korumalı."

"Biliyorum ama..." Flint başladı ama onu keserek sözünü bitirdim. "Bir fikrim var. Durduğumuzda konuşalım."

Bölüm 22

Freya

"Bu planın her şeyinden nefret ediyorum," diye mırıldandı Flint, Jeep'i sırtta kararlaştırdığımız konuma doğru sürerken.

"Ben de nefret ediyorum, ama umarım bir şey yapmak zorunda kalmayız," dedim.

Sabahın erken saatlerinde, çocuklar bana hızlıca tüfek atışları yaptırmışlardı. Hiçbir şeyi vurmam gerekiyordu... sadece gerekirse dikkat çekmek için uyarı ateşi açacaktım. Gruba katkıda bulunmak istemiştin, ama böyle bir şey beklemiyordum. Yine de onları hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

"İçimden bir ses, hiçbir şeyin plana göre gitmeyeceğini söylüyor," diye mırıldandı Flint.

Direksiyonu sıkıca kavradı, gözleri engebeli, kayalık yola odaklanmıştı. Arada sırada, ağaçların arasından aşağıdaki vadi tabanını görebiliyordum. Kapalı bir römork çeken büyük bir kamyon, aşağıdaki asfalt yoldan, ıssız bir yerde duran tek benzin istasyonuna doğru ilerliyordu. Yanındaki iki küçük dükkân dışında, her iki yönde de bir mil boyunca hiçbir şey yoktu. Uzakta, tarlada bir grup ev görünüyordu.

Heath burayı seçmişti çünkü, kendi deyimiyle, "Snow Moon bizim şüpheleneceğimizi bilmeli. Ve önlem alacağımızı da."

Bu yer, onların sürülerinin yaşadığı yere göre bize daha yakındı, ama yine de arkadaşlar gece boyunca sırayla direksiyon başındaydı. Şafak vakti, birkaç mil gerideyken, Heath yola çıkmadan önce bana silahın nasıl kullanıldığını gösterdi. O sırada, Heath'in talimatları altında,

yeni yeteneklerime güveniyordum. Ancak zaman geçtikçe... "Buna hazır olduğuna emin misin?" diye sordu Flint.

"Hazır olduğum kadar hazırım. Size yardım etmek istiyorum."

Flint içini çekti ve sonra haritada gördüğümüz sırtın iki noktasından birinde cipin durdurdu. Yol, tepenin üstündeki eski bir su kulesine doğru biraz devam ediyordu.

su kulesine kadar devam ediyordu. Onun dışında, burası bir çıkmaz sokaktı. Tepeye çıkan, bizim geldiğimiz yol dışında başka yol yoktu.

Flint arabadan atladı ve Jeep'in benim tarafına geldi. Sonra tişörtünü çıkardı.

"Bir dakika etrafı keşfe çıkacağım, gelmek ister misin?"

Uzun, koyu renkli saçları güçlü göğüs kaslarına ve düz karın kaslarına dökülüyordu. O manzarayı içime çekerek bakmaktan kaçınmadım bile. Sonra ona cevap vermem gerektiğini fark ettim.

"Kokumu yaymamak için Jeep'te kalacağım," dedim, ifademi nötr tutmaya çalışarak.

Hala benim şekil değiştiremediğimi bilmiyorlardı. Heath'i o kovalamacaya soktuktan sonra, ortaya çıkmaktan daha da çok korkuyordum. Ironwood peşimizdeydi, bu yüzden benim yüzümden erken ayrılmak zorunda kaldık. Şimdi anlaşmaları tehlikeye girebilirdi. Küçük sorunumu daha önce söylemeliydim, ama şimdi kesinlikle doğru zaman değildi.

Neyse ki Gage, bana iki ayaklı halimde kalmamı emretmişti. Heath planı yaparken, uyarı atışını yaptıktan sonra dönüşsem daha iyi olacağını söylemişti, böylece olabildiğince hızlı kaçabilirdim. Gage, ben bir şey söylemeden araya girdi.

"Hayır. İnsan formunda kal," dedi Gage. Sonra Heath'e döndü. "O bizim sürü bağımızda değil, bu yüzden kurt formunda bizimle iletişim kuramaz. İki ayak üzerinde kalsın, gerekirse bize seslenebilir."

Flint, Gage'in beni işaretleyip sürü bağlarına alması gerektiğini savunmuştu, ama ben Flint'in koluna elimi koyup endişelenmemesini söyledim. "Plana uyacağım."

"Kapıları kilitli tut." Flint'in sözleri beni tamamen gerçeğe döndürdü, özellikle de pantolonunu indirdiğinde. Hiçbiri çoğu zaman boxer giymiyor gibiydi, bu yüzden kusursuz kahverengi vücudunun her santimini iyice görebildim.

Dilimi onun keskin karın kaslarının üzerinde gezdirip daha aşağıya inmeyi hayal ederken vücudum ısındı... Sonra yapmamız gereken bir iş olduğunu hatırladım ve elimi uzatıp onun kıyafetlerini aldım.

Gözlerime bakmadan bana uzattı. Birkaç saniye içinde, açık gri ön ayakları olan güzel, koyu kahverengi bir kurt Jeep'in yanında durdu, sırtı tekerleklerinden daha yüksekti. Alnında, nadir görülen ay izinin açık renkli

nadir görülen ay izinin açık renkli kürkü, gökyüzündeki hilal gibi göze çarpıyordu.

Camımı kaldırdım, kapıyı kilitledim ve ona başparmağımı kaldırarak selam verdim. Kurt, çakıl yolun diğer tarafına koşarak yokuş yukarı tırmandı.

Flint'in kıyafetlerini yanımdaki koltuğa koydum, ama önce gömleğini uzun uzun kokladım. Kendimi tutamadım — onun erkeksi kokusu, bütün gece yanında kıvrılıp yatmak istediğim sıcak bir kamp ateşi gibiydi.

Flint'in dönmesini beklerken, ön camdan aşağıdaki vadiye baktım. Karşı taraftaki dağlar o kadar dikti ki, üzerine çıkacak yol ya da patika yoktu. Aşağıda, Gage ve Heath'in minik silüetleri kamyonetlerinden inip benzin istasyonuna giriyorlardı. Üç binayı da kontrol edip içerideki herkese işlerine karışmamaları için para vereceklerdi.

Hala bu sevkiyatın ne olduğunu veya Snow Moon sürüsünün neden onlara pusu kurmayı planladığını bilmiyordum. Bu, Ironwood sürüsündeki deneyimlerimin çok ötesinde bir şeydi. Orada, market için yemek pişirmekten kamyon yükleme ve boşaltmaya, daha çirkin temizlik işlerine kadar her türlü garip işi yapmıştım.

Her sürü işleri farklı şekilde bölüşürdü, ama sürü toprakları olmayan daha küçük sürüler nasıl hayatta kalabildiğini hiç düşünmemiştim. Bazen kurtlar sürülerinden ayrılır ve başka bir sürüye katılana kadar kısa bir süre yalnız kurt olarak yaşarlardı. Bazen bir sürü başka bir sürüye saldırırdı ve kaçan kurtlar genellikle fatihlerine sadakat yemini etmek yerine komşu sürülere katılırdı.

Okulda, Ironwood sürüsünün komşusu olan büyük sürüler hakkında bilgi vermişlerdi, ama Howling Echo gibi daha küçük sürülerden hiç duymamıştım. Eğer tüm işleri böyleyse, buraya uyum sağlayabileceğimden emin değildim. Wilder ve Willow bana dövüşmeyi öğretmişti, ama silah kullanmamız yasaktı. Elimde tüfeği tutarken ve geri tepmesini hissederken, hayat seçimlerimi sorgulamaya başladım.

Ama yine de, buraya gelmeyi ben seçmemiştim. Kötü bir durumdan en iyisini yapmaya çalışıyordum ve diğerlerinin de aynısını yaptığını biliyordum. Onlar da sürgündü. Aşağıda, Heath ve Gage'in benzin istasyonundan ayrılıp yanındaki küçük binalardan birine girmesini izledim.

İzlerken dudaklarımı ısırmağı zorla bıraktım. Hepsine karşı karmaşık duygular besliyordum. Flint başından beri benim tarafımda gibi görünüyordu, ama Gage beni diğerlerinin önünde becerdikten sonra Flint beni uzak tutuyor ve nadiren bana bakıyordu. Yolculuğumuz sırasında

benimle neredeyse hiç konuşmamıştı. Canımı yakmamalıydı, ama yaktı. Gage'in bana yaptıklarından zevk aldığım için beni küçük görüyor mu diye merak ettim.

Kimse bana bu anlaşımdan onların kadar zevk almam gerektiğini söylememişti. Hatta Heath, olanlardan zevk aldığım sürece utanmam veya mahcup olmamam gerektiğini söylemek için zaman ayırmıştı. Hâlâ bunu veya ormanda üçümüzün arasında olanları sindirememiştim. Her şey çok hızlı geliyordu.

Flint'in yaptığı gibi Heath'in de benim iyiliğimi düşündüğüne inanmak istedim, ama sonra bana Gage ile birlikte "tehlikeli" olduklarını söylemişti. Onu nasıl anlamalıydım?

Gage ise en zor anlaşılan kişiydi. Anlaşmanın şartlarını o koymuştu, sonra beni iki kez "cezalandırdı", ama her iki seferinde de hayatımda hiç yaşamadığım kadar muhteşem orgazmlar yaşattı. Bunun nasıl bir ceza olduğunu tam olarak anlayamıyordum. Tek bildiğim, her iki seferinde de doygun ve bitkin hissettiğimdi. Belki de bunun nedeni, benim yarı kanlı olmam ve vücudumun tam kanlı bir kurt adamın şehvetine hazır olmamasıydı.

Bu anlaşma aramızdaki ilişkileri karıştırdı. Onların koruması için bir şekilde düzgün bir şekilde ödeme yapabilseydim, onlara hala aynı şekilde bakar mıydım?

Üçüne karşı karışık duygular beslememe rağmen, en büyük korkum, yarı kan olduğumu öğrendiklerinde her şeyin değişebileceğiydi. Gage ne olursa olsun anlaşmayı sürdürmek istiyor gibiydi, ama bu beni sadece kızgınlık dönemim bitene kadar koruyabilirdi. Sezon dışı olmam ve yarı kan olmam, bunu tahmin etmeyi imkansız kılıyordu.

Yarı kanlı olsam da olmasam da, diğer kurt dönüşenler gibi kızgınlık dönemine giriyor gibiydim. Normalde bu dönem Şubat sonu veya Mart başında başlardı. Her kurtta farklı zamanlarda başlardı, ama her zaman o birkaç hafta içinde beş gün sürerdi. Yakın zamanda çiftleşmiş kurtlar hariç. Onlar da benim gibi ilk kızgınlık dönemlerini sezon dışında yaşıyorlardı.

Diğer kadınlar, kurtumun geç olgunlaştığını düşündüğümüz zamanlarda, kızgınlığın nasıl işlediğini bana açıklamışlardı. Vücudumuz giderek daha fazla ihtiyaç duyuyordu ve kızgınlık geldiğinde, o beş günü hangi formda geçirmek istediğimizi seçmemiz gerekiyordu. Kızgınlık başladığında, şehvetle o kadar aklımızı kaçıırıyorduk ki, dönüşmeyi unutuyorduk.

Bana, çoğu Ironwood kadınının bu dönemi daha fazla keyif alabilmek için insan formunda geçirdiği söylenmişti. O yıl çiftleşme izni alanlar dışında kimse üreyemiyordu, ama bu, azgınlığı engellemiyordu. Bu yüzden, yıllardır hatta on yıllardır eşleriyle birlikte olan yaşlı kadınlar

kurt formuna girip eşlerini kovalamaca oynayarak şehvetlerini gidermeden önce eğleniyorlardı.

Dönüşemediğim için, bu ateşi asla yaşayamayacağımı düşünmüştüm. Tabii ki, kaderimde bir eş olacağını da hiç beklemiyordum.

"Benim için planların nedir, Ay Büyükanne?" diye fısıldadım.

Aslında Güneş Büyükbaba'ya dua etmem gerekirdi. O, atışımı yönlendirmeli ve gelecekteki sürü arkadaşlarımdan hiçbirine isabet etmememi sağlamalıydı.

Gözümün ucunda bir hareket gördüm ve kalbim deli gibi çarpmaya başladı. Dışarı baktığımda Flint'in geri döndüğünü fark ettim. Camı indirdim.

"Kalbimi durduracaktın."

"Burada yalnızız," dedi. "Endişelenecek bir şey yok."

Jeep'e geldi ve ben de pencereden ona kıyafetlerini uzattım. Ama önce onun zayıf, kaslı vücudunu bir kez daha iyice seyrettim. Giyinirken kaslarının hareket etmesini izlemeyi seviyordum. Sadece pazı ve göğüs kasları değil, kaburgalarının üzerindeki kaslar bile çok güzel bir şekilde geriliyor ve kasılıyordu. Giyinir giyinmez kapımı açtı ve yüksek araçtan atlamama yardım etti.

Elini tutuyordum ve bırakmak istemiyordum. Flint'le ilk andan itibaren bir bağ hissetmiştim ve son zamanlarda aramızdaki mesafe beni tedirgin ediyordu. Karanlık gözlerine baktım. Bakışlarımız kesiştiğinde, göğsümde bir özlem kıvılcımı çaktı.

Bana dikkatle bakarken yanağımı avuçladı. "Plana uy. Başka hiçbir şey yapma. Ne olursa olsun, buradan ayrılma. Güvenliğini tehlikeye atacak hiçbir şey buna değmez."

"Flint... Hepimizin bu durumdan sağ salim çıkacağına söz ver."

Başparmağıyla yanağımı okşarken gözleri dudaklarıma düştü. "Keşke söyleyebilseydim, ay ışığı. Seni öpebilir miyim?"

"Tabii ki," dedim.

O başını salladı. "Bu anlaşma... işleri karıştırıyor. Senin benim için bir şey yapmak zorunda hissetmeni istemiyorum..."

"Öyle hissetmiyorum," diye sözünü kestim. "Senden hoşlanıyorum, Flint. Ve... şimdiye kadar, hepinizle yaptığım her şeyi sevdim."

Bunu itiraf etmekten nefret ediyordum, ama onun benim istismara uğramış, kırılmış bir kadın olmadığımı bilmesi gerekiyordu.

O da başını salladı, dudakları sıkı ve ince bir çizgi halindeydi.

İç çektim. "Sıcaklığın da kafaları karıştırıyor olabileceğini biliyorum, ama aramızdaki ilişkinin nereye varacağını görmek istiyorum... hem şimdi hem de sonrasında."

Dudakları tatlı bir gülümsemeyle kıvrıldı ve nefesim kesildi. Sonra eğilip beni öptüğünde nefesimi tamamen kesmişti. Dudakları benimkiler üzerinde nazikçe hareket ediyordu, ama o öncülük ediyordu, dilini dudaklarımın kenarlarını izleyerek beni dudaklarımdan ayırdı. Dillerimiz dans etti ve kolları beni sardı, beni daha da derinlerine çekti.

O anda, gerçekten önemsendiğimi hissettim. Bu alfa, istersem benim için her şeyi yapar gibi geldi. Ve onun üzerindeki bu güç korkutucuydu. Çünkü en çok istediğim şey, onun benimle güvende olmasıydı.

Öpücüğü çok erken bitirdi, sonra alnını alnıma koydu. "Bunu yakında tekrar yapacağız."

"Ve daha fazlasını?" diye fısıldadım, vücudum ısınmıştı.

Belki de onun sürüsü alfa'sı beni onun önünde sıkmış ve ben dün onun sürüsü üyelerinin kokularıyla eve dönmüşken daha fazlasını istemek için suçluluk duymalıyım. Ama Ironwood'da hiç istediğimi istemeye izin verilmemişti. Bu üç alfa ile ilk kez bunu yapabileceğimi hissettim. Bu baş döndürücü bir duyguuydu.

"Beni istiyorsan, ben seninim."

"İstiyorum," dedim, o uzaklaşırken.

Yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve içim eridi. O gülümsemeyi daha çok görmek istedim. Ama sonra arkasını dönüp cipin arkasına gitti. Tüfeği bana getirirken gülümseliyordu.

Daha önce, bıçağım için kemerime takabileceğim bir kılıf vermişlerdi. Flint kayışları kontrol etti, parmakları giysilerime dokunarak samimi bir his uyandırdı. Alfa erkekler, bıçak kullanmayı bildiğimi söylediğimde bana inanmışlardı. Belki de Flint, tanıştığımız gün o haydut alfa erkeği nasıl bıçakladığımı onlara anlatmıştı.

"İhtiyacın olursa burada olduğunu unutma," dedi Flint ve beni bırakmadan önce.

git

me Kayalık çıkıntının ucuna doğru yaklaştım. "Burası iyi bir yer

me gibi görünüyor."

izi Ayaklarımı sağlam kayaya dayayarak, yosunların yanında durdum,

n

ver

me

den

önc

e.

tehlikeli bir silahı ateşlemeye hazırdım, bu huzurlu ortamla uyumsuz

hissediyordum. "Nişan al," diye talimat verdi Flint.

Tüfeği aldım ve nişangahından baktım, sonra aşağıdaki vadiyi kontrol ettim.

Bana öğrettikleri gibi, kendimi toparlarken parmağımı tetikten uzak tuttum

. Kısa süre sonra benzin istasyonunu görebildim. Gage ve Heath kamyonette, hiçbir şeyden habersiz sandviçlerini yiyorlardı. Onlar için bu muhtemelen sıradan bir gündü.

"Hazır," dedim.

Sonra tüfeği dikkatlice kayanın üzerine bıraktım. Heath'in hesapları doğruysa, Snow Moon çetesi yüküyle gelene kadar en az yarım saat, en fazla bir saatimiz vardı.

Arkamı döndüğümde Flint iki poşet tutuyordu. "Jambon mu, rosto mu?"

"Jambon." Bana uzattığı poşeti alırken gülümsedim.

Bana her zaman ilk seçme hakkını verdiği için çok nazikti. Ironwood'da bir alfa'nın böyle bir şey yaptığını hiç duymamıştım.

Kaşlarını çatarak bana bir an baktıktan sonra arkasını döndü. "Yerime gitsem iyi olacak."

Ona gitmek, onu tekrar öpmek ve sıcak kucaklamasını hissetmek, her şeyin yoluna gireceğine söz vermesini istemek istedim. Ama yapmadım, çünkü ben bir gün yakında Howling Echo'ya katılabileceğini kanıtlaması gereken olgun bir kadındım. Gerekirse uyarı ateşi açarak.

"Dikkatli ol," diye seslendim yine

de. "Sen de, ay ışığı."

Jeep'i çalıştırdı ve kendi kayalık çıkıntısına doğru biraz aşağı sürdü. Sonra Jeep'ten indi ve bana el salladı. Bağırısam duyabilecek kadar yakındı ve aşağıda olduğu için, gelen arabalar onu benden önce görecekti. Şimdiye kadar yaptıkları her şey benim güvenliğimi düşünerek olmuştu. Ve içimden bir ses, bunun anlaşmayla ilgisi olmadığını düşünmeye başlamıştı.

Flint, Jeep'in arkasından eşyaları çıkarırken ona bakarak sandviçimden bir ısırık aldım. Ay tanrıçası neden onu benim eşim olarak seçmemişti?

Belki de onun gibi bir alfa'yı hak etmeyen değersiz bir melez olduğum içindi. Ama bu doğruysa, neden beni Ironwood sürüsünün alfa'sının oğlu, kendisi de bir alfa olan ve liderlik sırasındaki kişi ile kaderime yazmıştı? Gerçekten benim Ironwood Alfa Çifti'nin bir parçası olmamı mı istiyordu?

Bu mantıklı değildi, çünkü ben bir alfa değildim, hatta teknik olarak bir kurt dönüşen bile değildim. Ben bir melezdi, böyle bir onura layık bir sert adam değildim. O gece bağda bir şeyler ters gitmişti. Ama ben kenara çekilip

ve onun benimle birlikte hareket ettiğini, beni ve Luka'yı birbirine bağladığını gördüm. Hiç mantıklı değildi. Kaderin eş bağı benim gibiler için değildi.

"Beni kovacaklarını biliyor muydun, Ay Büyükanne?" diye fısıldadım.

Belki biliyordu. Belki de beni Ironwood'dan, Flint'in beni bulabileceği yerden çıkarmak için tek yolu buydu. Sandviçimi bitirirken vadiye baktım. Gage, kızgınlığım geçtikten sonra Flint'le çiftleşirsem beni sürüye kabul eder miydi?

Gage ile paylaştığım öpücüğü hatırlayınca kalbim burkuldu. O öpücük... gerçektir. Sırf bir anlaşma yüzünden yapmıyordu. Heath'in bana bakışı... Doğrusu, ona karşı bir sevgi beslemeye başlamıştım. Ama kızgınlığım geçince bu duygular ne kadar değişecekti?

Ne olursa olsun, bugün kendimi kanıtlamalıydım... tüm bu zahmete değdiğimi. Bu işin bana düşen kısmı basitti — sadece işler çığırından çıkarsa harekete geçmem gerekiyordu. Sevkiyatı getiren kurtlar çılgınca bir şey yaparsa, uyarı ateşi açmam gerekiyordu. Gage ve Heath'in yakınlarına ateş etmediğim sürece, önemli olan tek şey buydu. Vadi çok geniş olduğu için, bu oldukça kolay olacaktı.

Uyarı ateşim, düşmanlarımıza Gage ve Heath'in yalnız olmadığını hatırlatacak ve umarım yukarıdan onları izlediğimizi fark edince geri çekileceklerdi. Özellikle Flint, farklı bir açıdan bir veya ikisini vurup, birden fazla keskin nişancı tarafından vurulabileceklerini fark edince morallerini bozarsa. İlk atışım, yani benim atışım, ıskalasa da önemli değildi, Flint en az birini vurursa sorun olmazdı. Onları alt edemeyeceğimizi inandırmamız gerekiyordu.

Vadinin uzak tarafındaki hareketler dikkatimi çekti. Üç araçlık bir konvoy, benzin istasyonuna doğru ilerliyordu. Snow Moon çetesi gelmişti.

Bunun gerçekten bir tuzak olup olmadığını öğrenmenin zamanı gelmişti.

Bölüm 23

Freya

Aşağıdaki vadide olanları gergin bir şekilde izledim, Snow Moon konvoyu ile adamlarım arasında geçen konuşmaları duyabilmenin bir yolu olmasını diledim.

Adamlarım mı? Kıkırdandım. Bu düşünce nereden gelmişti? Ben onlara ait olabilirdim, ama onlar kesinlikle bana ait değildi.

Parmağımı tetikten dikkatlice uzak tutarak, silahın nişangahını kullanarak Snow Moon'daki kurtları izledim. En arkadaki kamyonetten iki adam indi. Biri uzun boylu ve geniş omuzluydu, muhtemelen bir alfa. Tahminimce, daha küçük ama en az onun kadar kaslı olan adam bir beta olmalıydı.

Alfa garip bir şekilde eğildi. İlk başta ne yaptığını anlamadım, ta ki beta onu kenara itip alfa'nın öptüğü küçük kadını ortaya çıkarana kadar. Şaşırtıcı bir şekilde, beta da kadını öptü.

Onları bu halde yakaladığım için yanaklarım yandı. Az önce gördüğüm şeyi kafamda çok fazla düşünmeden, kadın kamyonun önüne bindi ve onu öpen iki adamın diğer sürü arkadaşlarına yardım etmeye gittiğini izledim. Snow Moon sürüsü birlikte devasa metal parçaları indirdi ve Howling Echo römorkunun arkasına koydu. Daha küçük metal parçaları, kutuları ve bazı büyük kablo rulolarını yerde bıraktılar.

Aşağıda her şey plana göre gidiyor gibi görünüyordu. Gage ve Heath, kadını öpen iki adamın elini sıkarken, ben de silahımı indirdim. Sonra Snow Moon kamyonları geri döndü ve geldikleri yoldan kuzeye doğru yola çıktı.

Onlar vadinin uzak kuzey tarafındaki bir dağın arkasında kaybolurken rahat bir nefes aldım. Aşağıda, Gage ve Heath

hareket ederek, kalan malları kamyonun ve römorkun arkasına yüklediler.

Kısa bir an için, o kadının hayatının nasıl olduğunu merak ettim, birden fazla erkek tarafından öyle öpülerek. Kamyonete geri binerken yüzündeki gülümsemeyi yakalamıştım. O, onlara aitti ve onlar da ona.

Ama mutlu hayallerim, vadinin güney tarafında bir hareket gördüğümde paramparça oldu. Gage ve Heath'in geldiği yönden, bizimle buluşmak için gitmeleri gereken yönden, iki araç asfalt yolda hızla ilerliyordu.

Silahımı kaldırıp nişangahından baktım. Biri camları koyu renkli bir minibüs, diğeri ise uzun kabinli bir kamyonetti. İki araçta en az altı kişi olduğunu görebiliyordum ve minibüsün arka camlarının arkasında kaç kişi daha saklanıyor olabileceğini kim bilebilirdi?

Araçlar yolda hızla ilerliyordu. Birkaç dakika içinde Gage ve Heath'in yanına varacaklardı. Dikkatsiz hızlarından, benzin istasyonunu geçip yoluna devam etmeyi planladıklarını umuyordum, ama içgüdülerim aksini söylüyordu.

"Flint!" diye

bağırdım. "Onları

görüyorum."

Telefonunun sesi arkamızdaki kayalıklardan yankılanıyordu.

Birkaç saniye sonra biri cevap verdi.

"Yaklaşıyorlar," diye Flint'in sesini duydum. Konuşmanın geri kalanını duyamayacak kadar uzaktaydı, ama sesindeki gerginlik içimde bir şeyleri harekete geçirdi.

"Plana sadık kal!" diye bağırды Flint.

Aşağıda, Heath'in kamyoneti dükkanların arkasına çekip araçları kuzey tarafında sakladığını gördüm, ama yeni gelenlerin onları çoktan gördüklerini hissediyordum.

Gage içeri girdi ve birkaç saniye sonra dört kişinin binalardan çıkıp uzak dağlara doğru koşmaya başladığını gördüm.

"Onlara tahliye etmelerini söyledi," diye nefes nefese söyledim.

"Evet." Kurt şekil değiştiren Flint, kurt kulaklarıyla beni duydu. "Onlar sadece insan. Bu işe karışmamaları gerek."

"Sadece insanlar" demesi içimi parçaladı. Benim, türümüzün en temel yeteneğinden yoksun bir melez olduğumu öğrendiğinde, onun için de "sadece bir insan" mı olacaktım?

Silahlarını ellerine alan Gage ve Heath, yeni gelenlerin ne yapacağını görmek için binaları siper olarak kullanarak pozisyon aldılar. Minibüs aniden durduğunda ve diğer araç da çok uzak olmayan bir yerde durduğunda kalbim güm güm atıyordu. Park yerine girmediler... yolun ortasında durdular. Bu iyiye işaret değildi.

"Lanet olsun onlara," diye homurdandım.

Artık bunun bizimle ilgisi yokmuş gibi davranmak mümkün değildi. Sekiz adam araçlardan atladı ve ben onları dürbünden izlerken kalbim deli gibi çarpıyordu.

Heath, başkalarına veya bir şeye vurmaya çalışmamamı söylemişti. O zamanlar Snow Moon sürüsünün onlara ihanet edebileceğinden şüpheleniyorlardı. Neyle karşılaşacaklarını bilmiyorlardı ve bana yapabileceğim en kötü şeyin yanlışlıkla Gage veya Heath'e vurmak olacağını söylemişlerdi.

Ama şimdi, taşıdıkları silahların sayısına bakılırsa, açıkça bir direniş bekleyen bilinmeyen bir düşmanla karşı karşıyaydık. Yeterince uzaktaydılar, bu adamlara ateş etsem Gage veya Heath'i tehlikeye atmazdım.

Kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu, içimde bir şey çırpınıyor, çaresizce dışarı çıkmaya çalışıyordu. Kurt tarafımı sadece birkaç kez bu kadar net hissetmiştim, ama şu anda panik içindeydi. Gage ve Heath'in tehlikede olmasını istemiyordu ve dışarı çıkmak istiyordu. Savaşmak istiyordu.

Bu dürtüyü sorgulamadım, çünkü ben de aynen öyle hissediyordum. Kurtlar sürü halinde seyahat eder, birlikte yaşar, avlanır ve uyurlar. İçimdeki hayvanın tek bildiği, sürüsünün tehlikede olduğuydu. İnsan tarafım ise bana koruma teklif eden tek insanların tehlikede olduğunu biliyordu. Göğsümdeki acı, bunun daha fazlası olduğunu söylüyordu, ama ateş etmekle meşgul olduğum için bunu düşünmeye vakit bulamadım.

"Ateş!" Flint bana bağırdı.

Sesi beni ürküttü ve parmağımı tetiğe kaydırdım, sonra nişanımı yeniden ayarladım. Bir adamın dizlerine nişan almaya çalıştım. Ama ateş ettiğimde, tüfeğin geri tepmesiyle dengemi kaybettim. Atışımın nereye gittiğini bilmiyordum, ama yeni gelenleri telaşlandırdı. Minibüsün arkasına sığındılar, ama Flint iki el ateş etmeden önce. İçlerinden biri yere yığıldı.

Tekrar ateş etti, ama neye vurduğunu görmedim. Benim görevim, düşmanın moralini bozmak için sadece bir kez ateş etmektir, böylece Gage ve Heath'ten başka endişelenecekleri olduğunu anlasınlar. Ama onların

benim planlarım değişti.

Omzumun zonklamasına rağmen, tekrar nişan aldım. Heath'in, antrenman atışları sırasında vücuda sıkı sıkı sarılmamı söylediğini hatırladım ve tutuşumu ayarladım.

Bir sonraki atışımı hazırladım. Bir adam, Gage ve Heath'in ateşinden korunmak için minibüsün yanından kaydı. Ama diğer tehdidin yerini yanlış hesaplamıştı — vücutunun sol tarafının tamamını görebiliyordum. Flint düzenli bir şekilde ateş etmeye devam etti ve nişan aldığım adamın dizini tutarak yere düştüğünü gördüm.

Flint benden çok daha iyi bir nişancıydı, bu yüzden o adamla onun ilgilenmesine izin verdim. Belki araçlarını mahvederek onları biraz korkutabilirdim. Bu yüzden boş kamyonun ön camına ateş ettim ve camlar etrafa saçıldı.

"Freya, kay ve saklan!" Flint'in sesi, alfa havlamasıyla sertleşti.

Onun emrinin etkisi üzerime çöktüğünde kanım dondu. Çok fazla çaba harcamadan, Flint'e itaat etmek istesem bile bunu yapamadım.

Flint, Jeep'in yanına geçti ve tüfeğini tepenin aşağısına doğrulttu. O anda başka bir motorun gürültüsünü duydum. Gage ve Heath saldırı altındayken biri buraya geliyordu. Bu bir tesadüf olamazdı.

Araç virajı döndüğünde, başka bir kamyonet olduğunu gördüm. Flint ateş etti ve kamyonet titreyerek durdu. İki adam atladı ve hemen hareketlendi.

Kurtları görmeyi beklerken, asla karşılaşmak istemediğim bir şey gördüm. İçlerinden biri kurt oldu, evet. Ama diğeri devasa bir boz ayıya dönüştü.

Flint, içim korkuyla erirken boz ayıya ateş etti. İçimdeki kurt bu canavardan korkmam gerektiğini biliyordu ve beni çömelmeye zorladı. Sadece bir tüfek ve belime bağlanmış kılıflı bıçağımla açık alanda kalakaldım.

Arkamda, vadide, hala silah sesleri duyuyordum.

Ve çok daha yakınlarda, boz ayının acı içindeki kükremesi beni titretmişti.

Saklanmak için süründüm ama çok geçti. Düşman kurt kokladı ve beni gördü. Geç kalmış bir şekilde tüfeği doğrulttuğumda korku dolu bir çığlık attım ama çok geçti. Kurt çok yakındaydı. Flint ateş etti ve kurt inledi ama grizzly Flint'e saldırırken bana doğru koştu.

Korkudan zihnim boşaldı, ama kurt yavaşlayıp avlanmaya başladığında yeniden odaklandım. Sürüm tehlikedeydi, ben de öyle. Hepimiz savaşmazsak hayatta kalamazdık. Öylece kaçamazdım. Flint, o grizzly'yi öldürmek için benim yardımına ihtiyaç duyuyordu. Silah sesleri, böyle bir şekil değiştireni sadece daha da öfkeliendirirdi.

Kurt, siyah göz bebeklerinin altın rengi halkalarıyla görebileceğim kadar yakından hırladı. Benekli gri renkteydi ve bir alfa kadar büyük değildi. Bu, hayatta kalma şansımın anında iki katına çıktığı anlamına geliyordu.

Sol ön tarafında akan kanı saymıyorum bile. Flint onu göğsünden vurmuş gibi görünüyordu, ama sadece sıyırmış. Bir an için Flint'e baktım, ama onu göremedim. Grizzly dört ayak üstünde, cipin etrafını kokluyordu.

Tüfeği düşürdüm ve yerine bıçağımı çıkardım. Kurt, etkilenmemiş ve daha iyi bir silah sakladığımı beklermişçesine hırlayarak etrafımda dolaşıyordu.

Sonra saldırdı. Saldıran bir kurdun önüne çıkmaman gerektiğini çok iyi biliyordum. Wilder ve Willow benimle birkaç kez pratik yapmışlardı. Yetişkin bir kurt tarafından devrilmek, alfa olmasa bile hiç eğlenceli değildi.

Bu yüzden, mümkün olduğunca bekledikten sonra yana atladım ve kurtun kafasına bıçağımı sapladım. Bıçağımın eti kestiğini hissedince sıkıca bastırdım. Kurt ve ben tekrar karşı karşıya geldik ve dünyam bu kavgaya daraldı.

Kurtun yüzündeki yaradan kan akararak kürkünü lekeledi. Kanın gözüne girip bana avantaj sağlamasını umdum. Başka ne avantajım vardı ki?

İlk olarak, kolayca yenileceğimi düşünüyordu. Geçmişte, hafife alınmak işime yaramıştı.

İkincisi, bıçağım vardı.

Üçüncüsü, kontrol için kurtumla savaşmak zorunda kalmadım. Bu da alışılmadık savaşma yöntemleri hakkında daha net düşünebileceğim anlamına geliyordu. Dağın sırtındaydık. Onun momentumunu ona karşı kullanabilir miydim?

Kurt, yolun karşısına geçip kaçmamı engellemek için etrafımda daireler çiziyordu. Sırtım uçurumun kenarına dönüktü ve aşağıda vadi uzanıyordu. Belli ki bir şekilde beni öldürmeyi planlıyordu. Eğer şimdi saldırırsa ve ben geri çekilirsem, uçurumdan düşebilirdim. O, çevikliği ve ağırlık merkezinin düşük olması sayesinde aynı kaderi paylaşmayacağını düşünüyordu.

Onun bu iki avantajını da elimden alma zamanı gelmişti.

Saldırdı ve ben bir anlığına pozisyonumu korudum. Sonra yere düştüm, sırtım yere değdi. Beklediğim gibi, boğazıma atladı ama ayaklarım onun altına girmeyi başardım ve vücudunu havada yakaladım. Bacaklarım ve sırtım ağırlıktan çığlık atıyordu ama kendimi ikiye katlayarak, pençeleri kot pantolonumu parçalasa da boğazımdan uzak tutmaya çalıştım.

Ayaklarım göğsünde ve bacaklarım sıkıca birbirine kenetlenmiş halde, onun ivmesi onu başımın üstüne taşıdı. Tüm gücümle iterek bacaklarımı uzattım ve onu uçurumun kenarından aşağıya fırlattım. Düşerken bir uluma duyuldu ve ben zaferin sevinciyle gülümsemeden edemedim.

Bir an orada yatıp, kalbim dakikada bir milyon kez atıyordu. Sırtım ve bacaklarım acıyordu, ama yanıma yuvarlandım ve ellerimin ve dizlerimin üzerine çıktım. Kurtun pençesinin izlerinden birinden kan akıyordu, ama önemli bir yere isabet etmemişti.

Başka bir uluma sesi duyuldu, bu sefer yakındaydı. Kafamı kaldırdığımda Flint'in bana baktığını gördüm, bir pençesi ölü bir boz ayının cesedinin üzerindeydi. İçimdeki kurt sevinçle uludu.

Uzak vadiden silah sesleri geldi. İkimiz de eski yerlerimize koştuk. Tüfeğimi kaldırıp nişan almaya çalıştım ama nefes nefese kalmış göğsüm bunu zorlaştırıyordu. Derin bir nefes alıp tutuşumu sabitledim ve tam o anda Heath'in vücudunun geriye savrulduğunu ve kurşunun onu vurmasıyla büküldüğünü gördüm.

"Hayır!" diye bağırdım, o sendeleyip yere düşerken kolundan parlak kırmızı kan fışkırıyordu.

O iyileşti ve görüş alanından çıktı. Gage ona yaklaşmasını işaret etti ve koluna baktı. Birlikte binanın diğeri tarafına dolandılar. Onları tekrar gördüğümde, Gage Heath'e başını salladı ve ikisi de anında hareket ederek tüm giysilerini parçaladılar ve devasa alfa kurtları serbest kaldı.

"O iyi olacak," diye bağırdı Flint ve ben de dönüp onun da vadiye baktığını gördüm.

Gözümü tekrar nişangaha çevirdiğimde, yerde birkaç ceset gördüm. Geri kalanlar ortalıkta yoktu. Gage ve Heath birlikte hareket ederek benzin istasyonunun etrafında dolaştılar. Minibüsün her iki yanını çevrelemek için ayrıldılar ve bu mesafeden bile birlikte ne kadar iyi çalıştıklarını hayranlıkla izledim.

Gage ve Heath düşmanın yakınında oldukları için ateş etmemenin daha iyi olacağını bildiğimden parmağımı tetikten uzak tuttum.

Minibüsün altında bir hareket gördüm, ama diğer tarafta ne olduğunu göremedim.

Tek bildiğim, Heath'in güzel gümüş beyazı kurdu yeniden ortaya çıktığında, burnunun kırmızıya boyanmış olduğuydu. İçimdeki kurt onaylayarak uludu ve onun bizi kovalamasına ne kadar heyecanlandığını hatırladım. Heath'in büyük bir hayranı gibi görünüyordu.

"Hadi," diye bağırdı Flint ve Jeep'in çalıştırıldığını duydum.

Jeep önüme geldiğinde uçurumun kenarından uzaklaşmayı başardım. Flint arabadan atladı ve bana koştu. Tüfeği elinden alıp diğer elini omzumdan bileğime kadar gezdirdi. O zaman üzerimdeki kurt kanını gördüm.

"Yaralandın mı?" diye bağırdı Flint.

"Sadece birkaç çizik." Dişlerimi gösterdim. "Onu uçurumdan kurtardım."

Flint'in gözleri gururla doldu, gözleri hala altın rengindeydi. Ağzı kanla kaplıydı ama beni çıplak göğsüne bastırıp sıkıca sarıldı. İçimdeki kurt, yetkin bir savaşçı olarak görülmekten mutluydu.

"İyi olduğuna sevindim," dedi. "Şimdi Gage ve Heath'in de iyi olduğundan emin olmalıyız."

Flint beni Jeep'in yolcu koltuğuna çıkardı, tüfeği arkaya koydu ve hala çıplak halde sürücü koltuğuna atladı. O zaman uyluklarından kan aktığını fark ettim.

"İyi misin?" diye sordum, daha önce sormadığım için kendimi aptal hissederek. O göz kırptı ve benim sözümü kullandı. "Sadece birkaç çizik."

Cip dağ yamacından o kadar hızlı indi ki, kemerimi bağladığım için çok sevindim.

"Bu sıradan bir çizikten daha ciddi görünüyor. Seni tedavi etmeliyiz.

Bu halde savaşa giremezsin."

Flint'in telefonu çalmaya başladı ve bana cevap vermeden telefonu açtı. "Burada durum normal."

"Her şey yolunda," diye cevapladı Heath. "İkiniz de iyi misiniz?"

"Yolunuzdayız. Bizim de halletmemiz gereken bir durum vardı.

Onlardan biri ayı şekline dönüşebilen biriydi. Grizzly.

"Lanet olası haydutlar," diye homurdandı Heath. "Yaralandın mı?" "İyileşmeyecek bir şey yok."

"Ben de, kardeşim. Gage iyi. Freya?"

"Ben iyiyim," diye cevapladım. "Birkaç çizik var."

"Küçük savaşçımız o piçlerden birini uçurumdan attı."

Flint'in sesindeki gurur ruhumu ısıttı, ama Heath telefonda homurdandı.

"Neden kavga etti ki, Flint?"

"Onun suçu değil," diye cevap verdim, o söylemeden önce. "Grizzly onun üstüne atlamıştı. Bana ulaşmadan kurdu yaraladı."

"Sürümüzün alfasının vereceği her cezayı kabul ederim," dedi Flint, beni hırlatarak.

"Beni korudun."

"Buraya geldiğinde konuşuruz," dedi Heath ve hat kesildi.

Gözlerini yoldan ayırmayan Flint'e baktım. "Gage seni cezalandırmayacak, değil mi?"

"Cezalandırmak" kelimesini söylemek bile, Gage'in beni şimdiye kadar iki kez cezalandırdığını hatırlayarak yanaklarımın kızarmasına neden oldu. Nedense, Flint'e vereceği cezanın da o kadar... keyifli olmayacağından şüpheleniyordum.

"Öğreneceğiz," dedi Flint ve midem bir anda çöktü.

Şimdiye kadar, Howling Echo'nun diğer sürülerden ne kadar farklı olduğu beni etkilemişti. Ama Jameson'ın en ufak bir itaatsizlikte bile kurtlarını nasıl cezalandırdığını görmüştüm. Kurt şekline dönüşen kurt adamlar daha hızlı iyileşiyordu ve Jameson bunu, hak ettiğini düşündüğü her durumda herkese açık bir şekilde dayak atmak için kullanıyordu. Diğerleri gibi dönüşüp iyileşemediğim için, onun radarına girmemeye her zaman dikkat etmemin birçok nedeninden biri de buydu.

"Elbette iş önce gelir," mırıldandım. "Senin sağlıklı olmana ihtiyacı var."

Flint'in gözleri bana çevrildi ve elini dizime koydu. "Benim için endişelenme, ay ışığı. Gage benim başa çıkamayacağım bir şey vermez. O adil bir liderdir."

Haydutların minibüsünü ve kamyonunu geçtik, etrafındaki cesetleri görünce titredim. Çoğu araçlarından çok uzağa gidememişti. Flint benzin istasyonunun yanına çekti, ben de arabadan atladım.

Heath ve Gage'i görünce rahat bir nefes aldım. Bana doğru koşullar ama aniden durdular ve çıplak olarak önümüzde durdular.

Heath, onun güçlü vücudunu hayranlıkla izlediğimi fark edince bana göz kırptı. "İyi olduğuna sevindim, küçük kurt."

Kolundaki ve kalçasındaki bandajlara baktım.

"Neden kan var?" diye bağırdı Gage, bize doğru yaklaşarak.

Hâlâ çıplak olan Flint, ayaklarını omuz genişliğinde açmış, ellerini arkasında birleştirmiş, çenesini dik tutmuş, ama gözleri yere bakıyordu. "Bir boz ayı ve bir kurt adam bize saldırdı. Onları öldürmeye çalıştım, ama boz ayıya ateş etmek onu daha da öfkeliendirdi. Kurt, hala yerinde duran Freya'ya ulaşmak için etrafımda dolaşmaya başladı. Ateş ettim ve onu yaraladım, ama sonra boz ayıyla uğraşmak zorunda kaldım. Onu yere serdiğimde, Freya kurt adamla çoktan başa çıkmıştı."

Sözleri kesik kesikti, sesi nötrdü. Gage onun etrafında dolaştı ve bana geldi. Bileğimi tutup burnuna kaldırdı ve kokladı.

"Ben iyiyim, Gage." Gözleri pantolonumdaki kana düştüğünde ekledim. "Kurt düşerken pençeleri beni yakaladı. Sadece birkaç çizik."

Beni korumadığı için Flint'e zarar vermeyeceğini umarak ona sertçe baktım. Gage'in bakış açısından, Flint anlaşmamızı tehlikeye atmıştı. Anlaşmanın yürürlükte kalması için ne kadar ileri gidebileceğini bana çoktan göstermişti.

"Kendini koruyabiliyorsun, öyle mi?" diye sordu Gage.

Heath kollarını kavuşturdu ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

"Sadece Flint'e zarar vermeni istemiyorum. Bir şey olmadı. Ben iyiyim. Anlaşmamız hala geçerli."

Onu anlamaya çalışarak, Gage'in yoğun, gök mavisi gözlerine baktım. Gözlerinde altın rengi bir leke bile yoktu. Havada düşmanın kanının kokusu olmasına rağmen, kurtunu tamamen kontrol altında tutuyordu. Bir an için herkes nefesini tuttu.

"Bana bakmaya devam edersen, kurtum bunu bir meydan okuma olarak algılar," diye homurdandı. "Bu sürüyü yönetmek mi istiyorsun?"

Alaycı bir şekilde güldüm, sonra etrafımdaki katliama baktım. Boğazları parçalanmış iki cesedin etrafında kan gölleri oluşmuştu. Kaldırım cam parçalarıyla doluydu ve benzin istasyonunun camlarının hepsinin kırıldığını fark ettim. Yanıcı maddelerin yakınında silahlı çatışma çıkmasının ne kadar tehlikeli olduğunu düşündüm.

Gage'e bir bakış attım, sonra kasten gözlerimi indirdim. "Tabii ki hayır, alfa."

"İyi. Flint, bandajlarını tak, sonra Heath'e yardım et. Heath, sevkiyatı güvene al ve araçların iyi durumda olduğundan emin ol. Ben onların araçlarında yararlı malzemeler var mı diye bakacağım. Prenseler." Bana baktı ve son anda

son anda gözlerimi indirmeyi hatırladım. "Bize atıştırmalık bir şeyler getirin. İyileşirken hepsine ihtiyacınız olacak."

Elime biraz para sıkıştırdı ve ben şaşkınlıkla gözlerimi kırptım.

Ama sonra, sürünün liderine itaat etmek için harekete geçmiş olan Flint'e baktım. "Onu cezalandırmayacaksın, değil mi? O beni korudu, Gage. Benim için bir boz ayıyla dövüştü."

Gage sesini alçaltarak sordu. "Hâlâ bizimle güvende hissediyor musun?"

"Hiç olmadığım kadar güvende. Beni zayıf ve güçsüz, tek başıma bir cipte tutmak yerine, bana silah verdiğiniz ve beni tehlikeli yaptınız." Silah eğitiminin çoğundan sorumlu olan Heath'e gülümsedim.

Dikkatimin onda olduğunu hissetti ve sırıttı. "Kesinlikle tehlikeli." Bu beni gülümsetti. Ama sonra tekrar Gage'e döndüm. "Cidden, Flint'i cezalandırmaya gerek yok."

"Peki," dedi Gage. "Eğer anlaşmanın bizim tarafımızı yerine getirdiğimizi düşünüyorsan, ben kimim ki sana karşı çıkayım?"

Gözlerimi kısarak onu anlamaya çalıştım.

"Sen de yaralarını sar. İstersen Jeep'e bindiğimizde dönüşebilirsin."

Kaşlarını kaldırdı ve o anda o pençelerin "sadece birkaç çizik"ten fazlasını bıraktığını anladım. Muhtemelen kanımın kokusunu almıştı.

Şu anda ona dönüşerek iyileşemeyeceğimi söylemenin zamanı değildi, bu yüzden sadece "Tamam" dedim.

Gage "Hadi, hareket et!" diye bağırınca irkildim.

Otokratik alfalara söylenerek benzin istasyonuna döndüm ve kırık ön kapıyı açmadan geçtim, metal kapı çerçevesinin üzerinden atladım. Camlar ayaklarımın altında çıtırdadı ve aniden gerçeklik üzerime çöktü, ellerim titremeye başladı.

Parayı tezgahın üzerine attım ve tualete koştum. Neyse ki, diğerleri kendi işleriyle meşguldü, bu yüzden fark etmediler. Tualete yetişemedim, lavaboya kustum.

Daha önce hiç silah kullanmamıştım. Daha önce hiç kimseyi uçurumdan atmamıştım. Ve daha önce Howling Echo gibi bir sürü görmemişim. Gage'in buradaki insanlara haydutlar gelmeden kaçmaları için uyarıda bulunduğunu hatırladım. Sürü dışındaki diğer insanlarla onlar ilgilenmişti.

İçimdeki kurt sevinçle dans ediyordu. Flint'in bir boz ayıyı alt etmesinden gurur duyuyordu, o da benim kurt şekil değiştireni alt etmemden gurur duyuyordu.

Gage ve Heath'in kurt formlarında tek vücut olarak hareket ederek buradaki tüm tehditleri ortadan kaldırmasını izlemek? Bu da beni garip bir şekilde gururlandırdı. Sanki onlar benim sürümdü ve içimizden biri zafer kazandığında hepimiz kazanmış gibiydik.

Bu sürü, Ironwood'un bana hissettirdiği gibi, en aşağılık biriymişim gibi hissettirmiyordu. Sadece güvenliğim için değil, daha fazlası için endişelenmeleri, kendilerinin malı değil, onlar için önemli biriymişim gibi hissettiriyordu. Bu beni şaşırtıyordu, çünkü anlaşmanın bir parçası değildi. Sanki beni gerçekten sürü arkadaşları olarak görüyorlardı.

Kafamı salladım ve yüzümü yıkamak için suyu açtım. "O kadar hızlı olma," dedim içimdeki kurda.

Henüz Howling Echo'nun bir parçası değildik.

Bölüm 24

Freya

İki gün boyunca dağların arkasındaki yollardan giderek, bizi takip edenlerin izini kaybettiğimizden emin olduk. Howling Echo, tuzağa düşürüldüklerini biliyordu ve çok kızgındı. Ama Gage'in Flint'e öfkesini çıkardığını hiç görmedim. Yine de, itiraz etsem de Gage'in Flint'i cezalandırmak için bir planı olduğunu hissediyordum.

Yol boyunca, Alloy yakınlarında topladığımız elmaları ve benzin istasyonundan kamyonete doldurduğum yiyecekleri atıştırdık. Atıştırmalıklar ve tamirat masrafları için bıraktığımız paranın karşılığında makul miktarda yiyecek almıştım.

Gece bile durmadık. Heath ve Flint, sürüş yapmadıkları zamanlarda iyileşmelerini hızlandırmak için kurt formunda kaldılar.

Herkesin akli işinde gibiydi ve her an tetikteydik. Öyle olmak zorundaydık, çünkü hâlâ vahşi doğadaydık ve burada bizim için güvenli bir sığınak yoktu. Gage'in bana karşı tavrı bile değişmiş gibiydi. Bana Heath ve Flint'e yaptığı gibi emirler yağdırıyordu.

Bir keresinde bana, "Arka tarafa geç de kurt formunda uyuyabilesin" dedi.

"Yaralarımı sardık zaten" diye itiraz ettim. "Ama uyuma fikrini kesinlikle uyuma fikrini kabul ederim."

Arka koltuğa uzanırken, daralmış gözleriyle beni dikiz aynasından izledi. "Ne?" dedim masumca. "Böyle daha rahat."

Tek cevabı, onaylamadığını gösteren bir homurtuydu, ama konuyu daha fazla uzatmadı. Kalbim güm güm atarken, sakinleşip uykuya dalmam birkaç dakika sürdü. Er ya da geç, fark edeceklerdi. O zaman ne olacağı düşüncesi beni endişeye boğdu, ama sonunda günün geç saatlerine kadar uykuya daldım.

Daha sonra, Heath ve Gage kamyonette giderken Flint'e Jeep'te eşlik ettim. Yolcu koltuğunda uykuya dalıp uyanırken, yanan binalar gördüm. Çıglıklar kulaklarımı doldurdu. Tehlike hissettim. Biri beni kaldırıp ailemden uzaklaştırdığında korku beni sardı. İkisi de bana dönmedi, bu yüzden yüzlerini göremedim.

Flint dizime elini koyarak beni uyandırdı. "Annemi çağırıyordun. O kabustan uyandırman gerektiğini düşündüm."

"Teşekkürler." İnleyerek gerindim. "Oturarak uyumak berbat."

Ön camdan dışarıdaki kayalık araziye bakarak, nerede olduğumuzu ve neden umursamadığımı merak ettim. Rüya beni kendimden uzak ve boş hissettirmişti, sanki buraya ait değildim ve asla ait olamayacaktım.

"Konuşmak ister misin?" Flint'in alçak sesi beni ürküttü.

"Ne?"

"Rüyada gördüklerin. Ya da başka bir şey, ne olursa." Direksiyonu kavrayarak gülümsedi.

"Rüyayı pek hatırlamıyorum..." diye mırıldandım. "Ne istersen konuşabiliriz. Sıkıldım."

Ironwood'da herkesin ne düşündüğünü biliyordum: Bir haydut alfa, bir insan kadınına tecavüz etmiş, o kadın beni doğurmuş ve sonra beni terk etmişti. Ama az önce gördüğüm rüya gibi anılar farklı bir hikaye anlatıyordu. Flint'in bunu nasıl yorumlayacağını merak ettim.

"Aslında daha çok bir anı gibiydi," diye düşündüm. "Bazen onları rüyamda görüyorum."

"Ailen mi?"

Başımı salladım. "Onları hiç tanımadım. Rüyada ya da anımda, yanan bir bina var. Beni kucakladığını hissediyorum ama beni taşıyan kişiyi göremiyorum çünkü çıglık atıp ağlıyorum, kollarımı anne babama doğru uzatıyorum. Rüyamda, onlar hiç arkasına bakmıyor."

Göğsümü ovuşturdum, o rüyanın bana her zaman bıraktığı duygudan nefret ediyordum.

Zorla gülümsedim. "Sanki ailem bile beni reddetmiş gibi. Luka'nın beni değersiz bulmasına şaşmamalı."

Flint bacağıma sıktı. "Sen bizim için değerlisin." Gözlerime bakmak için başını çevirdi. "Benim için."

Ben cevap vermediğimde, elini bacağımda bırakıp devam etti, "Atalarım rüyaların büyük bir gücü olduğuna inanırdı."

Sanki bir tepki beklermişçesine bana bir göz attı. Ben sadece kaşlarımı kaldırdım ve onun ne diyeceğini bekledim.

Yüzümdeki ifadeden memnun kalmış gibi göründü, çünkü gözlerini tekrar yola çevirip devam etti.

"Bu anı, sürünün saldırıya uğradığını gösteriyor. Belki de ailen seni kendi güvenliğin için göndermiştir. Belki de bu yüzden onları rüyada görüyorsun."

"Ama onlar beni almaya gelmediler."

"Belki de seni nasıl bulacaklarını bilmiyorlardı."

Diğer seçeneği söylemeyecek kadar nazikti... Onların öldüğünü. Ben çoktan kabullenmişim. Onların öldüğüne inanmak, beni istemediklerine inanmaktan daha kolaydı.

Elini kendi elimle kapattım. Flint ve ben, çocukken mülteci olarak kabul edilmemiz sayesinde birbirimize bağlanmıştık. Ben bebekken Ironwood'a gelmişim. Onun ailesi ise Frost Fang sürüsüyle birlikte güvenli bir yer bulmuştu. Büyüdüğün sürünün başka bir sürü tarafından fethedilmesi ve kaçmak zorunda kalmak ne yazık ki oldukça yaygın bir durumdu.

"Idaho'da başka bir sürü savaşı çıkmak üzereymiş," dedi Flint. "Bu konuda çok üzölmüş gibi görünmüyorsun."

Omuz silkti. "Bu, vahşi doğanın sadece sürü topraklarından daha tehlikeli göründüğünü hatırlatıyor. Burada en azından ne bekleyeceğimizi biliyoruz."

"Doğru."

"Bu yüzden Gage sürümüzü bu kadar küçük tutuyor. Güvendiğı tek insanlar biziz."

Flint bununla gurur duyuyor gibiydi, ama bu, küçük sürülerini kurmadan önce neler yaşadıklarını merak etmeme neden oldu.

"Bu sevkıyatla olanlardan sonra nedenini anlıyorum," diye cevap verdim.

"Snow Moon çetesi bu işe karışmış olabilir mi?"

"Sanmıyorum. Bu onların işleri için kötü olur." Flint başını salladı. "Gage ve Heath de öyle düşünüyor. Gage onları uyarmak için aradı bile, ama Snow Moon konvoyun güvenli bir şekilde ulaştığını söyledi."

"O zaman..."

Flint omuz silkti. "O haydutlar günlerdir bizi takip ediyor olabilir. Belki vadiden girdiğimizi gördüler ve kargonun zahmete değer olup olmadığını görmek istediler. Değerli olduğunu gördükten sonra, müttefiklerimiz gidene kadar beklediler ve iki gruptan küçük olanından sevkıyatı çaldılar."

"Ya da belki Ironwood onları göndermiştir," dedim.

"Ironwood çetesi, işi bir ayağa emanet edecek türde insanlar gibi mi görünüyor sana?"

Kafamı salladım. "Hayır, muhtemelen değil. Ama zamanlama..."

"Snow Moon'u da tamamen göz ardı edemeyiz," diye Flint de aynı fikirdeydi. "Ama bu, Gage'in gelecekte onlardan alacağı işlerde çok dikkatli olacağı anlamına gelir."

"Onlarla iş yapmaya devam edecek mi?"

Flint güldü. "Vahşi bölgelerde haydutlar tarafından saldırıya uğradığımız her seferinde diğer sürülerle iş yapmayı bırakırsak, bir daha iş alamayız. Bu onların suçu değilse, onları göz ardı edemeyiz. Ama dikkatli olacağız, güven bana."

Küçük bir motelde durduğumuzda, rahatsızlığım ve rüyamın etkisiyle hâlâ kendimi iyi hissetmiyordum. Motelin kuzey ve güney taraflarında iki kule vardı ve her ikisinin tepesinde silahlı adamlar duruyordu. Motel, kendi güvenlik görevlileri olduğu için yalnız kurtlar için güvenli bir sığınak olduğunu ilan ediyordu.

Ne yazık ki, yaklaşan kızgınlığımın kokusu istenmeyen dikkatleri çekti. Gage, Heath ve Flint, biri bana doğru baksa bile hemen hırıldıyordu. İçlerinden biri, daracık odamızda bile sürekli benimle kaldı. Burası yalnız kurtlar için güvenli bir yer olarak tanıtıldığı için, iki kral yataklı bir oda bulduğumuz için şanslıydık. Her odanın bir takma adı vardı ve bizim odanın kapısında "*Sürü Karargahı*" yazıyordu.

Bütün gün sırayla duş aldık, düzgün yemekler yedik ve uyuduk. Heath ve Flint, iyileşmek için çoğu zaman kurt formunda kaldılar ve hepimiz kral yatakların alfa kurtların ağırlığını taşıyacak şekilde güçlendirildiğini görünce çok sevindik.

Heath, Flint'i kurt formunda benimle bırakarak motelin dışında devriyeye çıktı. Gage kararlı bir bakışla bana döndü ve ben kendimi hazırladım. Belki de onun sürü lideri olması ve diğer ikisinin görüşü olmadan benim kaderimi belirleyebilmesi beni onun yanında tedirgin ediyordu. Ya da belki de seks yaptıktan sonraki gün neden kaçtığımı konuşmamış olmamızdandı.

"Bana bir soruya cevap vermek gerekiyor," diye başladı Gage, yoğun gök mavisi gözleri beni delip geçiyordu. "Ve yalan söylediğini anlayacağım."

Flint yumuşak bir hırıltı çıkardı, ama Gage ona sert bir bakış attığında sustu. "Tabii ki," dedim, içimde bir korku dalgası yükseldi.

Yataklardan birine oturdum ve ellerimi kucağımda sıktım. Gage, vadide olanlarla benim bir ilgim olduğunu mu düşünüyordu? Yoksa

onların önünde bir kez bile dönüşmediğim için mi benimle yüzleşecekti?

Gage önüme bir sandalye çekti, sonra gözlerimin içine bakarak sordu. "Neden sürünün izi yok?"

Bileğimi tuttu ve kollarımı çevirerek tamamen boş olan cildimi gösterdi. Hiç ısırılmamıştım ve cildimde hiçbir tür dövme yoktu.

Sırrımı saklamak istiyorsam bu soruya dikkatli cevap vermeliydim. Gage benim bir yük olduğumu öğrenirse...

Onun bakışlarıyla karşılaşarak, yavaşça söyledim, "Ironwood sürüsüne, bir sürü alfa'nın işaretini kabul edecek yaşa gelmeden, çocukken geldim. Sürümün katledildiğini düşündüğüm bir olaydan kaçmıştım. Ironwood sürüsü beni omega'dan bile aşağı görüyordu, sürü işareti için asla yeterince iyi değildim. Yaptığım hiçbir şey onlar için yeterince iyi değildi."

İşte. Sadece gerçeği söyledim. Gage'in gözleri benimkileri aradı. Burun delikleri genişledi ve başını eğdi, sanki kalp atışlarımı dinliyormuş gibi.

Sonra hiç beklemediğim bir soru sordu. "İşaretlenmek istediniz mi? Ironwood sürüsüne tam olarak katılmak için?"

Omuz silktim. "Hiç seçim şansım olmadı. Başka bir seçeneğim de yoktu."

Gage bir an daha bana baktı, ben de Flint'e göz attım. Devasa kafasını kocaman ön pençelerinin üzerine dayamış, tamamen kaygısız görünüyordu.

Gage ayağa kalktı ve sandalyeyi köşeye geri koydu. "Gidip bize yiyecek bir şeyler getireyim."

"Gage," diye fısıldadım. Flint'in kocaman pençesine elimi koyarken bana döndü. Flint'i cezalandırmadığına sevindim, ama ona "Bana güvendiğin için teşekkür ederim" dedim.

O sertçe başını salladı ve ben de o ayrılır ayrılmaz derin bir nefes aldım. Gage'in anlaşılmamız hakkında bir şey söyleyeceğini ya da belki de sürüsünün önünde başka bir gösteri yapmaya çalışacağını düşünmüştüm, ama öyle bir şey yapmadı.

Gage yiyecek getirdi — bize sandviçler, Flint ve Heath'e ise hala kurt formunda et. Ondan sonra sessiz ve düşünceli görünüyordu, ben de düşüncelerini bölmedim.

Günler geçtikçe, üçü de mükemmel beyefendiler gibi davrandılar ve ben de buna sevindim, çünkü her zamanki şehvetim azalmış gibiydi. Belki de hayatta kalma mücadelesi libidomu yok etmişti. Güvenlik görevlileri kokumu aldıklarında tuhaf davranmasalardı, kızgınlığının boşa çıktığına inanabilirdim.

Flint kurt formunda yataklardan birinin etrafında dolaşırken, ben de onun peşinden tırmandım. Yanına sokulduğumda, onun sıcaklığına ihtiyaç duyduğum ilk gecemizi hatırladım. O zamanlar Heath'in de bizi izlediğini bilmiyordum, ama daha sonra o gece hakkında söylediği bazı şeyler beni şüphelendirmişti.

O zamandan beri hepimiz çok yol kat etmiştik. Bazen, hayatta kalma şansı olmayan bir sürgünden, beni korumaya yemin etmiş üç alfa ile birlikte bulduğuma hala inanamıyordum. Hâlâ vahşi topraklardaydık, ama şansım çok daha iyiydi — on haydutla yaptığımız kavga bunu bana göstermişti.

Flint'in kürküne kıvrılarak, bu sefer kötü rüyalar görmeyeceğime emin oldum. Uykuya dalarken, üzerimi örten yumuşak bir battaniyenin ağırlığını hissettim. Nasırlı bir parmak saçlarımı yüzümden çekti ve o zaman her nefes aldığımda beni gıdıkladığını fark ettim.

Uykuya o kadar dalmıştım ki gözlerimi açamayacak kadar ağırlaşmıştı. Bu yüzden, Gage'in alçak sesle "Belki de bu küçük savaşçıyı yanımızda tutacağız" dediğini duyduğumda rüya görüp görmediğimden emin olamadım.

Gerçek miydi, değil miydi, bu sözler bana bu üçünün yanında olduğumun güvencesini verdi. Uyku beni güvenli, rüyasız bir uykuya çekti.

Bölüm 25

Freya

Ertesi gün tekrar yola çıktık. Sonunda Gage ve Heath, Moonblessed'a doğru son yolculuğumuzu güvenle yapabileceğimize karar verdiler. Gage sürünün alfa erkeği olmasına rağmen, iki infazcısının fikirlerine çok güvendiğini fark etmiştim, ama Heath üçü arasında stratejist gibi görünüyordu.

Her küçük karar için övgü almaya ve egosunu okşamaya ihtiyaç duymayan bir sürü alfa görmek beni hayrete düşürdü. Ironwood'un sürü alfa Jameson'un tam tersiydi, o kararlar vermek ve sürüsünden alkış ya da onay çılgınları duymayı severdi.

Ertesi gün yola devam ettikten sonra, sonunda Moonblessed'in dış duvarlarını görebilecek kadar yaklaştık. Duvarlar yolun her iki tarafında uzanıyor ve her iki tarafta da dağlarla birleşiyordu. Moonblessed sürüsünün alfa erkeğinin nasıl biri olduğunu merak ediyordum. Gage ve Flint önce kamyonetle geçtiler ve önceden haber vermişlerdi galiba, çünkü duvarın tepesindeki nöbetçiler sadece geçmemizi izlediler. Jeep'te Heath nöbetçilere bakmadı bile.

Bunun yerine bana bir bakış attı. "Herkesin bildiği kadarıyla, sen bizim en yeni sürü arkadaşımızsın. Flint'in senin bir gün gerçekten öyle olacağını umduğunu biliyorum, o yüzden bunu Gage'e bizimle ait olduğunu göstermek için bir fırsat olarak kullanalım."

Başımı salladım, ama içimde Heath'in sözleri midemi bulandırıyor. Bu fikre ne diyordu? Bir keresinde bana, Flint'le birlikte Gage'e aklı başına gelmesi için beni kızgınlığım geçtikten sonra gruba kabul etmesini söyleyeceklerini söylemişti, ama "*Flint* umuyor" gibi sözler beni şüpheye düşürdü.

"Sürü alfasını göreceğiz miyiz?" diye sordum.

"En azından alfa çiftinden biri bizi karşılayacak. Kimse onlardan biriyle veya ikisiyle görüşmeden kasabalarına giremez."

"Yani eşitler mi?"

Bazı sürülerde böyle olduğunu biliyordum, ama Ironwood'un komşularında böyle bir şey yoktu. Onların sürülerinin alfa'ları tek başlarına hüküm sürüyordu. Alfa eşleri genellikle biraz daha az baskındı, bu yüzden sürünün alfa'sı ile eşit sayılmazlardı. En azından, bahane buydu. Heath ve Flint'in diğer sürülerdeki eşit çiftleşmeler hakkında anlattıklarından, erkek kurtların eski sürümdeki güç dengesini nasıl değiştirdiğini anlamaya başlamıştım.

"Evet. Dışarıdakiler Hugo'yu sürü alfa olarak görür, ama sürüdeki herkes Idori'ye eşit derecede saygı gösterir — sürüyü birlikte yönetirler. Her kökenden kurtları kabul ederler, ama sürü üyelerinin çoğunun yerli kökenli olduğunu fark edeceksin."

Kasabanın merkezine yakın iki katlı bir binanın önüne geldiğimizde, Heath "Burası alfa'nın evi" dediğinde ağzım açık kaldı.

Jameson'ın evi, sürüyü yönetebileceği tepenin üstünde geniş bir malikaneydi. Ayın kutsadığı alfa konağı, kasabanın merkezinde, diğer evlerle eşit bir konumdaydı. Daha büyük veya daha lüks görünmüyordu.

Gördüğüm tek fark, girişi iki beta koruyordu. Bizi geçmemiz için sessizce kenarda durmak yerine, gülümsediler ve Gage'e selam verdiler. İkisi de bir anlığına onun bakışlarını karşıladıktan sonra gözlerini indirdi. Yine de gülümsediler ve yolculuğunun nasıl geçtiğini sordular.

"Bu akşam bira içerken anlatacak çok hikayemiz var," dedi Gage onlara.

Gözlerimi kıptım. Bu aniden dostça davranan Gage kimdi? Onu daha önce hiç görmemiştim.

İki beta, Heath ve Flint'e de sırtıttı, sonra meraklı gözleri bana takıldı. Kokumu fark eder etmez gözleri büyüdü. Gage hırladı ve Heath beni tanıttı.

"Bu Freya, en yeni sürü arkadaşımız."

Heath iki betanın isimlerini söyledi ama korumalarla tanıştırmak beni o kadar şaşırttı ki isimlerini hemen unuttum.

"İkinizle tanıştığıma memnun oldum," dedim, gözlerimi indirerek.

Dördümüz içeri girerken başka bir şey söylemediler, ama kapı arkamızdan kapanmadan önce fısıldaştıklarını duydum. "Onun üzerinde eş işareti görmedin, değil mi?"

"Onu inine geri götürdüğümüzde, dışarı adımını bile atmayacak," diye homurdandı Gage.

"Anlaştık," dedi Heath.

Sinirlendim. Beni kilit altında tutamazlardı, ama belki bir bahane, otoriter koruyucularımın kendilerini aşmalarına yardımcı olurdu.

Oturma odasından geçerken, geleneksel ve modern dekorun karışımını inceledim. Duvarlarda çeşitli boyutlarda kar ayakkabıları ve muhtemelen tören kıyafetlerine ait boncuk işli süsler asılıydı. Çağdaş kanepeler ve sandalyeler rahat ve konforlu görünüyordu, nötr kahverengi-bej renkleri, sırtlarına atılmış renkli dokuma battaniyelerle uyumluydu.

Tavanın açık kirişleri arasında baş aşağı asılı duran oyulmuş bir kano görünce hayran kaldım. Bu bir replika değildi — yıpranmış ve aşınmıştı, ama çok iyi korunmuştu, sanki bir zamanlar balık tutmak için kullanılmış ve sonra aile yadigarı haline gelmişti. Yemek düşüncesi, Marcus'un evinden elmaları getirdiğimizi hatırlattı.

"Hala elmalı turta yapmak istiyorum, ama baharat lazım — market var mı?"

Hiçbiri bana cevap vermedi, çünkü yaşlı bir erkek sesi "İçeri gel, Gage! Ve bana bu kızgın kurt hakkında her şeyi anlat" diye seslendi.

Donakaldım, *şu anda* sürünün alfa erkeğiyle karşılaşacağımı fark edince soğuk terler döktüm. Ve birden bugün deodorant sürmediğimi hatırladım. Yüzümü buruşturdum — kızgınlığının kokusu, vücudumdan yayılan kokuyu muhtemelen bastıracaktı. En iyi ilk izlenim değildi, ama umarım bu, sürünün alfa erkeğinin önünde sergilendiğim ilk ve son seferdi.

Gage kapıdan ilk adımını attı. Oda, penceresi olmayan, tavandan yere kadar uzanan kitap raflarıyla doluydu. Bizimle alfa arasında devasa bir masa vardı ve hepimiz içeri girerken o da ayağa kalkarak bizi selamladı.

İlk izlenimim, Hugo'nun Flint'in daha yaşlı, omuzları daha geniş bir akrabasını andırıyordu. Bu düşünceye hemen pişman oldum. İkisinin de aynı atalardan geldiği açık olsa da, bu onların akraba olduğu anlamına gelmezdi. Hugo'nun uzun saçları göğsünün iki yanına örgüler halinde dökülmüştü. Siyah tellerle karışık beyaz saçları ona bilge bir lider görünümünü veriyordu.

Hugo ve Gage el sıkıştıklarında, birbirlerinin gözlerine baktılar ve aynı anda bakışlarını kaçırdılar. Moonblessed sürüsünün topraklarındaydık, ama Gage sürünün alfa erkeğine saygı göstermedi mi? Yaşlı adam sonra bana baktı ve ben de onun açık, meraklı ifadesini bir an fazla inceledikten sonra bakışlarımı kaçırdım.

"Sürü alfa Hugo, bu Freya, Howling Echo'nun en yeni üyesi," diye beni tanıttı Gage.

Sürü alfa'sına başımı eğdim ve bakmadım.

"O kızgın... ve işaretsiz mi?" Hugo masanın etrafından dolaşıp masaya yaslandı. "Eşine ne oldu, çocuğum?"

Flint hırladı, ama Heath'in sert bakışları onu susturdu. Bir kurtun sezon dışında kızgınlık dönemine girmesi için tek neden, eşini bulmasıydı, bu yüzden Hugo'nun soruları mantıklıydı.

Flint'in uyarıcı hırıltısı Hugo'ya hem çok şey söyledi hem de yetersiz kaldı.

Hugo güldü. "Yani hepinizi eş olarak reddetti mi?" Bana gülümsedi.

"Çiftleşme döneminde kalacak güvenli bir yere ihtiyacın olursa, Idori ve ben seni dışı kurtlarla çevreleyebiliriz. Sen söyle yeter."

Gage'in gereksiz olduğunu söyleyeceğini bekliyordum, ama bakışları beni delip geçiyordu. Dört alfa ile birlikte küçük bir odada duruyordum ve içimdeki kurt, boyun eğdiğini göstermek için karnını yukarıya doğru çevirmişti. Normal şartlarda, benim gibi düşük statüdeki bir kurtun konuşmasına izin verilmezdi, ama sessizlik uzadıkça, aniden hepsinin benden konuşmamı beklediğini fark ettim.

"Çok nazıksınız, Sürü Alfa Hugo," dedim dikkatlice. "Ama buna gerek yok. Ben... sürümle kalmaktan memnunum."

Neredeyse "adamlarım" diyecektim, öksürdüm. Neyim vardı benim?

Onlar bizim değil, içimdeki kurdu azarladım.

Neredeyse yaptığım hata, sürü alfasının dikkatinden kaçmadı. "Yeni sürü arkadaşınla özel olarak konuşmak istiyorum."

Dizlerim titremeye başladı. Kendi bölgesinde sürü liderini gücendirecek bir şey mi yapmıştım? Bu ölüm fermanı demekti.

Bu sefer Flint ve Heath ikisi de hırladı.

Gage bile sorarken ses tonu hırçınlaşmıştı: "Bu gerekli mi? Sevkiyat hakkında konuşmamız lazım."

"Getirdin mi?" diye sordu Hugo.

"Tabii ki."

"O zaman sonra konuşuruz. Şu anda, sürümün yeni üyesiyle yalnız konuşmak istiyorum."

Gage, Hugo ile aramıza girdi. "Ona elini sürmeyeceğine yemin et." yemin et."

Yaşlı kurt elini salladı. "Sakin olun. Ona zarar vermek istemiyorum zarar vermek istemiyorum. Benim gibi yaşlı, eşli bir kurt bile onu senden alabiliyorsa, sen

hak etmiyorsunuz."

Gage geri çekildi ve hırlayan Flint ortaya çıktı. Tüm bu durum beni tedirgin etti. Eğer bu şekilde davranıyorlarsa, Hugo'nun bir tür tehdit olabileceğini düşünüyorlardı.

Ay'ın kutsadığı sürü alfa sadece bekledi.

Sonra Gage alfa havlamasını kullanarak emretti, "Dışarı, ikiniz de."

Çıkarken yoğun mavi bakışları beni olduğum yerde sabit tuttu. "Kararınızı dışarıda bekleyeceğiz," dedi sanki bu onun fikriymiş gibi.

Başımı eğdim, herkesin önünde onların sürüsünün bir üyesi gibi davranmam gerektiğini hatırladım ve benim gibi alçakgönüllü bir kurt, asla sürüsünün alfasının bakışlarına karşılık veremezdi.

Üç alfamın ardından kapı sıkıca kapandı ve beni Ay'ın kutsadığı sürü alfa ile baş başa bıraktı.

"Otur, evlat," dedi.

Dizlerim titreyerek oturdum. Sessizce bana baktı, ama ben cesaret edip başımı kaldıramadım. Heath'in, güzel görünüşümün diğer sürülerde işime yarayabileceğini söylediği anı aniden hatırladım ve midem düğümlendi. Evet, Sürü Alfa Hugo eşliydi, ama bazı sürü alfalar kendilerine birden fazla eş alırlardı.

"O üç eşsiz alfa etrafında davranışlarına bakılırsa, kızgınlık dönemine daha birkaç hafta var," diye mırıldandı Hugo. "Ama olsun. Eğer Howling Echo sana kötü davrandıysa, bu sürülerinden ayrılmak için bir fırsat. Moonblessed sürüsüne istediğin zaman katılabilirsin. Kızgınlık dönemine girdiğinde, seni sadece sana güvenebileceğin kişilerle çevreleyip, kimsenin senden yararlanmasına izin vermeyeceğiz."

Sözleri beni tamamen şaşırttı. Her şeyi yeniden değerlendirirken nefes nefese kaldım. Sürü alfa Hugo iyi bir adamdı. Onu sandığımdan çok daha iyi.

Bu, kendime yeni bir hayat kurmak için bir fırsattı. Bu anlaşmadan kurtulabilir ve eşit statüye sahip bir Alfa Çifti olan ve ihtiyaç duyduğunda yalnız bir kızgın kurt dişisini güvenli bir limana kabul edecek kadar önemseyen Moonblessed sürüsünde güven içinde yaşayabilirdim.

Parmağını havaya kaldırdı. "Ancak, sadece burada olmak isteyen kurtları kabul ediyoruz. Çok küçük bir sürü bölgemiz var ve her tarafımız vahşi doğa ile çevrili. Herkes için uygun bir yer değil."

Şimdi Gage'in neden kararımı bekleyeceklerini söylediğini anladım. Hugo'nun bana bu teklifi yapmayı planladığını biliyordu. Yine de Gage beni oradan uzaklaştırmamıştı

. Beni Hugo'nun ağızından duymam için bırakmıştı.

Muhtemelen balık gibi ağzım açık kalmıştı, ama bu anlaşılmadan bu kadar kolay kurtulabileceğim düşüncesi aklımı başımdan almıştı. Kendi güvenliğim için kabul etmiştim.

Hemen cevap vermediğimde Hugo, "Sana bu sürü hakkında biraz daha bilgi vereyim," dedi.

Ama şimdi, Moonblessed'a katılırsam, üçünün beni durdurmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Howling Echo, Moonblessed sürüsünün topraklarında sayıca çok azdı. Eğer kaçarsam ve beni geri almaya çalışırlarsa, bir Moonblessed kurdu kaçırmış olacaktı. Bunun iyi sonuçlanacağını sanmıyordum.

Gage tüm bunları biliyordu ve yine de uzaklaşmıştı. Bu ne anlama geliyordu? Belki de gerçekten kendi kararımı vermemi istiyordu. Ya da belki de kalmamı umuyordu. Bu olasılık neden beni bu kadar üzdü?

"Gençken," Hugo, içimdeki tartışmadan habersiz devam etti, "bir vizyon arayışına çıktım. Ailem, eski gelenekleri takip etmem için beni teşvik etti ve vizyon arayışı, yetişkinliğin başlangıcı oldu. Ailemden uzakta, vahşi doğada tek başıma iken, bir vizyon gördüm." Elini etrafta salladı. "Bu sürünün vizyonuydu. O anda, eski gelenekleri takip eden bir sürüyü yönetmek için kaderimde olduğunu anladım."

"Ben... saygısızlık etmek istemem, alfa efendim, ama benden tek damla yerli kan bile akmadığını sanıyorum."

Cesaretimi toplayıp ona baktığımda, bana nazikçe gülümsedi. "Seni dışlayacakmışım gibi söylemek istemedim. Diğer sürü arkadaşların bir gün bize katılmak isterse, onlar da hoş karşılanır. Benim atalarımın aynı kanı taşıyor olabilirsin, ama Moonblessed'i güçlü kılan tüm kültür ve geleneklere saygı duyduğun sürece seni aramızda görmekten mutluluk duyarız."

"Ne tür gelenekler?"

"Örneğin, kışın koruyucu ruh dansı ve ziyafet düzenlerim. Flint gibi diğer kabilelerden gelenler yazın güneş dansı yapar. Ayrıca terleme kulübemiz var, kararını vermeden önce kendini arındırmak istersen, bekçi sana nasıl güvenli bir şekilde kullanacağını gösterebilir. Ama istemiyorsan hiçbir şeye katılmak zorunda değilsin."

Hugo'nun bakışları beni olduğum yere sabitledi. Onun halkının gelenekleri hakkında çok az şey biliyordum, ama aniden Flint ve halkının geleneklerini hayatına nasıl dahil ettiğini daha fazla öğrenmek istedim.

Ama önce Hugo'ya bir cevap borçluydum ve sonraki sözlerime dikkat etmem gerekiyordu. Bu yaşlı alfa çok zeki bir kurttu. Eğer kaçarsam, Howling Echo'yu kötü göstermiş olurum. Sonuçta, onlarla bu anlaşmayı yaptığımda ne olacağını biliyordum. Bunu kendi isteğimle yaptım. Hiçbiri, alfa havlamasını kullanarak beni iradem dışında bir şey yapmaya zorlamadı. Yüzüm kızardı, zihnimde olan biten her şeyi tekrar gözden geçirdim.

Hugo geriye yaslandı. "Şu anda karar vermen gerekmiyor. Sadece seçeneklerin olduğunu bilmeni istiyorum."

Ona baktım. "Sonra karar verebilirim?"

"Tabii ki. Bize katılmaya karar verirsen, sürümünden herhangi birine haber ver. Aynı şekilde, ter odasından yararlanmak istersen de haber ver. Flint, Howling Echo'ya katılmaya karar vermeden önce bir törene katıldı ve ben onun kararını saygıyla karşıladım."

"Bekle... Flint..." Aniden, Flint'in kolunda Howling Echo dövmesinin ve Gage'in ısırtık izinin karşısında iki tane çaprazlanmış sürü işareti gördüğümü hatırladım.

"Frost Fang'dan sürüldükten sonra onu sürümüze kabul ettik. Ama bir kurdu asla iradesine karşı tutamazdım ve Flint'in ayrılma zamanı geldiğinde bunu kabul ettim. Sürü lideri Gage'in de senin kararını aynı şekilde saygıyla karşılayacağını biliyorum."

"Onu çok saygı duyuyorsun," dedim dikkatlice.

"O, sürüm için çok şey yaptı ve bizim geleneklerimize saygı duyuyor. O onurlu bir kurt ve sürüsünün büyümesini izlemeyi sabırsızlıkla bekliyorum." Sesini alçaltarak ekledi, "Kimi kabul edeceğine çok seçici, biliyorsun."

Biliyordum — sürüsünde kadın istemiyordu. Düşünecek çok şeyim vardı.

"Sürünün geri gelmesini söyle, çocuk. Konuşacak çok şeyimiz var.

Ama burada hoş karşılanacağını asla unutma."

"Teşekkürler, Alfa Hugo." Ayağa kalktım ve kapıyı açtığımda üç adamın dışarıda durup bana baktığını gördüm.

Flint rahatlamış görünüyordu ve elimi tutmak için öne doğru adım attı, ama sonra vazgeçti. Heath kaşlarını kaldırarak bana şüpheyi baktı. Gage'in yüzü ise tamamen ifadesizdi. Bizi geçerek önümüze geçti ve çalışma odasına geri döndü.

"İtiraf etmeliyim ki, süründe bir dişi kurt bulduğuma çok şaşırdım, Gage," dedi Hugo, masasına dönüp oturdu. "Geçmişî geçmişte bırakman için tebrikler."

Erkekler etrafıma otururken, Hugo'nun sözleri beni şaşırttı. Demek Gage'in sürüsüne dişi kurtları kabul etmediğini biliyordu, bu yüzden bana bu kadar şaşırmıştı.

Bu, Gage hakkında daha fazla şey öğrenmek istememi sağladı. Kadınlardan bu kadar nefret etmesine neden olan ne olmuştu?

Belki de asla öğrenemeyecektim. Moonblessed sürüsüne katılırsam, burada kalabilir ve kaçak hayat sürmek zorunda kalmazdım. Howling Echo ile birlikte tehlikeli işlere çıkmak zorunda kalmazdım.

Düşüncelerim o kadar kafamı meşgul etmişti ki, konuşmanın geri kalanını neredeyse hiç duymadım. Ne zaman Flint'e baksam, beni özlemle izlediğini fark ediyordum. Üzgün, köpek yavrusu gibi gözleri, onunla ve sürüsüyle kalmam için yalvarıyor gibiydi. Hugo'nun bana ne teklif ettiğini hepsi biliyordu.

İlk kez kaderimi kendim belirleme gücüne sahiptim. Ama hiç bu kadar kafam karışmamıştı. Eskiden Ironwood'dan kaçıp Moonblessed gibi bir sürüye katılmak için her şeyi verirdim.

Seçimim çok açıktı. Ben sadece Howling Echo'nun oyuncağıydım. Ama Heath ve Flint bana hiç öyle hissettirmiyorlardı.

Peki ya Gage? Hugo ile konuşurken profilini inceledim.

Gage'i onurlu bir kurt olarak nitelendirmişti. Doğru, anlaşmamızı korumak ve beni güvende tutmak için elinden geleni yapmıştı, ama bu anlaşmayı yapan da oydu. O gün bana bakışlarının nasıl yakıcı olduğunu hatırladım, geri adım atmam için beni cesaretlendiriyordu. Ama ben onun blöfünü görmüştüm.

Onların bana öyle davranmasına izin vermeyi seçmiştim. Farklı şartlar talep edebilir miydim? Belki, Gage Hugo'nun inandığı gibi onurlu bir kurt olsaydı.

Yine de, Gage'in dürüst bir beyefendi olduğu fikrini, onun hakkında şimdiye kadar gördüklerimle bağdaştırmak benim için zordu. Ama bana kötü davrandığı bir anı düşünmeye çalıştığımda, aklıma hiçbir şey gelmedi.

Bana zarar vermeyeceğine söz vermişti ve vermedi. Beni "cezalandırırken" hafifçe bile vurmamıştı. Cezaları her zaman sonunda benim tam ve eksiksiz zevk almamla sonuçlanıyordu. Yalvarır ve ağlar hale gelmek konusunda hala ne hissettiğimden emin değildim, ama artık hiçbirinin bunun için bana daha az saygı duymadığını biliyordum.

Heath ve beni ormanda bulduğunda, ilk sorusu benim güvenliğim olmuştu. Bana kızgındı, ama Heath'i kavgaya karıştırıp sürüyü tehlikeye attığım için — haklı endişelerdi.

Bana bir kez bile alfa havlamasını kullanmamıştı ve onu sadece sınırlı durumlarda erkeklere kullandığını görmüştüm. İstesem, beni iplerle oynanan bir kukla gibi dans ettirebilir, istesem de istemesen de hepsiyle arka arkaya sevişebilirdi.

Bunun yerine, o öncülük etti, ben de onu takip ettim. Benden taleplerde bulundu, ama ben bir kez bile hayır demedim.

Bir kurt adamın duyuları yalanı kolayca algılar. Bu yüzden Gage benden belirli kelimeleri söylememi istemiş olsa da, bunların içindeki gerçeği hissetmişti. Flint ve Heath'in izlemesini istemiştım. Heath ve Gage'in ikisinin de aynı anda bana sahip olmasını istemiştım.

Gage her seferinde o kelimeleri söylememi istediğinde, bu onun rızamı isteme şekliydi... Tabii ki, bir alfa olarak, isteyemezdi. Talep etmek zorundaydı. Her şeyi bir araya getirdiğimde, şoktan kahkaha patlamak üzereydi.

Başımı kaldırdığımda, dört alfa da bana bakıyordu.

"Onların inine geri dönmek ister misin, yoksa sana eşsiz dişi kurtlar için yer bulayım mı?" diye tekrarladı Hugo.

Gözlerimi kırdım. Howling Echo sürüsünün gözleri bana dikilmişti. Flint'in savunmasız ifadesi, kalbi kırılmaya hazır gibi görünüyordu. Heath'in dudakları, sanki cevabımı zaten biliyormuş gibi hafifçe kıvrıldı. Ve bir kez daha, Gage'in ifadesi ihtiyatlıydı.

"Tabii ki, sürümle birlikte inlerinde kalacağım," diye cevap verdim.

Flint'in vücudundaki tüm gerginlik kayboldu... ama neden Gage ve Heath'e geçti gibi görünüyordu?

Hepimiz ayağa kalktık ve kapıya doğru yürüdük. Çıkarken Hugo'nun çok şey bilen bakışlarını sırtımda hissedebiliyordum. Nedense, Howling Echo ile yaptığım anlaşmayı onaylayacağından şüpheliydim.

Bölüm 26

Freya

Alfa konağının dışına çıktığımızda, hemen kendimi daha hafif hissettim. Hugo gibi nazik ve dedem gibi birine onların sürüsünün bir parçasıymış gibi davranmak, fark ettiğimden daha fazla stres yaratmıştı. Ama bu rolün bittiğini düşünüyorsam, yanıliyordum.

"Ayrılalım mı?" diye sordu Flint. "Alışveriş yapmalıyız."

Diğer ikisi cevap veremeden, "Ben markete gitmek istiyorum," dedim. "Elmalı turta için baharat ve diğer malzemeleri almalıyız."

"Tamam," dedi Gage sertçe. "Ama çabuk olalım."

Flint cipini aldı ve geri kalanımız kasabayı geçmek için kısa bir yolculuk yapmak üzere kamyonete bindik. Hugo, Ay'ın Kutsadıkları sürüsünün her kökenden kurtları kabul ettiğini ve onların kültürel geleneklerini sürdürmelerine izin verdiğini söylediği için, bunu gerçekten anlayabiliyordum. Birçok kişi Flint ve Hugo'ya benziyordu; uzun, koyu saçları ve benim soluk tenimde olmayan pigmentlerle daha koyu tenleri vardı. Ancak, onları birbirinden ayıran küçük ayrıntıları da fark etmeye başladım.

Bazıları örgülerine boncuklar eklemişlerdi ama kot pantolon ve herhangi bir sürünün giyeceği türden modern kıyafetler giyiyorlardı. Ancak diğerleri daha geleneksel kıyafetler giyiyordu, bazılarının sallanan boncuklu püskülleri vardı, diğerlerinin ise parlak renkli desenlerle işlenmişti. Bazıları kulaklarında süs piercingleri, boncuklu bilezikler veya Flint'in ATV'sindekilere benzer parlak renkli çantalar taşıyordu. Genç bir siyahi kadın gördüğümde, Hugo'nun söylediklerinin doğru olduğunu anladım: burada herkes hoş karşılanıyordu. İstersem ben de buraya ait olabilirdim.

Moonblessed marketi, Ironwood sürüsünde çalıştığım marketten hiç benzemiyordu. Öncelikle, çalışanlar sürekli gelip bize bir şey ihtiyacımız olup olmadığını soruyorlardı. Bana güzelce gülümsüyorlardı ve orada çalışmaktan mutluymuş gibi davranmadıklarını hissedebiliyordum. Hiçbiri

yetersiz beslenmiş ya da morluklu değildi. Moonblessed'da en alt tabakada çalışanların nerede çalıştığını bilmiyordum, ama burası olmadığı kesindi.

Bana gülümseyen her kurt, Howling Echo'dan biri ona havlayana kadar kaçıyordu. Bu yorucu olmaya başlamıştı. Hindistan cevizi ve tarçın seçerken, yaşlı bir dişi kurt yanıma geldi. Uzun, gri saçları ve nazik bir gülümsemesi vardı. Alfa kurtlarımdan hiçbiri onu kovmaya çalışmadı ve aniden nedenini anladım: o da bir alfa kurtuydu.

Bana gülümsediğinde bakışlarımı kaçırdım. "Bu üç zorba alfa seni rahatsız ediyor mu?"

Gülerek, "Beni kaçırmış olabilirler, ama şimdi gayet iyi anlaşıyoruz" dedim.

Kadın bana gözlerini kırptı, sonra şaka yaptığımı düşündü. Kıkırdadı ve kendini Idori olarak tanıttı.

O ismi nerede duyduğumu hatırlayınca midem burkuldu. Howling Echo sürüsünün bir üyesi gibi davranmam gerekirken, alfa çiftinin yarısına her şeyi anlatarak her şeyi mahvetmişim.

Başımı eğdim. "Affedin beni, Alfa Idori, bilmiyordum. Benim adım Freya, Howling Echo sürüsündenim."

Idori beni çok iyi tanımadığı için yalanımı anlamayacağını umuyordum. Gerçek olmasa da bu sözleri söylemek iyi geldi. Gage bana sürü işaretini vermemiştii ve artık vermeyebilirdi. Belki de Moonblessed'da kalmamı umuyordu. Bu düşünce kalbimi kırdı.

"Sürü Alfa Idori, en yeni sürü arkadaşımı affetmelisin," dedi Heath nazikçe. "O, Ironwood sürüsünden sürgün edilerek kısa süre önce bize katıldı."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Howling Echo sürüsünden Freya," dedi Idori bana gülümseyerek. Sonra o gülümsemeyi Gage'e çevirdi. "Eski sevgilinle olanları sonunda atlatılabildiğine sevindim."

Karnımda öfkeli bir sıcaklık yükseldi ve çirkin bir düğüm haline geldi. Göğsüm sıkışmış gibi hissettim, derin nefes alamıyordum. İçimdeki kurtun hırıltısını yansıtan düşük bir hırıltı çıkardım. Gage'in eski sevgilisi her kimse, kurtum onu parçalamak istiyordu.

Tepkimi öksürükle gizlemeye çalışarak nefes nefese kaldım, ama Idori'nin anlamlı bakışları üzerimdeydi. Beni kasten kışkırtmış mıydı?

Gage'in geçmişi hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatını kaçırdım çünkü o, "Anlayacağın üzere Freya kızgın ve onu mümkün olduğunca çabuk geri götürmek istiyorum

"

Bunu dişlerini sıkarak söyledi, bu da Idori'nin sırtışını daha da genişletti.

"Alfa erkekler, kızgınlık döneminde eşlerini korumaya çalışırken biraz çılgınlaşırlar," dedi Idori.

Sanki hangisinin benim eşimin olduğunu anlamaya çalışır gibi hepsini sırayla inceledi. Benim onların sürüsüne aitmişim gibi davranmakta çok başarısızdık. Nefesimi tuttum, çünkü Idori bizim maskemizi görebiliyor gibi hissediyordum. Bu sadece söylediklerimizden değil, Gage'in eski sevgilisinden bahsettiğinde benim gibi aptalca aşırı tepki vermemizden de belliydi.

"Ve kızgın kurtlar çok sahiplenicidir. Kızgın olmana rağmen işaretlenmemiş olman ilginç, canım."

İçim eridi. Her hareketimiz, algısı keskin sürü alfasının dikkatinden kaçmıyordu. Diğer kurtlardan sır saklamak yeterince zordu, ama o beni yalan söylerken kolayca yakalayabilirdi. Sürü alfasının Idori'ye anlaşılmamızdan bahsedemezdim, ama şüphelerini başka bir şekilde giderebilirdim.

"Ironwood sürüsündeki eşim beni reddetti," dedim dürüstçe.

Tamamen şaşkın bir şekilde, Idori bana uzandı ve beni kucakladı. Bir an için, dünyam beni saran büyükannemin kollarının rahatlatıcı hissiyle daraldı. Ebeveynlerimi veya büyükanne ve büyükbabamı hiç tanımamıştım, ama Ironwood'daki üvey annem benim için elinden geleni yapmıştı. Kendisi de sürüde düşük rütbeli bir üye olduğu için her zaman beni korumuştı, ama her zaman koruyamıyordu. Sürü lideri Idori'nin kucaklaması, bir yavru kurtun büyükannesinin kollarında hissetmesi gerektiği gibi, beni güvende hissettirdi.

"Çok üzgünüm, canım. Kızgınlık döneminde kalacak güvenli bir yere ihtiyacın olursa, söyle yeter. İstersen daha sonra bu hırçın alfalara tekrar kavuşabilirsin."

Idori beni kollarından bırakıp bir adım geri çekilip bana bakarken, üç Echo alfa nefeslerini tutmuş gibi görünüyordu.

"Sen ve eşin çok nazıksınız," dedim, gözlerim yaşlarla dolmuş bir gülümsemeyle. "Sadece kızgınlık yüzünden duygusalım. Sürümle kalacağım, bir şey olmaz."

"Oh, evet, eminim *bir şey olmaz*." Idori'nin nazik gülümsemesi, etrafımı saran üç adama bakınca bilmiş bir sırtışa dönüştü. "Tabii ki seçim senin. Fikrini değiştirirsen haber ver. Alışverişiğine devam et."

Arkasını dönüp asil bir şekilde koridorda ilerledi ve bir sepet dolusu ürün aldığını görünce ağzım açık kaldı. Sürü lideri kendi alışverişini yapıyordu. Bu sürüyü hiç anlayamıyordum. Bütün sürüler Ironwood gibi olduğuna ve başka bir yerde yaşamak istememin anlamsız olduğuna inanarak büyütülmüştüm. Ancak Howling Echo ve Moonblessed sürüsü bunun yanlış olduğunu kanıtlamıştı.

Alışverişin geri kalanı, elmalı turta için ihtiyacım olan şeylere odaklanmaya çalışırken ve erkekler bir orduyu beslemeye yetecek kadar etle alışveriş arabamızı doldururken, bir bulanıklık içinde geçti.

"Ben sizin için alayım," dedi genç bir beta Gage'e, arabamızı kasaya doğru çekerek.

Beta, arabamızı kasaya boşaltırken, daha düşük rütbeli bir kurt kasada hesaplamaya başladı. Yaka kartında "Otto" yazıyordu.

"Sizi tekrar görmek güzel, Alfa Gage," dedi Otto kasada hesapları tutarken. "Ne kadar kalacaksınız?"

Başka bir sürünün liderine gösterdikleri saygı beni şaşırttı. Ironwood, başka bir sürünün kendi topraklarında bu kadar özgürce dolaşmasına asla izin vermezdi. Ve itaatkar Ironwood kurtları, sürülerinin alfasının öfkesini çekmekten korktukları için yabancılarla ilişki kurmaktan çekinirlerdi.

Ama bir dişi kurt Heath'in koluna dokunup bizim için market poşetlerini taşımayı teklif ettiğinde, dikkatim tekrar ona yöneldi. Ne yaptığımı bile anlamadan, ona saldırmıştım. Nasıl cüret ederdi ona dokunmaya...

Gage, Heath kolunu çekmeden önce bana ulaşmadan beni yakaladı. Düşük bir hırıltı çıkardım ve kız bana şaşkınlıkla baktı.

Burun delikleri genişledi ve bana başını salladı. "Özür dilerim, onun senin eşin olduğunu fark etmedim. Alışverişlerinizi poşetleyip size vereyim de buradan gidebilirsiniz."

Bana göz kırptı ve beni şaşırttı. Gage'in kollarına yaslanıp rahatladım, o da beni sabit tuttu. Yine de gözlerimi ondan ayıramıyordum — içimdeki kurt için o hala bir tehdit oluşturunuyordu. Gage ödemeyi yapıp market poşetleri doldurulunca, kız gülümsedi ve Gage'e başını eğdi. İsteğim dışında boğazımdan bir hırıltı çıktı.

"Hoş geldin, Sürü Lideri Gage. Umarım hepiniz harika bir gün geçirirsiniz," dedi neşeyle.

Gage beni önünden ittiğinde, ona bakmak için dönüp, adamlarımdan birine tekrar dokunmayacağından emin olmak istedim. İnsan tarafım onun

sadece arkadaşça davrandığını biliyordu, ama kurt tarafım onun bir hamle yapabileceği düşüncesine tamamen takıntılıydı.

Dışarı çıktığımızda derin bir nefes aldım. "Daha iyi misin?" diye sordu Flint.

Başımı salladım. "Üzgünüm, ne oldu bana bilmiyorum."

Gage'in yumruklarını sıkıp açtığını gördüm. O da benim kadar gergindi, ama muhtemelen farklı nedenlerden dolayı. Gözleri yaklaşan herkesi takip ediyordu. Onlar ona doğrudan seslendiğinde, zorla gülümsüyor ve selam veriyordu, ama sonra şüpheli bakışları onları bizden ayrılanlara kadar takip ediyordu.

"Kamyoneti getireyim," dedi Flint.

"Jeep'i sonra alırız," diye kabul etti Gage. Heath omzumu sıktı. "Isı yakında olmalı."

Hugo bana öyle söylememişti. Yukarı baktığımda Heath'in aç gözlerinin bana dikildiğini gördüm. Ormanda beni kovalarken kendimi av gibi hissetmiştim. Ama şimdi avdan başka bir şey gibi hissetmiyordum. O kadının ona dokunduğunu görmek beni neredeyse çıldırtmıştı. Belki de Heath haklıydı ve benim de kızgınlığım yakında ortaya çıkacaktı.

Flint ve Gage kamyoneti yüklerken Heath benimle kaldı. Heath sürücü koltuğuna oturdu, Gage ve ben de kabinin arkasına çıktık.

Heath bizi kasabadan geçirirken, Gage kalçalarımı tutup kucağına çekti. Kulağıma, "Sen hala bizim malımsın, istediğimiz gibi yapabiliriz," diye fısıldadı.

Bütün vücudum titredi ve bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. Bacaklarımın arasındaki karıncalanmayı gidermek için kucağında yer değiştirdim, ama bu sadece daha fazlasını istememe neden oldu.

"Bize ait olduğunu söyle, küçük kurt," diye bağırdı Heath önden. "Bunu duymamız lazım."

Olan biten her şeyden sonra, özellikle de iki sürü alfasının bana kızgınlığını geçirmem için güvenli bir yer teklif etmesinden sonra, onların da benim kadar gergin olduklarını fark ettim.

"Hâlâ beni istiyor musun?" diye küçük bir sesle sordum. "Yoksa Ay'ın Kutsadıkları sürüsüne katılmam daha mı iyi olur?"

Flint önden hemen cevap verdi. "Seni istiyoruz, ay ışığı. Bundan asla şüphe etme."

"Seçim senin," dedi Heath diplomatik bir şekilde.

Gage kulak mememi ısırđı ve homurdandı, "Anlaşmamız hala geçerli."

Elleri uyluklarıma kaydđ, pazıları beni iki yanımdan sıkıştırarak, her saniye sertleşen sikini hissedebileceğim kucağına kilitledi.

Sessiz bir inilti kaçtı ve Gage'in sağ eli uyluklarımdan birleştiği yere doğru kaydđ.

"Bizim olduğunu söyle," dedi, parmakları ateşli

"Ben seninim," diye inledim ve o parmakları istediğim yere sokmak için kalalarımdan sürttüm.

istediğim yere sokmaya çalıştım. "Ben hepinizinim. Beni istediğiniz sürece Howling Echo'ya aidim."

"Aferin kızım," diye fısıldadı Gage kulağına ve bacaklarım daha da açıldı, dizlerinin üzerine dolandı.

Elini pantolonumun içine kaydđrdı, parmak uçları klotumun kenarını aradı ve sonra altına girdi. Bacaklarını daha da açtı, benimkileri de onunla birlikte açtı.

Başım omzuna düştü, parmakları zaten hassaslaşmış klitorisimi okşadı. Beni hafifçe dokunarak alay etti, bu da kalalarımdan daha fazla baskı için hareket ettirdi.

Gage kulağına inledi. "Beni ldreceksin, prenses."

Sikini elik çubuk gibi sertleşmişti ve hala arkamda pantolonunun içinde sıkışmış durumdaydı. Bu beni dönüp onu serbest bırakmak istememe neden oldu, ama güçlü kolu göğsüme geldi ve beni ona sıkıca bastırdı. O el göğsümü kavradı, diğer eli ise giysilerimin altında içine koyuldu.

Parmakları kıvrımlarımı ayırdı ve ben nefesimi tuttum. "Evet, lütfen, alfa."

"Aferin benim kızım," diye kulağına fısıldadı. "Boşalıırken ne diyeceğini biliyor musun?"

"Evet, alfa."

Heath sürücü koltuğundan inledi. "Neredeyse vardık." "Uzun sürmez," dedi Gage, kalbimi çarpıtarak.

Bir kez olsun beni eziyet etmek niyetinde değildi, beni defalarca orgazm etmeye kadar götürmedi.

Gage'in parmakları klitorisimin etrafında daireler çiziyordu ve kalçalarım her hareket ettiğinde baskıyı artırıyordu.

"İşte böyle," diye inledim. "Evet, alfa."

Ön camdan, küçük bir ön bahçesi olan iki katlı bir ev gördüm. Bahçeyi çevreleyen yuvarlak bir araba yolu, arabaları park etmek ve geçmek için yeterince genişti.

Kamyonet o dairesel yolda durdu ve Heath'in gözleri dikiz aynasından benimkilerle buluştu. Onun izlediğini bilmek içimdeki duvarları sıkılaştırdı.

Gage'in parmakları klitorisimde hızlandı ve dudaklarımdan bir inilti çıkarken dikkatimi tekrar vücuduma çekti.

"Bizi izlememizi istiyorsun, değil mi?" Heath sırtıttı.

"Evet," diye fısıldadım.

"O zaman söyle," diye Gage kulağıma fısıldadı. "Onlara, seni boşaltırken izlemelerini söyle."

"Lütfen, Heath," diye inledim. "Lütfen, Flint. Gage beni yaparken izleyin..."

Gage'in dişleri omzumu sıyırdı ve ben kendimi kaybettim. Flint ve Heath bana dönüp altın rengi gözlerini üzerime dikti. Giysilerim hâlâ üzerimdeydi ama onların bakışları altında kendimi çıplak hissediyordum.

"Boşalmak istiyorsan söyle," diye uyardı Gage.

"Seninim! Sadece seninim," diye bağırdım, kalçalarım onun kucağında sallanırken parmakları klitorisimi okşamaya devam ediyordu. "Ben..."

Tekrar inledim ve Gage meme ucumu sertçe çimdikledi.

Zevkim doruğa ulaştı ve "Ben Howling Echo'ya aitim" diye bağırdım.

Gage'in parmakları içime kaydı ve ben boşalırken sıkıca tutunabileceğim bir şey verdi. Karın kaslarım sıkı sıkıya büzüldü ve zevk tüm bacaklarımdan arasında yoğunlaşıırken beni öne doğru çekti.

Aşağı baktığımda, parmakları içimde girip çıkarken pantolonumun içindeki büyük elinin şişkinliğini gördüm. Gage bacaklarını daha da açtı, parmakları içime girerken beni genişçe açtı, avucunun içi klitorisime sürtünüyordu.

Başımı onun yanındaki koltuğa geri attım ve orgazm dünyamı sarsarken inledim. Birkaç saniye içinde geçti ve sadece Gage'in diğer kolu beni kucağından kayıp bir uzuv yığınının dönüşmekten alıkoydu.

"Sen bizimlisin," diye kulağıma fısıldadı Gage. "Anlaşmamızı bozmayı aklından bile geçirme."

Bölüm 27

Gage

Flint, Freya'yı kollarımdan almayı teklif etti, ama içimdeki garip bir ses, ondan henüz ayrılmaya dayanamıyordu. Onu neredeyse kaybetmiş gibi hissediyordum ve Hugo'nun ofisinin önünde kararın açıklanmasını beklerken kurtum çıldırmak üzereydi. Keskin işitme duyumuzla, üçümüz nefesimizi tutmuş, kapalı kapıdan dinliyorduk.

Ve sonra, o bir karar veremedi, içimdeki kurt huzursuz bir şekilde dolanmaya başladı. Moonblessed'daki tüm kurtların onun kızgın olduğunu koklayabileceği markete onunla birlikte gitmek mi? Ona bakan herkesi parçalamamak için kendimi zor tuttum.

Ama şimdi, burnumu dolduran kokusu ve kollarımda yorgun bedeniyle, kurtum biraz yatışmıştı. Hâlâ onu işaretlemek, dünyaya onun bana ve sadece bana ait olduğunu göstermek istiyordu, ama burada kontrol bendeydi, onda değil.

Ancak bu kontrolün bir sınırı vardı. Kendimi toparlayana kadar ona sarılsam iyi olurdu.

Böylece onu kollarımda taşıyarak eşikten geçip odamıza girdim. Kurtum eski kokularımızla anında sakinleşti. Ayın kutsadığı kurtlar çarşaflarımızı yenilemek, eski örümcek ağlarını temizlemek ve şöminede ateşi yakmak için buraya gelmişlerdi, ama kurtumu rahatsız edecek kadar uzun kalmamışlardı.

Arkamda Heath ve Flint, market alışverişlerini mutfağa taşıdılar. Freya mutfağı görünce hayretle nefesini tuttu ve bu evcil hayat beni derinden etkiledi. Burası Alloy'daki mutfağın on katı daha iyiydi ve kurtum onun sevincinden gurur duydu.

"Ne kadar çok farklı türde tava var," diye mırıldandı, ada üzerindeki raflarda asılı tavalara bakarken.

"Ve bıçaklar," dedi Heath, manyetik bıçak şeridini gururla göstererek.

Ama benim gözlerim granit tezgahta sabitlenmişti, onu önümüzde bir büfe gibi uzanmış hayal ediyordum. Sikim hala taş gibi sertleşmişti ve onu hemen burada, şu anda almamak için kendimi zor tutuyordum.

Teknik olarak, anlaşılmaya göre bunu yapabiliirdim. Ama daha çok istediğim bir şey vardı: ona odamızın geri kalanını göstermek. Moonblessed'daki evimiz, dört kişilik grubumuz için her zaman küçük gelmişti, şimdi ise gözümüzün önünden ayırmadığımız bir grup üyesi daha olduğu için daha da küçük geliyordu.

Bir an için, gezgin hayatı bırakıp, kendimize uygun kalıcı bir sığınak bulmanın nasıl olacağını hayal ettim. İşler arasında geçici bir durak değil, gerçekten evim diyebileceğim bir yer. Ama gerçek bir sığınak savunulabilir olmalıydı ve güvenli bir sürü toprağına kavuşmak istiyorsak, muhtemelen daha büyük bir sürüye katılmamız gerekecekti. Denraiders gibi kana susamış sürüler diğer sürülerini fethetmekten zevk alırken, küçük bölgeler uzun süre ayakta kalamazdı.

Ben sürünün alfa erkeğı olduğum sürece Howling Echo asla fethedilemezdi. Bu yüzden, daha pratik tarafım bu düşünceleri tamamen kafamdan attı.

"Evi gezdireyim mi?" diye sordum kollarımdaki kadına.

Kollarını boynuma daha sıkı doladı, gözleri heyecandan parladı. "Evet! Buraya geldiğinde hep burada mı kalıyorsun?"

"Moonblessed her zaman bizim için hazır tutuyor," dedi Heath.

"İki sürünün birbirine sizin gibi davrandığını hiç görmemiştim," dedi hayranlıkla.

Gözlerindeki hayranlık karşısında kalbim eridi. Kendime toparlanmam gerektiğini söyledim. Şimdilik bizimle kalmayı kabul etmişti, ama daha sonra fikrini değiştirebilirdi.

Muhtemelen kızgınlığı geçince bizi terk edecekti. Moonblessed'da kalmazsa, muhtemelen bu kasaba gibi bir kasabaya yerleşecekti. Güvenli ve istikrarlı, kendine uygun bir eş bulabileceğı bir yere.

Bu, ona bizim evimizi göstermek, bizimle kalırsa ona bakabileceğimizi kanıtlamak için beni daha da endişelendirdi. Kısacası, yeni çiftleşmiş, ayın büyüüne kapılmış, aptal bir kurt gibi davranıyordum. Ama o anda, o göğsüme sıkıca sarılmışken? Umurumda değildi.

Onu yere indirmeden yan odaya girdim.

"Vay canına, gerçek kanepeleri olan bir oturma odası, düşünsenize!" diye güldü. "Ve altmış inçlik bir televizyon," diye ekledi Flint, pakamdaki arkadaşlarım da peşimden girerken.

Onlar da ona evi gezdirmek için sabırsızlanıyor gibiydiler.

Aşağıda olduğumuz için çamaşır odasına kısa bir süre uğradım ve ona yan taraftaki küçük tuvaleti gösterdim.

"Biraz... kendime gelmek için zaman istiyorum," dedi Freya, kirpiklerinin altından bana bakarak.

Onu isteksizce ayağa kaldırdım ve kapıyı yüzüme kapatmasına izin verdim. Ancak o zaman geri çekilip Flint ve Heath'in bana sırtıttığını fark ettim.

"Kapa çeneni," diye homurdandım.

Ellerini kaldırdılar ve ben de onları takip ederek oturma odasına geri dönüp onu bekledim. Freya parlak gözlerle ve mutlu bir şekilde çıktı. Onu öyle tutmak istedim. Kurt tarafım onu işaretleyip benim yapmak istiyordu, ama o anda tek istediğim onun gülümsemesini tekrar görmektir. İnsan tarafım ise geleceği çok fazla düşünmemeyi biliyordu.

"Yukarıya ne olacak?" diye sordu Freya.

Hep birlikte yukarı çıktık ve o hemen depoya yöneldiğinde özür dilemek istedim.

"Burada üç yatak odası var, ama o odayı depo olarak kullanıyoruz." "Oh, orası... girilmez mi?" diye sordu, omuzları yuvarlaklaşarak.

"Hiç de değil." Kapıyı açarak ona gösterdim.

Bir yanım, ona dağınıklığımızı göstermekten çekiniyordu, ama ondan sır saklıyormuşuz gibi hissetmesini istemiyordum. Onu sürümüzün bağlarına dahil etmeye hazır değildim, ama birdenbire onu istenmeyen biri gibi hissettirmek istemedim.

Özellikle de Moonblessed'a kolayca katılabileceği düşüncesiyle. Bizi terk etme olasılığı beni her zamankinden daha sahiplenici hissettiriyordu. Şimdilik bizimle kalmayı seçmişti, ama bunun tek nedeni, kızgınlık döneminin ona verebileceğimiz şeyleri arzulamasına neden olmasıydı. Sonrasında her şey olabilirdi.

Tüm silahlarımızı, özel kıyafetlerimizi, aksesuarlarımızı ve üstlendiğimiz rastgele işler için kullandığımız diğer eşyaları görünce ağzı O şeklinde açıldı. Ateşini atlatıp yine bizi seçeceğini düşünerek kendimi aptal gibi hissettim. Bir sonraki işin bizi götürdüğü yere gider, kimsenin istemediği tehlikeli işleri üstlenirdik. Hugo ve Idori'nin misafirperverliğinde burada kalabilecekken neden bizimle bu riski göze alsın ki?

"Buraya her geldiğimizde kanepelerde ve yataklarda sırayla yatıyoruz," dedi Flint, kız diğer üç kapıya doğru dönerken — bir banyo ve iki yatak odası.

Doğu yatak odasına öncülük etti ve o da onu takip etti. Kocaman kral yatak ve etrafındaki uyumlu mobilyalar karşısında ağız açık kaldı. Zevkli karartma perdeler, dolunayla geçirdiğimiz bir gecenin ardından uyuyabilmemizi sağlıyordu.

Moonblessed sayesinde çarşafklar temiz ve yastıklar kabarık. Freya'yı oraya atıp onu istediğimiz gibi becermek için hepsini dağıtırken canım çekti, ama Flint banyoya doğru ilerlerken direndim.

"Küvet çok büyük!" diye haykırdı.

"Hangi banyoda banyo yapmak istersen yapabilirsin, prenses."

Kendi sözlerim, Heath'in dudakları eğlenerek kıvrıldığında, beni aşık bir köpek yavrusu gibi hissettirdi.

"Flint, ona diğerk yatak odasını ve misafir banyosunu göster," dedim daha tarafsız bir tonla. "Ben gidip Jeep'i getireyim."

Marketteki herkes sahiplenme içgüdülerimizi tetikledikten sonra, Jeep'i orada bırakmaya karar vermiştim. Diğerk ikisinin de onu bizim yuvamıza geri götürmek için benim kadar sabırsız olduğunu biliyordum ve Freya ile birlikte kamyonete bindikten sonra kurt içim garip bir şekilde tatmin olmuştu.

"Ben de sizinle geliyorum," dedi Heath.

Dışarı çıktık ve kamyonetten sırt çantalarımızı aldık. Yanımızdan geçen bir komşumuza el salladım, sonra Heath ve ben kıyafetlerimizi çıkardık. Kasabanın ortasında kurt adamlara dönüşmek burada alışılmadık bir şey değildi. Duvarların içinde koşmak için alanlar bile vardı, ama benim zevkime göre yeterince büyük değillerdi. Bu yüzden kendimi Moonblessed gibi duvarlarla çevrili bir kasabada yaşamayı hiç düşünmemiştim. Vahşi doğada koşmanın, ne kadar güvende olduğunu asla bilememenin verdiği heyecanı seviyordum.

Heath ve ben birlikte kasabadan geçerek Jeep'i bıraktığımız yere doğru koştuk. Geçerken diğerk iki ayaklı ve dört ayaklı Moonblessed kurtları bizi selamladı.

Jeep'e geri döndüğümüzde Heath yavaşladı ve adımlarımla uyumunu kaybetti. Jeep'in diğerk tarafındaki bacakları fark etmeden önce beta'nın kokusu burnuma çarptı.

"Awww, seni özlemiş," diye Heath'i sadece ikimizin duyabileceği bağımız aracılığıyla alay ettim.

Daha önce Freya'nın etrafında yaptığım şakalarıyla gülmüştü. Bu adil bir şeydi.

"Bana bırak," diye uyardı Heath. Ciddi

sesi beni şaşırttı.

"Tabii ki. O senin seks arkadaşın. Asla araya girmezdim."

Heath, dönüşmeden önce paket bağıyla içini çekti. Aramızdaki bağlantı koptu ve ben de onun hemen ardından ayağa kalktım.

Tork da bizi koklayarak Jeep'in etrafından geldi. Çıplak Heath'i görünce gülümsemesi genişledi.

"Şehre döndüğünü duydum," dedi Tork, Heath'e sarılmak için yaklaşırken, Heath hızla geri çekildi.

"En azından giyinmeme izin ver."

Kaşlarımı kaldırdım ve Tork da aynı derecede şaşkın görünüyordu. Bir şekil değiştirenlerin yaşadığı kasabada kimse çıplaklığa aldırış etmezdi. Çocuklu ebeveynler bile. Bir kadın ve genç kızı marketten çıktılar ve kız, Heath'in ve benim çıplak olarak durduğumuzu fark edince ağzı açık kaldı.

Annesi kızının kolunu çekti. "Böyle bakmak ayıp. Sen dönüşürken insanların sana bakmasını ister misin?"

Kız, bizim alfa olduğumuzu fark edince bakışlarını kaçırdı, ama annesi kızının başının üzerinden bizi süzmeye devam etti, gözleri vücudumuzun her yerinde dolaşıyordu, sadece bizim bakışlarımızla karşılaşmamaya dikkat ediyordu.

"Ama anne, onlar Howling Echo alfaları, değil mi?" diye fısıldadı kız. "En iyi bekarlar..."

Annesi onu susturdu ve çekip götürdü. Normal bir günde Heath o anneye göz kırparak ya da kızın sorusuna cevap vererek ikisini de utandırırdu. Bunun yerine kollarını kavuşturup giysilerini giymiş, dudaklarını bükmüş bir şekilde durdu.

"Yeni bir sürü arkadaşımız var," dedi Tork'a ben giyinirken. "O... neredeyse kızgınlık döneminde."

Heath'in kalp atışlarının hızlandığını duyabiliyordum. Tork onu çok iyi tanıyordu ve yalan söylediğini hemen anlayabilirdi, bu yüzden kelimelerini dikkatlice seçiyordu. Onu sürümüzün üyesi olarak nitelendirmek bile yeterince şüpheliydi.

Tork ikimiz arasında bakışlarını gezdirdi. Sonra yüzünde bir anlayış belirdi. "Ve sen onu işaretlememiş olmana rağmen sana karşı sahiplenici davranıyor mu?"

Heath başını salladı, Tork ipucunu anladığında vücudu gevşedi. "Eşine ne oldu?"

O soruyu duymaktan bıkmıştım, özellikle de kurtumun canlanmasına neden olduğu için.

Eş, diye homurdandı.

"Onu reddetti," dedim çabucak. "Bu yüzden bizim sürümüze katıldı."

Tork ikimiz arasında şüpheyle baktı, normal bir insanın fark edemeyeceği tüm ince, ele veren işaretleri fark etmişti. Hikayemizde bir terslik olduğunu biliyordu.

Sonra omuzları çöktü ve Heath'in omzuna vurdu. "Onu eşin yapmak istiyorsun. Anlıyorum. Senin adına... mutluyum."

Heath karşı çıkmadı ve adamın eli ondan kaydı. "Bu akşam barda görüşür müyüz?"

"Bu akşam olmazsa yarın," diye söz verdi Heath.

"Diğer hayranlarına ellerini kendine saklamalarını söyleyeceğim," dedi Tork uzaklaşırken göz kırparak. "Artık sen bir adamsın."

Heath iç geçirdi ve elini saçlarından geçirdi. Sonra birlikte Jeep'e bindik.

Kapı kapandıktan sonra, "Bu iş karışıyor," dedim.

"Biliyorum," diye inledi Heath. "Flint'in 'hayranları' ona ne olduğunu merak edince ne olacak? İkimizin de onu eş olarak istediğimizi düşünürlerse dedikodular yayılacak."

"Dürüst olmak gerekirse, Tork'u reddettiğine şaşırdım," itiraf ettim. "Sırf kızgınlık döneminde diye bir erkek kurdu kıskanacağı anlamına gelmez."

"Belki," dedi, ikna olmamış gibi. Ve içgüdülerim bana bunun daha fazlası olduğunu söylüyordu.

Heath hiçbir zaman tek bir sevgiliye sadık kalan biri olmamıştı. Herkese tek eşli biri olmadığını açıkça belirtirdi. Bir şekilde bunu başarmış, Moonblessed ve ziyaret ettiğimiz diğer kasabalarda tek bir kavga çıkarmadan yatak odalarını dolaşmıştı. Alfa olması ve kendisi için çıkan kavgaları başlamadan önleyebilmesi de buna yardımcı olmuştu.

Heath'i eve geri götürdüm, ama o arabadan inmek için hareket ettiğinde ben inmedim.

"Sürü alfalarıyla tekrar konuşacağım," dedim. "Bir acil durum planı istiyorum."

Hugo ve Idori'ye mesaj atarak geri döneceğimi haber verdim.

Heath başını salladı. "Hugo, kızın kızgınlık döneminin daha çok var olduğunu düşünüyor gibi."

Heath, yaklaşan işleri ertelememiz gerekirse diye bir acil durum planı kastettiğimi sandı. Ona bunun

acil durum planının o olmadığını söylemeden içeri girmesine izin verdim.

Freya'nın depoda gördükleri karşısında yüzündeki şok ve endişeyi görünce her şeyi daha net görebildim. Son işimiz hepimizi tehlikeye atmıştı. Gelecekteki işler de öyle olabilirdi.

Alfa konağının kapısında bekleyen betalar beni bir kez daha selamladı, beni gördüklerine şaşırmış gibiydiler. Burun delikleri genişledi ve Freya'nın kokusunu aldıklarını fark ettiğimde göğsüm gururla doldu. Bu başıboş kurt bana ne yapıyordu?

Alfa evine girdiğimde, Hugo ocak başındaki yerinden başını kaldırdı. Idori, büyük bir tencereyi karıştırırken, onun karşısında mutfak adasında sebzeleri doğramaktaydı. İkisi de benden Freya'nın kokusunu aldıklarında burun delikleri genişledi, ama ikisi de bir şey söylemedi.

"Akşam yemeği için mi döndün?" diye sordu Idori.

Başımı salladım. "Kurtlarınız araçları boşaltmaya geldiğinde evde olmak istiyorum."

"Ne oldu o zaman?" Hugo, karıştırma ritmini bozmadan sordu.

Yeterince uzun süredir arkadaştık, iş konuşmak istediğimde anlardı. Yine de durakladım ve evdeki manzarayı içime çektim.

İkisini böyle birlikte görmek göğsümü sıkıştırdı. Onlar, gelecekteki eşimle yaşamak istediğim hayatın, kendi ailemden daha iyi bir örneğiydi.

İç geçirdim ve masaya ağır ağır oturdum. "Ona depoyu gösterdim. Ondan hiçbir şey saklayamam. Er ya da geç, bizimle olmanın ne kadar tehlikeli olduğunu anlayacak."

Hugo'nun kaşları havaya kalktı. "Son maceralarını duyduğuma göre, bence o zaten tadını aldı. Bundan rahatsız görünmüyordu." "Biliyorum, ama..." Sakalımı elime aldım. "Ya işimizde bir şey olursa ne yapacağız? Moonblessed'in onu yanına almasını isterim."

"Elbette, canım," dedi Idori.

Hugo aynı anda cevap verdi, "Bana kalırsa o kendini koruyabilir. Ama tabii ki, öyle bir durum olursa onu koruruz."

"İyi," dedim. "Teşekkürler."

Daha önce ona kalması için teklifte bulunduğumu biliyordum, ama kendim de teyit etmek istemiştim.

Hugo ve Idori birbirlerine bir bakış attılar, sonra Hugo devam etti: "Her gün, üç tane çok

"

Gözlerimi kısarak, nereye varmak istediğini anlamaya çalıştım. Her olasılığa hazırlandım. Arkadaşlarıma yalan söylemek beni rahatsız ediyordu, ama Freya ile aramızda olanları kimseye anlatmayacaktım.

Kendimi kurtarmak için onu bu anlaşılmaya zorlamıştım. O zamanlar, beni rahat hissedemeyeceğim kadar çok cezbetmişti. Onu sürümüzün bir üyesi ya da eşim yapmaya ikna edilmeyi reddetmiştim.

Ancak son zamanlarda... teslimatımız ters gittiğinde kendini fazlasıyla kanıtlamıştı. Heath başından beri haklıymış — belki de iyi bir Echo olabilirdi.

Bu olasılığı gerçekten düşünmeye hazır değildim. Ateş, zihnimi karıştırıyor, onu istememem gereken şekilde arzulamama neden oluyordu, özellikle de diğerleri de açıkça aynı şeyi yaparken. Hayır, onun ateşi geçene kadar hiçbir karar vermeyecektim.

Bugün erken saatlerdeki tereddütlerinden, Hugo'nun gruptan ayrılma teklifini düşündüğünü anladım. Ama kabul etmemişti. Bu beni rahatsız etti ve nefret ettiğim bir şekilde kendimi kararsız hissettirdi.

Sürü alfa olarak, anlık kararlar almaya ve sonra da bunları uygulamaya alışkındım. Ama küçük sürümüze başka bir üye ekleme kararı hafife alınacak bir şey değildi.

"Onu kendine ait ilan etmeyi düşünüyor musun?" diye sordu Hugo.

Hayır, tabii ki hayır demek için ağzımı açtım, ama kulaklarımda kalp atışlarım hızlanırken, onun yalan söylediğini düşüneceğini biliyordum. Kurtum onu çok istiyordu... o kadar çok ki, bir saat önce kamyonette onu neredeyse kendime ait ilan ediyordum.

Hugo ve Idori'nin yanında olmak, Freya'ya davranışlarımdan emin olamama hissi uyandırıyor. Başından beri onun sorunlu biri olduğunu düşünmüştüm, ama gün geçtikçe yavaş yavaş yanıldığımı kanıtlıyordu. Bizi manipüle etmeye ya da birbirimize düşürmeye çalışmıyordu. İlk kez, onu kullananın ben olduğumu, tersinin değil, merak ettim.

Bir şey sakladığını hissetmeme rağmen, onu kıskançlıkla sahiplenmek istiyordum. Hem bedenim hem de kurt tarafım onu arzuluyordu. Onun içine girdiğim ilk anda onu ısırp sahiplenmeye çok yaklaşmıştım, bugün de aynı şeyi yaptım. Aklımdan başka hiçbir şey geçmiyordu.

Hugo hala bir cevap bekliyordu.

"Emin değilim," diye dürüstçe itiraf ettim. Gerçeği her halükarda öğreneceklerdi.

"Süründen onu sahiplenmek isteyen var mı?" diye sordu Idori.

"Belki," diye itiraf ettim isteksizce.

Idori, Hugo'ya baktı. "Yerleşimden sonra, üç gün sonra arka bahçede bir barbekü partisi düzenleyerek sürünüzün bize yardımını kutlamayı planlıyoruz. Hepinizin katılmasını isteriz."

Bu bir tuzak olduğunu anladım. Freya'yı kimin sahipleneceğinden emin olmadığımı itiraf ettikten sonra bu konuyu açtığına göre, bunun bizimle değil, onunla ilgili olduğunu anladım.

"Neden yarın akşam değil?" Cumartesi olacaktı. Pazartesi akşamı barbekü yapmaktan bahsediyorlardı, bu bana tuhaf geldi.

"Pazartesi ekinoks," dedi Hugo, "şükran kutlaması için mükemmel bir gece."

"Onur duyuyoruz." Bu topraklardaki alfa çifte hafifçe başımı eğdim.

Onlar benim müttefiklerim ve dostlarımdı. Üç gün sonra ne olursa olsun, öyle kalmalarını umuyordum.

Hugo başını salladı. "Seni potansiyel eşinden alıkoymak bizim haddim değil. Ona iyi davran, zamanı geldiğinde eminim senin olacak."

Azarlanmış küçük bir çocuk gibi hissederek tabureden kaydım. Onlar, ona nasıl davrandığımı bilmiyorlardı, ama onu benden uzaklaştırmak için ellerinden geleni yapacaklardı. Hiç şüphesiz, tüm sürülerindeki tüm bekar erkekleri partiye davet edeceklerdi.

Alfa'nın evinden ayrılırken, içimde ne olacağına dair alışılmadık bir endişe vardı. Freya bizimdi. Zorunda kalmadıkça onu Moonblessed'e vermeyecektim.

Jeep'i küçük garaj yoluna park ettim ve içeri girdim. Freya'nın lezzetli elma kokusu, beklediğimden çok daha güçlü bir şekilde burnuma çarptı. Nedenini mutfığa varana kadar anlayamadım.

Heath ve Flint, onun iki yanında durmuş, baharatlı elmaların üzerine turta hamurunu katlarken onu açgözlülükle izliyorlardı.

Kapıda beni görür görmez bana gülümsedi. "Alloy'da topladığımız elmaları boşa gitmesine izin veremezdim."

Ben de başımı sallayarak, iki arkadaşımın aynı hayranlıkla, turta iki diğerinin yanına koyulmasını izledim.

"Bunlardan biri Hugo ve Idori için, misafirperverlikleri için teşekkür etmek için," diye uyardı. "O yüzden pastalarımın uzak durun!"

Henüz barbeküden haberi yoktu, ama anında büyük bir ilgi görecekti. İçimi yakıp kavuran tanıdık olmayan bir duygu, onu

onu hemen yakalayıp kendime ait ilan etmek istedi. Neyse ki diğerleri beni görmezden geldi, tüm dikkatleri Freya ve turtalarına verilmişti.

"Sen nasıl istersen, ay ışığı," Flint fırını açtı ve Heath öne çıktı.

"İzin verin." Her turta dikkatlice fırına yerleştirildi.

Ellerini beline koydu ve ikisine de gülümsedi. "Elmaları kesmeme yardım ettiğiniz için teşekkürler."

O anda, onu kendime ait ilan etmenin yanlış olacağını anladım. İkisi ona o kadar sevgiyle bakıyordu ki, onu onlardan alırsam bu onları öldürürdü.

"Paket arkadaşları bunun için vardır," dedi Heath, başının üzerinden bana anlamlı bir bakış atarak.

Gülümsemesi kayboldu ve ben ona sert bir bakış attım. Konuyu değiştirmek istedim, ama Hugo ve Idori'nin bize kurdukları tuzağı onlara söylemeye de hazır değildim. Barbekü, zararsız bir sosyal etkinlik gibi görünebilirdi, ama bu bir tuzaktı. Bağlarımızı sınamak için bir sınavdı.

Muhtemelen Freya'nın Echo dövmesi ve benim sürü işaretimin olmadığını fark etmişlerdi. Bilge liderlerdi ve bir şeyler döndüğünü biliyorlardı.

"Beklerken," dedim ona, "daha önce gezdiğimizde gözden kaçırdığımız bir oda daha var aşağıda."

"Başka bir kapı fark ettim ama meraktan bakmak istemedim." Gözlerime baktı, her zamanki gibi gözlerimde bir şey arıyordu.

Kurtum genellikle başkalarının bizimle göz göze gelmesinden nefret ederdi. Bunu, hakimiyetine bir meydan okuma olarak algıladı. Ama Freya bunu yaptığında, nedense çok hoşuna giderdi.

Güçlü bir eş, dedi zihnimde.

Arkamı dönüp ona gelmesini işaret ettim. Heath ve Flint doğal olarak onun arkasına takıldılar.

Kütüphane/ofisin kapısını açtım ve ona baktığımda, tüm kitaplara bakarken gözlerinde yıldızlar gördüm.

"Hugo'nun çalışma odasından bile daha fazla kitap var!"

Sözleri beni memnun etti. Masasının Moonblessed Alpha Pair'in masası kadar büyük ve görkemli olmadığını fark etmek yerine, benim için daha yakın ve değerli olan bir şeye, kitaplara odaklanmıştı. Okumayı benim kadar sevdiğini anlaşıyordu.

Ona farklı rafları gezdirerek kitapları nasıl düzenlediğimizi anlattım. Rafların her yerine seyahatlerimizden topladığımız çeşitli eserler dağılmıştı

, henüz yerleştirmedığımız kitapların boşluklarını dolduruyordu. Koleksiyonumuzu genişletmek için yer vardı — tam da istediğim gibi.

"Ben turtalara bakacağım," dedi Heath.

"Bu bir harita kitabı mı?" diye sordu Freya, alt raflardan birinde kocaman bir kitap buldu.

"Evet." Kitabı aldım ve masanın üzerine koydum. Telefonu kenara çekerek, kocaman kitabı açmak için yer açtım.

Masanın arkasında genellikle kullandığım bir sandalye ve odanın dört köşesinde iki tane olmak üzere toplam dört sandalye vardı. Kitabı masanın üzerine koyduktan sonra Freya'nın oturması için bir sandalye çevirdim.

Bana baktı, kaşları merakla çatılmıştı.

Ama ben sayfaları çevirmeye başlayınca dikkatini tekrar kitaba verdi.

"Amerika Birleşik Devletleri," dedim ve ona gösterdim.

"Yeşil olanlar ne?" diye sordu.

"Onlar sürü kanunlarına tabidir. Daha sonra, sürü topraklarını gösteren noktalı çizgilerle işaretlenmiş başka bir sayfa var, ancak bu yayınlandığından beri onlarca kez değiştirildi. Bu yüzden çoğu haritada sürü topraklarını göstermeye gerek görülmemiştir."

Kız başını salladı. "Mavi eyaletler mi?"

"Cadı cadı meclisleri tarafından yönetiliyor. Bizden uzak durmayı seviyorlar."

Haritanın anahtarını gösterdim. Farklı renkler, her eyaleti hangi doğaüstü türlerin yönettiğini gösteriyordu.

"Burada bir anahtar var. Morlar periler, ve diğerleri."

Çeşitli türden şekil değiştirenler kuzeybatının çoğunu kontrol ediyordu. Özellikle kurt şekil değiştirenler Montana, Idaho ve Wyoming'i kontrol ediyordu.

"Sadece insanlara ait birkaç eyalet var," diye fark etti.

"Çoğu eyalette sıradan insanlar da var, genellikle küçük kasaba ve köylerde toplanmışlar. Güçlerini pek elinde tutamıyorlar, bu yüzden sadece güneydeki birkaç eyalet onlara yetki veriyor."

"Eminim sürü kanunları onlara vahşi geliyor." "

Başımı salladım. "Neyse ki onlar için Kongre tüm türlerin temsilcilerinden oluşuyor, bu yüzden haklarını hala koruyabiliyorlar."

Sayfayı Avrupa'ya çevirdi ve benzer şekilde türler arasında bölünmüş olduğunu gördü.

"Orada çok daha fazla vampir var," diye mırıldandı. "Vampirleri kendilerine kalsın, umurumda değil."

Gölerek, "Sevmiyor musun?" diye sordu.

"Sadece bir tanesiyle tanıştım ve pek anlaşıamadık diyelim."

Kaşları yukarı kalktı. "O hikayeyi dinlemek isterim."

Flint dirseğimin yanında yeniden belirdi. Aslında, bizi yalnız bıraktığını fark etmemiştim. "Kasaba halkı yük boşaltmak için geldi."

Başımı salladım. "Git onlara yardım et. Ben de birazdan gelirim."

Flint tek kelime etmeden gitti. O, benim tercih ettiğim türden, lafını esirgemeyen bir sürü arkadaşığıdır. Ne zaman arkadaş olarak takıldığımızı, ne zaman sürü lideri olarak beni dinlemesi gerektiğini çok iyi bilirdi. Bu da o anlardan biriydi.

Freya'ya döndüm ve sert bir sesle hatırlattım, "Muhtemelen içeri girmezler, ama girerlerse, uslu bir kız ol."

Sırıtişım onun öfkeli bakışlarıyla karşılandı. "Bu ne demek şimdi?"

Onu masaya sıkıştırdım, kollarımı onun iki yanına koydum. Neden bana kızdığında hep bu kadar tahrik oluyordum? Kıcı masaya değdi ve ben eğildim, o bakışlarını kaçırıncaya kadar gözlerinin içine baktım.

"Onların bildiği kadarıyla, sen bu sürünün saygın bir üyesisin.

Sen bizim ekibimizin bir parçasısın. Onlara aksini düşünmeleri için hiçbir neden verme." Daha önce çok açık ve neşe dolu olan ifadesi

anında kapandı. Kalkanları yükseldi ve gözlerinde şiddetli bir kararlılık parladı.

"Unutmayacağım, alfa." Sonra gözlerini indirdi ve başını eğdi.

Bu beni yatıştırmalıydı, ama tam tersi oldu. Ereksiyonum anında düştü ve midem de onunla birlikte çöktü. Onu bu kadar kapalı görmek neden beni bu kadar rahatsız etti? Onun yerini hatırlaması, bizim için çok daha güvenliydi. Kızgınlığı geçtikten sonra durumu yeniden değerlendirebilirdik.

Bunu söylemek üzereydim ki mutfaktan bir bip sesi geldi.

"İzninizle, alfa," dedi alçakgönüllü bir şekilde, kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak, onu hapsetmemi bekliyordu.

Onu son bir kez kokladım ve elma kokusunun mutfaktan gelen kokuyla neredeyse aynı olduğunu fark ettim.

"Git," diye homurdandım ve kenara çekildim.

Sessizce ofisten çıktı, bana ya da harita kitabına bakmadan. Onun esnek vücudunu izledim, bu etkileşimin bu şekilde bitmesinden ne kadar nefret ettiğim için sinirlenmişim.

İşler hızla karmaşıklaşmıştı. Freya'nın, geçmişimdeki tüm sürtükler gibi bizi kullanmak için manipüle ettiğinden korkuyordum. Idori, son birkaç yıldır konuşmaya tahammül edebildiğim tek dişi kurttu, çünkü Hugo kadar onurlu olduğunu kanıtlamıştı.

Ama Freya... Neden sürüsü izleri olmadığını açıklamasına rağmen, hala bir şey sakladığından emindim. Ve ne olduğunu öğrenene kadar, bizi sırtımızdan bıçaklamayacağına tam olarak güvenemezdim.

Freya, yerini hatırlaması gereken tek kişi değildi.

Hırslayarak harita kitabını kapattım ve yerine koydum. Sonra masanın arkasına oturarak *kendi* yerimi hatırladım. Sürü alfa olarak zor kararlar vermem gerekiyordu. Her zaman istediğim şeyi, istediğim zaman yapamazdım. Ve bu da o zamanlardan biriydi.

Kurtum ve onun yaklaşan kızgınlığı kafamı allak bullak ediyordu. Onu neredeyse iki kez sahiplenmişim! Henüz tam olarak tanımadığım, tam olarak güvenemediğim bir kurt. İnsan tarafımın kontrolü elinde tutması gerekiyordu.

Bu da Heath ve Flint'in ona sahip olmasının zamanı geldiği anlamına geliyordu. Kızgınlık dönemi bitene kadar ona dokunmayacaktım.

O zaman üçümüzün de ilgisini isteyebilirdi — kızgınlık döneminde ihtiyaçlarını gidermek için üç alfanın yardımını istemek istemesi çok normaldi — ya da istemeyebilirdi.

Heath ve Flint ikisi de ona kur yapıyordu. Kızgınlık dönemi bittiğinde, ikisi arasında seçim yapmakta zorlanabilir.

Bana gelince, tüm kadınları yasak bölge olarak gördüğüm zamanlar kafam daha açıktı. O zamanlar her şey daha basitti. Freya çok cazipti. Sorun da buydu.

Bugün neredeyse yaptığım gibi, onu yanlışlıkla sahiplenmemek için kendime hakim olmam gerekiyordu. Kızgınlık dönemi gelene kadar ona dokunmayacaktım ve o zamana kadar diğer ikisinden biri onunla çiftleşmemişse. Bu, kafamı net tutmama yardımcı olacaktı.

Yeni kararımı kesinleştirerek, ödemeyi alabilmemiz için sevkıyatı boşaltmaya yardım etmek üzere dışarı çıkarken mutfağın önünden geçtim.

Taze pişmiş elmalı turtanın kokusu yol boyunca beni işkenceye çevirdi.

Bölüm 28

Freya

Erkekler sevkiyatı boşaltmakla meşgul oldukları için, aldığımız yiyecekleri sayarak hızlı bir akşam yemeği için ne yapabileceğimizi düşündüm. Turtalar soğuyordu ve üçünün tadını nasıl bulacaklarını merak ediyordum. Willow elmalı turtaları çok sevmiştir.

Onu düşününce, Heath Willow ve Wilder'ı kovduktan sonra ne olduğunu merak ettim. Umarım iyilerdir ve Ironwood alfaları onlara fazla sert davranmamıştır. Alfa havlamaları, arkadaşlarımin benim durumum hakkında bildikleri her şeyi söylemek zorunda kalırdı. Umarım Ironwood alfaları, onlardan alabilecekleri bilgiyi aldıktan sonra onları rahat bırakmışlardır.

Ama en azından artık üvey annem hayatta olduğumu bilecekti. Taşındığımdan beri birbirimizden uzaklaşmıştık, ama onu hala seviyordum.

O ve Willow, yirmi yaşına bastığımda bana iyi davranan tek insanlardı ve benim asla dönüşmeyeceğimi anlamıştık. Wilder, kendine uygun bir eş bulmak için ayrılmıştı. Diğer kurtların çoğu bana acıma ya da tiksinti ile bakıyordu, sanki onlardan çok aşağıdaymışım gibi.

Bu, Howling Echo'nun öğrenmesini istemememin birçok nedeninden biriydi. Flint veya Heath'in gözlerinde acıma görmek beni mahvederdi. Nedense Gage'in bana acıyacağını sanmıyordum. Tiksinti daha olası görünüyordu.

"O lezzetli kokuya dayanamadım," dedi Heath, beni ürkterek.

Döndüm. "Hepiniz dışarıda sanıyordum!"

"Dışarıdaydık ama geceyi bitirmeye karar verdik. Hava karardı ve acıktık."

Gözleri vücudumda dolaştı ve anında ısındım. Nedense sadece yemek için aç gibi görünmüyordu.

"Nasıl sandviç sandviç " sordum. "Yarın yani daha daha ilginç bir şey hazırlayabilirim."

Heath öne doğru geldi ve beni adaya doğru iterek kalçalarıyla beni sabitledi. Elleri omuzlarımda durdu.

"Bütün yemeklerimizi sen yapmak zorunda değilsin, küçük kurt."

Yüzümü avuçladı ve ben de dokunuşuna yaslandım, bir an için onun beni gerçekten önemseydiğine inanmaya izin verdim. O ve Gage o kadar çabuk soğuyup ısınırlardı ki, ikisinden de ne bekleyeceğimi asla bilemezdim.

"Biliyorum." Gözlerimi kapattım. "Ama yardım etmek istiyorum. İçimden bir ses, Gage'in yarın sizinle birlikte kamyonu boşaltmama izin vermeyeceğini söylüyor."

Heath kıkırdadı. "O kesin. Markette başkalarının sana ilgi göstermesi neredeyse bir sürü savaşına neden oluyordu. O hatayı tekrarlamak istemem."

Gözlerimi kırdım, sonra gülümsedim, onun abarttığını fark ettim. Elbette, Ay'ın Kutsadıkları sürüsü dost canlısıydı, ama kimse benimle flört etmeye bile kalkışmamıştı. Tabii bu, Gage'in kamyonette bana karşı sahiplenici davranmasını engellemedi. Bu anı hatırlayınca yanaklarım kızardı.

Heath inledi, sert penisi aramızda sıkışmış, giysiler tarafından hapsolmuştu. "Ne düşünüyorsan, lütfen dur."

"O zaman bana fikir verme." Ellerimi arkasına doladım ve kendimi ona sürttüm.

Eski ben asla bu kadar açık sözlü olmazdı, hele ki bir alfa erkeğe karşı. Bu adamlar beni çok kısa sürede değiştirmişti. Ironwood gibi bir sürüye asla geri dönemezdim.

Heath homurdandı. "Oh, sen belasın."

Kapı gürültüyle açıldı ve Heath bu dikkat dağınıklığını fırsat bilip beni kendinden uzaklaştırdı. Vücudum anında soğudu.

Gage huysuz bir ifadeyle içeri girdi. Kendisine yöneltilen sorulara mümkün olan en kısa cevapları verdi. Sonuç olarak, dördümüz altı kişilik masada oturduk ve neredeyse hiç konuşmadan yemek yedik. Bu, kendimi içinde bulduğum duruma hayret etmek için zaman verdi; böylesine muhteşem bir evde kalıyor, karnımı doyuruyordum.

"Tatlı zamanı!" Flint sandviçini bitirir bitirmez dedi. "Sana servis yapalım mı, küçük kurt?"

Heath ve Flint ayağa kalktı ve beni turtalara doğru itti. Hugo ve Idori için bir tane ayırmıştım.

"Dörde bölelim," dedi Flint, dört küçük tatlı tabağı çıkardı. "Sonuçta dört kişiyiz."

Güldüm. "Pasta diliminin dörtte birini yiyemem ki. Ben keseyim, olur mu?"

Heath ve Flint yanımda dururken dört dilim ayırdım — kendime küçük, hanımefendiye yakışır bir dilim, erkeklere ise üç büyük dilim. Benimkini ve Gage'inkini masaya götürdüm. Dilimi sürünün alfasının önüne koyduğumda, kokladı ve sanki onu gücendirmişim gibi bana ters ters baktı.

Çocuklar, Howling Echo'nun tipik kurt adam geleneklerini takip etmediğini defalarca bana temin etmişlerdi. Çocukların birbirlerine tabak hazırladıklarını hiç görmemiştim, ama ne önemi vardı ki? Gage, ona evlenme teklif etmediğini biliyordu. Beni zaten istediği yerde tutuyordu — istediği zaman benimle şehvetini tatmin edebilirdi. O bakışın ne anlama geldiğini bilmiyordum, ama canımı sıkılamaya karar verdim. Tadını çıkarmak için bir turta vardı. Heath ilk lokmayı aldı ve göz kapakları titreyerek dramatik bir şekilde inledi. Bana sırtıttı.

"Hayal ettiğim kadar lezzetli." Dudaklarını yaladı ve sonra biri masanın altından tekmelediğinde geri çekildi.

Flint bir sonraki ısırığı aldı. "Mmmm," dedi ağzı doluyken. Yutkundu, sonra ekledi, "Daha fazla elma almamız lazım."

Gülerek kendi dilimimden bir ısırık aldım. Hamuru biraz ufalanmıştı ama içi yapış yapış elmalar mükemmeldi.

Hepimiz Gage'e baktık, onun bakışları da benim üzerimdeydi. Gözlerini devirdi, bir ısırık aldı ve "Yum" dedi, o kadar hızlıydı ki tadına bile bakmadığından şüphelendim.

Yemeye devam ederken sordum, "Yarın planın ne?"

Gage hemen cevap verdi: "Planın, sen tüm gün evde kalman. Ayın kutsadığı sürü arasında kokun sorun çıkarmamalı."

Flint ona sert bir bakış attı. Bakışları bana döndüğünde, cinayet dolu ifadesinin hızla bir gülümsemeye dönüşmesi beni eğlendirdi. "İhtiyacın olan bir şey olursa bize haber ver, ay ışığı, biz sana getiririz."

Başımı salladım, ama şartlar belliydi. Kızgınlığım geçene kadar, pratikte bir tutsak olacaktım, yaklaşan kızgınlığının kokusu yüzünden bir türlü beladan uzak duramayacaktım. Sonra Hugo'nun bunun biraz zaman alacağını söylediğini hatırladım ve moralim bozuldu.

Eğer erkekler benim kızgınlığım geçmeden önce başka bir iş bulurlarsa ne olacaktı? Gage'in benim kızgınlığımla uğraşmak yerine işi seçeceğinden hiç şüphem yoktu.

"Biz buradayken doğu odasında kalacaksın," dedi Gage. "Yatağı, akşam misafirlerin için yeterince büyük."

"Seni yatırırım," dedi Flint masadan kalkıp elimi tuttu. "Tabakları ben alırım," dedi Heath.

Merdivenleri çıkarken sinirlerim bozuldu. Bu gece sonunda Flint'le birlikte olacağımı mı? Gage ve Heath beni eve aldılar

— bu onun da izinli olduğu anlamına geliyordu, değil mi?

Beni defalarca çıplak görmüş olmasına rağmen, onunla bu kadar samimi olacağımı düşünmek nefesimi kesiyordu. Ama şaşırtıcı ve

— haydi itiraf edelim, hayal kırıklığına uğradığım için, Flint hızla beni yatırıp iyi geceler diledi. Odamdan bir an önce çıkmak istiyor gibiydi. İç geçirdim, sonra birkaç dakika dönüp durduktan sonra uyku beni ele geçirdi.

Ertesi sabah, büyük kral yatakta uyanmak bir fanteziye uyanmak gibiydi. Tabii ki bu adamlarla çılgın bir anlaşıma yapmıştım, ama bana gerçekten bir prenses gibi davranıyorlardı.

Kalktığımda evde sadece Flint vardı. İkimiz birlikte kahvaltı yaptık ve dün gece aramızda oluşan garip hava sabaha kadar devam etti. Belki de o da benim kadar gergindi diye düşündüm. Sonuçta, istersem ona sahip olabileceğimi söylemişti. Belki kendimi yeterince açık ifade edememiştim.

Kahvaltıdan sonra kendimi kütüphaneye çekilmiş buldum ve rafları incelerken ön kapının çalınmasıyla irkildim.

"Ben açarım!" Flint diğer odadan seslendi.

Erkeklerden biri olduğunu sandığım için, Flint'in yeni gelen kişiye karşılık verdiği sesin tanıdık olmayan tonuna şaşırdım. Zayıf işitme yeteneğimle sözlerini anlayamadım, ama ses tonu neredeyse... şefkatliydi. Sevgi doluydu.

İçimdeki kurt, homurdanarak ve hırlayarak uyandı. Elimde tuttuğum kitabı bırakıp, içgüdülerimin beni oturma odasına sürüklemesine engel olamadım.

O anda onu kapıda dururken gördüm. Muhteşemdi — benden uzundu, benden daha kıvrımlıydı, Flint'inkiyle aynı tonda kusursuz kahverengi bir teni vardı, ama farklı bir geçmişi vardı. Başına sıkıca sarılmış örgülerinden birkaç sıkı bukle kaçmıştı.

Onun benim gibi yarı kurt değil, tam bir kurt şekil değiştiren olduğuna bahse girerdim. Çok güzeldi ve Flint'in yanında duruşu, ona sevgiyle bakan koyu renk gözleri, aralarındaki geçmişi anında hissettirdi.

Havayı kokladı ve bakışları bana dönünce, saklanmak için garip bir dürtü hissettim. Kendimi sahtekar gibi hissettim, aşağılık, dönüşemeyecek kadar zayıf, Flint'in sevgisine layık olmayan biri gibi. Bu kadına kıyasla ben bir hiçtim.

Beni görünce geniş bir gülümsemeyle bana baktı. "Ah, şimdi anladım."

Flint omzunun üzerinden baktı, gözleri büyüdü. Gergin mi görünüyordu? Onun gibi büyük bir alfa için doğru kelime bu olamazdı. Onu ne sarsabilirdi ki?

"Ee?" Kadın kıkırdadı. "Bizi tanıştıracak mısın?" Kalan onurumu toplayarak öne çıktım ve "Ben

Freya, Howling Echo'ya yeni katıldım. Siz kimsiniz?"

"Ay'ın kutsadığı sürüden Shante," dedi. "Ve o benim... eski sevgilim."

Kalbim onun sözleriyle yerinden çıkacak gibi oldu. Tereddüt etmişti. Bu, ayrıldıkları ve tekrar bir araya gelmek istediği anlamına mı geliyordu?

"Moonbeam..." Flint başladı ama ben başımı salladım.

Onları yan yana dururken görünce, onları birlikte hayal edebiliyordum. Birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Kız, onun yanında kıskançlık duyacağım kadar rahat görünüyordu. Bir geçmişleri vardı. Ve belki bir gelecekleri de.

Buna engel olmamalıyım. Flint'in dün geceki davranışının sebebi bu olmalı. Shante'nin onu beklediğini biliyordu ve üzerlerinde benim kokumu istemiyordu. Üçümüz arasında, geldiğimizden beri bana neredeyse hiç dokunmamıştı. Şimdi nedenini anladım. Burada onu bekleyen bir sevgilisi vardı.

Sözleri zorla çıkardım. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ben... yukarı çıkacağım."

Merdivenlere doğru döndüm, ama Flint odanın diğer ucunda yolumu kesmişti.

"Frey..." Çok endişeli görünüyordu ve nedenini anlamıyordum.

Sonunda benimle hiç ilgilenmediğini anladığımda kalbim parçalandı. Bu yüzden beni hep uzak tutmuştu. Onun gibi seksi bir alfa erkeğin sadece centilmenlik yaptığını düşünmekle ne kadar aptalmışım. Alfalar istediklerini alırlar, istemezler.

"Anlıyorum, Flint. İkinizin aranızdaki şeyi yeniden alevlendirmenize engel olmayacağım. Kapımı kapalı tutacağım."

Kalbim parçalanıyordu ve bu hiç mantıklı gelmiyordu. Bu, onlar için her zaman sadece bir anlaşma olmuştu, daha fazlası değil.

Shante'nin derin kahkahası beni şaşkınlıkla ona döndürdü.

"Bebek, kafan karışmış." Sanki daha önce orada yaşamış gibi odanın içinden geçti. "Flint ve benim aramız bitti. Eski tarih. Kaput. Benden korkmana gerek yok."

Beni bu kadar kolay okuyabildiğine utançtan yüzüm kızardı. Daha önce hiç bu kadar garip bir durumda bulunmamıştım. Buna ne cevap verebilirdim ki?

"Flint, beni içeri davet etmeyecek misin?" diye sordu, gözlerinde hala bir gülümseme dans ediyordu.

Flint içini çekti. "Başka seçeneğimiz yok galiba." Kanepeleri işaret etti.

Shante yanıma geldi, kolumu tutup kanepenin bir ucuna oturmam için yönlendirdi, kendisi ortayı aldı.

Flint, bilge bir adam olarak, karşımıza oturdu. Konuşmak için ağzını açtı ama Shante ondan önce davrandı.

"Flint iyi biridir." Normal ses tonuyla konuşmasına rağmen, sanki bana bir sır fısıldıyormuş gibi elini ağzının yanına götürdü. "Ayrıca yakışıklıdır, ama bunu zaten biliyorsun. Gözlerin var. Tatlı ve nazık, izin verirsen seni 24 saat boyunca şımartır. Aşırı derecede şefkatli. Dikkatli olmazsan, sana bakmakla o kadar meşgul olur ki, kendine bakmayı unutur."

"Yeter artık," diye homurdandı Flint, gözleri parıldayarak.

"Kafam çok karıştı," diye sızlandım, başımı kanepeye yaslayarak. "Neden bana bunları anlatıyorsun?"

Shante güldü ve yakından baktığımda, parlak mavi göz farının koyu renk gözlerini mükemmel bir şekilde vurguladığını fark ettim. "Çünkü ikiniz de birbirinizden açıkça etkilenmişsiniz."

"Bu seni ilgilendirmez, Shante." "Ben ilgileniyorum, cupcake."

Karşıımızdaki güçlü, seksi alfa erkeğe "cupcake" dediğinde kendi tükürüğümle boğuldum. Kulaklarııma inanamıyordum.

Shante, derin bir nefes alana kadar sırtımı yumrukladı ve ben boğuk bir sesle, "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" diye sordum.

"Sekiz yıl önce Flint'in benim sürümden olduğunu biliyor muydun?"

Hugo'nun bana anlattıklarını hatırladım ve Flint'e baktım. "Frost Fang seni kovdu, sonra Moonblessed'e katıldın, değil mi?"

Ama cevap veren Shante oldu: "Evet. Gage ve Heath Howling Echo'yu kurmadan önce bir ara vardı." Elini salladı. "Eminim onlar her şeyi açıklayabilir. Ama Flint'e gelince... Frost Fang onu

vahşı doğaya attı ve kendi başının çaresine bakmasını istedi çünkü kız kardeşinin yaptığı bir şeyin suçunu üstlendi.”

"Kendi hikayemi kendim anlatabilirim," diye homurdandı Flint.

"O zaman söyle!" Shante gözlerini devirdi ve bana "Bu adama inanabiliyor musun?" der gibi baktı.

"Kız kardeşim bir hata yaptı ve ben, sürümüzün alfa erkeğinin onu vahşı doğaya sürgün etmesini düşünmeye dayanamadım."

Bana işaret etti.

"Sana neredeyse ne olacağını gördükten sonra, o zaman verdiğim karardan iki kat daha memnunum. O zamanlar on sekiz yaşındaydık, ikimiz de dönüşebiliyorduk ama o bir beta. Ben ise alfa. Şansımın çok daha yüksek olduğunu biliyordum."

"Anladın mı?" Shante, Flint'e işaret etti ve ben onun muhteşem mavi tırnaklarına hayranlıkla bakmaktan kendimi alamadım. "O çok sert bir kahraman."

Açıkçası hiç şaşırmadım. Flint, kız kardeşinin yerine geçip onu korumak için sürgüne razı olacak türde bir adama benziyordu.

"Bu hikayenin kahramanı varsa, o da Gage'dir," dedi Flint, beni tamamen şaşırtarak. "Babasının verdiği cezanın haksız olduğunu biliyordu..."

"Dur," dedim ve Flint durakladı. "Sürünün alfasının kız kardeşini sürgüne göndereceğini söylemiştin."

O da başını salladı, sanki beni neyin şaşırttığını anlamaya çalışır gibi.

"Sonra *Gage'in babasının* haksız bir karar verdiğini söyledin." Bu sefer Flint ve Shante ikisi de başlarını sallayarak bana baktılar.

"Gage'in babası Frost Fang sürüsünün alfa'sı mıydı?"

Shante, sesimin bir oktav yükselmesiyle ağzını kapattı. Sonra kaşlarını çatarak bana baktı.

"Öyleydi. Artık değil. Bu neden şaşırtıcı?"

Zihnim, onların geçmişleri hakkında bildiğim her şeyi bir araya getirmeye çalışarak dönüyordu.

Ama sonra... "Durun, Nira Frost Fang sürüsünün alfa'sı." Shante

başını salladı. "Öyle duyduk."

Pack Alpha Nira, Luka ve babasının beni öldürmek için kurtları göndermeye devam etmelerinin tek sebebiydi, ama bunu Shante'nin önünde gündeme getirmek istemiyordum. Howling Echo'nun Moonblessed'daki kimseye benim durumumu anlatıp anlatmadığından emin değildim.

'ya benim durumumdan bahsettiğinden emin değildim. Buraya gelirken bizi takip edenleri atlatmak için elimizden geleni yapmıştık. Umarım bu, düşman kurtları onların kapısına götürmemek için yeterli olurdu.

"O tamamen başka bir hikaye, kızım," diye ekledi Shante. "Her hikayeyi sırayla anlat!" "Tamam, tamam, haklısın," dedim, kafam hala karışık halde. Zihnimde

daha sonra bu konuya geri dönmek için zihnimde bir iğne batırdım.

Bir yanımda, kendiminkileri açıklamaya istekli değilken onlardan sırlarını öğrenmekten dolayı kötü hissediyordu. Ama hayatta kalma içgüdüğü bu düşünceyi bastırdı. Ben olmasam da kendilerine bakabilirlerdi. Ben kendime dikkat etmeliydim.

"Devam et," dedim Flint'e.

"Gage, Moonblessed'e gitmeme yardım etti. Nereye gideceğimi ve haydut bir alfa olmadığımı kanıtlamak için ne söyleyeceğimi söyledi. Yani, teknik olarak haydut bir alfabıdım ama..."

"Sen medeni bir yalnız kurtttun," Shante, sanki aptalca konuşuyormuş gibi eliyle onu susturdu. "Sürü bağının olmaması yüzünden çıldırmış acımasız bir katil değildin. Aynı şey değil."

"Yalnız kurtlar sürülerinden ayrılmayı seçerler," diye düzeltti Flint. "Benim gibi sürgün edilmezler."

"Sen kız kardeşinin yerini almayı seçtin," diye ısrar etti Shante. "Bu seni yalnız bir kurt yaptı, haydut bir alfa *değil*."

Tiksintiyle burnunu kırıştırdı.

"Yani," dedim, hâlâ her şeyi anlamaya çalışıyordum. "Gage'in babası, kız kardeşinin yaptığı bir şey yüzünden seni kovdu. Sen suçu üstlendin ve Frost Fang'ı kendi isteğınle terk ettin."

Shante, sözünü vurgulamak istercesine elini kaldırdı.

Devam ettim, "Sonra Gage sana Moonblessed'e giden yolu buldu ve Alfa Çifti sana sürünün işaretini verdi."

Flint sağ kolunu kaldırdı ve kolun alt kısmında iki soluk ısırık izi ve iki dövme ortaya çıktı. Her ikisinin de üzerinde kırmızı bir yara izi vardı. Donmuş bir dağın önünde hırlayan bir kurt dişlerini tanıdım. Frost Fang'ın sürü dövmesiydi. Moonblessed'da ise kocaman, parlak bir ayın önünde uluyan bir kurt vardı.

Shante'nin ön kolunda da aynı dövmeyi gördüm, ancak onun ısırık izi net, diş izleri derin ve dövmesi taze ve koyu, hatta teninden bile daha koyu görünüyordu.

Howling Echo'nun ısırık izini veya dövmesini taşımadığımı fark etmemesi için kollarımı kavuşturdum.

Dikkatin Flint'te kalması için, cevabını zaten bildiğim bir soru sordum. "Sürü liderleri Hugo ve Idori ayrılışını nasıl karşıladılar?"

"Benim için mutlu oldular," dedi Flint gülümseyerek, sanki o günü hatırlar gibi uzaklara bakarak. "Ama aynı zamanda benim için endişelendiler. Yine de kararımı desteklediler. Her zaman burada kalamayacak kadar huzursuz olduğumu bildiklerini söylediler. Halkımın eski geleneklerini takip etmek ve daha göçebe bir hayat sürmek istediğimi anladılar."

Shante onaylayarak başını salladı. "Howling Echo sana çok daha yakışıyor. Sen gezgin olmak için yaratılmışsın."

Sözleri beni derinden etkiledi. Ama bunun ötesinde bir anlamı vardı. Son zamanlarda üçünü daha yakından tanımıştım. Belki Flint gerçekten dolaşmayı seviyordu, ama hepsi bu değildi. Howling Echo, kader, sürü hiyerarşisi veya başka hiçbir şeyin hayatlarını belirlemesine izin vermiyordu.

Çoğu sürünün seçtiği normal sınırların dışına sürekli adım atıyorlardı. Howling Echo kendi kurallarını koymuştu. Sürü toprakları yoktu, diğer sürüler gibi hiyerarşi uygulamıyorlardı ve kadere pek önem vermiyor gibi görünüyorlardı. Hiçbiri, büyülu bağımız nedeniyle Luka'ya geri çekilmemden endişe duymuyordu.

Belki de beni onlara bu kadar çeken şey buydu. Onlar sadece gezgin olarak özgürlüğün peşinde koşmuyorlardı. Kendi kaderlerini seçmişlerdi. Gereken veya beklenenin ötesinde, istediklerini yapacaklarını defalarca kanıtladılar. Bu gerçek özgürlüktü — kendileri olma özgürlüğü ve her biri benzersizdi. Onlar gibi kurtlarla hiç tanışmamıştım.

Shante, Flint'e baktığımı fark etti. Bana hafifçe dürttü ve göz kırptı. "Gitmem gerek. Eğer ikinizden biri daha sonra takılmak isterse... Flint beni nerede bulacağını biliyor."

Göğsümde kıskançlık hissettim ve istemeden bir hırıltı çıktı ağızımdan. Shante güldü. "Ateş seni çoktan yakaladı, ha?"

Benim için endişelenmene gerek yok. Flint ve ben uzun zaman önce birbirimize ait olmadığımızı anladık. Ama yeni bir arkadaşla her zaman ihtiyacım var."

Zorla gülümsedim ve sözlerine yeniden odaklandım. Willow uzun zamandır tek arkadaşımdı.

"Arkadaşlar," diye onayladım, gülümsemem içten bir gülümsemeye dönüştü.

Shante bana sarıldı ve ben de onun sırtını beceriksizce okşadım. Uzun süredir Ironwood'un dışlanmış olduğum için, çoğu kurt benim alıştığımından daha fiziksel olarak sevgi doluydu.

"Şehirde görüşürüz!" dedi Shante, kanepeden kalkıp bana el sallayarak, yine sevimli tırnak cılasına kıskançlık duymama neden oldu.

"Muhtemelen Freya gelmez," dedi Flint. "Gage, kokusunun sürünün diğer üyeleriyle sorun yaratmasını istemiyor."

Shante, Flint'e "Ciddi misin?" der gibi bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı.

"Belki bir ara oje ödünç alabilirim," dedim, Howling Echo sığınağında yapabileceğimiz bir şey olarak.

"Denemen için bir milyon bir renk var," diye uyardı. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Sabırsızlanıyorum!" Shante, çıkarken tekrar el sallayarak dedi.

Flint kapıyı arkasında kilitledi, sonra uzun bir nefes verdi. "Kusura bakma, Freya. Isının seni bize karşı sahiplenici yaptığını biliyorum ve..."

Başımı sallayıp ayağa kalktım ve odanın diğer ucuna doğru ona doğru yürüdüm. "Özür dileme. Onunla tanıştığım ve... yeni bir arkadaş edindiğime sevindim."

Bana gülümsedi. "Daha çok arkadaş edinmelisin."

Sonra karanlık bakışları ateşlendi. Avını takip eden bir kurt gibi bana doğru yürürken dudaklarını yaladı. Kaçma dürtüsü beni sardı, içimdeki kurt heyecanlanmaya başladı. Ama yerine, olduğum yerde kaldım. Flint ile aramızdaki ilişkinin ne durumda olduğunu görmek istedim.

Kollarını bana doladı, eliyle yanağımı kavrayarak yüzümü kendine doğru çevirdi. "Shante ve ben bitti. Anlıyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. Artık mantıklı geliyordu — hâlâ birbirlerine sevgi ve saygı duyuyorlardı, ama bu uzun yıllara dayanan arkadaşların sevgisi ve saygısıydı. Birlikte bir geçmişleri vardı, ama o geçmişten uzaklaşıp başka bir şey inşa etmişlerdi — güçlü bir arkadaşlık. Ve şimdi Shante benim de arkadaşım olmamı istiyordu. Bu... gerçekten iyi hissettiriyordu.

"Onunla tanıştığım sevindim," dedim, gözlerimdeki gerçeği okumasını umarak.

O da başını salladı. "Ben de tanıştığım sevindim. Senden bir şey sakladığımı hissetmeni hiç istemedim, ama..." Geniş omuzları yükselip alçaldı. "İkiniz tanıştığınızda ne olacağını bilmiyordum."

Dudaklarım kıvrıldı. "Gergindin!" Kollarımı beline doladım. "Savaşın ortasında soğukkanlılığını koruyorsun, ama eski sevgilini ve onun..."

Sözlerim kesildi. Artık kararsız olan bendim. Flint için ben ne ifade ediyordum ki?

O eğilip beni öptü, öpücüğüyle benim için ne kadar değerli olduğumu gösterdi. Dudakları benimkilerde yumuşaktı, alaycıydı, daha fazlasını istiyordu. O da benim için böyle mi hissediyordu? Daha fazlasını istiyordu, ama benim vermek isteyip istemediğimden emin değil miydi?

Eğildim ve ona daha sert öptüm. Onaylayarak dudaklarıma mırıldandı, sonra öpücüğü derinleştirdi, beni yutarcasına öptü. Dillerimiz sanki birbirimiz için yaratılmış gibi dans etti. Elleri aşağıya doğru kaydı, daha aşağıya. Sürpriz bir şekilde beni yakaladı ve yerden kaldırdı. Şok içinde bacaklarımı ona doladım.

Beni alacağını sandım, ama o benim yüzümü inceledi. "Moonblessed'da kalıp bir eş seçmek istemediğinden emin misin?"

Bu sefer onu öperek sözünü kesen ben oldum ve beni kollarında tuttuğu için yüzlerimiz aynı hizadaydı. Dudaklarım dudaklarına değdi, onu susturarak kelimelere dökemediğim şeyi ona anlattım. Belki ateşin etkisi geçtikten sonra farklı hissederdim, ama o anda kurtumun ona doğru gerildiğini, Flint'ten başka kimseyi istemediğini hissedebiliyordum.

Bir hırıltıyla öpücüğü kesip dudaklarımı ısırdı. "Yukarı çıkalım."

Bölüm 29

Freya

Flint'in güçlü kollarında, bacaklarım belindeyken merdivenleri inerken kendimi tamamen güvende hissettim. İçimdeki sıcaklık ona bastırıyordu, ama onu şu anda istememe neden olan sadece sıcaklık değildi.

Kız kardeşini korumak için suçu üstlenmişti. Beni elinden gelen her şekilde korumuştı. Asla sınırlarımı zorlamayan, onurlu bir kurt olduğunu kanıtlamıştı. Sırtta benimle birlikte savaşmış, bana eşitmişim gibi davranmıştı. Beni ve iyiliğimi önemseddiğini onlarca küçük jestle göstermişti.

"Seni istiyorum, Flint," diye fısıldadım, dudaklarım boynunda.

O titredi ve bu iri adam üzerinde sahip olduğum güçle tüm vücudum ısındı. O güçlü bir alfa idi, ama benim yumuşak, fısıldayan sözlerim onu elimde hamur gibi bıraktı.

"Ben de seni istiyorum," diye homurdandı ve beni yatağa fırlattı.

Onun da peşimden geleceğini sanmıştım, ama o yatak kenarında durdu, gözleri arzu ile yanıyordu. Benim için soyunmamı beklemeden, kendisi soyunmaya başladı.

Bana açtığı hediyeyle hayranlıkla baktım. Kusursuz teninin her santimini tatmak istedim. Pantolonunu çıkarmak için eğildi ve ayağa kalktığı anda düz, siyah saçları göğüs kaslarını kapladı. Uzun penisi, tanıştığımız ilk günkü gibi gururla gözlerimle buluştu. O gün beni rahatlatmak ve bana saldırmış olan haydut alfa gibi biri olmadığını kanıtlamak için elinden gelen her şeyi yaptığını hatırladım.

Yatağın kenarına geldim ve saçlarını omuzlarının arkasına attım. Sonra eğildim ve meme ucundan köprücük kemiğine kadar bir şerit halinde yaladım. İnledi ve elleri kalçalarımın geldi.

"Sen çok mükemmelsin." Sonra beni kendine çekti.

Bu öpücük aşağıdakinden tamamen farklıydı. Bu öpücük, beni çaresizce istediğini söylüyordu. Dili hemen ağzımın içine daldı, kolları beni mengene gibi sıkı.

Küçük bir inilti çıkardım ve sanki onu şok etmişim gibi geri çekildi. "Seni çok mu sıkı sıktım?"

Kıkırdandım. "Hoşuma gitti."

Eli yanağımdan çeneme doğru indi. "Çok hızlı mı gidiyoruz?" Bu sefer açıkça güldüm. "Bunu gerçekten soruyor musun?"

"Seni asla incitmeyeceğim. Ayrıca seni hiçbir zaman mecbur hissettirmek ya da baskı yapmak istemem..."

Sözleri, parmaklarımı sertleşmiş penisine doladığımda ve okşamaya başladığımda kesildi.

"Bu soruna cevap oldu mu?" diye sordum.

Dudakları inleyerek açıldı, kalçaları seğirdi. Bir kez daha, bu şekilde kalenin anahtarlarının bana verilmiş olmasına şaşırdım. Onu sadece bir dokunuşla çıldırtabilirdim. Bu beni daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde güçlü, kuvvetli hissettirdi. Flint ile istediğimi alabilirdim ve o bana hepsini ve daha fazlasını verirdi, bundan emindim.

Bu yüzden geri çekildim, ellerimi gömleğimin eteğinin altına soktum ve başımdan geçirdim. Sırada sütyenim vardı ve Flint'in aç bakışlarını üzerimde hissettim.

"Beni baştan çıkarıyorsun, ay ışığı."

"Seni baştan çıkarmaktan daha fazlasını istiyorum," dedim, uzanıp kalçalarımı kaldırarak pantolonumu çıkarabilmek için.

Onun önünde çıplak kalır kalmaz, bir anda üstüme çıktı. Kollarını bana dayayarak ağırlığını üzerimden aldı, ama uylukları benim uyluklarımın arasına girdi. Kalçaları benimkilerden birkaç santim uzaktaydı, o baştan çıkarıcı penis tam istediğim yerdeydi... Vücudumun her santimi onun için yanıyordu.

Vücudumuzun arasına baktım ve o çenemden şakağıma kadar öpücükler yağdırırken onu tekrar okşadım.

"Seni çok uzun zamandır istiyorum," diye kulağıma fısıldadı. "Ama seninle acele etmeyeceğim."

Hala külotum olsaydı, eriyip akardı. Eli uyluklarımın arasına kaydı ve benim için çoktan ıslandığımı görünce sırıttı.

"Seni tatmama izin ver," diye dudaklarıma karşı homurdandı.

Dudakları vücudumu öperken ve meme ucumu bulduğunda nefesim kesildi. Sırtımı kamburlaştırarak ona ne kadar çok istediğimi gösterdim.

"Evet, Flint," diye inledim, başı aşağıya doğru inerken dudakları kalça kemiğimi okşuyordu.

Gage bana bunun ne kadar zevkli olabileceğini gösteren ilk erkekti, ama beni orgazma yaklaştırmış olsa da... bacaklarımı destekleyecek hiçbir şeyin olmadığı o sert masada pek rahat değildim. Bu sefer bacaklarımı kral boy yatakların rahat yumuşaklığına bıraktım. Flint'in dudakları benim en hassas yerimi bulduğunda, onu takip eden diliyle birlikte yatağa eridim.

İnledim ve kalçalarımı onun ağzına doğru kaldırarak kendimi ona açtım. Geri çekildi, sıcak nefesi beni tahrik ediyordu. "Bunu çoktan sevdim, eminim seni doruğa çıkarmak çok uzun sürmez."

Bir şey bana Flint'in Gage ve Heath'in yaptığı gibi beni eziyet etmeyeceğini söylüyordu. Ama benden aldığı sözler aynıydı. "Evet, lütfen, alfa."

Gözleri benimkilerle buluştu ve altın rengi bir ışıltı belirdi. "Siktir, seni orada beni beklerken görmek çok seksi."

Onu biraz kızdırmak için ellerimi göğüslerime kaydırdım ve kendi meme uçlarımı okşadım.

Sırıttı. "Güzel, ay ışığı. Neyi sevdiğini göster bana. Söyle, gerekirse."

Sonra tekrar eğildi ve klitorisimin ucuna kadar yaladı, ben onun dilini takip ederken kalçalarım yataktan kalktı. Kıkırdadı ve büyük yatağa uzandı, elleri kalçalarımın altına girip onları ağzına sıkıca çekti. Artık kaçamazdım ve dilinin beni keşfetmesi sırasında kıvrandım.

Bir şekilde o kıvrılmaların anlamını çözdü ve kısa sürede beni battaniyeyi yumruklamaya başladım. Nefes nefese kaldım, zevk beni şaşırtınca üst bedenim yataktan kalktı. Bu onu daha da kararlı hale getirdi. Bir eliyle tutuşunu bıraktı, parmağını benim en hassas noktama getirip içeri kaydırды.

Bir iç çekerek yatağa geri düştüm. O tek parmak bile farkında olmadığım bir arzuyu tatmin etmişti.

"Evet," diye nefes nefese söyledim, o ikinci parmağını da sokarken.

Sonra parmaklarıyla pompalarken ve dilini klitorisimde dans ettirirken, beni hızla doruğa ulaştırdı.

"Evet, Flint, lütfen," diye inledim, kimsenin duyup duymadığını umursamadan.

Gage'in aksine, beni yalvartmadı. Beni doğrudan uçurumun kenarına getirdi ve oradan aşağıya indirdi. Parmakları tam doğru anda kıvrıldı ve yemin ederim yıldızları gördüm.

Ecstasy beni sarsarken bacaklarım titriyordu. Inleyerek onun adını haykırdım ve dilinin benden her damla zevki emmeye devam etmesiyle ne söylediğimi ne yaptığımı unuttum.

Dünyaya geri döndüğümde bacaklarım ve kollarım yatağa çöktü. Boğazım yanıyordu ve aniden çılgılık attığımı fark ettim.

O, memnun bir gülümsemeyle oturdu. Çenesi benim ıslaklığımla ıslaktı ve garip bir gurur duygusu beni sardı. Onda benim izim vardı. Kokum onu kaplamıştı.

"Bana hazır mısın?" diye sordu.

Onu yaklaştırmak için topuklarımı kışına dayadım. Kıkırdadı ve kollarımın arasına düştü. Penisinin ucu girişimi okşadığında nefesim kesildi.

"Hala hassas mısın?" diye tahmin etti.

Başımı salladım. "Seni içimde hissetmek istiyorum."

Gözleri sevinçle parladı, sanki ona hiç ummadığı bir hediye vermişim gibi. Elini penisinin üzerinde tutarak, ben inlerken kendini yavaşça içime soktu.

Aşağı baktığımda, beni daha da doldurmaya devam ettiğini gördüm. Bu manzara tek başına inlememe ve ona sıkı sıkı sarılmama neden oldu.

Flint, daha derine girerken tepkimi ölçmek için gözlerime baktı. Bir an için daha fazla dayanamayacağımı düşündüm, ama sonra parmakları klitorisimi daireler çizdi ve vücudum aniden onun her şeyini, bana verebileceği her şeyi istedi.

"Evet," diye inledim.

Kalan kısmı da içeri girdi ve ancak o zaman tam bir tatmin hissettim. Bir an için üzerime eğildi, içimde ona alışmamı bekledi. Uzun saçları bizi her iki yandan sararken dudakları benimkileri aradı.

Beni nazikçe öptü, ama ben ona açtım. Dilimle dudaklarını okşadım ve birlikte öpüşmemizi derinleştirdik. Kalçalarını bana sürttü ve ben içimdeki duvarları ona sıkıca kapattım.

O zaman hareket etmeye başladı ve her içeri girdiğinde kalçalarını benimkilere sürterek yıldızları görmemi sağladı.

"Harika hissettiriyorsun," dedim ona.

"Sen de öyle," diye inledi. Sonra kalçalarını kavradı, diğer kolunu altına kaydırarak beni kendine sıkıca bastırdı ve yuvarlandı, beni üstüne çıkardı.

Kendi uzun saçlarını etrafına dökülünce gözlerim şaşkınlıkla açıldı. Kalçalarını onun kalçalarının üzerine geldi, ama güçlü elleri kalçalarıma dayandı, beni kolayca kaldırdı ve uzun vücudunun üzerinde aşağı kaymamı sağladı. Nefes nefese, onun bunu tekrar tekrar yaparken pazı kaslarının gerilmesini izledim.

"Kendine dokun," diye önerdi. "Bu sefer boşalırken seni izleyeyim."

Elleri sabit ritmini sürdürdü ve şimdi beni aşağı indirirken aynı anda kalçalarını yukarı doğru itti. İçimde yeni bir noktaya dokunduğunda nefesimi tuttum. Ama haklıydı... bu yeterli değildi. Klitorisim de rolünü oynamak istiyordu.

Parmaklarım, Flint'in daha önce taptığı şişmiş kısma düştü. Altımda onu görmek, göğüs kaslarını ve pazılarını kasmaını görmek... çok güzeldi. Parmaklarım gittikçe hızlandı.

Nefes nefeseydi, benden daha kontrolündeydi ama hızla kontrolünü kaybediyordu. "Boşalırken gözlerin bende olsun," diye homurdandı.

Flint üçü arasında en az dominant olanı olabilir, ama yine de bir alfa erkekti. Alfa havlaması olmasa bile, ona itaat etmek zorunda hissediyordum.

Kaşlarını çöktü ve ağızım açık kaldı, o tekrar içime sertçe girdi.

"İşte böyle," diye inledi.

Gözlerine baktım ve hiç beklemediğim bir şey gördüm: hayranlık. Beni, onun görebileceği yerde, üzerinde parçalanırken izlemeyi seviyordu — sadece göğüslerimi değil, yüzümdeki her değişen duyguyu da.

"Benim için boşal, ay ışığı," diye fısıldadı.

Sadece üç vuruş daha ve parmaklarımın kıvrılmasıyla kendimi ona sıkıca sarılmış buldum. İnledim ve zevk o kadar yoğun ki, dik durmak için vücudum öne doğru kıvrıldı. Eli göğüslerimin arasına geldi ve ben parçalanırken beni havada tuttu.

Kalçaları, orgazmımın ritmine uyarak itmeye devam etti, zevk dalgaları üstümde yükselip alçalırken beni aşağı itiyordu, güçlü kolları ise yüzümdeki işkenceye maruz kalmış ifadeyi görebileceği yerde beni tutuyordu. Parmaklarımı hareket ettirmeye devam ettim, onun da benimle birlikte boşalmasını istedim, altın rengi yavaşça hakim olurken onun karanlık gözlerinin derinliklerine baktım.

Uzun, derin bir inilti çıkardı, hızı kesik kesik oldu. Aniden beni kendine çekti, sert göğsüne bastırdı. Kalçaları seğirdi ve

benim içime boşalırken, tatmin olmuş nefesini kulağıma üfledi.

Sonra beni sıkıca sıktı, eli sırtımda aşağı doğru kaydı. Başımı yukarı kaldırdım ve alnımı öptü.

"İyi misin?" diye sordu.

Titrek kollarımla göğsünden itildim. "İyiden de öteyim."

Sonra tekrar üzerine yığıldım. Kahkahası altımda yankılandı ve nefeslerimiz senkronize olurken, birlikte ulaştığımız zirveden inerken kendimi güvende ve tatmin olmuş hissettim.

İlk kez bir erkeğin kollarında kendimi gerçekten mutlu ve eksiksiz hissettim. Bu baş döndürücü ve korkutucu bir duyguydu. Flint benim için öldürmeye hazır olduğunu çoktan göstermişti, hem de beni tanımadan önce. Ateşim çıktığında ve bu anlaşma yüzünden beni sürüsüyle paylaşmak zorunda kaldığında ne olacaktı?

Daha korkutucu olan soru ise, kızgınlık dönemi bittiğinde birbirimize olan hislerimizin değişip değişmeyeceğiydi. Hala aynı şekilde hissedersen, Gage her şeyi mahvedebilirdi. Flint'in sürüsünün alfa erkeği olarak, Ironwood'un yaptığı gibi beni sürgüne gönderebilirdi. Bunu düşünmek bile kalbimi parçalıyordu.

Flint beni ölebilmek için yanına döndü. Yumuşak, nazik öpücüğünden çekildiğinde, gözlerinde bir soru vardı. Ama sorarsa, ikimizden biri cevabı bilir miydi?

Bölüm 30

Flint

Ekinoks gecesi, dördümüz Freya ve ben arka koltukta, Jeep ile alfa evinin önüne geldik. Heath park eder etmez, Gage ön koltuğun arkasına kolunu attı ve Freya'ya yoğun bakışlarını dikti.

"Hugo bunu kararlılığımızı sınamak için yapıyor. Seninkini. Benimkini. Hepimizin."

Heath de ona döndü. "Yaklaşan kızgınlık kokunla, kurtlar sağdan soldan sana atlayacak."

Gage kısa bir baş hareketiyle onayladı. "Unutma, anlaşma bizimle. Bu gece anlaşmayı bozarsan, istesen de istemesen de seni Moonblessed'da bırakırız."

"Anlaşmayı kabul ettim ve kendi payıma düşeni yerine getirmeye niyetim var." Freya çenesini kaldırdı ve Gage'e öfkeyle baktı.

Heath ona güven verici bir gülümseme attı. "Anlaşmanın bizim tarafına gelince, burada hiçbir tehliken yok. Alfa çifti, senin iznin olmadan sana dokunmaya cesaret eden her kurdu parçalar. Yine de... bize yakın dur, küçük kurt."

Freya'nın elini tutup öptüm, sessizce ona güç verdim. Hugo ve Idori'nin bize kötü niyetli olduklarına inanmıyordum — bu gece ekinoks gecesiydi, her kabile için önemli bir geceydi.

Alfa çifti, ataları Ova bölgesinden değil, Yayla bölgesinden olduğu için atalarımın düşmanları olsalar da, bugünlerde ortak yanlarımız daha fazlaydı. Moonblessed sürüsünü, yakın ve uzak yerlerden gelen insanların farklı kabile geleneklerini ve tipik kurt adam geleneklerini tek bir sürüde harmanlayan bir sığınak haline getirmek için çok çalışmışlardı. Bu gece, Gage ve Heath'in fark ettiğinden çok daha fazla eski geleneklerimizi onurlandırmakla ilgiliydi.

Ayrıca Freya için endişelenmiyordum. Beni seçtiğini göstermişti. Bugün diğer ikisi için zor bir gün olabilirdi, ama ona güveniyordum. Sürümüzle kalacaktı.

Ve sonra, onu ısıdan kurtarıp bu işi bitirir bitirmez, onu eşimin ilan edecektim. Gage ve Heath'in bu konuda ne hissedeceği, Freya'nın istediği şeyi, yani beni elde etmesinden daha az önemliydi.

"Bana verecek bir öğüdün yok mu?" diye alay etti.

"İçgüdülerini takip et," dedim basitçe. "Kurtun sana yol gösterecek."

Onun kurt ruhuyla henüz tanışmamış olabilirdim, ama içten içe kurtlarımızın birbirini seçtiğini biliyordum. Birbirimizi sahiplenip bunu tüm dünyanın görmesi için resmileştirmemiz sadece an meselesiydi.

Jeep'ten indiğimizde, Gage'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, idam mangasının önüne çıkıyormuşuz gibi görünüyordu. Zaten o, pub dışında sosyal etkinliklere pek meraklı biri değildi. Hele de bu etkinlik, onun için en yeni "sürü arkadaşımız" için bir sadakat testi anlamına gelen bir şeyse... Onu işaretlemeyi reddettiği kişi için.

Freya bu gece giymek için akıllıca uzun kollu bir tunik gömlek seçmişti, beline bağladığı ince kemer kadınsı hatlarını vurguluyordu.

Freya'nın elini tutarak, Heath ve Gage'in onlara hırıldamasına neden olacak kadar uzun süre Freya'ya bakan iki ast kurtun yanından geçerek yan kapıdan içeri girdim. Mahremiyet çitinin içine girince, diğer geleneksel enstrümanların eşlik ettiği davul sesleri duyulmaya başladı. Kalbim hızla çarpmaya başladı. Ayın kutsadığı diğer kurtların arasında olmayı özlemiştim. Çeşitli süs çalıları ve meyve ağaçlarının arasından geçerek arka bahçeye vardık. Orada, çeşitli ızgara etlerin lezzetli kokusunu şimdiden alabiliyordum.

Alfa konağının arka bahçesi, tüm sürünün buraya sığabileceği kadar genişti, ancak ayakta durmak zorunda kalacaklardı. Bugün, konuk listesini daha dikkatli seçmişlerdi. Alfa çiftin devasa arka bahçesine adımımızı attığımızda, müzik aniden durdu ve düzinelerce göz üzerimize çevrildi.

Çoğu, Freya'dan bizim birbirine kenetlenmiş parmaklarımıza kaydı ve tekrar bana döndü. Onlara soğukkanlılıkla baktım, ona karşı şanslarının olmadığını belli ettim. Resmi olarak hak iddia etmemiş olsam da, alt kurtlar bir alfa'dan onu almaya çalışmamaları gerektiğini çok iyi bilirlendi.

"Howling Echo geldi!" Hugo sıcak bir sesle seslendi.

Hugo, maşa aletini adamlarından birine verdi ve bize doğru ilerledi. Büyük ızgara, bahçenin bir köşesinde duruyordu. Kapalı ama iyi havalandırılan bir tente altında lavabo ve ocak bulunan açık mutfakın bir parçasıydı.

İçecek seçenekleri, hamburger ekmeği, tabaklar ve diğer eşyalarla dolu büyük bir büfe masası bahçenin arka tarafını kaplıyordu.

Davulcular şarkılarına devam ederken, Hugo önce Gage'in, sonra Heath'in, sonra da benim elimi sıktı, bu da Freya'nın elini bırakmamı gerektirdi. Tereddüt etmeden onun da elini sıktı ve ona da farklı davranmadı. Idori hemen arkasından gelerek bizi selamladı.

"Hoş geldiniz, Howling Echo." Idori dördümüze gülümsedi. "Yemekler neredeyse hazır."

Kolunu Freya'nın omzuna doladı ve onu büfe masalarına doğru çekti. "Size ne tür içecekler olduğunu göstereyim."

İki kadının uzaklaşmasını izlerken gözlerimi kııptım. Belki de Gage haklıydı. Hugo ve Idori, Freya'yı tavlama, onu sürülerine katmak için kur yapıyorlar gibi görünüyordu. Ayrıntıları bilmeseler bile, Freya'nın bizimle olan gerçek ilişkisi hakkında bir şeyler öğrenmiş olmalılar.

Freya, Idori onu uzaklaştırırken omzunun üzerinden bize baktı, şaşkın ve biraz gergin görünüyordu. Sürü alfa önce mavi peri şarabını işaret etti ve ona içinde alkolden daha fazlası olduğunu söyledi.

Hugo, her birimizin neyi sevdiğini zaten bildiği için üç bira alıp bize getirdi.

Hepimizin elinde içecekler olunca Hugo döndü ve sesini yükselterek davulcuların susmasını sağladı.

"Ekinoks, hazırlık zamanıdır. Hasadın cömertliğini düşünmek ve kış için yiyecek stoklamak için bir zamandır. Bu nedenle, şükran zamanıdır."

Eski sürü arkadaşlarımdan birkaçı onaylayarak seslerini yükseltti ve liderlerini teşvik etti.

"Bu yüzden bu geceki kutlama Howling Echo'nun şerefine. İletişim kulemizi tamamlamamıza yardım ettikleri için onlara şükranlarımızı sunuyoruz. Artık sürümüz dış dünyayla daha iyi bağlantı kurabilir."

Bir uluma korusu yükseldi ve herkes kupalarını ve şişelerini selamlamak için kaldırdı. Sonra tüm gözler Freya'nın üzerine çevrildi.

Heath ve Gage birbirlerine baktılar ve Gage'in çenesi seğirdi.

Omzuna hafifçe vurdum. "Her şey yoluna girecek. Freya, Howling Echo'ya ait olduğunu biliyor."

Gage elimi silkeledi ve ava çıkmış gibi ızgaraya doğru yürüdü. Belki biraz yemek yedikten sonra keyfi yerine gelir.

Hugo'nun sesi tekrar yükseldi ve sürüsünü düzene çağırdı.

"Atalarımız, biz kurtların büyük bir dayanıklılığa ve kurnazlığa sahip olduğuna inanırdı. Hem insan hem de hayvan olarak köklerimizi asla unutmayalım."

Herkes içkilerini kaldırdı ve bir yudum aldı.

"Evet, hepimiz büyük bir dayanıklılığa sahip olalım," dedi Shante gülerek, kadehini kaldırıp Freya'ya göz kırptı.

Idori sert bir şekilde ekledi, "Ve gece eve ne zaman dönmemiz gerektiğini bilecek kadar kurnazlık."

Shante'nin gülümsemesi daha da genişledi.

"Flint," Hugo benim adımla seslendi. "Halkının koruyucu kurt ruhu hikâyesini bizimle paylaş."

Atalarımızın bilgeliğini, halkın bir araya geldiği bu tür gecelerde aktarmak bir gelenektir ve Hugo'nun artık onun sürüsünden biri olmasam da bana bu onuru verdiği için minnettardım. Eski sürülerimden birkaç kişi sessizce sözlerime eşlik ederken öne çıktım.

"En eski ve en soğuk kışlarımızdan birinde, atalarım açlıktan kıvranıyordu. Genç bir aile yiyecek arıyordu ama hiçbir şey bulamadı. Bir kurt sürüsü bu aileyi bulmuş ve onlara taze et getirmiş. Ama kurtlar bununla yetinmemiş. Aile eti yedikten sonra, kurtlar aileye dünyadaki diğer hayvanları tanıtmış. Kurtlar insanlara, toynaklı ve boynuzlu hayvanların yenilebilir olduğunu, pençeli ve pençeli hayvanların ise yenilemez olduğunu öğretmiş."

Sözlerim üzerine bir uluma sesi yükseldi. Sonra devam ettim. "Kurt rehberleri gökyüzünde kayboldu." Yukarıdaki yıldızları işaret ettim. "Bugün bile orada kalarak bize doğa ile uyum içinde nasıl yaşamamız gerektiğini hatırlatıyorlar."

"

Sonra gökyüzündeki ince hilal şeklindeki dolunayı işaret ettim. "Ay Büyükanne ve Güneşin Yaşlı Adamı N'api, sonunda aralarındaki anlaşmazlıkları çözdüler. Birlikte, ayı onuruna uluyan kurt ruhlarını güneşin altında çalışan insanlarla birleştirerek kurt şekil değiştirenleri yarattılar. Kurtlar, atalarımıza yardım eden ilk varlıklardan bazılarıydı ve belki de bu yüzden kurt ruhları bizimle bu kadar kolay birleşti — bizi bu yeni çağa yönlendirmek için."

Hugo omzuma hafifçe vurdu ve tekrar konuşmak için öne çıktı.

"Elbette, hepimizin ataları aynı değil," diye belirtti. "Bazıları Flint'in hikayesindeki gibi koruyucu kurt ruhlarının soyundan gelmiyor

hikayesindeki koruyucu kurt ruhlarının soyundan gelmez, Fenrir'in çocuklarının soyundan gelir... Ve Fenrir'in atası, Loki olarak adlandırılan kişi, bir düzenbazdır. Bazıları, Loki'nin kurtlarının ayı ve güneşi yiyerek hepimizi Ragnarök olarak adlandırdıkları şeye sürüklemeyi planladığını söyler. Biz, Ay Anne'nin bilge olduğunu ve eşi Yaşlı Adam'ın güçlü olduğunu biliyoruz. Bir gün gökyüzündeki iki büyük kurt sürüsü Ragnarök'te savaşılabılır... ya da barış içinde birleşebilir. Hepimiz barış için umut edelim!"

Sürü tekrar uludu ve biz de onlara katıldık. Hugo'nun bilgeliği, halkımızın kökenlerinden çok daha fazlasını kapsıyordu. Freya'nın, az önce bahsettiği iki tür kurt dışında, başka bir soyun torunu olabileceğini düşünmüş müydü acaba? Loki'nin ay ve güneşi yiyen kurtları ile, bizim gibi Ay Büyüklü ve Yaşlı Adam'a tapan ayın kutsadığı kurtlar. Belki ona sorardım... Gerginliğin bu kadar yoğun olmadığı bir gece, diye karar verdim.

Heath ve ben içki masasına döndüğümüzde, Idiri Freya'yı mümkün olduğunca çok sayıda sürü arkadaşıyla tanıştırmak için bir geçit törenine çıkarmıştı bile.

Gage, Hugo'nun yanında durmuş, "Görünüşe göre bu partide çiftleşmiş tek kurtlar alfa çifti. Ne beklenmedik." diye mırıldanıyordu.

"Freya'nın kızgınlık dönemi başlamadan bir eş bulması onun için en iyisi," dedi Hugo masumca. "İçeri gel. Sana bir şey söylemem gerek."

Gage, Freya'ya bir an daha baktıktan sonra Hugo'nun peşinden alfa konağının arka kapısına doğru yürüdü.

Tork'un yanımdaki Heath'i fincanının kenarından dik dik izlediğini fark edince burnumu çekip başımı salladım. Idiri onu Freya'ya tanıttığında Tork zorla gülümsedi, ama Heath'in yanından geçer geçmez bakışları hemen ona döndü.

"Söylentiler çoktan başladı," diye içini çeken Heath, mavi peri şarabını bir bardağa doldurup tek yudumda içti. Hemen yeniden doldurdu.

"Ne dedikoduları?" diye sordum.

Ama cevap veremeden Shante bize doğru geldi. Bahçenin diğer ucundan Freya'ya el salladı, sonra yanımdaki içecek masasından kendine bir bardak punç doldurdu.

"Bu eğlenceli olacak," diye mırıldandı Shante, bardağını kaldırarak bana eğlenceli bir bakış attı.

Gülümsedim. "Gage, sürü savaşı çıkarmayacağımıza dair yemin ettirdi bile."

"Bence alfa çifti sizi zorlamaya çalışıyor," dedi Shante. "Bizi mi?" diye homurdandı Heath.

"Üçünüzden hiçbiri Freya'yı sahiplenmediniz," dedi Shante, sanki bu çok açılmış gibi omuz silkti. "Alfa Çift ona ısınmış görünüyor. Onun kızgınlık döneminde iyi bakıldığından emin olmak istiyorlar." Heath ve ben birbirimize baktığımızda, "Eşi tarafından," diye ekledi.

İkimizin de boğazından bir hırıltı çıktı ve Shante güldü.

Heath, "İşimizin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyorsun, Shante. Kızgınlık döneminin bir sonraki görevimizle çakışıp çakışmayacağını bilemeyiz. Kızgınlık dönemi ne zaman başlarsa başlasın, sürü arkadaşımızı güvende tutmak istiyoruz. Bu bizim önceliğimiz. Onunla kimin çiftleşeceği ikincil öneme sahip."

Bunu söylerken, hesaplı bakışları bahçenin diğer ucundaki Freya'ya sabitlenmişti. Sözleri, Freya'nın bir başka eşsiz erkek kurtla el sıkışmasını izlerken, beni zaten gergin olan halimden daha da gergin hale getirdi.

Ona tamamen aşık olmuştum. Gage, kızgınlık dönemi başlamadan başka bir iş kabul ederse ne olacağını bilmiyordum. İlk kızgınlık dönemini atlatana kadar yanından ayrılmak istemiyordum. Güçlü ve yetenekli bir kurt olduğunu kanıtlamıştı, ama kızgınlık dönemi onu dezavantajlı bir duruma sokuyordu.

Freya beş gün boyunca şehvetle yanıp tutuşacak, başka hiçbir şeye odaklanamayacaktı. Bana kalsa, o süre boyunca ikimiz birlikte odasında kilitli kalırdık. Vücudunun ihtiyaç duyduğu kadar yiyip içmesini sağlardım. Ama kızgınlık döneminde işe odaklanamazdım. Diğer ikisinin de odaklanabileceğini sanmıyordum.

"Bu gece, ona karşı niyetini bir şekilde kanıtlayacaksın," diye uyardı Shante.

Kadehini selamlayarak kaldırdı ve arka bahçeden geçerek doğrudan gelecekteki eşime doğru yürüdü.

"Freya!"

Shante, sanki en iyi arkadaşlarıymış gibi ona sarıldı. Shante'nin düşünce yapısını bilen ben, onun muhtemelen benim eşimi en iyi arkadaşlarından biri olarak gördüğünü biliyordum.

Freya'yı kolundan tutup dansçıların çemberine katıldı ve Freya'ya da aynısını yapması için cesaret verirken, diğer arkadaşlarına da onlara katılmaları için işaret etti.

"Ne dedikoduları?" Shante'nin sözümüzü kesmeden önce konuştuğumuz şeyi unutmadan Heath'e tekrar sordum.

Heath, Moonblessed sürüsünün diğer üyeleri duymadan konuşabilmemiz için beni içki masasından ve davulculardan uzaklaştırdı.

"Gage ve ben cip almaya gittiğimizde Tork'a rastladım," dedi Heath, gözlerini Freya'dan ayırmadan.

Bahçenin diğer tarafında, Tork'un bazı eski Moonblessed arkadaşlarıyla durduğu yere baktım. Tork omzunun üzerinden Heath'e tekrar baktı ve aniden anladım.

"Sen..."

"Evet. Ben... Onun şüphelerini doğrulayacak hiçbir şey söylemedim, ama o düşünüyor ki..." Heath içini çekti ve uzun saçlarını eliyle taradıktan sonra devam etti, "Freya'yı eşim olarak almayı planladığımı."

Kurtumun bu söz üzerine sahiplenici bir şekilde kükreyeceğini sanmışım, ama kükremedi.

Belki de Freya için endişelenmekle meşgul olduğu içindi.

O bizim, diye cevapladı kurtum.

Evet, kurt tarafıma güvence verdim. *Isır. Sahip çık.*

"Shante de aynı şeyi düşünüyor," diye itiraf ettim, Idori Freya'yı masaya geri götürürken, o da bir içki daha alabilsin diye. "Eminim Freya'yı eşim olarak sahiplenmeyi planladığımı düşünüyor."

"En azından senin durumunda bu doğru," diye homurdandı Heath. "Ama evet, hepsi hangimizin onu sahipleneceğini merak ediyor."

Freya bir sonraki içkisini içti, sonra bir tane daha aldı. Bana hızlıca gülümsedi, sonra Idori onu Tork'un yanında duran birine tanıtmak için çağırdığında döndü.

O, ona dönüp kaşlarını çatı. Müzik sesine rağmen, onun sözlerini duyabildim.

"O burada eşini bulamayacak," diye homurdandı Tork. Yanlara doğru sendelemesinden, ne kadar içtiğini merak ettim. "

ne kadar kurt gösterirsen göster."

Herkes durmuş, başlarını çevirip sürünün alfa erkeğine bu şekilde konuşmaya cesaret edenin kim olduğunu görmek için bakıyordu.

Idori kendini toparladı, ama sadece "Açıklayın" dedi.

"Onun hakkında bazı şeyler duydum," dedi Tork, Freya'ya doğru elini sallayarak. "Echo kurtları muhtemelen onun eşinin öldüğünü sanıyor, ama o ölmedi. O başka birine yazılmış. Echo onu kendilerinden birini seçmeye ikna edemezse, kimse edemez. O, kaderindeki eşine ihtiyaç duyuyor."

Heath yanımda gerildi, ama hiçbir şey söylemedi. Bu Idori'nin halletmesi gereken bir işti.

Başka bir sürünün iç işlerine karışmak asla iyi bir fikir değildir.

"Ve sen bunun alfa çifti için yeni bir haber olduğunu mu düşünüyorsun?" Idori hırladı. "Bizim bilmediğimiz bilgilere erişimin olduğunu mu sanıyorsun? Ve eğer öyleyse, neden

bunu daha önce söylemedin?" Freya'ya döndü. "Eşine ne oldu, canım?"

Oraya gidip Freya'yı oradan uzaklaştırmak, onu herkesin önünde kişisel bilgilerini açıklamaktan korumak istedim. Ama olan biten her şeyi düşününce, onun cevap verip hakkındaki yanlış anlamaları gidermesinin daha iyi olacağını biliyordum.

Freya'nın elleri fincanını kavradı ve göğsüne sıkıca bastırarak kendini içine kapattı. "O beni reddetti."

Birkaç kurt şaşkın bir çığlık attı. Idori'nin bütün gece övündüğü güzel kurdu kimsenin reddedebileceğini anlamakta zorlanıyorlardı.

"İşte bu kadar," dedi Idori, sanki her şey hallolmuş gibi. Freya içkisini büyük bir yudumla içti.

"Daha neşeli bir şey çalın," dedi Idori müzisyenlere.

Sesler şarkıya dönüştü ve Tork, parti devam ederken gizlice uzaklaşmaya karar verdi. Heath, Tork'un iki Moonblessed arkadaşıyla birlikte yan kapıdan kaybolana kadar onu izledi.

"Bunu nasıl öğrendi?" diye Heath'e mırıldandım.

Cevap vermediğinde, Heath'in bardağı sıkıca kavrayan elini fark ettim. Gözleri avlunun diğer ucundaki Freya'ya dikilmiş, ona bakan herkesi korkutuyordu. Kaşları çatılmıştı.

Eşinden ayrılmaktan nefret eden sahiplenici bir alfa gibi görünüyordu. En azından insan tarafım Freya'nın sadakatine inanmasına rağmen, benim de ondan çok farklı görünmediğime emindim.

Freya başka bir eşsiz kurda yaklaştığında, biri ona dokunmak üzere olduğunda ya da burun delikleri yaklaşan kızgınlığının kokusunu almak için genişlediğinde, içimdeki kurt içten içe hırıldıyordu.

Ancak Gage veya Heath'in yanında hiç böyle davranmamıştı. Onlar benim sürü arkadaşlarım olduğu için miydi? Belki de kurtum, onları Freya'yı koruyacaklarına güveniyordu.

Heath'in birkaç dakika önce işimizin tehlikeli olduğu hakkında söyledikleri, birdenbire daha önce hiç düşünmediğim bir şeyi düşünmeme neden oldu... O boz ayı beni öldürseydi Freya'ya ne olurdu? Gage ve Heath'in onu öldürüp Freya'yı korumak için anlaşmalarını yerine getireceklerinden şüphem yoktu.

Ama o anın heyecanı geçtikten sonra... sonra ne olacaktı?

Belki de zaten gergin olduğum ve onu diğer kurtların dikkatinden korumak için kendimi zorladığımı içindi, ama koruyucu içgüdülerim içimden tüm gücüyle kükredi.

"Heath, ben olmasaydım... İş sırasında bana bir şey olsaydı... Freya'yı korur muydun?"

Heath alaycı bir şekilde güldü. "Anlaşma böyle. Yoksa bu geceki saçma test yüzünden unuttun mu? Biz onu koruruz, o da bize kendini verir."

Sözleri, tedirginliğimi anında öfkeye dönüştürdü.

"Onun hakkında nasıl böyle konuşabilirsin?" diye kükredim, başım ağrımaya başlamış, kafamın içinde davullar çalıyordu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedi Heath sinirli bir şekilde. "Hayır, belki de açıklamalısın."

"Neden bana bu kadar yüklendiğini anlamıyorum," diye homurdandı Heath, bana dönerek Freya'dan gözlerini ayırdı.

"Freya'ya bakacak mısın diye sordum, sen de mağara adamı gibi cevap verdin," diye homurdandım.

"Anlaşmamızı biliyorsun. Değişmedi," dedi Heath. "Sırf sonunda sikini ıslattın diye..."

Onu yere yatırıp yumruklarımı savurdum. Yere düştüğünde, ağzı kötü bir sırıtişla kıvrıldı ve beni o kadar şaşırttı ki durakladım.

"Oh, bana meydan mı okuyorsun?" Heath beni itti ve soyunmaya başladı. "Kabul ediyorum. Bunu kurtlar gibi yapalım."

Etrafımızdakiler duymuştu ve şimdi tüm gözler üzerimizdeydi.

Genç Ay'ın kutsadığı kurtlar etrafımızı sardı, alkışlayıp "Dövüş! Dövüş! Dövüş!" diye bağırıyorlardı.

Gage ve Hugo anında evin içinden ortaya çıktılar, bakışları bizi arıyordu. Sürü liderimin öfkesi sürü bağı aracılığıyla bana çarptı, ama ben fark etmemiş gibi davrandım.

"Bu kesinlikle ateşe körükle gitmek olacak," dedi Heath gülerek, kollarını kaldırıp daireler çizerek kaosu kucakladı.

Ay'ın kutsadığı sürü, Heath ve benim Freya'yı eşimiz olarak istemediğimizi daha önce şüphe ediyorduydu, şimdi kesinlikle inanacaktı. İki sürü arkadaşını kavgaya sürükleyecek başka ne olabilirdi ki?

Gömleğimi yırttım ve bir çığlık duydum. Bakınca Freya'nın ikimizi de izlediğini gördüm. Shante, gözleri geniş ve endişeli bir şekilde bir içki daha yudumlarken onu sabit tuttu. İlahiler yüzünden duyamadığım bir şey söyledi, ama dikkatim o kadar dağınıktı ki dudaklarını okuyamadım.

Bir kurt uyarı olarak kükredi ve Heath dişlerini göstererek bana atılınca ben de şekil değiştirdim. Dört ayak üstüne çökerek yana kaçtım, momentumuyla beni devirmesine izin vermedim. Dişlerimizi geri çekerek kükreyerek daireler çizdik.

Oldukça ilginç bir manzara oluşturduğumuzu hayal ettim — devasa, gümüş beyazı bir alfa kurt, biraz daha küçük ama yine de devasa, alnında ay işareti olan koyu kahverengi bir alfa kurtun etrafında dönüyordu — alnımın kürkünde hafif hilal şeklinde bir ay işareti vardı.

Heath yan tarafımı ısırды ve dikkatimi kavgaya çekti.

"Senin sorunun ne lan?" Ona sürü bağımız aracılığıyla hırladım.

"Bana meydan okuyan sendin," diye cevapladı Heath. *"Ben sadece bunu sonuna kadar götürmek istiyorum."*

"Freya daha iyisini hak ediyor," diye bağırdım ve boğazına hamle yaparken atıldım.

Beklediğim gibi kaçtı ve ben de ön pençesine saldırdım. Onu iyice kavrayamadan pençesi dişlerimin arasından kaydı. Heath'in dişleri kulağımın etine derinlemesine battı ve bir an için onu koparacağından korktum.

Ben uludum, tüm ağırlığımı onun üzerine attım ve ikimizi birlikte yuvarlanmaya zorladım. Ne yazık ki Heath, biraz daha büyük olmasını avantaja çevirdi ve bükülerek çenesini boğazımın üzerine getirdi ve üstüne çıktı.

Etrafımızdaki ilahiler aniden durdu, sanki herkes ne olacağını görmek için nefesini tutmuş gibiydi.

"Pes et," diye homurdandı Heath.

Kurtum inledi, ama başka seçeneğimiz yoktu. Heath daha baskın kurttu ve bizi yenerek bunu bir kez daha kanıtladı.

Sessizliğin ortasında, Freya'nın tatlı sesi duyuldu, sözleri belirsizdi. "Benim için kavgaya etmeyin. Ben buna değmem."

"Ben pes ediyorum," dedim Heath'e aceleyle.

Beni bırakır bırakmaz, anında şekil değiştirdim. Eşim bana ihtiyaç duyuyordu. Heath ile aramda ne olmuştu olursa olsun, hiçbir şey onun yanına gitmemi engelleyemezdi.

Çıplak ve kanlı bir halde öne çıktım ve kalabalık ikiye ayrıldı. Aniden hareket eden kalabalık Freya'nın sendelemesine neden oldu ve düşmeden onu kollarıma aldım. Elindeki içki yere döküldü ve peri şarabının kokusu burnuma çarptı.

O bana şaşkın bir şekilde baktı, sonra gülümsedi. "Kahramanım."

"Sen için savaşmaya değer, ay ışığı," diye fısıldadım ona.

Etrafımızdaki fısıltılar, Heath'in beni yendiği için Freya'yı alabileceğini düşündüklerini hatırlattı. Gage sayesinde hepimizin içinde bulunduğu çılgın anlaşılmadan haberleri yoktu.

"Ne kadar içti?" diye Shante'ye homurdandım.

Kalabalık dağıldı ve Gage bize doğru yürürken bana öfkeyle baktı. "O neydi öyle?"

Freya kollarımda gökyüzüne bakarak kıkırdadı. "Sanırım uyumam lazım. İki Flint var."

"Daha önce hiç peri şarabı içtin mi, prenses?" Gage, saçlarını kulağının arkasına itip çenesini parmağıyla okşarken, şaşırtıcı derecede nazik bir sesle sordu.

"O çok lezzetli olan mı?" diye sordu. "Onu mağaraya geri götüreceğim," dedi Heath.

Kalabalık yol açtı ve onun giyindiğini fark ettim.

Alfa çifti onun arkasında duruyordu. İkisi de bunun nasıl sonuçlanacağını merakla izliyordu.

"Hayır," diye Heath'e hırıldadım. "Ondan sonra olmaz..."

"Maçı ben kazandım," diye hatırlattı Heath. "Yine kıcını tekmelemem mi gerekiyor?"

"Flint," diye homurdandı Gage.

Bu her şeyi halletti. Sürünün alfa erkeğinin isteklerine karşı gelemesdim. Anlaşmamızın şartlarına göre, Freya Heath'in yanında güvende olacaktı, daha önce bana çok güzel hatırlatmıştı.

"Peki," diye homurdandım. "Ama sakın..."

Gage homurdandı ve Heath sert bir bakış attı, ben de cümlemi bitiremedim. Ne demek istediğimi anladılar.

"Seni inine geri götüreceğim, küçük kurt," dedi Heath, ben onu isteksizce onun kollarına verirken.

O aramızda en uzun boyluydu, bu yüzden onu kaldırmak için eğildi, saçlarını sıkılamaya dikkat etti. Kollarımdan onun ağırlığını kaybetmek, bir anda kendimi bir parçama kaybetmiş gibi hissettirdi.

Garip bir şekilde, kurtum sadece izledi, memnun bir homurtu çıkardıktan sonra ön pençelerini çaprazlayıp zihnimin içine uzandı.

Eşimiz artık güvende.

Bu düşünceye şaşkınlıkla gözlerimi kırdım. Eşimiz mi?

Kurtum, Heath'in ortak eşimizle ilgileceğini biliyordu. Kurtum, Heath'e karşı hislerini ilk kez bu kadar net bir şekilde ifade etmişti.

Şüpheleniyordum ama gerçekten inanmamıştım.

Heath Freya'yı uzaklaştırırken, Freya onun omzunun üzerinden bakıp el salladı.

Shante güldü ve el salladı, Idori ve Hugo da aynısını yaptı. Gage ve bana doğru geldiler ve uzun bir gece geçireceğimizi anladım.

Heath, Freya'yla birlikte buradan ayrılma hakkını kazanmıştı. Gage ve ben ise Freya'nın durumuyla ilgili müttefiklerimize yalan söylememeye çalışacaktık. Yarın Heath'in eşinin işaretini Freya'nın üzerinde görmediklerinde kafaları karışabilirdi.

Heath ve Freya ortadan kaybolur kaybolmaz Idori yüksek sesle, "İki onur konuğumuz geceyi sonlandırdı," diye bağırdı. "Ama iki Echo hala burada. Onlara minnettarlığımızı gösterelim!"

Ay'ın kutsadığı sürü uludu, sonra kadehlerini bize kaldırdı. Biri kadehi elime tutuşturdu, Gage ve ben de kadehlerimizi kaldırarak karşılık verdik. Sonra hepimiz içkilerimizi bir dikişte içtik.

"Gece daha yeni başlıyor!" diye bağırdı Hugo. "Hadi ziyafet çekelim."

Bölüm 31

Heath

Bir pislik olduğumu biliyordum. Hiç aksini iddia etmemiştim. Ama Freya kollarımda bana gülümserken, aniden daha iyi bir kurt olmak istedim. Ve sorun da tam olarak buydu.

Eski sevgilim Tork'un Freya hakkında öyle konuşmasını görmek beni öfkkelendirmişti. Ama öfkemi Flint'ten çıkarmak hiçbir işe yaramamıştı. Aksine, kendimi daha da çelişkili hissetmeme neden olmuştu.

Freya kollarımda, yolcu kapısını açtım ve onu koltuğa oturtup emniyet kemerini bile taktım.

"Her zaman beni koruyorsun," diye mırıldandı. "Araba kazalarından bile."

Gülümsedim, çünkü o anda emniyet kemeri, onu yere kaymaktan korumaktan çok daha önemliydi.

O benim bir beyefendi olduğumu sanıyordu, ama kurtları karıştırmıştı. Beyefendi Flint'ti, ben değil. Sürücü tarafına geçtim. Kapıyı kapatır kapatmaz, gözümün ucuyla gördüğüm bir şey beni tetikte tuttu.

Sadece Shante'ydi. Kapalı bir plastik kapla koşarak geldi ve neredeyse yüzüme dayadı.

"Bu yemeği al. O peri şarabını aç karnına içti."

"Bunun için sürünüze teşekkürler," diye homurdandım.

"Neye bulaştığını bilmiyormuş gibi davranma," diye Shante de homurdandı, ama bakışlarını kaçırdı.

"Bunun üçümüz için zor olacağını düşünmüştüm, onun için değil."

"Ona iyi bak." Arkasını dönüp partiye geri dönerken sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Shante çok dominant bir kurt değildi, ama yeni arkadaşını alfa kurda karşı gelerek bile koruyacak kadar önemsiyordu.

Diğer Ay'ın Kutsadıkları kurtlar gibi, muhtemelen benim Freya'yı şimdi sahipleneceğime inanıyordu. Shante muhtemelen Flint'in sahipleneceğini ummuştu, ama hayal kırıklığı geçiciydi. Flint'in, Freya'nın kızgınlığı bittiğinde, kızgınlığın aralarındaki ilişkiyi karıştırmadan onu seçtiğinden emin olabildiği anda onu sahipleneceğini biliyordum.

"Shante çok nazik," diye mırıldandı Freya yanımda. "Seni sarhoş edecek kadar nazik."

"Benim suçum," diye itiraz etti.

İç geçirdim ve küçük kurtumuzu garip bir şekilde korumak istercesine, inimize doğru yola çıktım.

"Sanırım hiç peri şarabı içmedin?" "Benim gibi biri için çok zengin."

Onun Ironwood'da nasıl muamele gördüğünü hatırlayarak, onaylamadığımı gösteren bir homurtu çıkardım. Onu takip eden tüm kurtları öldürmek — hem de iki kez

— yeterli gelmemişti. Onu tanıdıkça, ne kadar kötü muamele gördüğünü daha iyi anlıyordum.

Onu değersiz hissettirmişlerdi, tıpkı bu gece bize kavga etmeye layık olmadığını söyleyerek gösterdiği gibi. Kurtum buna şiddetle karşı çıkıyordu. Onun için, o partide bulunan her kurt onun hak iddia ettiği şey için bir tehdit oluştuyordu. O bizden daha iyisini hak ediyordu ve hem ben hem de kurtum bunu biliyorduk.

Kendi sürümünden bile, bu durumda ondan yararlanabileceğimi düşünüyordu. Bu benim hakkımda ne diyordu? Yıllar boyunca birçok sevgilim olmuştu, ama hiçbirine bir şey yapmaya zorlamamıştım ya da önce sarhoş etmemiştim.

Bu anlaşma kafamı karıştırıyordu ve her geçen gün kendimi daha çok pislik gibi hissettiriyordu. Freya'nın parmaklarımın arasından kayıp gittiğini hissediyordum, özellikle de Flint onunla bir şans yakalamışken.

Gage ve ben bunu dün sürü bağı sayesinde hissetmiştik. O zaman ikimiz de bu konuda rahatlamıştık. Belki Gage anlaşmamızın kesinleşmesinden dolayı rahatlamıştı, ama ben Freya'nın artık ona layık bir kurt bulacağı için rahatlamıştım. Artık bana değil, Flint'e odaklanabilirdi.

Yine de, Flint onu geri getireceğini söylediğinde, gururum galip gelmişti. Şimdi ise buradaydım. Pencereden dışarı bakıp küçük bir manyak gibi gülen sarhoş Freya ile uğraşma şerefine nail olmuşum.

Dudaklarım istemeden gülümsedi. Sarhoşken çok sevimliydi. Belki de onu eve götürme hakkı için Flint'e meydan okuduğum gerçek neden buydu.

Arabayı park edip kapısını açtığımda, kemerini çoktan çıkarmıştı. "Kendi başıma inebilirim..."

Freya yüzüstü göğsüme düştü ve ben onu bileğinden emniyet kemerinden kurtarmaya yardım ettim. Tuzakta yakalanmış bir hayvan gibi hırladı ve kıvrıldı.

"Seni tuttum, küçük kurt. Bu kadar bağımsız olmana gerek yok. Bazen bizim sana bakmamıza izin verebilirsin."

Onu kolayca gelin taşıma pozisyonunda kaldırıp çalışma odasına götürdüm, Gage'in ilk geldiğimizde onu nasıl taşıdığını hatırladım. Onu kendime sıkıca sararken, o gün onu neden yere indirmek istemediğini anladım. Onu kollarımda tutmak doğru geliyordu.

"Garip hissediyorum," diye mırıldandı.

Belli ki bu his karşılıklı değildi.

Onu mutfağa götürdüm ve kolçaklı ve sırtlıklı bir sandalyeye oturttum. Onu sandalyeye iterek düşebileceği bir yön kalmamasını sağladım.

"Yedikten sonra daha iyi hissedeceksin."

Kutuyu açtığımda içinde barbekü tavuk ve domuz eti, ızgara sosis ve mısır koçanı vardı. Kokusu ağzımı sulandırdı ve Shante iki aç kurtun bile doyacağı kadar çok yemek hazırlamıştı.

Freya ellerini uzattı ve ben de gülerek yemeği önüne koydum. Sonra yanına oturdum ve bir dilim sosis aldım.

Çatalı bana doğru salladı ve beni bıçaklamak için hamle yaptı. "Benim."

Gülerek, "Tamam, önce sen istediğini al." dedim.

Dirseklerimi masaya dayayıp başımı elime koyarak, onun yemeği tıkmamasını izledim. Freya, önümde yemeğini yiyip bitirirken hiç utanmıyordu.

"Sakin ol, küçük kurt," diye uyardım. "Bir anda çok fazla tanıdık olmayan malzemeyi karıştırıyorsun."

Yavaşladı ve aniden elini ağzına götürdü. "Benim

Aniden sandalyeyi geri itti ve ben de onun aşağıdaki banyoya koşmasına yardım ettim.

alt kattaki banyoya kaçmasına yardım ettim. Az önce yediği her şeyi ve biraz da mavimsi şarabı kusarken saçlarını geriye tuttum. Bir süre tuvaletin üzerinde inledi. O lavaboda yüzünü yıkarken, uzun, güzel saçlarını önünden çekerek bu garip görevi yerine getirmeye devam ettim.

"Duş almaya ne dersin?"

"Banyo," diye karşılık verdi.

Alt katta sadece lavabo ve tuvalet olduğu için onu kucağıma alıp yatak odasındaki banyoya götürdüm.

Freya giderken içine kapanmış gibiydi ve küveti doldururken garip bir şekilde sessizdi. Arkanı döndüğümde dişlerini fırçalamakla meşguldü, ama bana bakmadı. Ani ruh hali değişikliği beni endişelendirdi, ama herkes benim gibi mutlu bir sarhoş olmadığını kendime hatırlattım. Giysilerini çıkardı ve uzun beyaz saçları onu bir perde gibi sardı.

Ama her şeyi gizleyemedi. Yaraları iyileşmiş ve morlukları solmuştu, ama yılların izleri hala duruyordu.

"Nasıl hissediyorsun, küçük kurt?" diye sordum, onu köpük banyosuna

Köpeklerin içine batarken gözleri bir an için kapandı. Gözleri açıldığında, kar mavisi gözleri benimkilerle buluştu. Gözlerinin kenarlarında yaşlar belirdi ve kalbim sızladı.

"Bana kızgın mısın?" diye fısıldadı, son kelimedede dudakları titriyordu.

"Tabii ki hayır, Freya," diye onu teselli ettim. "Eğer birine kızacaksak, seni bu kadar zor bir duruma sokan Ay'ın kutsadığı alfalara kızmalıyız."

"Benden bir eş seçmemi istediler," diye fısıldadı. Başımı salladım.

"Neden bu kadar önemsiyorlar?"

İç geçirdim ve saçlarımı elime aldım. "Bir kurtun eşsizken kızgınlık dönemi yaşaması... alışılmadık bir şey. Eminim, önceden bir eşin olursa kendini daha iyi hissedeceğini düşünüyorlar."

Kollarını ovuştururken bu sözleri düşündü.

"Peki ya sen ve Flint...?" Kirpiklerinin altından bana baktı. Yüzündeki ifadeyi anlamakta zorlandım.

"Biz inatçı pislikleriz," dedim. "Hepsi bu."

"Sen onun için kavga ettin..." Cümlesini yarıda keserek hıçkırdı ve ben gülümsemeyi zor tuttum. "...benim için kavga ettiniz."

Omuz silktim. "Dert etme. Flint iyileşir. Senin şekil değiştiren metabolizman sayesinde de kısa sürede kendini daha iyi hissedersin."

"Doğru değil," dedi ve dehşetle bana bakarken elini ağzına kapattı.

Sarhoştı, bu yüzden kafasını karıştıran düşüncelerini anlamaya çalışmadım. Bunun yerine, dikkatini başka yöne çektim. "Saçını yıkayayım mı?"

Utangaç bir gülümsemeyle başını salladı. Uzun saçlarını okşarken, bu öneriyi yaptığım için kendime lanet ettim.

İçimdeki kurt kükredi. Kurtlar gülümseyebilseydi, o da gülümserdi.

Eş.

İç geçirdim.

Cildini ovmayı bitirdiğinde havluyu aldım ve içine girmesi için açtım. Neyse ki, lezzetli elmalı turta kokusunun bir kısmını yıkamıştı, çünkü banyodan çıplak çıktığında, aramızda sadece havlu varken...

Bütün vücudum ona olan arzuyla kaskatı kesildi. Su damlacıkları omzundan, mükemmel dolgun göğüslerini sıkıca saran havlunun altından süzülüyordu. Aniden havluyu yırtıp onu yatağa yatırmak, bana sıkıca çekmek, kalçalarını bacaklarımın arasına almak istedim...

İnsan tarafım böyle düşünürken kurt tarafımın kafasının karışması hiç de şaşırtıcı değildi. Onu bu düşünceden vazgeçirmek için pek bir şey yapmamıştım. Son zamanlarda Gage'in bile onun yanında tuhaf davrandığını fark etmiştim. O da kurt tarafıyla mücadele ediyor olmalıydı.

Bunu düşünmeyi bırakmam gerekiyordu.

"Hiç iştahın var mı yoksa..."

Freya'nın cevabı başını şiddetle sallamak oldu. Aniden dengesini kaybetti, başı geriye doğru yuvarlandı. Düşmeden onu yakaladım ve o gözlerini kapattı.

Alnına elini koyarak, "Başım dönüyor," dedi.

"Biliyorum, küçük kurt. O peri şarabı aç karnına çok ağır geldi, bu yüzden biz..."

"Hayır, yemek istemiyorum, lütfen."

Dudaklarını sıkıca kapattı ve ben kıkırdandım. "Hadi yat artık."

Battaniyeyi geri çekip bacaklarını altına soktum. Sonra havlusunu kapıp çekerek battaniyeyi üzerine attım.

O, gülerek yastıklara yaslandı. "Sanki beni daha önce hiç çıplak görmemişsin gibi davranıyorsun."

Sözleri anında o gün ormanda onu kovaladığım ve Gage'le birlikte ona sahip olduğum günü hatırlattı.

Sinirlenerek ıslak havlusunu kurutma askısına geri koydum. Geri döndüğümde uyumuş olmasını ummuştum, ama şansım yoktu. Kar

gözleri beni takip ediyordu.

İnce kolları battaniyenin üzerinden dışarı çıkmış, yanındaki kocaman yatağı okşuyordu.

"Bana eşlik eder misin?"

Ona eşlik etmekten daha fazlasını yapmak istiyordum. Battaniyenin altında çıplak olduğunu bilmek, onu çekip atmak ve ona doyamadan sevişmek için canımı yakıyordu.

Gage ve Flint'in onun kremsi bacaklarının arasında olmanın nasıl bir şey olduğunu hissettiklerini fark edince kıskançlık içimi sardı. Benim sıram da gelecekti... o ayık olduğunda.

Belki bu, olayları daha net görmeme yardımcı olurdu. Belki o zaman Freya'nın birçok sevgiliden sadece biri olduğunu ve onu farklı kılan tek şeyin, etrafındaki tüm dominant kurtları çılgına çeviren ateşi olduğunu hatırlardım. Aynı şeyi hissettiğim için kendimi kötü hissetmemeliydim. Kurtlarımız akıl değil, içgüdüleriyle hareket ediyordu.

Tam o anda midem guruldadı ve o da nefesini tuttu. "Sen de henüz yemek yemedin!"

Bana bir çıkış yolu, bu odadan ve onun baştan çıkarıcı varlığından kaçmak için bir fırsat vermişti. Ama onu buraya terk etmek için getirmedi.

"Ben iyiyim," dedim, yatağa tırmanarak. Yastıklara yaslanıp battaniyenin üstünde kaldım.

Bana gözlerini kısarak baktı. "Garip davranıyorsun."

Yan dönüp dirseğime yaslandım. "Sen de şu anda pek kendinde değilsin, biliyorsun."

O güldü. "Ben sarhoşum. Senin bahanen ne?"

Benim bahanem *neydi*? Normalde bu tür sosyal durumlarda rahatça hareket eden, yeni ittifaklar kuran, sevimliliğime bağlı olarak anlaşmalar yapan bendim.

Howling Echo ve Moonblessed sürülerinin geçmişi çok eskiye dayanıyordu. Onların beni bu kadar sinirlendirmesine izin vermemeliydim. O partiye girmeden önce bile gerçek amacını biliyorduk. Ama sanırım tehdidin Moonblessed'den geleceğini düşünmüştüm, kendi sürümden değil.

Freya, önümdeki battaniyenin üzerine koyduğum elimi okşadı. "Git yemek ye. Gerçekten."

"Sen uyuyana kadar yanında kalacağım. Sonra giderim."

"Ne centilmen." Benim öyle olmadığımı çok iyi bildiği halde gülümsedi. biliyerek gülümsedi.

Ona bakarken kalbim garip hissediyordu... sanki genişliyordu. Profilini inceleyebilmek için saçlarını kulağının arkasına attım, ama yüzünü bana çevirdi. Benimkinden bile daha açık olan o kar mavisi gözlerin beni inceliyordu. Dayanılmazdı.

"Sen bela birisin," dedim ve burnuna hafifçe vurdum.

O da burnunu kırıştırdı, sonra bana gülümsedi. "Üçünüz de belayı seviyor gibisiniz."

Ona doğru eğildim, taze kokusunu içime çektim. Banyo bile onun sıcaklığının kokusunu tamamen silememişti ve o koku beni bir siren gibi çağırıyordu. Gözleri benimkileri aradı, sonra dudakları dudaklarıma değene kadar yaklaştı.

Penisim seğirdi ve sanki şok olmuş gibi geri çekildim, aniden kendime geldim. O net düşünemiyordu. Şu anda bana yaklaşmasına izin veremezdim.

"Sen belasın," diye homurdandım.

"O zaman belki de beni tekrar cezalandırmalısın," diye fısıldadı Freya.

Penisim sertleşip çelik gibi oldu. Gage'in onu nasıl cezalandırdığını çok iyi hatırlıyordum. İnledim.

Belki de içtiğim alkol dilimi çözmüştü, ama itiraf ettim, "Şu anda istediğim bu değil."

Kafasını şaşkın bir küçük kurt gibi eğdi. "O zaman ne istiyorsun?"

"Ben... aramızdaki bu şeyi keşfetme şansı istiyorum."

Aniden, daha önce hiç "bu ilişki nereye gidiyor" konuşmasını yapmadığımızı fark ettim. Yani, yapmıştım, ama her zaman savunmacı bir tavırla, diğer kurda bağlanmaması gerektiğini söyleyen taraf olarak. İlk kez karşı tarafta ben vardım ve bu çok savunmasız hissettirdi.

Bir parçam Freya'nın sarhoş olduğunu ve ne derse desin bunun önemi olmadığını biliyordu. Bu konuşmayı daha sonra, seçimlerinin tam olarak farkında olduğunda tekrar yapmamız gerekiyordu.

Çünkü iş o noktaya geldiğinde, ikimizden hangimizi seçeceğini tam olarak biliyordum. Ve bunun en iyisi olduğunu biliyordum — o ve Flint birbirlerini hak ediyorlardı. Ben sadece sahip olamayacağı şeyi, yani onun kalbini isteyen açgözlü bir piçtim.

O geriye yaslandı. "Ben de seviyorum."

Onun bu kadar emin konuşmasını beklemiyordum, şaşkınlıkla ona baktım. Gülüp geçmesi normal olurdu. Ya da

sarhoş bir şekilde bana asılmaya devam etmesi de beni şaşırtmazdı. Ama bu kendine güven dolu tavrı beni şaşkına çevirdi.

"Ama... sen ve Flint..."

O sırtıttı, sonra elini uzattı ve burnuma hafifçe vurdu. "İkinizin benim için kavga ettiğini biliyordum."

Sonra gözlerimin içine derinlemesine baktı ve dünyamı sarsan bir şey söyledi.

"Sizi istiyorum."

Hiç tereddüt etmeden içini çekti ve iki kolunu battaniyenin altına çekti. Göz kapakları ağırlaşarak yanına döndü ve tembelce bana doğru gözlerini kırptı.

Saçlarını yüzünden geri çekip fısıldadım, "İyi uykular, küçük kurt. Sabahleyin her şey normale dönecek."

Sarhoş ve kızgın olması onun sözlerini açıklıyordu. Kurtlar çiftler halinde çiftleşirdi.

Ama Freya'nın gözleri kapanırken, Flint ile bu konu hakkında yaptığım konuşmayı hatırladım.

O gün söylediği sözler aklıma geldi: *Ya o bir şekilde özelse?*

Freya, gerçekten de özel olduğunu kanıtlamıştı. Zorlu koşullardan gelmişti, ama bunların onu yıkmasına izin vermemişti. Kendini vahşi doğada kaybolmuş ve yalnız bulmuştu, ama en iyisini yapmıştı, onu hiçbir şeyin olmadığı bir yere, sadece biraz kuru meyve, su ve naylon ip ile bırakmış olmama rağmen. Anladığım kadarıyla, o ipi geçmişte ona kötü davranan birini boğmak için kullanmıştı. Onu yaparken gurur duymuştum. Onun için onu öldürmekten daha da gurur duymuştum.

Nefesi derinleşirken saçlarını okşamaya devam ettim. Gage'in işkencesine katlanmış ve onun "cezası"nın her dakikasını sevmişti. Gage'e ve bana güvenip ikimizi de ormana götürmesi beni hayrete düşürmüştü. Anlaşma gereği teknik olarak itiraz edemezdi, ama Gage'i yeterince tanıyordum, her adımını izlediğini, onu çok zorladığının işaretlerini aradığını biliyordum.

Gage kadınlardan nefret ettiğini sanıyordu, ama ben ilk günden beri Freya'ya olan ilgisini görmüştüm. *Belirli* kadınlardan nefret ediyordu, ama ondan değil.

Öte yandan, daha önce hiç bastıramadığım şehvetim, onun dışında herkese karşı sönmüş gibiydi. Tork ve ben birlikte birçok gece geçirdik. O kadar çok ki, kasabaya geldiğimde diğer

diğer Ay'ın Kutsadıkları sevgililerimi tercih etmeye başlamıştım. Ama Freya hepsini utandırıyor, oysa ben onun dudaklarını henüz sadece bir kez hissetmiştim.

Ona karşı hissettiğim şey sadece şehvet değildi ve bu beni korkutuyordu. Henüz kızgınlık döneminde bile değildi, ama ben onu kendime ait yapmak için çaresizce can atıyordum, her şeyi bilmeme rağmen.

Gage bile onu iki kez ısırarak üzereydi, gördüm. Hepimizi onun için delirtiyordu ve şimdi de "*Hepinizi istiyorum*" gibi şeyler söylüyordu.

En garip, en tuhaf yanı ise, kurtum onun sözlerinden en ufak bir tehdit hissetmiyordu. Eşiyle yatakta kıvrılmış, onun yanında olmaktan memnundu.

Belki anlamamıştı, ya da Gage'in sıcaklığının ortasında hepimizin onu sikebilmemiz için yaptığı plan çok iyi işe yaramıştı. Sebep ne olursa olsun, kurtum onu sürü arkadaşlarımla paylaşmak konusunda endişeli görünmüyordu.

Ancak diğer kurtlar... Partide tüm Ay'ın kutsadığı kurtların ona yalakalık yapacağı düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyordu.

O derin bir uykuya dalarken parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Onu izlemem ürkütücü müydü? Belki. Ama belki de onu tuvalete götürüp kusmasını engellemek için yanında kalmalıydım.

Onun yanında kalmamı sağlayan herhangi bir bahaneyle yetinerek battaniyenin üzerine uzandım. Freya beni bir şekilde değiştirmişti. Nasıl olduğunu tam olarak kabul etmeye hazır değildim, ama bir şeyi biliyordum...

Freya'nın kızgınlık döneminden sonra yapmayı seçtiği şey, sürümüzü yok edebilirdi. Yanlış bir seçim yaparsa nasıl hayatta kalacağımızdan emin değildim.

Kendini aramızdaki en zayıf kişi sanıyordu, ama gerçekte tüm güç onun elindeydi. Sürümüzü ya da yok edebilecek güç.

Çiftleşme döneminden sonra, Flint'in onu ısırp çiftleşmesine izin vermeliydik, ama benim kurtumun ya da Gage'in onu kendimiz çalmamaya razı olacağından emin değildim. Olayları objektif görmem gerekiyordu, ama artık bunu yapabileceğimden emin değildim.

Hugo'nun teklifini kabul edip Moonblessed sürüsüne katılmış olsaydı, her şey çok daha kolay olurdu. Ya da hepimizi istediğini söylemek yerine, sadece Flint'i seçseydi...

Bir şekilde, Howling Echo onun ateşini atlatmak zorundaydı. Bu geceki gibi, zamanı geldiğinde onu savuşturmak imkansız olacaktı. Flint'e söylediğim gibi, bir ayı ağaçlara tırmanır gibi hepimizin üzerine tırmanacaktı.

Ve sonra, hepimiz bize ait olanı alacaktık. Çünkü şimdilik, o üçümüze aitti.

Ama ondan sonra? Kızgınlığı bittikten sonra?

Freya bir eş seçme zamanı geldiğinde, beni seçemezdi. Ben eş olacak biri değildim, yerleşik bir hayat süren biri değildim. İstedikimiyle sevişmenin özgürlüğünü seviyordum. Ailemin Freya gibi kaygısız bir ruhu parçalayacağı gerçeğini saymıyorum bile.

Onu çok istiyordum ve Gage'in anlaşması sayesinde, yarından itibaren kızlık döneminin sonuna kadar onu istediğim kadar sahip olabiliirdim.

Ama sonra, eğer Flint'in onu bir kez ve sonsuza kadar sahiplenmesine izin verecek kadar güçlü olamazsam... o bunu yapmak zorunda kalacaktı. Benim yapamayacağım kadar güçlü bir karar vermesi gerekecekti. Beni değil, Flint'i seçmesi gerekiyordu.

Bunu daha iyi bilmeliydi. Ve henüz farkında değilse... ona bunu görmesini sağlamalıydım.

Ona, kimsenin eşi olmaya layık olmadığını göstermeliydim.

Bölüm 32

Freya

Uyandığımda damarlarımda garip bir uğultu hissettim ve başım pamuk gibi olmuştu. Sonra hatırladım — parti.

Shante ile dans etmiştim ve şimdi kaslarım gergin ve sert hissediyordu, bu yüzden banyoya gidip kendime bir banyo hazırladım. Köpüklerin içine uzandığımda, Luka'nın beni kaderindeki eş olarak reddetmesi sayesinde yaşadığım değişimlere bir kez daha hayran oldum.

Sonra Tork'un söylediklerini hatırlayarak birden dik oturdum. Herkesin önünde açığa çıkmıştım... ve sonra bu banyoda, Heath'e *diğer* sırrımı neredeyse ifşa ediyordum.

Köpeklerin içine gömüldüm ve birkaç dakika öncesine göre kendimi daha da sefil hissettim. Ironwood sürüsü beni arıyor olabileceğinden Hugo ve Idori kalmama izin vermezse ne olacaktı? Ironwood suikastçıları, hatta Frost Fang'ın suikastçıları buraya gelirse ne olacaktı?

Burada uzun süre kalamazdık. Bunu çok iyi biliyordum. Kalkıp Gage ile bir sonraki adımlarımızı konuşmalıydım, ama kafam peri şarabının etkisinden dolayı zonkluyordu. Belki banyoda birkaç dakika daha kalmak iyi gelir.

Ama kendimi yıkarken cildimin ateşli olduğunu fark ettim. Her dokunuş sinir uçlarımı ateşe veriyordu. Bu peri şarabından mıydı? Yoksa kızgınlığımın başladığının işareti miydi?

Midem kasıldı ve bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. En azından burada, banyoda, bununla kendim başa çıkabilirdim. Belki bu, bunun peri şarabından mı yoksa sıcaklıktan mı kaynaklandığını anlamamı sağlardı... Sıcaklık, rahatlamak için eşimi aramaya itecekti. Peri şarabı hakkında pek bir şey bilmiyordum, ama aynı etkiye sahip olduğunu ciddi olarak şüpheliydim.

Geriye yaslanarak, tüm endişelerimi bir kenara bırakıp rahatlamaya çalıştım. Diğer her şeyi daha sonra düşünebilirdim — sıcağı da dahil. Şu anda sadece gerginliğimi biraz atabilirdim...

Ellerim vücudumun üzerinde dolaştı, Flint'in dokunuşunu taklit etmeye çalışarak. Bana ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüm... ne kadar önemsendiğimi. Ve belki de önemsenmekten daha fazlasını... belki de sevildiğimi. Daha sonra, sıcaklığın etkisinde olmadıgımda, duygularımızı daha fazla keşfetmeyi dört gözle bekliyordum.

Şimdilik, parmaklarımı bacaklarımın arasına kaydırıp en hassas bölgelerimde kendi ıslaklığımı hissederken, kendimi bu hislere kaptırdım. Diğer elim sabunluydu ve onu meme uçlarımı daireler çizerek okşadım, bu da klitorisime bir şekilde bağlıymış gibi hissettiren farklı bir his uyandırdı.

Geriye yaslandım ve parmaklarımı içime soktum. Dudaklarımdan küçük bir inilti kaçtı ve gözlerimi kapatarak Flint'in seksi vücudunu hayal etmeye çalıştım.

Kapı aniden açıldı, beni o kadar korkuttum ki suda sıçradım ve ayağa fırladım. Heath'in geniş gözleri açgözlü bir şekilde kısıldı ve bakışları ıslak vücudumu taradı.

"Ne oldu?" diye nefes nefese sordum. "Hugo ve Idori karar verdiler mi?"

"Evet, ne oldu, küçük kurt?" Heath kapıyı açık bırakarak ilerledi ve soğuktan meme uçlarım sertleşti, azgınlığım unutuldu.

"Neden bahsediyorsun?"

Havayı kokladı, sonra kollarını bana doladı ve beni küvetten çıkardı. O beni banyodan çıkarmaya çalışırken ben ona karşı direndim, onu itekledim.

"Ne yapıyorsun? En azından kurulanayım!"

"Bunun için zaman yok," diye homurdandı Heath ve beni yatağıma fırlattı. Banyoda meşgulken yatağın yapıldığını fark ettim.

Bacaklarımı açtı ve içlerini yalayarak su damlacıklarını temizledi.

"Heath..." Daha önceki uyarılmamın geri geldiğini hissederek inledim.

"Ormanda sana ne demiştim, küçük kurt?" diye homurdandı, ağzı bacaklarımın birleştiği yere değdi.

"Ne? Ben..."

O benim yarıklarımı yalarken, nefesimi keserken, kelimeleri bir araya getiremez hale geldim. Sonra uyluklarımdan ısırıldı ve içimdeki kurt haykırarak canlandı. O ısırarak istiyordu, ama onun bana vermeyeceğini biliyordum. Erkekler benim kızgınlığımın ardından ne olacağını görmek için bekliyorlardı.

Uyluklarımın arasına baktım ve Heath'in bana bakarken karamel rengi gözlerinin yoğun bir şekilde yandığını gördüm. "Sadece bizimle sevişmeni istedim. Kabul ettin."

"Evet, ama..."

"Bu, başka hiç kimsenin sana dokunamayacağı anlamına gelir. Bizden başka hiç kimse seni orgazma ulaştıramaz."

"Orada benimle kimse yoktu..."

"Şunu netleştireyim, küçük kurt. Senin zevkin bize ait. Biz izin vermeden kendi elini bile sikemezsin."

Hırıldadım, vücudum aniden farklı bir duygu ile ısındı. "Kimse bana kendi vücudumla ne yapabileceğini söyleyemez."

Heath homurdandı, kalçalarımı öpücüklerle kaplarken uzanıp meme uçlarımı çimdikledi.

"Bunu yapmamamı mı istiyorsun?" Başını aşağıya indirdi ve beni tekrar yaladı, dili bir yandan diğer yana hareket ederek beni kıvrandırdı. "Ya da bunu?"

"Öyle demedim..." Bir nefes vererek iç geçirdim. "Isınmaya mı başladım?"

"Henüz değil," diye homurdandı, parmağıyla dikişimi izledi.

"Nasıl biliyorsun?"

"Çünkü şu anda benimle tartışıyor olmazdın," diye homurdandı.

Bacaklarımın arasında diz çökmüş adama bakarken nefesim kesildi. Koyu karamel rengi irisleri altın halkalarla çevriliydi, ormanda bana bunların tehlikeli olduğunu söylediği anı hatırlattı. Bunun ne anlama geldiğini hiç anlamamıştım.

Ama o, uyarı vermeden iki parmağını içime derinlemesine soktuğunda, tehlikeli bir kurtun tam da benim arzuladığım şey olup olmadığını merak ettim.

Parmakları içimde mükemmel noktayı bulurken, dili doğru yerlerde kayıyordu. Birkaç saniye içinde, uyluklarım onun başının yanında titriyordu. Sırtım kavışlenerek kalçalarımı daha iyi bir açı için yukarı doğru ittim ve Heath aniden ağzını ve parmaklarını çekti.

"Siktir," diye homurdandım, kalçalarım nemli battaniyelere geri düştü.

Ona öfkeyle baktım.

Çenesinde hala benim ıslaklığımın izleri varken sırıttı. "Sadece Gage'in seni cezalandırabileceğini mi sandın, küçük kurt?"

"Ne istiyorsun?" diye homurdandım. "Bunu hak etmek için söylemem gereken sihirli kelimeler ne?"

Sabırsızdım ve şu anda bu saçmalıklarla uğraşacak havada değildim. Vücudum gergindi ve Heath'in Gage'in numaralarını bana karşı kullanmasından hoşlanmıyordum. Aslında, bu oyunlardan tamamen bıkmıştım.

"Birine anlaşmamızı hatırlatmak lazım," diye homurdandı Heath, tişörtünü başından çekerek güçlü göğsünü ortaya çıkardı.

Bacaklarımın arasında sıcaklık hissettim ve onu içimde hissetmekten başka bir şey istemiyordum. Belki de benim gibi acı çekmesini sağlamalıydım, böylece ikimize de istediğimizi verecekti.

Dört ayak üstüne çöktüm ve yatağın üzerinde ona doğru sürünerek ilerledim, kemerinin tokasını açtım. Sessizce beni izliyordu, gözleri artık koyu kahverengiden daha çok altın rengindeydi. Kurt tarafı kontrolü ele geçirirse ne olurdu?

Onu pantolonundan kurtarır kurtarmaz, parmaklarımı penisine doladım. Üçü de şekil olarak çok farklıydı, ama her biri kendi tarzında mükemmeldi. Üç alfa erkeğe birden sahip olacağıma inanamıyordum.

Dudaklarım onun penisinin ucuna değmek üzereyken, omuzlarımı tutup beni yatağı itti. Pantolonunu tamamen düşürdü, sonra yatağı tırmadı, gözlerimi hiç ayırmadan.

Kurtum aniden koşma dürtüsü hissetti. Heath geçen sefer beni kovalamaktan hoşlanmış gibiydi. Belki de onu kışkırtmanın yolu buydu. Ya eğer... Dönerek yatağın diğeri tarafına atlamaya hazırlandım. Dört ayak üstüne çöktüm ama Heath beni ayak bileğimden yakaladı.

Beni kendine doğru çekince nefesim kesildi. Kalçalarımı iki eliyle kavradı ve kıcıımı havaya kaldırdı. Sonra kocaman ellerinden biri yüzümü yatağı bastırdı. Penisinin başı girişime değdiğini bir an için hissettim, sonra tek bir hareketle içime girdi.

Kızgınlığımla uzun bir çığlık attım, amım onun kalın penisini içine alıyordu. Vücudum bu istilaya alıştıkça çığlık bir iniltiye dönüştü. Onun sert penisıyla doldurulmak, banyoda kendime yapmak üzere olduğum şeyden çok daha iyi hissettiriyordu.

Ancak, kendime dokunduğumda gösterdiği tepkiyi hatırlayınca sinirlenerek homurdandım. Arkamdan, dört ayak üstüne çökmeye başladığımda Heath de homurdandı. Saçımı yumrukladı ve elimi arkama çekti. Sonra diğeri bileğimi de yakaladı ve arkama getirdi. İki kolum da arkamdayken, iki bileğimi tek eliyle tutarak yüzümü yatağı bastırdı.

Saçlarım yüzümü kapattığı için arkama dönüp onun ifadesini göremedim. Her iki bileğimi de sıkıca tutarken, acımasız bir tempoya başladı ve

kalçalarını benimkilere vurmaya başladı.

"Evet," diye inledim. "Lütfen, Heath."

Cevap vermeden homurdandı ve ben başımı diğer tarafa çevirerek, gözlerinde hala karamel rengi bir iz kalmış mı diye bakmaya çalıştım.

Bileğimi daha sıkı sıkı ve tekrar içime derinlemesine girdi. Saçlarım tekrar gözlerimin üzerine düştü ve ben sinirlenerek homurdandım. Derinlerde kalarak bir an için içimde sürtünmeye devam etti ve duvarlarımın ona sıkıca sarılmasını sağladı.

Çok boşalmak istiyordum. Belki de bana söylemem gereken her şeyi çoktan söylemişti.

"Seninim, Heath," diye homurdandım. "Howling Echo'ya aitim."

O mükemmel açıyla içeri girerken inledim, ama hala tam olarak oraya ulaşamamıştım. Uzanıp klitorisimi okşamak istedim, ama bileklerimi sımsıkı tutan elleri buna izin vermedi. Diğer eli ise kalçama kilitli kalmıştı.

"Lütfen, Heath," diye inledim. "Artık kendime dokunmayacağım. Ama bana dokunmanı istiyorum."

Cevap vermedi, içime girmeye devam etti. Belirsizlikten vücudum gerildi. Aklından ne geçiyordu? Neden cevap vermiyordu?

"Alfa, lütfen," diye inledim.

"Sessiz ol," diye bağırdı ve ben onun altında hareketsiz kaldım.

Bu, bana kıyafet verip banyoya sokan ve kusarken saçımı tutan dost canlısı Heath değildi.

Bu, beni boğazımdan tutup ağaca dayayan ve eski sürü arkadaşlarımı nasıl öldürdüğünü anlatan Heath değildi. Bu, beni ormanda kovalayan, beni öldürmek için gönderilen kurtları katleden ve Gage ortaya çıktığında başımın belada olduğunu söyleyen alfa değildi. Bu, onların benim için çok tehlikeli olduğunu söyleyen adam değildi.

Bana acımasızca vururken, birdenbire bu seferki zevk için olmadığını anladım. O da bunu kelimelerle söylemiyordu.

Gage gibi bana merhamet gösterecek miydi? Yoksa zevkini alıp beni tatmin etmeden bırakacak, kendime dokunmama bile izin vermeyecek miydi?

Eğer öyle yaparsa, dikkatini dağıtır ve kendimi bitirirdim. Onun benim için yapmasına gerek yoktu. Ne derse desin, kendi vücudumla ne yapıp ne yapamayacağımı bana söylemesine izin vermeyecektim.

Yine de, onun sikiinde boşalmak çok daha çok istiyordum. Kalçalarını eğip farklı bir açı bulurken, o tatlı rahatlamayı çaresizce istiyordum.

Ama birdenbire, homurdandı ve içimden çıktı, bileklerimi de bıraktı. Nefes nefese yataktan kalktım ve ona döndüm.

"Ne oluyor..."

Beni boğazımdan yakaladı ve sırt üstü yere attı. Yatağa düşerken bacaklarım açıldı ve o bir anda bacaklarımın arasına girdi, eli yine boğazımı sıktı.

"Tek kelime hakkın var," diye homurdandı Heath, gözleri neredeyse tamamen altın rengine dönmüştü. "O yüzden iyi bir kelime olsun."

Anlamamış olsam da, gerçekten anlamamış olsam da, başımı salladım. Parmakları boğazımı sıkarken, penisinin ucu girişime dokundu.

"Hayır diyebilirsin, ama o zaman tüm bunlar durur ve sen boşalamazsın, çünkü bize dışında kimse sana dokunamaz. Ya da evet diyebilirsin ve ben boşalana kadar seni sikerim. Eğer tüm bu süre boyunca tek bir ses bile çıkarmadan sessiz kalırsan, ben de senin boşalmana izin veririm. Ama seni yine kendini okşarken yakalarsam..."

Parmağını havada salladı ve tsk sesi çıkardı.

"Cevabın ne? Tek kelimeyle. Hayır dersen, ikimiz de tatminsiz kalırız. Evet dersen... boşalmana izin veririm, ama sadece tüm bu süre boyunca sessiz kalırsan."

Heath'e baktım ve onu hiç tanımadığımı fark ettim. Bazen nazik davranırdı, ama o koyun postunun altında, istediğini alan tehlikeli, güçlü bir alfa kurt vardı. Ve ben onun tuzağına düştüm.

Başparmağı boğazımdan çeneme doğru kaydı. Alt dudağımı okşadı. "Başka biri olsaydı, o güzel ağzını meşgul tutmak daha kolay olurdu. Senin için çok yazık, zor yoldan yapmak zorunda kalacağız."

Diğer eliyle uyluğumu yatağa bastırdı ve sikini tuttu, benim sıvılarımla ıslattı. Bu sefer gözleri benimkilere baktığında, irislerinin geri kalanı tamamen altın rengindeydi, sadece bir parça karanlık kalmıştı.

Korkmam gerekirdi, ama kurtum heyecanlanmıştı. Yuvarlandı ve karnını ona gösterdi. O da benim kadar bunu istiyordu. Üçünü de istemem açgözlülük müydü? Belki. Ama Heath'in aklını kaybettiğinde ne olacağını görmek istiyordum. Ve bir parçam onun bana sunduğu meydan okumayı seviyordu.

Çenemi kaldırdım, bakışlarını karşıladım ve başparmağı ağzımdan düştü.
"Evet."

Heath kötücül bir şekilde sırttı. Tek bir hareketle, testisleri vücuduma çarpana kadar kendini tamamen içeri itti. Sözsüz bir çığlık atmak için ağzımı açtım, ama son anda bastırdım. Titreyerek nefes alıp, şimdiye kadarki en zorlu orgazma kendimi hazırladım.

Heath'in elleri göğüslerime düştü, hızını artırırken beni altında sabit tuttu. İnlememek ve ses çıkarmamak için ellerimle her iki yanımdaki battaniyeleri sıktım.

Heath karanlık bir kahkaha attı, sonra bir elini bacaklarımın arasına indirdi. Dudaklarımı ısırarak sessiz kalmaya çalıştım, parmakları sonunda, sonunda ihtiyacım olan yere ulaştığında.

Aynı anda meme ucumu çimdikledi ve zevk tüm vücudumu sararken sırtım kavis yaptı. Çığlık atmamak için ağzım tekrar açıldı. Ses çıkarmak dışında başka bir çıkış yolu bulmak istercesine tırnaklarım bileklerini tırmaladı.

Tüm bu süre boyunca bana bakarak, klitorisimi gittikçe daha hızlı daireler çizerek ses çıkarmamı bekledi. Bir yastık kapıp ısırdım ama o yastığı benden koparıp yataktan attı.

Neredeyse bir inilti kaçarken dişlerimi sıktım ve o klitorisimi sıkarken güldü. Sırtım tekrar kavis yaptı ve eli tekrar boğazıma indi. Her zamanki gibi sıkmadı — sonuçta bana zarar vermeyeceklerine söz vermişlerdi.

Bu yüzden parmakları boğazıma hafifçe bastırdığında, bu daha çok bir hatırlatma gibiydi.

Ben onlara aittim.

Zevkim onlara aitti.

Vücudum onlara aitti.

Bu düşünce beni neredeyse çıldırtıyordu, ama yukarı baktığımda Heath'in gözlerinin sıkıca kapalı olduğunu gördüm. Dudakları da sessiz kalmaya çalışıyormuş gibi büzülmüştü. Ama beni unutmamıştı, çünkü tam o anda parmakları klitorisimdeki hareketinin temposunu değiştirdi.

Kendimi kaybettim, çığlık atmamak için boğazımı sıktım. Heath'in klitorisimdeki nasırlı parmaklarında doruğa ulaşan zevk, sonra tüm vücuduma yayıldı. İç duvarlarım sıkılaştı, uyluklarım onun kalçalarını sıktı ve o başını geriye eğip ikimiz için inledi. Hareketleri

düzensizleşti ve sonra ısısı içime döküldü. Ellerini yanımda yatağa koydu ve kendini üzerimde tuttu.

Titredi ve gözleri bu sefer altın rengi bir parıltı olmadan açıldı. Yüzü açık ve savunmasızdı. Gözleri yaşlarla doldu ve eli yüzümü okşamak için yukarı kalktı. Yüzümdeki ifadeyi incelerken hayranlık onu sardı ve derin bir nefes aldı.

"Heath," diye fısıldadım ve onu kendime çekmek için uzandım.

Ama o duygu onu kapladığı kadar ani bir şekilde, gözlerini kapattı ve kendini topladı. Bana tekrar baktığında, ifadesi sertleşmişti, duvarları yeniden örülmüştü. Yataktan iterek, bana bir kez daha bakmadan uzaklaştı.

Giysilerini kapıp, bir kez bile arkasına bakmadan yatak odamın kapısından çıktı. Kapıyı çarpmadı ama açık bırakması daha da kötüydü.

Bu, buranın benim odam olmadığını ve mahremiyetimin olmadığını hatırlatıyordu. Her an, herhangi biri buraya gelip Heath'in az önce yaptığı gibi beni becerebilirdi. Titreyerek yataktan kalkarken kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim. Howling Echo'ya geldiğim onca zaman içinde, ilk kez kullanılmış hissetmiştim. Anlaşma, beni onların istedikleri gibi kullanabilecekleri bir mal haline getirmişti, ama Heath'in beni önemseydiğini sanmıştım. Belki de yanlışmıştım.

Midem kramp girdi, dün gece yemek yemediğimi hatırlattı. Ama aşağı inip Heath'le tekrar yüzleşmeye hazır değildim. Flint'in sesini duymak umuduyla kapının önüne gittim.

Bu noktada, Gage'in emirlerinden birini duymak bile bana yeterdi. Ancak kulaklarıma, odanın geri kalanından sadece sessizlik ulaşıyordu.

Bölüm 33

Freya

"Neden sizinle gelmek zorunda olduğumu anlamıyorum," diye mırıldandım, dördümüz birlikte cipte giderken.

Flint dizime hafifçe vurdu ve gülümsedi.

Gage homurdandı, "Seni bizim sürümüzden biri sanıyorlar. Onlara göre, biz oradaysak, senin de bizimle gelmen gerekiyor."

Sonra Flint'e ve direksiyondaki Heath'e baktı.

"Mümkün olduğunca açık yalanlardan kaçınmalıyız. Hugo ve Idori bizi çok iyi tanıyor."

Flint tekrar dizime vurdu. "Yaklaşan işler konusunda gergin görünmeni bekleyecekler. Sen sürümüzün yeni bir üyesisin ve kızgınlık dönemine yaklaşıyorsun."

Hepimiz sessizliğe büründük, ama alfa evine yaklaştıkça daha da endişeleniyordum. Sırlarım her geçen dakika artıyordu ve hepsini saklamak her geçen gün daha da zorlaşıyordu.

Hugo ve Idori benim Howling Echo'nun tam üyesi olduğumu düşünüyorlardı, "sürü takipçisi" değil. Ama Gage, Heath ve Flint benim aslında onların sürü arkadaşı olamayacağımı bilmiyorlardı. Yeni sürü arkadaşlarının dönüşüp boğazlarını açarak sürü alfa'sına sadakat yemini etmeleri gelenektir. Kurt formunda, sürü alfa yeni üyeyi ısırarak işaretler ve onu sürünün güvenliğine alırdı.

Dönüşemediğimi kimseye belli edemezdim. Flint'in, o boz ayı ona saldırdığında bana dönüşüp kaçmam için alfa havlamasıyla bağırması olduğunu hatırladım. Onların önünde dönüşmeden ne kadar uzun süre kalırsam, o kadar şüphelenirlerdi. Hugo ve Idori de sonunda Howling Echo'nun ısırtığı veya dövmesinin bende olmadığını fark ederlerdi. Uzun kollularımı aşağı çekerek, bunu düşünmemeye çalıştım.

Alfa kurtların malikanesine vardığımızda, itaatkar bir kurt bizi alfa çiftin mutfağına götürdü. Mutfak adası çeşitli ikramlarla doluydu.

Mutfak masası haritalar ve diğer malzemelerle doluydu.

"Hoş geldin, Howling Echo," Hugo'nun sesi gürledi ve beni ürküttü.

Heath bana baktı, yüzündeki ifade okunamazdı. Dün sabahattan beri onu anlamak imkansızdı. Açıkçası bu beni rahatsız ediyordu ve bir tepki almak için onu dürtmek ve kıskırtmak istiyordum, ama şimdi kesinlikle doğru zaman değildi.

Dün gece Flint benimle yatakta yatmış, gece boyunca bana sarılmıştı. Benim daha fazlasını istemediğimi hissetmiş gibiydi, bu da Hugo'nun tahmin ettiği gibi, kızgınlığının henüz başlamadığını kanıtlıyordu. Aksi takdirde, Heath'in kafamı karıştıran davranışlarına rağmen, daha da şehvetli olurdum.

Flint'le birlikte olmak çok güzel ve zahmetsizdi. Bu, onu kızgınlık döneminden önce eş olarak seçseydim her şeyin ne kadar farklı olacağını düşünmeme neden oldu. Bu, anlaşılmamızı bozardı, ama Moonblessed sürüsünün topraklarından ayrılmadan önce birbirimizi ısırsak... bu, Gage ve Heath'in bunu kabul etmesini sağlardı.

Teoride iyi bir fikir gibi görünüyordu, ama Flint beni kızgınlık dönemimde görürse ve sonunda ona olan hislerim değişirse ne olurdu?

Sonuçta, kaderim Luka'ya bağlıydı. Başka biriyle düzgün bir ilişki kurabilir miydim?

başka biriyle

"Biz bu potansiyel işi tartışırken, siz de ikramlardan faydalanın," işi hakkında konuşurken, bir şeyler atıştırın," dedi Idori bizi adaya çağırarak.

Belirsizlik beni ağırlaştırırken, tabağıma kraker, peynir, et ve birkaç meyve koydum. Belki biraz yemek moralimi düzeltir. Bu arada, erkekler küçük sandviçleri ve sosisleri aldılar.

"Bu iş biraz... gizlilik gerektirebilir demiştin?" Gage masaya yaklaşarak sordu.

Ben de aynısını yaptım, ne yaptığımı biliyormuş gibi davranmaya çalışarak. Gözlerim, insanlarla ve fae ve vampirler gibi diğer türlerle paylaştığımız dünya hakkında daha fazla bilgi edinebilmek için haritaya yapıştı.

Gözlerim Ironwood ve Frost Fang'ın sınırlarını, ardından vahşi arazileri izledi. Daha uzakta, Frost Fang'ın diğer tarafında, kalın bir kara çizgi Elder Forest sürülerinin topraklarını çevreliyordu. Buna karşılık, noktalı bir çizgi Denraider sürülerinin topraklarını çevreliyordu. Bu, Denraider sürülerinin topraklarının yakın zamanda değiştiği anlamına mı geliyordu?

"Hangi kısma dahil olmak istediğine bağlı," dedi Hugo, hepimiz masanın etrafında toplanırken.

Heath, alfa çiftine sırtıttı. "Biz karlı kısımları seviyoruz."

Idori burnunu çekti. "Tabii ki. Dürüst olmak gerekirse, ilk kısım daha çok gurur meselesi. Ama parasını ödeyeceğiz."

Hugo ona gözlerini kısarak baktı, ama sonra geri kalanımıza döndü. "Bu gurur meselesi değil, görünüşü korumakla ilgili. Zayıf görünemeyiz, yoksa haydutlar ve asi alfa erkekler her gün savunmamızı sınayacaklar."

"Ne oldu?" Flint, ağzına bir parça et atmadan önce sordu.

Idori haritada Moonblessed packlands olarak işaretlenmiş bölgeyi gösterdi. Bölge, iki dağ arasında yer alıyordu ve her iki tarafı da koruyordu. Bir tarafta, geldiğimiz yönde iki dağı birbirine bağlayan küçük bir duvar vardı. Ama diğer tarafta, dağlar arasındaki vadiye doğru uzanan noktalı bir çizgi görünüyordu.

"Bu vadiyi Ay'ın kutsadığı sürünün topraklarının bir parçası olarak görüyoruz," dedi Idori. "Kurtlarımız burayı devriye geziyor ve kaçak alfa kurtları ya da haydutları ait oldukları vahşi topraklara geri sürüyor. Burayı tarım arazisi olarak kullanıyoruz, kesimden önce çiftlik hayvanlarımızın otlaması için yer açıyoruz. Bazıları burada ekin bile ekmeye başladı. Ama son zamanlarda bir saban ve diğer aletler çalındı."

"Bu eşyaların çalınması sizi zayıf göstermez," dedi Gage omuz silkerek. "Vahşi topraklarda haberler çabuk yayılmaz."

"Ama sana soruyorum, vahşi topraklardaki bir haydut alfa bir sabana ne yapabilir ki?" Hugo başını salladı. "Vahşi topraklardan biri değildi. Yeni bir sürü aletlerimizi çaldı ve bu aletlerle ekin yetiştirip sürülerini ve sürülerinin topraklarını genişletebilirler."

Heath başını salladı. "Onları geri alıp bu yeni kurulan sürüye bir mesaj göndermemizi mi istiyorsun?"

Hugo başını salladı. "Sürü savaşı başlatacak bir şey olmasın. Ama kim olurlarsa olsunlar, yeni komşularımıza zayıf görünemeyiz."

"Birden fazla iş varmış gibi konuştun?" Gage, birkaç kağıt almak için tabağını masaya koydu. "Başka bir sevkiyat listesi mi?"

Idori başını salladı. "Artık bu bölgeye yeni bir sürü taşınıyor, kendimizi savunmak için hazırlıklı olmalıyız. O tarafta da duvarı tamamlamanın zamanı geldi."

"Artık iletişim kulemiz hazır olduğuna göre, malzemeleri ne zaman, nereden ve kimden alacağınızı size daha iyi söyleyebileceğiz. Muhtemelen birden fazla iş olacak."

Gage bana bir bakış attı ve omuzlarım içgüdüsel olarak kamburlaştı. Böyle resmi bir toplantıda sürü liderinin dikkatini çekmek, benim gibi itaatkar bir kurt için yanlış geliyordu.

"Freya'nın kızgınlığı geçmeden yakın olan sevkiyatı taşıyabiliriz, ama hepsini önceden tamamlayabileceğimizi sanmıyorum."

"Anlaşılabilir," dedi Idori. "Bunun bir gecede olmayacağını biliyoruz, iletişim kulesi de zaman ve birden fazla sevkiyat gerektirmişti."

Gage haritaya tekrar baktı. "Peki ya bu pulluk? Nerede olduğunu biliyor musun? Belki onu çabucak halledebiliriz. Ama bize verebileceğin tüm bilgilere ihtiyacımız var."

Hugo ve Idori daha fazla açıklama yaparken, Gage'in her açıdan durumu değerlendirdiğini fark ettim. Planın olası sonuçlarını ve sürü arkadaşlarına yönelik tehditleri ayrıntılı olarak anlattı.

Hugo'nun ona neden "onurlu" dediği daha net anlaşıldı. Alfa'lar birbirlerine, farklı sürülerden gelen ve genellikle müttefikten çok düşman gibi davranan sürülerinin liderleri arasında değil, sadece arkadaşlar arasında gördüğüm derin bir saygı gösteriyorlardı.

Ironwood ve Frost Fang arasındaki ittifak, ani kader eşleşmesi nedeniyle kolayca sarsılmıştı. Ancak Moonblessed ve Howling Echo arasındaki ittifak çok daha derindi, çünkü saygı ve dostluğa dayanıyordu.

Bu, Gage'e olan saygımı daha da artırdı. O, ilk tanıştığım sert, öfkeli adam değildi. Hayır, o, sürüsü arkadaşlarının güvenliği ve refahını derinden önemseyen bir sürü alfa idi. Anladığım kadarıyla, bana karşı güvensizliği, eski sevgilisinin yaptığı bir şeyden kaynaklanıyordu — tüm dişi kurtları nefret edecek kadar kötü bir şey. Neyse ki, son günlerde bana karşı olan görüşü iyileşmiş gibiydi.

Ancak Gage ile aramızdaki güven artarken, Heath'e olan hislerim her zamankinden daha karışık hale gelmişti. Masada karşımda oturmasına rağmen, bana bir kez bile bakmadan masadaki kağıtları inceliyordu.

Idori bana bakıp "Bu planın başarı şansı, dört kurtluk bir ekibe sahip olmaya bağlı" dediğinde, konuşmanın bir kısmını kaçırdığımı fark ettim.

Kollarımı kavuşturup, içim çığlık atsa da Flint kadar sakin ve soğukkanlı görünmeye çalışarak yüzümü düzelttim. Kurtlardan bahsetmişti, bu planın işe yaraması için dördümüzün de dönüşmesi gerektiği anlamına mı geliyordu?

Hugo, Gage'e döndü. "Rowan bu iş için müsait olacak mı?"

Kaşlarımı kaldırarak kimin hakkında konuştuğunu merak ettim, ama Gage başını salladı. "Muhtemelen olmaz. Eğer çabuk halletmek istiyorsan olmaz."

Flint'e baktım ama o benim bakışlarımı fark etmedi ve kim olduğunu soramazdım, yoksa kim olduğumu açığa çıkarırdım. Belki de Howling Echo'nun sık sık çalıştığı bir sürü takipçisiydi... Sonuçta benim ilk olmadığımı söylemişlerdi.

"Çiftleşme geciktirilemez veya reddedilemez," dedi Idori. "Freya'nın çiftleşme dönemi iş sırasında gelirse, bu hem onun hem de eşinin sonu olur."

Heath'e, partiden birlikte çıktığımı gördükleri adama keskin bir bakış attı. Hepsi o gece benimle çiftleşeceğini düşündükleri adam.

"Freya'nın hala bir eş işareti yok, hiçbirinizin de yok," Hugo eşinin sözünü tamamladı. "Onu kimin eş olarak seçtiğini bilseydik, belki Freya ve eşinin yerine iki Ay'ın Kutsadığı kurt koyabilirdik." Bana başını salladı. "İkiniz, iş tamamlanmadan kızgınlık başlarsa, duvarımızın arkasında güvende kalabilirsiniz."

Gage'e baktım, ne cevap vereceğimi bilemedim. "Sürümüz bir arada kalır," diye homurdandı Gage.

Flint'e benim onun eşi olmadığımı kanıtlamak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Ama Flint yine de bana kur yapmaya devam etti ve bekleme sabrını gösterdi, herkese bizim duygularımızın kızgınlıktan daha derin olduğunu kanıtlamak için. Aramızdaki anlaşmadan bahsedemezdim, ama belki Hugo ve Idori'ye bunu anlatmanın bir yolu vardı.

"Yaklaşan kızgınlık dönemim, tek bir eş seçmemi zorlaştırıyor," diye başladım.

Sonra sözlerimin ne kadar tuhaf geldiğini fark ettim. Ateş beni üçüne de arzulamama neden oluyordu, ama kurtlar çiftler halinde çiftleşirdi.

"Demek istediğim, bu kadar önemli bir kararı ateş döneminden sonraya bırakmak istiyorum."

"Bu kadar genç biri için çok akıllısın," Idori'nin övgüsü beni utandırdı. "Ama görünüşe göre, kızgınlığın bir hafta ya da daha fazla sürecek gibi. Bu işi şimdi kabul etmek ya da beklemek senin kararın."

Bana, Gage'e, sonra Flint ve Heath'e baktı.

Bizi içeriye kadar eşlik eden kurt, yüzü asık bir şekilde odaya girdi. Hugo ve Idori'nin telefonları çalmaya başlayınca ellerini sıkıca yumrukladı.

"Ne oluyor?" diye sordu Idori, Hugo genç adamın omzuna elini koyarken telefonuna bakarak.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Ironwood kurtlarından oluşan bir grup aracı buraya geliyor. Keşifçilerimiz, Ironwood sürüsünün topraklarından birkaç araç daha ayrıldığını ve bu tarafa doğru geldiğini söylüyor."

"Ironwood sürüsünün alfasından bir arama var," dedi Hugo, eşinin gözlerine bakarak.

"Tower'ın çalışır durumda olması ne harika bir zamanlama," dedi alaycı bir şekilde. "Bakalım ne istiyor."

Hugo parmağını telefona sertçe vurdu. Yüzü fırtınalı bir ifadeyle, "Neden kurtlarını kapılarımıza gönderiyorsun?" diye bağırdı.

Paket Alfa Jameson'ın sesini duyunca dizlerim titredi. "Oğlumun kaderindeki eşini bulduğunuzu duyduk. Onu geri istiyoruz."

Hugo bana kaşlarını kaldırdı ve ben de başımı sallayarak bunun doğru olmadığını anlatmaya çalıştım. Beni neden geri istediklerini biliyordum — Pack Alpha Nira'ya ittifakı sürdürmesi gerektiğini kanıtlamak için beni öldürmeyi planlıyorlardı.

Hugo alaycı bir gülümsemeyle, "Oğlun kaderindeki eşini nasıl kaybetti? Bu bağ genellikle onları birbirine çok etkili bir şekilde çeker, en azından bana öyle söylendi," dedi.

"Bu seni ilgilendirmez," diye homurdandı Pack Alpha Jameson.

Midem kasıldı. O sinirlendiğinde ne olduğunu hatırladım. Ironwood sürüsünün alfa'sı memnun olmadığında kurtlar acı çekiyordu — ve genellikle en düşük rütbeli kurtlar en çok acı çekiyordu.

"Açık konuşayım. Ironwood, Moonblessed'in üç katı büyüklüğünde bir sürüdür. Onu bize vermezseniz..."

Hugo onu keserek, "Bu tartışılabilir bir konu, ama kayıp kurtunun benim sürümün topraklarında olduğuna neden inanıyorsun? Burada Ironwood kurtları görmedim," dedi.

Jameson güldü ve "Bana çekingenlik yapma. Orada olduğunu biliyorum. Sana tarif edeyim. Uzun,

garip beyaz saçlı, mavi gözlü, kurt olmayan bir melez."

Herkesin gözleri üzerimdeydi, yerin dibine girmek istedim. Biliyorlardı. Sırrım ortaya çıkmıştı. Benim gibi kırık bir şekil değiştireni korumazlardı. Akli başında hiç kimse benim için sürü savaşı riske atmazdı.

Hugo şoktan sessiz kalmıştı, Jameson'ın sesi mutfakta yankılanıyordu.

"Kurtlarım geldiğinde, oğlumun yarı kurt eşini onlara teslim edeceksin. Aksi takdirde bunu sürülerimiz arasındaki bir savaş olarak kabul edeceğim. Emre uymazsan, çok geçmeden Ironwood sürüsünün tüm öfkesiyle karşı karşıya kalacaksın."

Bölüm 34

Freya

Sürü lideri Jameson telefonu kapattığında hat kesildi ve tüm gözler bana çevrildi. Flint bana yaklaşıp kolunu omzuma doladı. Bu jest, onun beni kolayca kabul etmesi kalbimi sızlattı.

"Buraya gelmeden önce izlerimizi iyice kapattık," diye homurdandı Gage. Hugo'ya başını eğdi. "Özür dilerim."

"Biri onlara haber verdiğini hissediyorum," diye Heath de homurdandı.

Idori'nin gözleri altın rengi parladı. "Araştıracamız. Suçluyu bulursak, bedelini ödeyecek. Ama şu anda en önemli şey bu değil."

Hugo da aynı fikirdeydi, ağır bakışları bana düştü. "Eğer dönüşebilseydin, pençelerinle gitmeni önerirdim. Kurtlarıma senin kamyonetini ve cipini farklı yönlerde götürmelerini söyledim, böylece Ironwood kurtlarını yanlış yola saptırırlardı."

"Bu doğru mu, canım?" diye sordu Idori. "Hiç dönüşmedin mi?" Başımı salladım ve ayaklarıma baktım. "Hiç."

"Ama kurtunun var olduğunu biliyorsun," dedi Gage sert bir sesle. Ne kadar tiksindiğini görmek için başımı kaldırmadım. "Onu içinde hissediyoruz."

"O... orada," diye onayladım. "Ama ben melez olduğum için, sanırım asla ortaya çıkmayacak."

"Babanı tanımıyor musun?" Hugo tahmin etti.

Başımı salladım. "Ya da annemi."

"Yani yarı kanlı olduğundan emin değilsin." Idori'nin kararlı sesi bana bir tür umut verdi.

Ama bu umudu beslememem gerektiğini çok iyi biliyordum.

"Dönüşmememin başka ne sebebi olabilir ki?"

"Deneyebiliriz." Heath'in sesindeki umut dolu ton beni en çok şaşırttı. "Sana dönüşmeni emredebiliriz."

"Ironwood alfaları bunu denedi," diye itiraz ettim. "Acıttı." "Ama beş kişi birden mi denedi?" diye sordu Gage.

Flint homurdandı. "Eğer ona acı verdiyse..."

"Bir plan yapmak için fazla zamanımız yok," diye mırıldandı Heath. "Bir deneyeceğiz."

"Freya?" diye sordu Flint.

Acının anısı ve sonrasında üzerime yağdırılan aşağılama gözlerimi yaşlarla doldurdu. "Deneyebilirsiniz, ama işe yaramayacak."

"Hep birlikte o zaman." Gage'in emir veren sesi tartışmaya yer bırakmadı. "Üç... iki... bir..."

"Dön, Freya!" Beş alfa köpeğin havlamasının toplam ağırlığı beni dizlerimin üzerine çöktürdü.

Vücudum emre uymaya çalışırken tüylerim diken diken oldu. İçimde bir şey hareket etti, ama kurtum inledi, ben de öyle.

"Dönüş, Freya," Gage'in sesi sertleşerek bana tekrar emretti, diğerleri de ona eşlik etti.

Kurtum içimdeki duvarları parçalarken vücudumu acı sardı. Kurtum nasıl dışarı çıkacağını bilmiyordu. Diğer dönüşenler için doğal bir yetenek olan bu, benim için öyle değildi. Acı ve gerçeği kabullenmem beni yere düşürdü.

Dönüşemezdim. Asla dönüşemezdim. Neden kendimi işkenceye maruz bırakacak kadar umut beslemiştim ki?

"Yeter."

Flint'in derin sesi, yatıştırıcı bir battaniye gibi üzerime çöktü. Sonra güçlü kollarıyla beni yerden kaldırdı ve göğsüne çekti.

"O zaman bu plan işe yaramayacak," dedi Heath, Hugo'ya, ve gözlerimden yaşlar süzüldü.

"Beni bırak," diye fısıldadım. "Beni koruyacağına söz verdiğini biliyorum... ama benim gibi kırık bir şekil değiştiren için bir sürü savaşı başlatamazsın."

"Sen kırık değilsin," diye kükredi Idori, beni korkuttu.

Onun hırladığını daha önce sadece bir kez duymuştum, partideydik. O zaman da beni savunuyordu.

"Dönüşebilen ya da değil, bu senin değerini değiştirmez, çocuk."

"Ve sen anne babanı hiç tanımadığını söylüyorsun, o zaman yarı kanlı olduğunu nereden biliyorsun?" Hugo, Idori'nin daha önce bahsettiği konuya geri döndü.

Başımı salladım. "Ironwood'daki herkes, ebeveynlerimden birinin insan olması gerektiğini söylerdi."

"Bir keresinde, yirmi beşinci doğum gününden sonra dolunay gelene kadar şekil değiştirmeyen bir kurt tanıyordum," diye düşündü Hugo. "Kaç yaşındasın, çocuk?"

Onun sözlerine şaşırarak gözlerimi kııptım. "Yirmi dört."

Bana söylenenlere göre, kurtlar on dokuz yaşına geldiklerinde dönüşürlerdi. İstisna yoktu.

"O zaman senin için hala umut var. Özellikle de kurtunu hissedebiliyorsan," dedi Hugo.

Sonra kaşlarını çatı.

"Ama geç gelişen biriysen ya da gerçekten melezsens, kızgınlık döneminin ne zaman başlayacağını tahmin edemeyiz. Belki de ilk dönüşünü bekliyordur. Kaçmak için en kötü zaman."

Gage başını salladı. "Söyleme bile, Hugo. Burada kalamayız. Sürü arkadaşlarına borçlusun..."

Onlar tartışırken, ben Flint'in kollarına gömüldüm, umut ve depresyonun karışık duygularını hissediyordum. Hugo haklıysa ve ilk kez dönüşüm için bekliyorsa... Doğum günüm hala aylarca vardı. Herkes yaklaşan dönüşümümün kokusunu alabiliyordu, bu yüzden bunun olacağından şüphem yoktu. Ama bu kadar gergin bir şekilde aylarca hayatta kalabilir miydim?

Şu anda bile, hayatlarımız tehlikedeyken, Flint'in sert kaslarına yapışan vücudumun her santimini hissediyordum. Beni asla bırakmayacakmış gibi kollarıyla sarması. Vücudumun içgüdüsel olarak onun vücuduna uyum sağlamak istemesi. Ne zaman ne yedi.

"Beni indir, Flint," diye fısıldadım.

Hugo ve Gage hâlâ tartışırken Flint beni ayağa kaldırdı ve sırtıma elini koyarak dengemi sağladı.

"Bize vereceğiniz işler olmadan, müttefik sürülerden müttefik sürülere kaçmaya devam edecek sermayemiz yok. Hele de yürüyerek." Gage'in sesindeki yenilgi tonu beni şaşırttı ve endişelendirdi.

Güçlü Howling Echo sürüsünün alfa erkeğinin sesini böyle duymayı hiç beklemiyordum. Bu, hepimiz için endişelenmeme neden oldu. Ama benim yüzümden başka kimse acı çekmemeliydi. Moonblessed sürüsü güvenli bir sığınak olmalıydı ve Shante ile Moonblessed sürüsünün geri kalanının beni korumak için savaşıp ölme riskine girmesine izin veremezdim. Howling Echo'nun da bunu yapması düşüncesine dayanamazdım.

"Beni korumaya çalışmayın," dedim hepsine. "Bu hepiniz için kötü sonlanacak. Ironwood çok büyük bir sürü. Hiçbirimiz onlara karşı koyma şansımız yok."

Heath başını salladı. "Seni onlara teslim etmemize izin vermeyeceğiz. Olmayacak."

"Anlaşmayı unutma," diye homurdandı Gage, sanki benim onun hakimiyetine boyun eğmemi beklermişçesine gözlerini bana dikti.

Ama ben boyun eğmeyecektim. Hepimizin ölmesi anlamına geliyorsa, boyun eğmeyecektim.

"Belki de tek yapmam gereken Luka'yı reddetmek," dedim, onlara bir çıkış yolu sunarak. "Frost Fang sürüsünün alfa erkeği de benim onu reddettiğimi, onun için bir tehdit olmadığımı gördüğünde..."

—
"Bana güven, seni asla canlı olarak bırakmayacak." Gage başını salladı. "O kadar saf olamazsın."

"Önemli değil," dedim. "Onlara teslim olacağım. Belki sonra kaçabilirim, ama Moonblessed'in benim yüzümden düşmesine izin vermeyeceğim." Herkes aynı anda konuşmaya başladı. Idori bunun ne kadar asil bir davranış olduğunu söyledi, ama Hugo hala bir plan yapmak için zaman olduğunu ısrar etti. Kaosun içinde, kaçmayı kaçırdım.

Heath ve Flint ne dediyse, ama Gage yine anlaşmayı hatırlattı. "Bizden kaçma, prenses," diye homurdandı Gage. "Seni kovalamak zorunda kalırsak Anlaşma geçerli."

"Anlaşma hakkında yeter!" diye bağırdım. "Anlaşmayı bozuyorum, burada, şu anda. Howling Echo veya Moonblessed'in korumasına ihtiyacım yok. Her zaman yaptığım gibi, kendi başıma halledeceğim."

Dönüp çıkışa doğru koştum.

"Sürekli bahsettiğin anlaşma nedir?" Hugo'nun gür sesi, onların güzel evinde yolumu bulmaya çalışırken peşimden geldi.

Bu, kaçarken diğerlerinin dikkatini dağıtmak için yeterliydi.

Gözlerim yaşlarla doldu. Hayatımın gerçekten düzeleceğini düşünmemeliydim. Ironwood sürüsünden kurtulabileceğimi düşünmemeliydim.

Ironwood'un gelmesine hala otuz dakika kadar vardı ve bu zamanı akıllıca kullanmak istiyordum. Buradan, Moonblessed'in duvarlarının dışına koku izi bırakabilirsem, belki Ironwood'u yanıltıp saldırılarını engelleyebilirdim. Başka kimse acı çekmemeliydi... Ironwood'un peşimde olduğu için Shante gibi birinin zarar görmesi durumunda kendimden sonsuza kadar nefret ederdim.

Dışarı fırladım ve her iki yanımdaki muhafızlar beni durdurmadı, caddede ilerledim.

"Freya..." Flint'in sesi arkamdan geldi. Uzun adımlarıyla aramızdaki mesafeyi kapattı.

Kendimi onun kollarına atıp bana bakmasını istedim. Bana yalan söyleyip her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istedim.

Ama olmayacağını biliyordum.

"Beni rahat bırak, Flint. Ben gidiyorum."

"Dışarıya en hızlı yol oradan," dedi Flint. "Ironwood'la yüzleşmeye karar verirsen yalnız olmayacağını biliyorsundur umarım."

Onun benimle gelmesini istemiyordum, ama yolu bilmiyordum. Şimdilik, benim davama yardım ettiğine güvenmek zorundaydım.

Moonblessed'in merkezinden geçip bir yerleşim bölgesine girdik. Evlerin arkasında, dağlar arasında uzanan devasa bir duvar görebiliyordum.

Diğer kurtlar bize yaklaşmamak için geniş bir çember çizdi. Flint'in yüzündeki hırlı ifade onları uyarmış olmalıydı.

Sonunda, önümüzde duvarın yanındaki küçük bir kapıyı işaret etti. Her iki yanında muhafızlar durmuş, duvarın üstünden bize bakıyorlardı.

İki evin arasında durdum, sonra yavaşça Flint'e döndüm.

Yapmak üzere olduğum şey yüzünden içimde korku kıvrılıyordu.

Beni gerçekten önemseyen tek kişi oydu. Çoğunlukla benim onun eşi olduğumu düşündüğü için. Gage ve Heath vazgeçse bile, Flint'in vazgeçmeyeceğini biliyordum. Hala bize inandığı sürece vazgeçmeyecekti.

Flint'in hayatını kurtarmak istiyorsam, eş olduğumuz fikrini ortadan kaldırmam gerekiyordu. Bu onun iyiliği içindi.

Ona en öfkeli bakışımı attım. "Benimle gelmeye kalkma."

O başını salladı ve karşılık verdi, "Beni geride bırakmaya çalışma."

"Yapamam..."

"Seni dünyanın sonuna kadar takip edeceğimi biliyorsun."

"Hayır, Flint!" diye bağırdım.

Bu onu durdurdu ve bu sefer bana bağırمامı engellemedi.

"Biz arkadaş değiliz. Asla da olmayacağız. Bu hayali kafandan çıkar, yoksa seni öldürecek."

Flint'in gözleri hüznle doldu ve kalbim burkuldu. Ona acı vermek istemezdim... ama benim için ölmesindense, kırık bir kalple yaşaması daha iyiydi.

"Freya, yapma..."

Sesimi tekrar yükseltdim. "Beni rahat bırak."

Sonra arkayı döndüm ve duvarın kapısına doğru yürüdüm. Ondan çıkan kederli uluma beni ürküttü, ama fikrimi değiştirmeme yetmedi. Arkama bakmadım.

Bir an için, bunu tek başıma yapacağım gerçeğiyle başa çıkmaya çalıştım. Bu, başladığım yere geri dönmek anlamına geliyordu — vahşi topraklarda sürgün edilmiş yalnız bir kurt olmak. İşlerin benim için düzeleceğini düşünmekle aptallık etmiştim.

Yanımda, evlerden birinin kapısı aniden açıldı ve ben şaşkınlıkla sıçradım.

"Freya, ne oluyor?" Shante kaşlarını çatarak sordu. "Bağırışmalar duydum."

"Shante, ben..."

Nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

"Flint nereye gidiyor?" diye sordu, arkama bakarak.

Dönüp Flint'in uzun, kararlı adımlarla uzaklaştığını gördüğümde, içimde bir şey burkuldu ve öldü. Her şey bitmişti. Flint gibi muhteşem biriyle birlikte olma hayali sona ermişti. Onu çok kolay kaçırmıştım.

Aniden her şey çok ağır geldi. Ironwood peşimdeyken vahşi doğada koşmak... Flint'le olanları kaybetmek... Gage ve Heath'i bir daha görmemek, aramızdaki şeyi keşfetmemek... Bir şekilde, bir sürüye ait olduğumu hissetmek... Kurtları uzaklara götürmek için Shante'le yeni kurduğum dostluğu feda etmek...

"Buraya gel, kızım," dedi, kollarını bana doğru uzattı.

Yüzümdeki ifade her şeyi anlatıyordu. Sonunda, ne zaman teselliye ihtiyacım olduğunu bilen bir arkadaş edindiğim gerçeği mi? Bu, kendimi kontrol etmemi engelleyen son damlaydı.

Neredeyse ağlayarak onun kollarına yığıldım. Kurt şekline dönüşebilen gücünü kullanarak Shante beni içeri çekip kapıyı arkamızdan kapattı. Sonra yanıma yere düştü.

"Senin o aptal sürü arkadaşların ne yaptı?" diye sordu yumuşak bir sesle, başımı dizlerine koyarken saçlarımı okşayarak. "Neden Flint'e bağırıyıordun?"

Ağlayarak, keşke basit bir tartışma yüzünden buraya gelseydim diye düşündüm. Durum onun bildiğinden çok daha kötüydü. Çok az zamanım kalmıştı ama ona hiçbir şey açıklamadan gidemezdim.

Böylece, Ironwood'un yolda olduğunu ve artık hepsinin sırrımı bildiğini anlatarak tüm hikayeyi ağlayarak anlattım.

Oturup gözlerimi sildim. "Sana hakkımdaki gerçeği söylemediğim için özür dilerim. Sen benim arkadaşısın. Bilmeye hakkın vardı."

Shante, ikimiz de hala yerde oturuyorduk, beni garip bir şekilde kucakladı.

"Saçmalama," diye fısıldadı kulağıma. "Bu senin hikayen. Başkasının değil. Ama kızım... Diğer yarının sıradan, sıkıcı bir insan olduğuna gerçekten inanmadığını söyle bana."

Omuz silktim. "Hiçbir fikrim yok."

"Çünkü anne babana hiç tanışmadın. Ama buraya geldiğinde, gözlerinde fırtınayı gördüm. Senden sihir fışkırdığını hissettim. Eğitimsiz olabilirsin, ama sihirli olduğun çok açık."

Ona gözlerimi kıptım. Önce Hugo, bir sonraki doğum gününden sonraki dolunayda hala dönüşme ihtimalim olduğunu söylemişti. Şimdi de Shante, ebeveynlerimden birinin cadı olduğuna inanmamı mı istiyordu?

Gülerek başımı salladım. "Ciddi olamazsın."

"Ciddiyim." Shante'nin ses tonu, sözlerinden daha fazlasını anlatıyordu. "Dönüşüp dönüşmeyeceğini bilmiyorum, ama cadılar ve dönüşenlerin kendilerine saklanıp birbirleriyle karışmamalarının bir nedeni var. Çünkü sihirli bir dönüşen, kontrol edilemeyecek kadar güçlüdür."

Kafamı salladım. "Önemli değil. Ironwood geliyor. Moonblessed onlara karşı koyamaz. Sihir gücüm olsa bile, onu nasıl kullanacağımı bilmiyorum. Ve eğer var olmamam gerekiyorsa, o zaman... bana kim öğretir ki?"

Shante bana sırtıttı. "Belki ben yardımcı olabilirim. Ya da daha doğrusu... seni yardımcı olabilecek birine götürebilirim."

"Ne demek istiyorsun?"

Şu ana kadar hiçbir şey ummamam gerektiğini bilmeliydim, ama yine de neşelendim.

"Çünkü bu civarda tek büyücü-şekil değiştiren melez sen değilsin, kızım! Sana yardım edebilecek birini tanıyorum. Moonblessed'ın dışında yaşıyor. Şimdi gidersek, Ironwood'u surların dışına çekebiliriz."

"Benim planım da buydu," itiraf ettim. "Onları koku izimden uzaklaştırmak istedim. Böylece senin sürünü takip edemezlerdi."

"Cesursun, zekisin, güzelsin... O adamların sende neyi sevdiğini anlıyorum."

Shante'nin övgüsü gözlerimi yine yaşlarla doldurdu. Kısmen, Howling Echo'yu geride bırakmayı hala planladığım için.

"Sana Brielle'in kulübesinin yolunu göstereceğim, o da saklanmana yardım edecek. Ve umarım sana sihrini de öğretir."

"Umarım mı?" diye iç geçirdim. "Ironwood sürüsünü kapısına getirirken bana neden yardım etsin ki?"

Shante beni ayağa kaldırdı ve omuz çantasını aldı. İçine birkaç şey attı ve sordu: "Tamam, peki... Ironwood'u yanıltmak için koku izi bırakacaksın, sonra ne olacak? Planın ne?"

Omuzlarım düştü. "Kaçmaya devam etmek."

"Evet, kendini Ironwood'a teslim etmeyi planladığınızı sanmıyorum.

Çünkü teslim olsaydın, önce bu adamları geçmen gerekirdi."

Kapıyı açtığı anda, kapının önünde üç kurt duruyordu, hepsinin tüylü göğüslerinde askılı çantalar vardı.

"Bu üçü senin çok çılgınca bir şey yapmana izin vermezler."

Howling Echo kurtlarına kaşlarımı çattım. Flint en yakınım da duruyordu, alındaki hilal şeklindeki iz, koyu renkli kürkünün üzerinde parlıyordu. Solunda, gümüş beyazı kurt formundaki Heath duruyordu. Flint'in diğer yanında ise üçü arasında en iri kurt duruyordu, başı ve sırtının üst kısmı koyu gri, yanları ve kar beyazı bacaklarına kadar ise beyazdı.

"Freya'yı ormanın cadısına götürüyorum," dedi Shante. "Bizi durdurmaya çalışmayın. Ama siz de gelebilirsiniz."

Gage düşük bir hırıltı çıkardı, ama Shante elimi tutup beni duvarın kapısına doğru çekti.

"Önce Ironwood'a birkaç yanlış iz bırakacağız." Sonra muhafızlara seslendi, "Kapıyı açın! Dışarı çıkıyoruz."

El ele, yeni arkadaşım ile birlikte duvarın dışına çıkıp çaresiz planımızı uygulamaya koyulduk. Başarı şansını düşünmek delilik gibi geliyordu, ama yine de kaderimdeki eşimi ve babasını engellemenin bir yolunu bulacağımızı umuyordum. Ayrıca Shante'nin benim bir cadı-dönüştürücü melezi olduğum konusunda haklı olup olmadığını öğrenmeyi de umuyordum.

Beni vahşi doğanın derinliklerine götüren Shante, insan formunda bana eşlik etti. Yol boyunca, üç devasa alfa kurt arkamızdan koşarak geliyordu.

Yolculuğumun bir sonraki kısmı beni nereye götürürse götürsün, yalnız gitmek zorunda kalmayacaktım.

Rejected Wolf Pack 2. Kitapta devam edecek!

Freya'nın kızgınlığı nihayet gelecek ve onun gizemli geçmişiyle ilgili daha fazla sürpriz de beraberinde gelecek!

Aşağıdaki bağlantıya tıklayarak bir sonraki kitap olan *Marked for the Pack*'i okuyun.

so.TraciLovelot.com/readRWP2

Isınmam sırasında beni koruyacaklarına söz verdiler. Ama hiçbirimiz sonrasında olacaklara hazır mıyız?

Eski sürümün peşimdeyken, bir arkadaşımınla birlikte sevdiğimiz herkesi güvende tutmak için çaresiz bir plana gireriz. Bu süreçte, geçmişimle ilgili sırları ve dönüşme umudum olup olmadığını keşfedeceğim.

Alfalarım, ben istemememe rağmen yolculuğumda beni koruyorlar. Ama bu iyi bir şey, çünkü kızgınlığım hepimizin beklediğinden daha erken başlıyor... ve en kötü zamanda.

Flint ve benim aramda gerçek bir şey olduğu inkar edilemez — bu şey, benim kızgınlığımdan daha uzun süre dayanabilir.

Heath beni kullandı ve attı, peki neden gözlerinde bu özlem dolu bakışları görmeye devam ediyorum?

Ve Gage'in sırları sonunda ortaya çıktığında, aramızdaki şeyin nefretten çok daha güçlü olduğunu keşfedebiliriz.

Tipik bir kurt dönüşen gibi düşünmeye devam ediyorum, aralarından sadece birini eş olarak seçeceğimi umuyorum.

Ama ben sadece bir kurt değilim, değil mi? Ya birine değil de hepsine aşık oluyorsam?

Ön izleme için sayfaları çevirmeye devam edin...

Anında mutlu son için ÜCRETSİZ romanınızı alın!

Snowed in with Shifters, aynı dünyada geçen yeni bir ters harem romanı.

Bir kurt şekil değiştiren, seksi ve tatlı eşiyle ve onun iki dayanılmaz kardeşiyle kar altında mahsur kaldığında neler olacağını görmek için abone olun:

so.TraciLovelot.com/readRWP1

Sürü için İşaretlenmiş

Önizleme Reddedilen Kurt Sürüsü Kitabı 2: *Sürü için İşaretlenmiş*

"Kurtum umursamıyor, ben de umursamıyorum."

Şaşkınlıkla gözlerimi kıptım ve Flint'e şok içinde baktım. "Ne... Sen bir alfasın. Alfalar paylaşmaz."

Omuz silkti. "Sen farklısın, Freya. Bunu hep biliyordum. Belki de bu yüzden böyle hissediyorsun. Bir gün, kurtun ortaya çıktığında, eş olarak sadece beni değil, daha fazlasını seçeceğine inanıyorum."

—

Ama hiçbir Freya'nın ilk kızgınlık dönemine gerçekten hazır değil...

Bu ters harem (RH) serisinin bir sonraki kitabını şu adreste okuyun:

so.TraciLovelot.com/readRWP2

Sırada

Kurt şekil değıştirenlerle dolu dünyamı ziyaret ettiğiniz için teşekkürler!

Yazmadan önce taslak hazırlamayı seven bir yazarım, ama vay canına — bu karakterler istediklerini yapıyorlar!

Örneğin... Freya'nın Gage'in yatağında kokusunu kullanarak onu baştan çıkaracağını hiç beklemiyordum. Freya'nın her şeyi başlatan kişi olacağını hiç tahmin etmemiştim! O, hayal ettiğimden çok daha cesur.

Haftalık e-posta güncellemelerimde daha fazla sahne arkası sırlarını keşfedin: so.TraciLovelot.com/newsletter

[{İletişimde kalın}](#)

Farklı bir şeye hazır mısınız?

- Sert savaşçı FMC
- Birlikte çalışmak zorunda kalan düşmanlardan aşıklara
- Zorla evlilik
- Yanlış ikiz / kimlik karışıklığı
- ÇİFT ikinci şans romantizmi
- Başarısız olması beklenen uyumsuz ekip
- Tüm ana karakterler 30-40 yaşlarında
- Ters harem

Mel'in Vampire Coven adlı üçlemesinin tamamını şu adreste okuyabilirsiniz:

so.TraciLovelot.com/readMVC

Traci Lovelot'un yeni kitapları çıktığında haberdar olmak ister misiniz?

[Amazon](#), [Bookbub](#) veya [Goodreads](#)'te beni takip edin, yeni Why Choose romance kitapları yayınladığımda e-posta ile bildirim alın!

Daha fazla ön izleme için sayfayı çevirin!

Mel'in Vampir Coven

Mel'in Vampir Coven Kitabı 1: *Cehennemde Yapılmış Bir Evlilik*'ten bir alıntı

Vampirimin bacaklarının üzerine oturdum ve kendimi ona hizaladım.

"Emin misin..."

Cevap olarak, bacaklarımın arasına uzandım ve yavaşça kendimi ona sapladım. Ben sadece ucunu almayı reddettiğim için uzun, düşük bir inilti çıkardı.

"Sana verilenin fazlasını almayacak iradeye sahip olduğunu göster," diye fısıldadım.

Sonra onun uzunluğunu kavradım ve sadece ucunda yukarı aşağı zıpladım.

"D

aha "Daha fazla," diye talep etti.

fazl "Beni bu kadar tahrik edersen,

a,"

diy

e

tale

p

etti.

seni içimde hissedebiliyorum."

Ellerini başının arkasında tuttu, ama karın kasları bana girip istediğini almak için gerildi. Yine de direndi ve benim bir sonraki hamlemi bekledi. Belki de vampirler sandığımdan daha fazla iradeye sahiptiler.

Dizlerim onun uyluklarının iki yanına çöktü ve vampiri kontrol edebileceğim şekilde yatağa sabitledim.

Acı verici bir santim santim, onu içime aldım ve ben kalçalarımı tamamen onun kalçalarına dayadığımda, o memnuniyet dolu bir homurtu çıkardı.

Onun penisi üzerinde kendi tempomla, onun değil, yukarı aşağı hareket etmeye başladım. İnleyerek, ellerini başının arkasında tutarken, beni istediğim gibi penetre ederken mümkün olduğunca tehditkar davranmamaya çalışarak kendimi okşamaya başladım.

Gerçekten orgazma yaklaşınca onun beni ısırmasına izin verecek miydim? Az önce öğrendiğim orgazmik ısırığı bana verecek kadar bir vampire gerçekten güvenebilir miydim?

Tereddütüm ritmimi bozdu ve o kontrolü ele aldı, içime girmeye başladı.

Onun üzerinde kıvranırken, etrafımızda gök gürültüsü çınlarken, sinirlerimi titreten elemental büyümü topladım.

Bu vampirin kontrolüne güvenebilirdim, değil mi?

Bu düşmanlardan aşıklara dönüşen RH romanında üç seksi vampiri tanıyın!

Bu serinin ilk kitabını şu adreste okuyun: so.TraciLovelot.com/readMVC

Fae Kraliçemiz

Traci Lovelot'un çok eşlilik temalı ilk ters harem serisini okudunuz mu?

Our Fae Queen, beş tür Fae ile dolu tamamen farklı bir evrende geçen, yavaş yavaş gelişen ve yavaş yavaş heyecanlanan bir seri.

— — —

O, insan olmadığını bilmiyor. Ama onlar biliyor.

Fae muhafızları, uzun zamandır kayıp olan Fae büyüsünü canlandırmak için Glori'ye ihtiyaç duyuyor. Ancak ona küçük bir ayrıntıyı söylemeyi unutmuşlar.

Fae dünyasını kurtarmak için beş Fae eşine ihtiyacı var.

Ve onlarla Yaşam Ağacı'nın dibinde büyülü bağlarını tamamlaması gerekecek.

Açık alanda. Herkesin önünde.

Ama önce, tutucu insan yetiştirilme tarzını aşması gerekecek.

— —

Okuyucular Our Fae Queen'i neden seviyor?

"Glori'nin onu korumak ve sevmek için sınır tanımayan güçlü muhafızları var."

"Her yan karakterin kendine özgü tuhaf özellikleri var ve yolculuğa katkıda bulunuyorlar."

"O bir Fae olarak doğmuş olabilir, ancak Faedom'un inceliklerini öğrenmesi çok ilginç ve okurlarla kolayca özdeşleşilebilir. Genel olarak harika bir kitap, kesinlikle 5 yıldızlık bir okuma."

Our Fae Queen'deki Fae savaşçılarıyla tanışın

Serinin indirimli box setiyle buradan başlayın:

so.TraciLovelot.com/readOFQA

Bu serinin son üç kitabını burada bulabilirsiniz: so.TraciLovelot.com/readOFQB

Shifters ile kar altında

E-posta gncellemelerimi aldığınızda bu ÜCRETSİZ novellayı okuyun!

— —

Erken gelen bir kış fırtınası bizi mahsur bırakınca, eşimin ve onun iki kardeşinin içinde mahsur kaldım.

Her zaman bir alfa ile çiftleşmeyi hayal etmiştim, ama sürü koşusu sonucunda eşimin bir beta olduğunu öğrenince, sonunda eşimi bulduğum için çok mutlu oldum.

İşler, onunla ve onun iki yakışıklı kardeşiyle kar altında mahsur kaldığımda karmaşıklaşır.

Onlardan biri alfa, ama doğrusu, üçüne de kendimi çekici buluyorum. Eşimin coşkulu onayıyla, fırtınanın geçmesini beklerken hepimiz filizlenen duygularımızı keşfediyoruz.

Ama kurtlar çiftler halinde çiftleşir.

Karlar eridiğinde, kalbimizden geriye bir şey kalacak mı?

— — —

HEA garantili bu bağımsız ters harem romanını şu adreste okuyun:
so.TraciLovelot.com/readRWPN

Traci Lovelot hakkında

Aşk üçgenleri olmayan hikayelere bağımlı olan **Traci Lovelot**, başrol kadın karakterinin TÜM erkeklerle sonsuza kadar mutlu yaşadığı ters harem fantastik romantizm kitapları yazıyor. Çünkü neden seçim yapalım ki? Karakterleri, bizim dünyamızla kesişen fantastik dünyalarda sınırsızca seviyorlar.

Traci, zamanını muhteşem dünyamızı gezerek ve çok eşli ilişkilerinde geçirerek geçiren çok eşli bir göçebedir.

Traci Lovelot hakkında daha fazla bilgiyi [web](#) sitesinde bulabilirsiniz.

—

Traci, aşağıdaki ters harem serilerinin ve tekil kitapların yazarıdır

[Our Fae Queen](#)

(tam seri)

[Demon Hunter Academy](#) (tek başına roman)

[Mel's Vampire Coven](#) (tam seri)

[Shifters ile Kar Altında](#) (tek başına okunabilen kısa roman)

[Reddedilen Kurt](#)

[Sürüsü](#) (daha fazlası yakında!)

—

Ona her zaman author@TraciLovelot.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz — okuyucularından haber almayı çok seviyor!

Kitaplarını [Bookbub](#) ve [Goodreads](#)'teki sanal kitap raflarında görmekten onur duyacaktır. Bu sitelerden birinde kısa bir yorum bırakmak veya

[Amazon'da kısa bir yorum bırakmak](#) onun için çok anlamlı olacaktır. Teşekkürler!

Bu haberi yaygınlaştırın, böylece Traci sizin için daha fazla RH kitabı yazmaya devam edebilsin!

— —

Traci Lovelot kitaplarını Patreon'da ÖNCE okuyun

Traci Lovelot kitapları, başka yerlerde yayınlanmadan haftalar veya aylar önce Patreon'da yayınlanır!

İstedığınız cihazda okuyun, bütçenize göre iptal edin ve yeniden katılın, ülkenizin para birimiyle ödeme yapın.

Bu süreçte, Traci Lovelot'un topluluğunun bir üyesi olarak sahne arkası sırlarına ve bonus içeriğe erişim elde edeceksiniz.

Yeterli yeterli yeni yeni Traci komisyon
erkeklerin erkeklerin yaramaz illüstrasyonlarını sipariş edecek...

Patreon hakkında daha fazla bilgi için:

so.TraciLovelot.com/patreon-coming-soon

Teşekkür

Bu kitabı yazarken çok eğlendim, ancak yol boyunca bazı engellerle karşılaştım. Bu yüzden, burada listelenen herkesin yardımı olmadan bunu başaramazdım dediğimde bana inanın!

Bu kitabı yazmamda bana destek olan ve bazı masrafları karşılayan Patreon True Loves'a çok teşekkür ederim. Ellie, Kat Trocha, Amanda Peterman ve Kris Kenney, siz harikasınız!

Bu devasa karakter kadrosuna isim bulmama yardım eden tüm harika insanlara özel teşekkürler:

- En büyük övgü Rochelle Renee'ye gidiyor, bize Shante'yi ve tanıştığınız ve tanışacağınız *birçok* yan karakteri verdi. Rochelle ayrıca bize Rowan'ı da verdi, aslında bu ismi başka bir erkek için önermişti, ama ben bu ismin kurtlar tarafından yetiştirilen bir adam için mükemmel olduğuna karar verdim... Sonraki kitaplarda Rowan ile tanışmanızı sabırsızlıkla bekliyorum!
- En değerli oyuncu ödülü, Freya'nın son ismini veren muhteşem yardımcım Clare Harrison'a gidiyor... Onun için birçok isim düşündüm! Luka ve Tork da dahil olmak üzere çok uzun bir isim listesi vardı.
- Bee Murray ve Rochelle Renee, sürümüzün alfa erkeği için mükemmel olan Gage ismini önerdiler.
- Jammie Foster, pislik alfa'nın babasına Jameson adını verdi, ayrıca Freya'nın üvey annesinin adı da Jameson.
- Katrina DeHart ve Carli Ashdown'un isimlendirdiği karakterler, diğer Rejected Wolf Pack kitaplarında da yer alacak.
- Ve çok şükür ELF bana Flint'i verdi!

Her zamanki gibi, sorunları çözmeme yardımcı olan Patreon topluluğuma ve okuyucu ekibime çok teşekkür ederim. Okumayı bitirdikleri sırayla:

- Kris K.
- Traci Bell
- Malissa Bordelon

- Sarah Hills
- Reed Daylee
- Kim Wiz
- Debbie Mayne
- Cristin C.
- Charlie Foley-Friend
- Amanda Peterman

Rejected Wolf Pack dünyasını sonsuza dek değiştirdiniz!

Bu kitabı yazmam için bana hayal kurma ve yazma fırsatı veren Scott, KJ, annem ve kardeşlerime özel teşekkürlerimi sunarım.

Harika ortaklarım, dünyayı dolaşırken yazdığım süre boyunca sabırları ve destekleriyle her gün beni şaşırtıyor ve mutlu ediyor. Mesafe kolaylaştırmıyor ama aşk galip geliyor!

Hepinizi seviyorum!

Buradan Patreon topluluğuma katılarak yazdığım gelecek kitapları okuyabilirsiniz:

www.patreon.com/tracilovelot

Telif Hakkı ve Atıflar

Telif hakkı © 2023 Traci Lovelot Yayıncı:
Worldbinding Books

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, bu yayının hiçbir bölümü önceden yazılı izin alınmadan herhangi bir şekilde veya herhangi bir araçla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, işletmeler, mekanlar, kuruluşlar, olaylar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde veya atmosferi yaratmak amacıyla kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilere, işletmelere, şirketlere, olaylara, kurumlara veya mekanlara herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: Miblar getpremaes.com
Düzenleme: ELF, redaksiyon: KJ

İçinde

ÜCRETSİZ Kısa Roman

Adanmışlık

Kitap 1: Sürgünler Tarafından Korunanlar

Yazarın Notları

Bölüm 1 - Freya

Bölüm 2 - Flint

Bölüm 3 - Freya

Bölüm 4 - Gage

Bölüm 5 - Heath

Bölüm 6 - Heath

Bölüm 7 - Freya

Bölüm 8 - Freya

Bölüm 9 - Freya

Bölüm 10 - Heath

Bölüm 11 - Freya

Bölüm 12 - Gage

Bölüm 13 - Freya

Bölüm 14 - Flint

Bölüm 15 - Sağlık

Bölüm 16 - Gage

Bölüm 17 - Freya

Bölüm 18 - Freya

Bölüm 19 - Heath

Bölüm 20 - Freya

Bölüm 21 - Heath

Bölüm 22 - Freya

Bölüm 23 - Freya

Bölüm 24 - Freya

Bölüm 25 - Freya

Bölüm 26 - Freya

Bölüm 27 - Gage

Bölüm 28 - Freya

Bölüm 29 - Freya

Bölüm 30 - Flint

[Bölüm 31 - Heath](#)

[Bölüm 32 - Freya](#)

[Bölüm 33 - Freya](#)

[Bölüm 34 - Freya Sürüye](#)

[İşaretlenmiş](#)

[Sırada](#)

[Mel'in Vampir Coven'ı](#)

[Fae Kraliçemiz](#)

[Dönüşenlerle Kar Altında Traci](#)

[Lovelot Hakkında](#)

[Teşekkürler Telif Hakkı ve](#)

[Atıflar](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

